

புதிய பார்க்கவ
புதிய வார்த்தை
புதிய வாழ்க்கை

இது ஒரு தன்னாணமுடிந்துள்ள

நீங்கள்
நினைந்துகை
அடையீர்கள் ...
உங்கள் நேரவைய
உணரும்போது

ஸ. திருவள்ளுவர்

சாத்திக்கா ...

சரியானதே சவால் நிறைந்தது
 அதுவே
 சாதனைக்கான இலக்கு.

தேவையை உணர்
 திறமையைக் குவி
 இரண்டையும் இணைத்து இலக்காக்கு!

சடுபடு பாடுபடு கோடுதொடு
 கொண்டாடு!

சுயம் அறி! சுடர்விடு!

நீ விழைவதே வினையும்!

அறிக, புரிக, உணர்க, தெளிக
 வெற்றி உனதே!

- ம.திருவஸ்ஞவர்

2

புதிய பார்வை

புதிய வார்த்தை

புதிய வாழ்க்கை

இது ஒரு தன்றாரமைத் தத்துவம்

Philosophy of Personality ...

அரிமா டி.கிருவர்ஷாவர்

கலங்கரை விளக்கம் பதிப்பகம்

42-21 முத்து வளாகம், விக்னேஷ்வரா நோட்டம்,
காந்திசாலை, திருவாணக்கோயில், திருச்சி - 620 005.

போன் : 0431 2231345, செல் : 98427 78244

பதிப்பு : முதற்பதிப்பு ஜூன் 2003
 பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கே

தலைப்பு : புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை
 பொருள் : தன்னாளுமைத் தத்துவம்
 ஆசிரியர் : ம. திருவள்ளுவர்
 மொழி : தமிழ்
 அளவு : டெமி 1 x 8
 தாள் : 16 மேப்லித்தோ

விலை : ரூ. 100

பதிப்பகம் : கலங்கரை விளக்கம் பதிப்பகம்
 42-21 முத்து வளாகம்,
 விக்னேஷ்வரா தோட்டம்,
 காந்திசாலை, திருவாணங்கோயில்,
 திருச்சி - 620 005.

மின்னஞ்சல் : mtv@bheltry.co.in

தொலைபேசி : 0431 2231345
 செல் : 98427 78244

அச்சிட்டோர் : மொபைல் பிரின்ட்
 திருச்சி 620 102.
 செல் : 98430 93100

காணிக்கை

என் ஆளுமைத் தன்மைக்கு முன்னுதாரணமாய் நின்ற (நிர்சும்) என் ஆருமிர் தந்தைக்கும், என்னுள் அன்பு ஊற்றெடுக்கும்படி என்னைப்பெற்று ஆளாக்கி - நின்று வாழ்த்திக்கொண்டிருக்கும் என் அன்புத்தாய்க்கும்..

* * * * *

நன்றி

இந்நாலுக்கான என் இயக்கத்தின் அங்கமாகத் தன்னை ஈடுபாட்டோடு அர்ப்பணித்துக் கொண்ட, என் உடன் பிறந்த அன்புத் தங்கை ம. மல் லிகாவுக்கும், என் அருமைத் தம் பிசிறுவனையம் ஆ. சோமசுந்தரத்திற்கும்.

இந்த நூலோடு நூலாக நான் பின்னிக்கிடந்த பொழுதுகளிலெல்லாம் என்னை விட்டுக்கொடுத்து, பேருதவி புரிந்து, பெருந்தன்மை காத்த பேரன்புக்காரி என் மனையாள் டாக்டர் க. மஞ்சளாவுக்கும்.

திறந்த மனம்படைத்த - தன் புதிய பார்வைகளால் - என்னை கணங்கள்தோறும் புதுப்பித்துக் கொண்டேயிருக்கும் என் எட்டுவயது மகன் சிபிநந்தனுக்கும்.

இந்த நூலை அச்சிட்டுத் தருவதில் பேருதவி புரிந்த அன்பு நண்பர், மொயைபல் பிரின்ட் திரு. ஆர்.ஆர்.பிரசாத் அவர்களுக்கும்.

* * * * *

தொலைபேசியில் பாராட்டி வாழ்த்துரைத்த சான்றோர்
 குடியரசுத் தலைவர் திரு. ஏ.பி.ஜே. அப்துல்கலாம்
 திரு. சாலமன் பாப்பையா
 திரு. லேனா தமிழ்வாணன்
 மற்றும்

அள்ளி எடுத்து அணிந்துரைத்த ஆன்றோர்

திரு. இராமச்சந்திரன்
 திரு. எ. பாலகுருசாமி
 திரு. வெ. இறையன்பு
 திரு. தென்கச்சி கோ. சுவாமிநாதன்
 திரு. விச
 மேலும்

நூலை வெளியிட்டு நேரில் வாழ்த்துரைத்த அறிஞர் குழு
 திரு. எம்.எஸ். உதயழுரத்து
 திரு. அ. அறிவொளி
 திருமதி. சுசீலா பாலகுருசாமி
 திரு. ச. சாமிதாஸ்
 திரு. வயன் நீதி
 திரு. வயன் லெட்சுமணன்
 திரு. கோவிந்தன்
 திரு. சுஜாதா
 திரு. பேராசிரியர் பாலகிருஷ்ணன்
 திரு. சுரேஷ்குமார்

ஆகீய அனைவருக்கும் மட்டுமின்றி பல்வேறு வகையில் எனக்குத்
 துணைநின்ற என் நிறுவனத்தின் நிர்வாக இயக்குனர் உயர்திரு.
 அருண்குமார் மாத்தூர் அவர்களுக்கும், பொது மேலாளர் உயர்திரு
 சத்தியநாராயணன் அவர்களுக்கும் என் நெஞ்சார்ந்த
 நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

* * *

Dr. M.S. உதயழர்த்தி,
நிறுவனர், மக்கள் சக்தி இயக்கம்.

10-9-2003

அணிந்துரை

இதோ ஒர் எழுத்தாளர். புதிய பார்வை கொண்ட கவிஞர். தனது புதிய கருத்துக்களை நூலில் வடித்திருக்கிறார், இந்தப் பொறியாளர். திருச்சியிலுள்ள பொதுத்துறை நிறுவனமான கொதிகலன் தொழிற்சாலையின் சக பயணிகளுக்கு ஒரு பயிற்சியாளர். வாழ்க்கைப் பயிற்சியைச் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்.

எத்தனை முகங்கள் இவருக்கு!

நாம் கொஞ்சம் நிமிர்ந்து உட்காருகிறோம். புதிய பார்வை என்ற தலைப்பே சண்டி இழுக்கிறது. உள்ளே உள்ள விஷயமும் பொய்க்கவில்லை. புதியபார்வைதான்; புதிய பாதைதான்!

ஒரு பெண்ணின் படம்; கொஞ்சம் உற்று நோக்கினால், கம்பீரமான வயதுமுதிர்ந்த பெண் மணியின் உருவமாய் திடீரென்று மாறுகிறது - அந்தப்படம் நம் கண்ணதிரிலேயே. இது எப்படி? நாம் பார்க்கும் விதத்தை மாற்றிக்கொள்ளும்போது வேறு உருவம் வெளிப்படுகிறது. பார்வையை மாற்றிக் கொள்ளுங்கள்' என்பதுதான் சொல்லவந்த கருத்து. புதிய பார்வை வேண்டும், அந்தப் புதிய பார்வை புதிய பாதையைக்காட்டும். புதிய பாதையோ புதிய வாழ்க்கையை அமைக்கும் என்பதுதான் இந்த நால்.

ஏன் புதியபார்வை? வேறு கண்ணாடி போட்டுக்கொண்டு, எல்லாவற்றையும் படிக்க வேண்டுமா? என்று தயங்குவோருக்கு பாரதியாரை துணைக்கு அழைக்கிறார். மணி வெளுக்க சாணை உண்டு எங்கள் முத்து மாரியம்மா ... மனம் வெளுக்க வழியில்லையே எங்கள் முத்து மாரி' - என்று இன்றைய நாட்டின்

அவல எண்ண நிலையைக் குறிப்பிடுகிறார். அதுதான் அவரை இந்த நூலை எழுதச் செய்திருக்கிறது.

என் புதியபார்வை? காலம் மாறிக்கொண்டு வருகிறது; நேற்று போல் இன்றைய நாள் இல்லை. எது நிலையானது?' என்று கேட்டான் ஒரு அறிஞன். அவனே பதிலும் சொன்னான், மாற்றம் ஒன்றுதான் நிலையானது' என்று.

ஆகவே நாம் மாற்றத்திற்கு சுடுகொடுக்க வேண்டும்; மாற்றத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்; மாற்றத்தை வரவேற்க வேண்டும். இப்படிப் புதிய கோணத்தில் பார்த்த கர்ணனின் கதையைச் சொல்லுகிறார்; இன்னும் அழகாக விநாயகர் தன் பெற்றோரைச் சுற்றிவந்து, 'பிரபஞ்சத்தைச் சுற்றிவந்துவிட்டேன்' என்று சொல்லி மாம்பழம் பெற்ற கதையைச் சொல்லுகிறார். விநாயகரின் அனுகுமுறையை நாமும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

உடனடியாக நாம் வாழும் உலகுக்கு வருகிறார். இரவில் தனியே, ஒரு பெண் நடந்து செல்வதில் உள்ள ஆபத்தை விளக்கி பெண் பலகினமானவள்' என்ற பார்வையில் பெண்ணைக் கேவலமாக நோக்கும் ஆண் சமூகத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறார். 'ஆதிக்கம்' என்பது, ஆணின் அறிவீனத்தின் அடையாளம்' என்று ஒங்கி ஒரு முத்திரையைக் குத்தும்போது, வேண்டும் இந்த ஆனுக்கு' என்று நாமும் கைதட்டி எழுத்தாளரை வரவேற்கிறோம்.

நமது தனித்தன்மையை ஒரே வார்த்தையில் சயம்' என்று பெயர் குட்டுகிறார். அவன் தன்னாத்தானே 'அழித்துக் கொள்கிறான்; தன் தோல்விகளைத் தானே வரவழைத்துக் கொள்கிறான்' என்கிறார். இதையே பாரதியார் ஒரிடத்தில் கூறுவது நம் நினைவுக்கு வருகிறது. அவனுக்குத் தன்னை அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை; தன்னை வெல்லவும் முடியவில்லை, என்பதை 'தன்னை வென்றாளும் திறமை

பெறாதிங்கு தாழ்வுற்று நிற்போமோ' என்று பாடுகிறார். தன்னவென்றாலும் திறமைதான் சுயகட்டுப்பாடு என்பது. அந்த சுய கட்டுப்பாட்டை, வெவ்வேறு கோணங்களில் விளக்குகிறார். ஏனெனில் புத்தகத்தின் தலைப்பே 'தன்னானுமைத் தத்துவம்' என்பதுதான். தன்னை வென்றாலும் தத்துவம் என்பது இங்கு நமக்குத் தேவைப்படும் வாழ்க்கையின் உண்மைகள் பற்றிய பயிற்சிக்கூடம். நாம் நம் ஆற்றலை, முக்கியமல்லாத விஷயங்களில் வீணாடிக்கிறோம், என்ற கூற்று சிந்திக்க வேண்டிய விஷயம்.

நம் இருப்பு ஆற்றலை, உச்சக்கட்டத்திற்கு எடுத்துச்செல்லும் வழிகள், 'யோகமும், தியானமும்' ஆகும், என்று நம்மை முடிந்த முடிவான ஆன்மீகம் என்னும் உச்சத்திற்கு அழைத்துச்செல்கிறார். 'தேடல்' என்ற தலைப்பில், உங்களை நீங்களே கேள்வி கேளுங்கள் என்ற ஆழமான உண்மையை நம்முன் வைக்கிறார். எந்தப் பொருளைப்பற்றி அல்லது பிரச்சினையைப்பற்றி, கேள்வி கேட்கிறோமோ அப்போது அந்தப் பிரச்சினையே தன்னை முழுமையாக வெளிப்படுத்திக்கொள்ளும்; பிரச்சினைக்குத் தீர்வும் கிடைக்கும், என்கிற மனவியல் உண்மைதான் நினைவுக்கு வருகிறது. அவரது ஒரு கேள்வியைச் சொல்லிவிடுகிறேன். நீங்களே பதிலைக்கண்டுபிடியுங்கள்.

நெருப்புக்கூழ் அது நீராய் நிலமாய் காற்றாய் ஊற்றாய் தனக்கானதெல்லாம் தன்னுள்ளே கொண்டிருக்கும் மாட்சியான நீட்சிக்கும் உள்ளார்ந்த பொருள் என்ன?

தாகூரிலிருந்து, திருவள்ளுவர், ஓஷோ, அன்னைத் தெரசா, கலீல் ஜிப்ரான், சாக்ரமஸ், ஜே.கே. - என்று இன்றைய கிரண்பேடிவரை, அவர்களைப் பேசவைக்கிறார். அவர்களது பொன்மொழிகளை வடித்து எழுதியிருக்கிறார். மனவியல் அறிஞர் ஃபிராய்டிவிருந்து, எரிக்பெர்ஸ் வரை பலரையும் அறிமுகப்படுத்துகிறார். வாழ்வின் முழுப்பரிணாமத்தையும், மிகத்

தெளிவாகத் தன்னை அறிய முற்படுதல், தன்னை ஆள முற்படுதல், தன்னை தரிசிக்க முற்படுதல்' என்று விளக்குகிறார். முடிவில் யாரைத் தரிசிக்கப் போகிறீர்கள்? என்று உங்களுக்குத் தெரியுமென நம்புகிறேன். அது உங்களைத்தான்; உள்ளிருக்கும் ஆத்மா என்ற கடவுளைத்தான்.

இந்த நூலின் முதல் பகுதி, பெரிதும் நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கிறது. இரண்டாவது பகுதி, சுய வளர்ச்சி பற்றிய தெளிவைத் தருகிறது. மூன்றாவது பகுதி அறிஞர்களின் வாழ்க்கை பற்றிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி வழிகாட்டுகிறது.

புதிய வார்த்தை எனும்போது, பாரதி, பாரதிதாசன், கவியரச கண்ணதாசன் இவர்கள் கூட்டுவித்த சொற்றெழாடர்கள் கவிதையாய், இசையாய், நம் காதுகளில் ஒலிக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை நீ கண்டுபிடி; எழுது என்கிறார். அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள்தான் நமது முத்திரைகளாக இருக்க வேண்டும்.

நாவல் போன்ற ஒட்டம்;

கவிதை போன்ற திருப்பங்கள்,

பல இடங்களில் பயிற்சியறையில் பாடம் கேட்கும் மாணவனாய்.....

இந்தப் பயனுள்ள நூலை தனிமனிதனில் தொடங்கி, என்றும் சாஸ்வதமான அகண்ட ஆகாயம்போல், உங்கள் மனம் விரியட்டும்' என்று நமது விசுவரூபத்தைப் பார்க்கச் செய்து நிறைவு செய்கிறார்.

நமது மனம் விரிகிறது; சிந்தனையும் விரிகிறது. வாழ்த்துகள்.

அன்புடன்

உதயமூர்த்தி.

* * *

Bharat Heavy Electricals Limited

(A Govt. of India Undertaking)

BHEL HOUSE, Siri Fort, New Delhi - 110 049, India

Phone : 011-26001001 FAX : 011-26493021

கே.ஜி. இராமச்சந்திரன்,

தலைவர் மற்றும் மேலாண்மை இயக்குனர்

ஆகஸ்ட் 27, 2003

அணிந்துரை

“உன்னையே நீ அறிவாய்” என்பதுதான் உலகத் தத்துவங்களிலேயே உன்னதமான கோட்பாடுகளின் சாராம்சம். ஒருவன் தன்னை அறிந்து கொள்தல் என்பது மிகவும் அரிய செயல். மேலும் அரிது அவன் தன்னை மேம்படுத்திக்கொண்டு தன் முழுமையையும் வெளிக் கொணர்தல். ஆகவேதான், சுய மேம்பாட்டுக்கு உதவும் எந்த ஒரு படைப்பையும் இந்த உலகம் இரு கரம் நீட்டி வரவேற்கிறது. எனினும் ஒரு படைப்பின் சிறப்பென்பது அது தன்னுள்ளே கொண்டிருக்கும், புதிய பரிமாணத்தையும், புதிய பார்வையையும், அதன் தனித்தன்மையையும் பொறுத்தே அமைகிறது. அந்த வகையில், திரு. ம. திருவள்ளுவரின் படைப்பான “புதிய பார்வை, புதிய வார்த்தை, புதிய வாழ்க்கை” என்னும் இந்த நூல் சுய முன்னேற்றம் என்னும் படைப்பிலக்கியத் துறைக்கு மேலும் மெருங்கூட்ட வல்லதோர் ஆக்கபூர்வமான முயற்சியாகும். அதுமட்டுமல்ல, இந்தப் படைப்பானது “சொல்புதிது, பொருள் புதிது, சுவை புதிது” என்னும் பழம்பெரும் கூற்றுக்கு மிகச்சிறந்த சான்றாகவும் விளங்குகிறது.

“மனம், வாக்கு, காயம்” - என்னும் மூன்றின் ஒத்திசைவுக்கான அவசியத்தையே, வாழ்க்கைத் தத்துவங்கள் எல்லாம் வலியுறுத்தி நிற்கின்றன. இதே போன்ற மூன்று வார்த்தை மந்திரத்தை தனது மூன்று பாகங்களாகக் கொண்டு சுய மேம்பாட்டுக்கான சக்திமிக்க உபாயங்களை நம்முன் வைக்கிறது இந்தப் படைப்பு.

தாகம் கொண்டு தவித்த காகத்தின் கதையிலிருந்து, மிகவும் பிரபலமான ஒன்பது புள்ளிப் புதிர் வரையிலான பல்வேறு சுவாரசியமான உள்ளடக்கத்தின்மூலம், நம் வாழ்வின் ஒவ்வொரு தருணத்தின்மீதும், நமது கவனத்தைக் குவிக்கச் செய்து, அவற்றுள் புதைந்திருக்கும் புதிய பரிமாணங்களைக் கண்டடைவதற்கான திறவுகோலை நமக்கு வழங்குகிறது இந்நூலின் முதல்பாகமான “புதிய பார்வை”.

ஒருவரோடு ஒருவர் உரையாடி, நாம் உறவாடும் ஒவ்வொரு தருணத்திலும், நாம் பயன்படுத்தும் சொற்களை கவை மிக்கதாகவும், குழலை உற்சாகம் நிறைந்ததாகவும் மாற்றி அமைத்துக்கொள்வது எப்படி என்பதை எண்ணற்ற, நடைமுறை எடுத்துக்காட்டுகளின்மூலம் இந்நாலின் இரண்டாம் பாகமாகிய “புதிய வார்த்தை” என்னும் பகுதியில் காட்சிப்படுத்தியிருக்கிறார் ம. திருவள்ளுவர்.

“வாழ்வின் அர்த்தங்கள் வெறும் வார்த்தைகளில் இல்லை, அவை மனிதர்களிடமிருக்கின்றன - அவர்களின் உணர்வுகளினுள் அடங்கியிருக்கின்றன”.

ஆதலால் நமது விழிப்புணர்ச்சி மிகக் விடாமுயற்சியாலும், தொடர் பயிற்சியாலும் நாம் பேசும் வார்த்தைகளுக்குப் புத்துயிர் ஊட்ட முடியும் என்பதைவலியுறுத்தி நிற்கிறது இந்த இரண்டாம்பகுதி.

திறந்த மனம் படைத்த புதிய பார்வையோடு வாழ்வை அணுகினால், நம்மைச் சுற்றி நிகழும் அனைத்திலும் புத்தம்புதிய கூறுகளைக் கண்டறிய முடியும் என்பது மாபெரும் உண்மையாகும். அதுமட்டுமல்ல, அத்தகைய அனுகுமறைகள் மனித உறவு மேம்பாட்டில் ஏற்படுத்தும் தாக்கமானது அதிசயிக்கத்தக்கதுங்கூட..

இதனைத்தொடர்ந்து, நம்மைப் பஸ்வேறு பயனுள்ள உளவியல் கோட்டாடுகளின் மூலம், நம்மை நாமே பரிசோதித்துக்கொள்ளவும், நமக்கான புதிய வாழ்க்கை முறையின் னக் கண் டெட்டுத்து அமைத்துக்கொள்ளவும் வழிநடத்திசெல்கிறார் நூலாசிரியர்.

இலக்கைக் குறிக்கும் (SMART) எளிய முறையையும், மனதைத்திறக்கும் ஜோஹாரி ஐன் னஸையும் (Johari Window) தற்சோதனைக்கான பலம், பலவீனம், வாய்ப்பு மற்றும் தடை (SWOT) என்னும் நான்கு முனை கொண்ட ஆயுதத்தையும், மனிதத்தேவைகளை விளக்கும் மாஸ்லோவின் (Maslow) படிக்கட்டுகளையும் விவரிப்பதன்மூலம் ஒரு தனிமனிதன், தனது பூரணத்துவம் என்னும் உன்னத நிலையை அடையும் முறைகளை அழகாக எடுத்து வைத்திருக்கிறார்.

இந்த நாலை வாசிக்க நேரும் ஒவ்வொரு வாசகரும், உள்ளடக்கத்தை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளும் விதத்திலும், அவற்றைத் தமது வாழ்வில் பயன்படுத்தி வெற்றி காணும் விதத்திலும், தற்சோதனை மற்றும் சுயமேம்பாட்டுக்கான உளவியல் உபகரணங்களை எளிய முறையில், மிகத்துல்லியமான அளவிலும் - அமைத்துத்

தந்திருக்கும் ஆசிரியர், அவற்றின் பயன்பாட்டைத் தனது சொந்த அனுபவங்களின் மூலமாகவும் உறுதி செய்கிறார்.

மேலும், “நானும் சரி ... நீயும் சரி ...“ போன்ற ஆக்கபூர்வமான வாழ்நிலைக்கான அணுகுமுறையினை வலியுறுத்துவதன் மூலம், நேர்மறையான, பொருள்மிக்கதோர் மனோபாவததோடு வாழ்வினைச் சந்திக்கச் செய்வதே இந்தப் படைப்பின் அடிநாதமாய் இழையோடுவதைத் தெளிவாக உணர முடிகிறது.

அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அண்ணல் காந்தி, அன்னை தெரசா, அண்ணல் அம்பேதகர் மற்றும் மகாகவி தாகூர் போன்ற ஒப்பற் முன்னுதாரணங்களைக் காட்சிப்படுத்தி, அவர்கள் தமது புதிய பார்வையால் எப்படிப் பூரணத்துவத்தை எய்தினார்கள் – எனக்கோடிட்டுக் காட்டியிருப்பதன்மூலம் – இந்த நூலின் மையக்கருத்தை வெகு அழகாகப் புலப்படுத்தி நிறைவு செய்கிறார் ஆசிரியர்.

ஒரு கனிக்குள் இருப்பவை எத்தனை விதைகள் என யாராலும் கூறிவிட முடியும். ஆனால் ஒரு வித்துக்குள் எத்தனை கனிகள் என எவ்வால் கூற இயலும்?

ஒவ்வொரு வாசகரின் சிந்தனைத் திறனையும் தூண்டி, அவர்தம் முழுமையான திறனையும் கண்டடைவதற்கான உந்து சக்தியாக விளங்கும் தனச்சிறப்பைப் பெற்று தலை சிறந்த நூலாக வெளிவந்திருக்கிறது இது.

ஒவ்வொரு கணமும் புதிராகத் தோன்றும் வாழ்வென்னும் யாத்திரையை எக்கணமும் புத்துணர்க்கி பொங்கும் எழில் மயமானதாக, ஏற்றம் பெற்றதாக மாற்றியமைக்கும் அணுகுமுறையினை உலகுக்கு வழங்குவதில் வெற்றிபெற்றிருப்பதன் மூலம் – பெருந்திரளான வாசக வட்டத்தைச் சென்றடைந்து, சாதனை படைக்கட்டுமென நூலாசிரியர் ம. திருவள்ளுவரை மனமார வாழ்த்தி மகிழ்கிறேன்.

இராமச்சந்திரன்

புதுதில்லி

27.8.2003

இராமச்சந்திரன்.

* * *

எ. பரலகுந்தரம்

துணை வேந்தர்

தொலை பேசி

+91-44-2351445

தொலை நகலி

+91-44-2350397

மின் ணஞ்சல்

vc@annauniv.edu

அண்ணா பல்கலைக்கழகம்

சென்னை 600 025.

தேதி : 3.9.2003

அண்ணா பல்கலைக்கழகம்

திருச்சி கலங்கரை விளக்கம் பதிப்பகத்தாரின் ம. திருவள்ளுவரின் “புதிய பார்வை, புதிய வார்த்தை புதிய வாழ்க்கை” என்னும் நூல் பாராட்டப்படவேண்டிய ஒரு முயற்சி. இது ஒரு தன்னாணுமைத் தத்துவம் என்று கூறுகிற ஆசிரியர் இளைஞர்கள் மட்டுமன்றி அனைவருமே வாழ்வில் வெற்றிபெற மேற்கொள்ள வேண்டிய பலவற்றை விளக்கமாக புதிய பாணியில் எழுதியிருக்கிறார். பாரதியின் ஒளிபடைத் தகண்களையும் உறுதிகொண்ட நெஞ்சினையும் புதியபார்வை என்கிறார். இவர் சொல்கின்ற எடுத்துக்காட்டுகள் (கர்ணன் குந்தி சந்திப்பு, அப்பர் சம்பந்தர் உரையாடல்) பொருத்தமாக உள்ளன. காகம் நீர் குடித்த கதையிலும், நேருஜி பந்து எடுத்த கதையிலும் ஆசிரியரின் புதியபார்வை புலப்படுகிறது. பெண்களின் நிலைகண்டு, அதன் மாற்றத்திற்காக ஆசிரியர் தரும் கருத்துகள் வலிமையோடு உள்ளன. வெற்றியாளருக்கும் சாதனையாளருக்கும் உள்ள வேறுபாட்டினை (பக்கம் 55) இதைவிட அழகாக சொல்வது கடினம்.

வார்த்தையும் வாழ்க்கையும் ஒன்றாதல் வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார் ஆசிரியர். சொற்சிக்கணமும் அதற்கான எடுத்துக்காட்டும் அருமை குடியரசுத்தலைவர் அப்துல்கலாம், தாகூர், கலில்ஜிப்ரன், அன்னை தெரசா, சாக்ரஸ், ஓஷோ, கிரண்பேடி, சிக்மண்ட் ஃபிராம்டு வேதாத்திரி மகரிஷி, வால்ட்விட்மன் போன்ற மேதைகளின் கருத்துக்களை பொருத்தமாகச் சேர்த்திருப்பது நூலுக்கு அணி செய்கிறது.

வாழ்க்கையை இலக்குக் கொண்டதாய் இருக்க வேண்டுமெனக் கூறுகிற ஆசிரியர் தன்னை அறிதல் பற்றியும், ஆனாலை பற்றியும் விளக்கியிருப்பது பாராட்டத்தகுந்தது. மனிதமனம் பற்றிய ஜோலஸிப்பட்ட ஹாரி இங்கம் ஜன்னல் (பக்கம் 139) தெளிவாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பலம், பலவீணம், வாய்ப்பு, தடை இவற்றைப் பட்டியலிட்டுத்தந்து (பக்கம் 146) படிப்போரைச் சிந்திக்கவைக்கிறார் ஆசிரியர். ஆப்ரஹாம் மாஸ்லோ தேவைகள் பற்றிய ஐந்து படிநிலை கருத்தை கவர்கிறது. இருப்பினும் ஹெர்ட்ஸ்பெர்கின் மூன்றுநிலை முக்கோணம் தெளிவாய் இருக்கவில்லை. மாஸ்லோவின் ஐந்து நிலையில் முக்கோணம் எப்படி? இன்னும் சற்று விளக்கியிருக்கலாம் (பக்கம் 166) ஓவ்வொரு மனிதனும் சமுதாயத்தில் உயர்நிலை அடைய நான்கு வாழ்நிலைகளும் அவற்றின் விளக்கங்களும் (பக்கம் 184) உதவிபுரியும் என்றும் உறுதியாய் நம்பலாம்.

வருங்கால இந்தியா வளம்பெற்று வாழ, உரையாடும் கலை, தலைமை தாங்கும் நிலைக்குரிய படிகள், சிக்கலுக்கான தீர்வும், சீரிய முடிவெடுத்தலும் போன்றவை இளைஞர்களின் புதிய பாதைக்கு இட்டுச்செல்லும். நூலில் பொருத்தமான குறள்கள் விளக்கங்களுடன் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆங்காங்கே அளிக்கப்பட்டிருக்கிற படங்கள் நூலுக்கு பொலிஷுட்டுகின்றன. நூலின் முகப்புப்படம் நூலின் தலைப்புக்கு ஏற்ப இன்னும் சற்று பொருத்தமாக இருக்கலாம்.

ஆசிரியர் ம. திருவள்ளுவர், இந்நூலில் சோர்ந்து கிடக்கும் மக்களை துளினினழக்கெய்து அவர்களுக்குள்ளேயும், அவர்களால் அவர்கள் சார்ந்த உலகத்திலேயும் பல வளமான மாற்றங்களை உண்டாக்க முயன்றிருக்கிறார். அவருக்கு என் மனமார்ந்த பாராட்டுகள்!

(எ. பாலகுருசாமி)

வெ. இறையன்பு, இ.ஆ.ப.

மதுரை

புதிய புத்தகம்

சுய முன் னேற்ற நூல்கள் இப்போது ஏராளமாக வெளிவருகின்றன. மேற்கத்திய கருத்துகளைத்தாக்கி நிருத்தும் வகையில். இம்மியும் நம் சூழலுக்குச் சாராமல், அவரைப்பார், இவரைப்பார் எனச் சுட்டுவரலை நீட்டும் இவற்றை அதிகமாக எழுதுபவர்களே, பாவம்! இன்னும் முன்னேறாமல் தான் இருக்கிறார்கள்.

சுயத்தை உணரும்போது, முன்னேற்றம் தானே நிகழுமே தவிர சுயத்தை எப்படி முன்னேற்றுவது?

ஒருவகையில் பார்த்தால் தமிழில் முதலில் எழுதப்பட்ட சுயம் அறியும் நூல் திருவள்ளுவரால் நிகழ்ந்தது. அறத்தின் அடிப்படையில் எழும்போதுதான் பொருளும் இன்பமும் உயரத்தை அடையும், உன்னதமும் விளையும்.

நம்மைச்சுற்றி நாம் வெளியே தேடிய அனைத்தும் சிதறிக்கிடக்க மனம் மட்டும் வெறுமையில் தவிக்க உண்டாகும் முன்னேற்றமும் கிட்டத்தட்ட பணவீக்கத்தைப்போலத்தான். ஊசியால் குத்தினால் உடைந்துவிடும் பலானைப்போல அவை கவர்ச்சிகரமானவை.

தமிழுக்கு இன்னொரு திருவள்ளுவர் கிடைத்திருக்கிறார். புதிய வாய்க்கைக்குள்புகுந்து செல்ல சில உத்திகளைக் கற்றுக்கொடுக்க, வந்திருக்கிறார்.

ஆசானாக அமையாமல், அன்பு நண்பனாக

ஜடாமுனியாக இல்லாமல் சராசரி வழிப்போக்கராக

குருவாக நிமிராமல் அனுபவஸ்தராக, அருகமருபவராக

புத்தகம் முழுவதும் 'Parallel Thinking' 'Lateral Thinking' போன்ற பக்கவாட்டுச் சிந்தனைப்பயிற்சிகள் விரவிக்கிடக்கின்றன. வழக்கமான பாதையில் பயணம் செய்வே மனம் விரும்புகிறது. யார் அதன்மீது வேறு வழிகளில் சுவாரி செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கே வெற்றிக்குதிரையின் கடிவாளங்கள் கைக்கடக்கமாக இருக்கின்றன. நம்மில் பலர் புதிய மனிதர்களாக ஆகியிருக்கிறார்கள். பழையவர்களே பரவாயில்லை எனுமளவுக்கு. ஏனென்றால் சட்டையைக் கழற்றி எறிய முடிந்ததே தவிர, தோலையே உரித்தெடுக்கும் துணிச்சல் அவர்களுக்கு வாய்க்கப்பெறவில்லை.

பிடிவாதம் வேறு வைராக்கியம் வேறு அழகாக விளக்குகிறார். பிடிவாதம் எலும்புகளைக்கவும் நாயிடமும், வைராக்கியம் துருவநடசத்திரத்திலிருந்து விழும் நீரை மட்டும் பருகுவேன் எனக் காத்திருக்கும் சாதகபட்சியிடமும் இருப்பதை விவரமுள்ளவர்கள் மட்டுமே உணரமுடியும்.

தீக்குள் விரலை வைத்தாலும் பாரதிக்கு இன்பம் ஏற்பட்டது அவருடைய கணன்று கொண்டிருக்கும் உற்சாக மனநிலையால்தான் என வள்ளுவர் கூறுவது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. பாரதியை பல கண்ணாடிகளின் மூலம் பார்க்கமுடிகிற பரந்த பரிமாணம் அவருடையது.

தேடல் என்பதே ஓயாத புதிய பார்வையின் அணிவகுப்புத்தான் என்கிறார் ஆசிரியர். சில நேரங்களில் பழைய சுவடுகள் விழிகளை மறைக்காமல் இருக்கக் கண்களையே கழற்றி எறியவும் நாம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். கண்களை விற்றும் சித்திரம் வாங்கலாம். மற்றவர் பார்த்து மகழும் வண்ணம் அதில் சர்க்கு இருந்தால்.

Happiness is the highest form of Morality - என்று இங்கர்சால் குறிப்பிடுகிறார். மகிழ்ச்சியாக வாழ்தலே வெற்றி என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

திருவள்ளுவர் கூட உணர்ச்சிவசப்படலாமா? தவறான தகவலைத் தரலாமா? பக்கம் 62ல் அவர் இசைபற்றிக் குறிப்பிட்ட செய்தியைத்தான் கூறுகிறேன்.

வெறுமனே எடுத்துக்காட்டுகளை அடுக்கிக்காட்டாமல் மனவியல் ரீதியான பல கருத்துக்களை மண்ணுக்கேற்ப இவர் உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்.

நால் அமைப்பும், கருத்துக்களைத் தந்திருக்கும் விதமும் செம்மையாக உள்ளன. கவனிக்கத்தக்க வடிவத்துடன் வந்திருக்கும் இந்நால் ஏதேனும் ஓர் இதயத்திலாவது தன்னுடைய கையொப்பத்தை இட்டுவிட்டுச் சென்றாலே வெற்றி எனவும் கருதலாம். திருவள்ளுவருக்குப் பாராட்டுக்கள்.

அன்புடன்

(வெ. இறையன்பு)

* * *

தென்கச்சி கோ. சுவாமிநாதன்

சென்னை 600 091

30.7.2003

அனீந்துரை

ஒரு புத்தகத்தை எப்படி எடைபோடுவது? உடனே, அதை ஒரு துலாக்கோலில் வைத்துத் தூக்கிப்பார்க்க வேண்டும் என்பீர்கள். அப்படி அல்ல.

அதை வாசிக்கிறவனை எடைபோட வேண்டும். அந்தப் புத்தகத்தைப்படிப்பதற்குமுன் அவன் எப்படி இருந்தான்? படித்துமுடித்த பிறகு எப்படி இருக்கிறான்? இவை இரண்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசம்தான் அந்தப்புத்தகத்தின் எடை! அந்தவகையில் பார்க்கிறபோது இந்தப் புத்தகத்தின் எடை மிகவும் அதிகம்.

இப்படிப்பட்ட புத்தகங்கள் நமக்கு எப்போதும் கிடைப்பதில்லை. எப்போதாவதுதான் கிடைக்கும். இப்போது கிடைத்திருக்கிறது. உண்மையிலேயே இது நம் புருவத்தை உயர வைக்கிற ஒரு புத்தகம்தான். இதன் உருவமும் வித்தியாசமாக இருக்கிறது. உள்ளடக்கமும் வித்தியாசமாக இருக்கிறது. பயன்படாத பக்கங்கள் என்று இதில் எதையுமே தள்ள முடியவில்லை.

ஒவ்வொரு பக்கமும் வாசகனுக்கு ஒரு படிக்கட்டாக விளங்குகிறது. மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ம. திருவள்ளுவர் இந்நாலை உருவாக்கியதன்மூலமாக ஒரு மகத்தான் சமூக சேவையைச்செய்திருக்கிறார் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

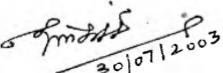
இளைஞர்கள் இந்தப் படிக்கட்டுகளில் இதமாக ஏறிச் செல்லலாம். இன்னும் அடிவாரத்திலேயே உட்கார்ந்திருக்கிறவர்கள் கூட மெல்ல எழுந்து மேலே நடக்கலாம்.

இன்றைய மனிதன் உள்ளே இருக்கிறான். அவனை வெளியே கொண்டுவரவேண்டும். மனிதனுக்குள்ளே மாட்டிக்கொண்டிருக்கிற மனிதனை விடுவித்து வெளியே கொண்டுவரவேண்டும்.

அதுதான் இன்றைய மனிதனுக்குத்தேவப்படுகிற உண்மையான விடுதலை! அந்த விடுதலையைப் பெற்றுத்தர வந்திருக்கிறது இந்தப்புத்தகம்.

இதைத் தந்திருக்கிற இன்றைய திருவள்ளுவருக்கு இதயபூர்வமான நல்வாழ்த்துகள்.

அன்புடன்

30/07/2003

❖ ❖ ❖

M.R. VISWANATHAN (VISU)

email : lasaka@md3.vsnl.net.in

Resi :

11, Agasthiar Nagar
Kilpauk, Chennai - 600 010
Tel : 26440111

Off :

Executive Partner,
Laugh and Clap
J-6, SMIG 7

கவிஞர் ம. திருவள்ளுவரின் “புதிய பார்வை, புதிய வார்த்தை, புதிய வாழ்க்கை” ஒவ்வொரு கையிலும் தவழ், ஒவ்வொரு விரலும் புரட்ட, ஒவ்வொரு ஜோடிக் கண்களும் பார்வை பதிக்க, ஒவ்வொரு இதயமும் ரசிக்க என் மனப்பூர்வமான பிரார்த்தனைகள்

(விசு)

* * *

புதிய பார்வை புதிய வார்த்தை புதிய வாழ்க்கை

உள்ளடக்கம்

*	பதிப்புரை	i
*	உலகத்தமிழ் நெஞ்சங்களுக்கு ஒரு மடல்...	v
*	வழி தவறிய பறவைகள் (தாகூர்)	viii

I. புதிய பரவை

1	புதியதோர் உலகம்	3
2	கலைடாஸ் கோப்	5
3	சில விதைகள்	7
4	வானவில்	9
5	பிடிவாதமும் - வைராக்கியமும்	10
6	புதிய பார்வையின் பூர்வீகம்	12
7	22 கேரட்	15
8	வள்ளல்	17
9	மெல்லத் திறந்த கதவு	19
10	ஞானப்பழம்	21
11	360°	24
12	தீண்டும் இன்பம்	26
13	காக தாகம்	28
14	பெண் ணியம்	31
15	விடுதலை வேட்கை	34
16	ஆற்றலும் - இழப்பும்	37

17	புதிய பாதை	41
18	மகிழ்ச்சியும் வெற்றியும்	43
19	தேடல்	46
20	ரவி வர்மன்	49
21	மேல் கீழ்	51
22	தயார் நிலை	53
23	சரியும் தவறும்	54
24	வாழ்க்கை என்பது இருத்தல் அல்ல: அது வாழ்தல்	57
25	நம் யூமி நம் கையில்	59

II. புதிய வர்த்தை

1	உதிரும் சொற்கள்	65
2	உணர்வுகளும் வார்த்தைகளும்	67
3	நடைமுறை வார்த்தைகள்	69
4	ஆக்கப்பூர்வமான வார்த்தைகள்	73
5	சுவர் சித்திரங்கள்	74
6	புத்தகம்	76
7	அகராதிகள்	79
8	சொற் சிக்கனம்	81
9	மழை	83
10	முதற்குடிமகன்	85
11	தாகூரின் “நோபல்” வார்த்தைகள்	87
12	கலீல் ஜிப்ரான் - ‘வாழ்க்கை’	88
13	“பரிதாபப்படுங்கள்” - கலீல் ஜிப்ரானின் கவிதை	90
14	அருளாளர் அன்னை தெரசா	92
15	சாக்ரஸெஸ்	94

16	ஒஷா	96
17	கிரண்.பேடி	99
18	ஜே.கே	101
19	அறிந்தும் அறியாமலும்	103
20	சொல் பொருள் விளக்கம்	106
21	சிக்மண்ட் பிராய்டு	110
22	தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்	111
23	நன்று...	113
24	வாஸ்ட் விட்மன்	115
25	பிட்டர் எ.ப். ட்ரக்கர்	116

III. புதிய வாழ்க்கை

1	வாழ்க்கை என்பது என்ன?	119
2	என் இலக்கு?	121
3	இலக்கு எது?	122
4	உங்களின் இலக்கு என்ன?	128
5	நான் யார்?	131
6	தன்னை ஏன் அறிய வேண்டும்?	135
7	'ஜோ-ஹரரி' - ஜென்னல்	139
8	திறந்த மனம் ஏன்?	143
9	என் பொறுப்பு என்ன?	148
10	தன் முனைப்பு	152
11	தன்னாளுமை	154
12	சுயமும் பிம்பமும்	158
13	தேவையும் ஆசையும்	161
14	ஆப்ரஹாம் மாஸ் லோ	165

15	வெற்று பெர்க்	170
16	உணரப்பட்ட தேவை	174
17	மூவகை நிலைகள்	177
18	மனோநிலை	180
19	உரையாடும் கலை	190
20	தலைமைதாங்க வாருங்கள்	200
21	சிக்கலுக்கான தீர்வுகாணுதலும், சிரிய முடிவெடுத்தலும்	203
22	வாகனஷட்டி ஓர் அனுபவம்	207

புதிய கோட்பாடு “5-ஆ”க்கள்

23	1. ஆகாயமாதல்	209
	2. ஆயத்தமாதல்	211
	3. ஆவியாதல்	212
	4. ஆதியாதல்	214
	5. ஆதவனாதல்	216
*	சில கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள்	217
*	நேர்மறை மனோபாவம் - எடுத்துக்காட்டுகள்	220
*	புதிது படையப்பா	224
*	சுதந்திரத்தின் சொர்க்கம் - தாகூர்	225

* * * * *

கருத்துப்பரிமாற்றங்களுக்கும் பயிற்சி வகுப்புகளுக்கும்
தொடர்புகொள்ள

அரிமா ம. திருவன்றவர்

42-21 முத்து வளாகம், விக்னேஷ்வரா தோட்டம்,
காந்திசாலை, திருவாணக்கோயில், திருச்சி - 620 005.

④ 0431 - 2231345, Cell : 98427 78244

பதிப்புரை

இந்த நூலை இவர் நூற்றிருக்கிறார் என்பதைவிடவும், ஒரு மாபெரும் நோன்பே நோற்றிருக்கிறார் என்பதை - இதனை வாசித்து முடிக்கும் ஒவ்வொருவராலும் உண்மையாய் உணரமுடியும்.

- ❖ இவர் நம் பார்வைக்கு வைத்திருக்கும் அத்தனையும், சுத்தியமான சாத்தியக்கூறுகள்.
- ❖ இந்த நூலை நூகரும் ஒவ்வொரு உள்ளுமும், மானுட சமூகத்தின் மீதான இவரது அன்பையும், அக்கறையையும், ஆர்வத்தையும், ஈடுபாட்டையும், அப்பணிப்பையும் உள்ளுற உணர முடியும்.
- ❖ நாற்பத்தியிரண்டு வயதாகும் இவர் பொறியியல் பட்டம் பெற்றவர், மேலாண்மையில் பட்டயம் பெற்றவர். பயிற்சி மற்றும் மனிதமேம்பாட்டில் பட்டயமும், குடும்ப ஆலோசகருக்கான முதுகலைப் பட்டமும் பெற்றவர்.
- ❖ மொழி ஆனுமையும், தொழில் நுட்பமும் ஒரு சேரக் கைவரப்பெற்றவர். இயற்கையாக அமைந்த இலக்கிய ஆர்வமும், முயற்சியால்பெற்ற அறிவியல் நுட்பமும் - இவரது ஆனுமைக்கு எடுத்துக்காட்டுகள்
- ❖ தன்முனைப்புக்கு மட்டுமல்லது, இவர் குறிப்பிடும் கோட்பாடுகள் அனைத்துக்கும் இவரே நல்ல முன்னுதாரணமாகத் திகழ்வவர்.
- ❖ இந்திய மின்-நிபத்தி நிலையங்களில் பாரத மிகுமின் நிறுவனத்தின் பொறியாளராக பதினெந்தாண்டு காலப்பணியும், மனிதவள மேம்பாட்டுப்பயிற்சி மையத்தில் கடந்த 6 ஆண்டுகாலம் பணியும் இவரது அனுபவங்கள்.

கல்லூரிச்சாலை என்றாலும், கனரக ஆலையென்றாலும் கவிதைச்சோலை என்றாலும் இவரது பார்வைகளும் வார்த்தைகளும் நுகர்வோர் நெஞ்சில் ஊக்கம் தருபவை.

இவரின் ஆனுமை இலக்கியம் முதல் மேலாண்மை வரை விரிவதால், இளையோர் முதல் முதியவர் வரை - இவரது காற்றாடிகளாக உள்ளனர். குடும்பம் முதல் நிறுவனம் வரையிலான மனிதமனோபாவச் சிக்கல்களுக்கு ஆலோசனை வழங்குபவர்.

இதுவரை நான்கு கவிதை நூல்கள் எழுதியிருக்கும் இவரது இந்த நூலை, இவர் செயல் ஊக்கம் தருகின்ற சிந்தனைத் தூண்டல் என்கிறார். இது ஒரு நயம் மிகுந்த புத்தகம் என்றால் இவர் ஒரு நடமாடும் தத்துவம்.

இந்த நூலின் ‘ஆசிரியர்’ என்று நாம் இவரைக் குறிப்பிட்டால், இவர் மறுத்து என்றென்றும் தானினாரு ‘மாணவன்’ என்று கூறிப்பெருமிதம் கொள்கிறார்.

தன் தந்தையாரை ‘ஆனுக்கான இலக்கணம்’ என்றும் தன் தாயாரை ‘அன்பின் இலக்கியம்’ என்றும் போற்றுகிறார். இந்தப் பெயர் கொண்டதால் இலக்கியத்தில் ஆர்வமா? அல்லது இலக்கிய ஆர்வத்தால் இப்பெயர் குட்டப்பட்டதா? எனக் கேட்கப்படும் போதெல்லாம் - பிறந்தவுடனேயேதெய்வப்புலவனின் பெயரைத்தனக்குச் சூடிய தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாருக்கும் அவரை அழைத்துவந்த தன் தந்தைக்கும் - அவர்களின் தீர்க்க தரிசனத்துக்காக -மானசிக நன்றி செலுத்துகிறார். இவர் தேவேகோட்டைக்காரர். காரைக்குடி அழகப்பர் பொறியியல் கல்லூரியில் இளங்கலைப் பயின்றவர். இவர் என்றுமே தன்னால் மறக்க முடியாத நிகழ்வுகளாக நினைவுகூர்பவை இங்கே பகிர்ந்து கொள்ளத்தக்கவை.

- 1980ல் பொறியியல் கல்லூரித் தமிழ்மண்ணுச் செயலராயிருந்து கலைஞர் தலைமையில் முத்தமிழ் மன்றம் துவக்கியதும்,

- திரு. தமிழ் குடிமகனாரால் - ‘வாசகி’ இதழின் மாநில அளவிலான கவிதைப் போட்டியில் முதன்மைக் கவிஞரென பெயரும், பரிசும் பெற்றமை.
- கவிப்பேரச வைரமுத்து அவர்களோடு இணைந்து சாவி நடத்திய ‘வாழையடி வாழை’ கவிதைப் போட்டியில் இருமுறை தேர்வுசெய்யப்பட்டமை.
- கவிஞர் மு. மேத்தா அவர்களால் 1998 செப்டம்பர் 12ல் வெளியிடப்பட்ட முதல் கவிதை நூல் நடந்துகாட்டும் மதியடி.
- கவிஞர்கள் திருமீரா, திரு.ஞானகூத்தன், திரு.அறிவுமதி, மற்றும் திருபழநிபாரதி ஆகியோரால் அணிந்துரைக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட நான்கு கவிதை நூல்கள்.
- சன் தொலைக்காட்சியில் திரு. விசுவின் அரட்டை அரங்கத்தில் நிகழ்த்திப் பல்லாயிரம் நெஞ்சங்களை நெகிழ்த்திய முத்திரைச் சொற்பொழிவும்.
- கணையாழி, கல்கி, ஆனந்த விகடன், சாவி, தாய், பாக்யா குங்குமம், மங்களம், வாரமலர் மற்றும் பற்பல சிற்றிதழ் பிரசுரங்களும்,
- திருச்சி மற்றும் பாண்டிச்சேரி வாணோவி நிலையப் பங்களிப்புகளும்,
- பங்கேற்றுச் சிறப்பித்த பல்வேறு பட்டிமன்றங்கள் மற்றும் கவியரங்குகளும்,
- பள்ளிகள், கல்லூரிகள், தொழிற்கூடங்கள் மற்றும் பல தொண்டு நிறுவனங்களில் தொடர்ந்து நிகழ்த்திய பமிலரங்குகளால் பெற்ற பாசநெஞ்சங்களும்,
- குடும்பச் சிக்கல்கள் தீர, தொடர்ந்து ஆலோசனை வழங்கி வரும் அரும்பணியும்,

இவரது ஆத்மாவின் சங்கீதமாக இவரால் மட்டுமல்லது இவரது நேயர்கள், வாசகர்கள் மற்றும் பமிற்சியாளர்களாலும் போற்றப்படுகின்றன.

“இந்த நூலில் இருப்பவை போதனை அல்ல; சிந்தனைத் தூண்டலே” என்கிறார் இவர். புதிய பார்வையும் புதிய வாழ்க்கையும் அத்தனை பேரையும் சென்றதைய வேண்டிய உன்னதமான தாரக மந்திரம் என்று வலியுறுத்துகிறார். இந்த நூலை வாசிக்கநேரும் வாசகர் ஒவ்வொருவராலும் இதனை உணரமுடியும் என்பதில் ஜயமில்லை.

இளைய சமுதாயத் தின் மீதான இவரது நம் பிக் கை அசாத்தியமானது. இவரது தீர்க்கதறிசனம் வென்றால்; அது நமது வெற்றியாகவே இருக்கும் என்கிற உறுதிமொழியோடு உங்களை இந்த நூலுக்குள் வரவேற்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

இவண்
கலங்கரை விளக்கம்,
திருச்சி - 5.

* * * * *

உலகத் தமிழ் நெற்சங்களுக்கு ஒரு மடல் ...

தேவைகள் - இன்னும் தீராதிருக்கும் ஒரு தேசத்தில் - “வேலை இல்லை” - என்னும் கூக்குரல் எனக்கு விநோதமாக இருக்கிறது... தனியாக, சிறப்பாகப் பணியாற்றும் நம்மவர் பலர், அணியாகப் பணிபுரிகையில் அரசியலுக்கு ஆட்பட்டு, அலைக்கழியும் அவலம் - எனக்குள் வேதனையை வளர்க்கிறது...

உலகத்திலேயே தலைசிறந்த பண்பாட்டுக்கும், கலாச்சாரத்துக்கும் பெயர்போன என் தேசத்தில், தனிமனித மதிப்பீடுகள் சின்னாபின்னமாகி, இலஞ்சம், ஊழல் என்னும் பல பாதகங்கள் நடமாடக் காரணமாயிருப்பது எதுவென்னும் வினா - என் கணாக்களைக் கலைக்கின்றன..

- இடைவிடாமல் என்னுள் குமிழ் விடும் என்னற்ற கேள்விகளுக்கான பதில் தேடியே இந்தப் பயணத்தை மேற் கொண்டிருக்கிறேன்.

என் பயிலரங்குகளில், என் பணிமனைகளில், என் சமூகத்தில், என் ஊரில், என் குடும்பத்தில் என எங்கெங்கும் கணங்கோரும் - தேடிப் பார்த்தன் பயணாகக் கிடைத்த விடைகளை உங்கள் முன் பரிமாறுவதற்காகவே இந்தத் தொகுப்பு.

* * * *

என் தேசத்துப் பெரியோர் பலர், முன் ணேற்றத் திற்கான முன்னுதாரணமாக - மேலை நாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்... என்னைப் பொறுத்த வரை, அந்த அனுகுமுறை எவ்விதத்திலும் - நம்மவரின் மனதைத் தொடவில்லை. காரணம்

நம் மன்னின் மரபு வேறு

நம் மன்னின் சூழல் வேறு

இங்கு நிலவும் கலாச்சாரம் வேறு.

ஆகவே - பிறரோடு ஒப்பிட்டுப் பேதலித்துப் போவதைவிட, நம்மை நாமே ஊடுறுவி - நம்முள் பயணம் நிகழ்த்தி நம் தேவையை,

நம் இலக்கை, நம் ஆனுமைத் தன்னமயை, நாம் வாழும் முறைமையை உண்ணமானதாய் ஆக்கிக் கொள்ளுவதற்கு முயல்வதே சாலப் பொருந்தும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆகவேதான்... மாபெரும் மரபுடைய நமக்கான கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமாக இந்த கோட்பாட்டைக் கண்டெடுத்தேன். ஆனால் இது - ஒற்றை மனிதனுக்கானது மட்டுமல்ல... ஒரே ஒரு தேசத்திற்கானது மட்டுமல்ல... கற்றையாய் காட்சிதரும் உலக மாந்தர் அனைவருக்கும் பொதுவானது என்பதே இதன் சிறப்பு...

அதுமட்டுமல்ல...

இந்தப் புதிய பார்வையும், புதிய வார்த்தையும், புதிய வாழ்க்கையும் இன்றைக்கு மாத்திரமல்ல ... காலவரை கடந்தும் நின்று நிலைக்கவல்ல சத்தியமான சூத்திரமாகும்.

* * * *

இந்தத் தேசத்தின், என் சகபயணி ஒவ்வொருவரிடமும் மேற்கண்ட வினாக்களையும் விடைகளையும் கொண்டு செல்ல நான் முனைந்ததன் விளைவே இந்த நூல்!

என்னைப் பொறுத்த வரையில்,
ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் ஒரு கவிதையே
ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் ஒரு பூ போன்றவனே.

அந்த ஒற்றைக் கவிதைகளையெல்லாம் ஒன்றாகத் தொகுக்க வேண்டும்; அந்த உதிரிப் பூக்களையெல்லாம் தொடுத்து அழகுமிகு மாலையாக மாற்ற வேண்டும் என்னும் என் தீராத தாகமே - இந்த நூலுக்கான காரணம்.

* * * *

நமக்கு நம் சுயம் புலப்பட வேண்டும்; ஸயம் - சூட வேண்டும்; சுருதி - சேர வேண்டும்; நூறு கோடி அலை வரிசையும் ஒரே புள்ளியில் சந்திக்க வேண்டும்... அப்போது விளையும் அதிர்வில் - பழையன யாவும் பொடிப்பொடியாகி உதிர வேண்டும்.

இனி,

புதிய தளிர்கள் துளிர்விட வேண்டும்;

புதிய பூக்கள் பூக்க வேண்டும்;

புதிய மணம் வீச வேண்டும் !

நாம் சர்ந்தும் சேர்ந்தும் வாழும் நிலைமாறி.. தன்னிறைவடைந்து, தன்னிகரில்லா நிலையை எய்த வேண்டுமெனில் கூடி வாழும் (ஒருங்கிணையும்) பக்குவத்தை நாம் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்...

ஏனெனில் இந்தியா வல்லரசாக வளர வேண்டுமெனில் இந்தியர்கள் வல்லமை பொருந்தியவர்களாக மலர வேண்டுமெல்லவா? உன்னதமான தன்னாஞ்சமையின் முன்னுதாரணமாய் நிற்கும் முதற்குடிமகனைப் போலவே இந்தியாவின் கடைசிக்குடிமகனும் வல்லமை பொருந்தியவனாக மாறவேண்டும். அதற்கான அடிக்கல்லே இந்தப்படைப்பு.

இந்த நூல் இன்னார்க்கென்று இல்லை. இனைஞர்க்கு, படித்தவர்க்கு, பாமர்க்கு, அதிகாரிக்கு, தொழிலாளிக்கு, அரசுக்கு, மக்களுக்கு, குடும்பத் தலைவனுக்கு, ஒரு தொழிலகத் தலைவருக்கு எனத் தன்னாஞ்சமையின் உன்னதத்தை அடையவிரும்பும் ஒவ்வொரு மனிதருக்குமானது. மானுடத்தின் மதிப்பை ஒரு படியேனும் உயர்த்துவதற்கான உந்துதலால் விளைந்ததே இந்த முயற்சி. இந்த நூலின் மூலமாக என் கனவு வெகுதுாரம் செல்லும், வெல்லும் என்னும் நம்பிக்கையோடு...

என்றென்றும் அன்புடன்

42-21 முத்து வளாகம்,

உங்களின்

விக்னேஷ்வரா தோட்டம்,

காந்திசாலை, திருவாணங்கோயில்,

திருச்சி - 620 005.

உ. துரைஸ்வரர்

21-06-2003

* * * * *

“பழையன கழிதலும் - புதியன புகுதலும்”

வழுவல கால வகையினான்

(தொல் நூற்பா)

இரவீந்தரநாத் தாகூர்

- அவனுடைய அதிகாலைகள் ஆண்டவனுக்கே
புதிய அதிசயமாய் நோன்றுகின்றன.
- படைப்பதன் மூலம் இறைவன்
தன்னையே கண்டெடுக்கிறான்.
- மனிதன் ஒரு பிறந்த குழந்தை: அவனது ஆற்றல்
என்பது - அவன் வளர்வதைப் பொறுத்தது.
- ஆதவனைத் தவறவிட்டதற்காக நீ அழுது கொண்டிருந்தால்
நட்சத்திரங்களையும் இழிக்க நேரிடும்.
- எண்ணம் தன் சொந்த வார்த்தைகளாலேயே பசியாறுகிறது -
அதனாலேயே அது வளர்ச்சி அடைகிறது.
- ஜேயோ நான், என் பனித்துளிகளை இழுந்து விட்டேன் என்று
மலர், நட்சத்திரங்களை இழுந்து விட்டு நிற்கும் வானத்திடம்
புலம்புகிறது.
- அனைத்துத் தவறுகளுக்கும் நீ கதவடைக்கும் போது
மெய்ப்பொருளும் வெளியிலேயே நின்று விடுகிறது.
- ஒரு பறவை மேகமாக விரும்புகிறது - ஆனால்
ஒரு மேகமோ பறவையாகத் துடிக்கிறது.
- நாம் நேசிப்பதாலேயே வாழ்கிறோம்.
- இறைவன் மனிதனிடம் உரைக்கிறார்
நான் குணப்படுத்துகிறேன் ஆகவேதான் காயப்படுத்துகிறேன்.
நான்நேசிக்கிறேன் ஆகவேதான் தண்டிக்கிறேன்.

உற்று நோக்குங்கள்; மேற்கண்ட ஒவ்வொரு வாசகமும்
உங்களை, ஒரு புத்துலகுக்கு இட்டுச் செல்லும் சக்தி வாய்ந்தவை
என்பதை உணர்வீர்கள்!

வாசிப்போம்! யோசிப்போம்! வளம்பெறுவோம்!

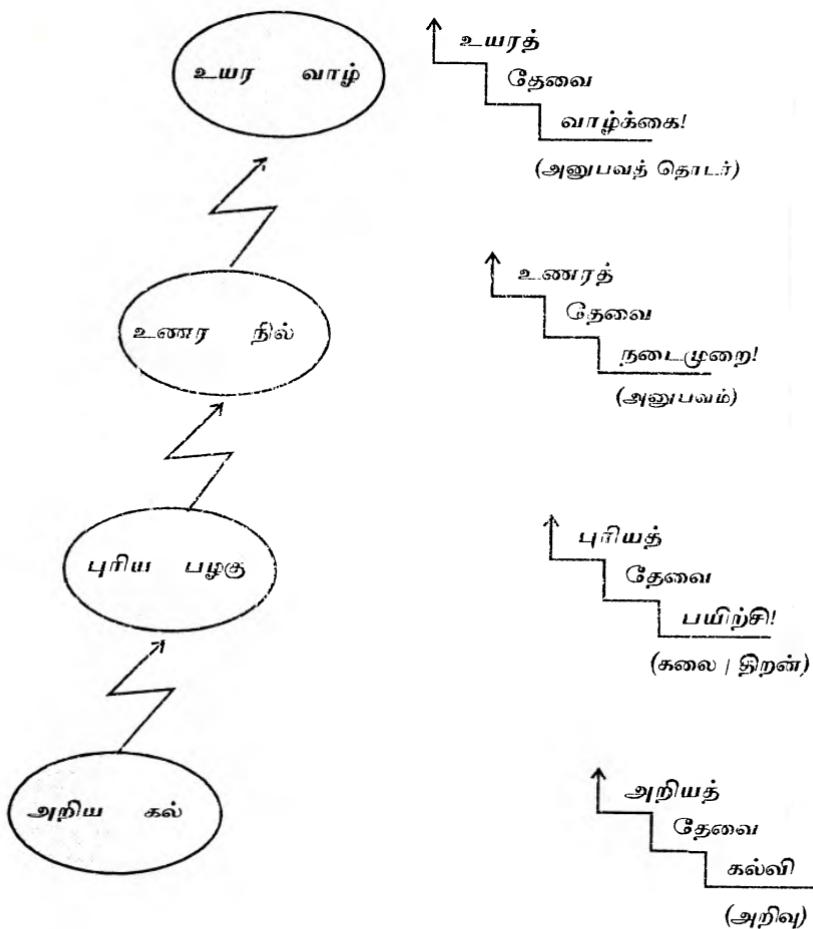
* * * * *

வழி தவறிய பறவைகளிலிருந்து

புதிய பார்வை

அறிகு, புரிகு, உணர்க, உயர்க!

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

புதியதோர் உலகம்

“புதியதோர் உலகம் செய்வோம் - கெட்ட

போரினை வேரொடு சாய்ப்போம்” - என்றார்
பாரதிதாசன்

போரை வேரொடு சாய்ப்பது சரி...

அதெப்படி புதியதோர் உலகம் செய்வது...? புதிய மன்னை, புதிய கல்லை, புதிய கடலை, புதிய காற்றை நம்மால் உருவாக்கிச் சூழல் விடமுடியுமா?

பாரதிதாசன் சொன்னதன் மெய்ப்பொருள்தான் என்ன? புதிய மனிதர்களாய் நாம் மாறவேண்டும் என்பதே அவர் விருப்பம். புதிய மனிதர் என்றால்?

எலும்பும், போர்த்தியதோலும், உறுப்புகளும், உதிரமும் மாறாதிருக்கும் போது...

நாம் புதிய மனிதராவது எப்படி?

நாம் பழைய மனிதர்களே என்றாலும், புதிய உணர்வு கொள்வதாலும், புதிய பொலிவு காண்பதாலும் புதிய பார்வை பார்ப்பதாலும்தான் - நாம் நம்மைப் புதிய மனிதராய் பூமிக்குப் புலப்படுத்த முடியும்.

அதெப்படி புதிய பார்வை பார்ப்பது?

கிட்டப்பார்வை - தூரப்பார்வை - இரண்டும் மருத்துவம் அறிமுகப்படுத்தியது. தொலை நோக்குப் பார்வை - மேலாண் நிபுணர்கள் வரையறுத்தது. பறவைப் பார்வை - புகைப்படத் துறையும், பத்திரிகைத் துறையும் பயன்படுத்துவது என்றாலும் நமக்கெல்லாம் நம் ஆரம்பப் பாடசாலை அறிமுகப்படுத்திய - குருட்டுப் பார்வையை நம்மால் மறக்கமுடியுமா?

ஓருவன் காதைத் தடவி - முறலென்றான்

இன்னொருவன் காலைத் தடவி - தூாணென்றான்
மற்றொருவனோ துதிக்கையைத் தடவி - உலக்கை யென்றான்
வேறொருவன் உடம்பைத்தடவி - சுவரென்றான்
யானையைத்தான் பார்த்தார்கள் என்றாலும் யானை என அறிய
முடியாதவர்களாய் இருந்தார்கள் அந்தப் பார்வையற்றோர்.

அது போன்ற ‘குருட்டுப்பார்வை’ - இன்றும் இங்கே நம்மில்
பஸ்ரிடமும் இருப்பது சிதானா? வருத்தந்தருகிறது. நாம் விழிகளிருந்தும்
குருடர்களாய் வாழ்வது முறைதானா?

அறிவியலாகட்டும், ஆன்மீகமாகட்டும், அரசியலாகட்டும்
பொருளாதாரமாகட்டும், சமூகமாகட்டும் - வாழ்க்கையின்
அத்தனை பரிமாணங்களையும் உள்ளடக்கியதோர்
உயர்பார்வையை - நாம் ஒவ்வொருவரும்
உணரப்போகிறோம் - அத்தகைய உண்ணதமான
பார்வையையே, நான் புதியபார்வை என்னும் வாசகமாக்கி
உங்கள் பார்வைக்கு வைக்கிறேன்.

* * * * *

• • •
• • •
• • •

கையை எடுக்காமல், நான்கு நேர்கோடுகளால்
இ புள்ளிகளையும் இணைக்க வேண்டும்.
இயலுமா பாருங்கள்?

(விடை காண 11ஆம் பக்கம் வாருங்கள்)

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

கலைடாஸ்கோப்

‘கலைடாஸ்கோப்’ - என்னும் கருவியை நாம் அறிவோமல்லவா?

கண்ணாடிகளாலான முப்பெட்டகம் அது. அதனுள்ளே ஏதேனும் ஒரு துகளை இட்டுச்சுழற்றினால், சுழற்றச்சுழற்றத் தோன்றுபவை புத்தம் புதிய பரிமாணங்கள், புதிய புதிய வண்ணங்கள், புதிதுபுதிதாய் வடிவங்கள்... எத்தனை அற்புதங்கள்..

நாம் விரும்புவதும் - அத்தகைய புத்தம்புது பரிமாணங்களைத் தான். அதற்கு நம் மனதை ஒரு (முப்பெட்டகக் கண்ணாடியாக) கலைடாஸ்கோப்பாக ஆக்கிக்கொள்வது அவசியமாகிறது.

நாம் பார்க்கும் பார்வைகளால்தான் இவ்வுலகம் உயிர் பெறுகிறது. அழகு பெறுகிறது, நாம் வாழும் வாழ்வும் பொருள் பெறுகிறது.

பல்வேறு நாதனங்களையும் தன்னுள்ளடக்கிச் சுழன்றாலும் நம் பார்வை படாவிடில், இவ்வுலகம் வெறும் மண்ணுருண்டைதான்.

பழைய பார்வைகள் என்பவை

பார்த்துப் பார்த்துப் பழகிய பார்வைகள், அவை நம் மனதைப் பேர்த்தி மூடிய போலிப் போர்வைகள் - இவற்றால் விளைபவை... வெறும் சலிப்பும், களைப்பும் வெறுப்பும் விரக்தியுமே!

தொடர வேண்டுமா இத்துயர்ம? - விட்டு விடுதலையாகித் தொட வேண்டாமோ புதிய சிகரம்?

இன்று புதிதாய் பிறந்தோமென்று நீவிர்

எண்ணமதைத் திண்ணமுற விசைத்துக் கொண்டு

தின்று விளையாடி இன்புற்றிருந்து வாழ்வீர் - என்கிறார் பாரதி

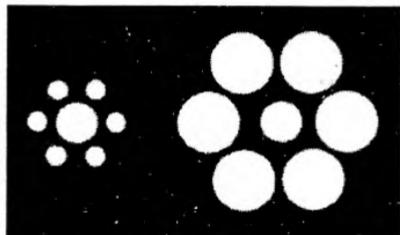
ஓவ்வொரு நாளும் - நாம் ஓவ்வொருவரும் புதிதாய் பிறக்கிறோம் என்னும் புதிய பார்வையைத்தான் பாரதியும் வேண்டி நிற்கிறார்.

வாருங்கள் தோழர்களே

பூமியை, புதிய பார்வைகளால் வளப்படுத்துவோம்
பூமிக்கே பூமியைப் புதியதாய் புலப்படுத்துவோம்!

* * * * *

உற்று நோக்குங்கள்

இடமும் வலமுமாய் இருப்பவை இரண்டு வட்டக் கோளங்கள். இரண்டிலும் உள்ளன இடைப்பட்ட நடுவட்டங்கள். இரண்டில் எந்த நடுவட்டம் பெரியது?

உங்கள் பார்வையைக் கூர்மையாக்குங்கள்.
கண்டுபிடியுங்கள்.

சில விதைகள்

சில கேள்விகள் ...

- (၁) பூமி ஏன் சமூல்கிறது?
- (၂) பூமியின் காம்புகளில் புதிய புதிய பொழுதுகள் ஏன் பூத்துப் பூத்து உதிர்கின்றன?
- (၃) பூமியில், நோடிக்கு நோடி ஏன் பூத்துயிர்கள் தோண்றியவண்ணம் இருக்கின்றன?

பதில்கள்

- (၁) ஏதோ ஒரு புதுமையைக் காணவேண்டும் என்னும் ஏக்கமே பூமியைச் சூழ்றுவிக்கிறது!
- (၂) தான் படைத்த எத்தனையோ விழிகளில் சிலவேனும் தன்னைப் புதிதாய்க் கண்டு குதுருகலம் கொள்ளாதா? தனது பிறவிப் பயனைக் கொண்டாடி மகிழாதா? - என்னும் ஏக்கத்தின் விளைவே - இத்தனை படைப்புகளும்!
- (၃) தம்முள் பொதிந்திருக்கும் புதையல்களை - இன்றாவது இவர்கள் உணர்மாட்டார்களா? என்ற ஏக்கத்தின் விளைவே புதிய விடியல்கள்!

அதுமட்டுமல்ல...

இந்தப் பிரபஞ்சத்தினுள்ளே சூழலும் பூமி, தன்னைத் தானே புதிதாகப் பார்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டே, மீண்டும் மீண்டும் தன்னைத் தானே சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறது இரவு பகலாக

சரி... ஏன் இந்தப் புதிய பார்வை?

- திரையற்ற புதுப்பார்வை, சரியான திசை காட்டும்.
- மெய்ப் பொருளைப் புலப்படுத்தும்.
- அடிமைத்தனத்தைத் தகர்க்கும், விடுதலை பெற்றுத்தரும்.
- அலுப்பையும் - சலிப்பையும் அறுத்தெறியும்.
- புத்துயிர்ப்பும் - புத்துணர்வும் ஊட்டி, புதுப்பொலிவை ஏற்றும்.
- மானுட ஏக்கம் தீர்த்து ஊக்கம் சேர்க்கும்; தேக்கம் போக்கி, ஆக்கம் காக்கும்.
- கண்ணீரைத் துடைத்த கையோடு, புதிய கதவுகளைத் திறந்து விடும்.
- பொருத்தமான பொதுப்பயனை உருவாக்கும்.
- மேதினியை மேம்படுத்தும், அலங்கரிக்கும்.
- நிரந்தர நிறந்தரும், வாழ்வில் சுதந்திர சுகந்தரும்.
- சத்தியத்தை - சாத்தியமாக்கும்.
- சாகா வரந்தந்து - சரித்திரம் படைத்திருக்கும்!

* * *

இசை ஒலி எழுப்பும் ஆண் மகனா?
நிழலில் பதுங்கும் பெண் முகமா?
உங்களை ஈர்க்கும் உருவெதுவோ?
உற்றுப்பாருங்கள்.

வானவில்

ஓரு துளியை ஊடுறுவும் கதிரொளி தானே - ஏழுவண்ண மாலையாக ஈரவானத்தை அலங்கரிக்கிறது!

நமது மனதையும் - ஓரு துளியைப்போல் ஆக்கிக்கொள்ள நம்மால் முடியாதா? - முடிந்தால், வெளியிலிருந்து பாயும் ஓளியை (வெளிநடப்பை, சம்பவத்தை, காட்சியையென எதையுமே) - அது பல்வேறு வண்ணங்களாகப் பகுத்துப்பார்க்க உதவுமல்லவா?

அத்தகைய பார்வைவதான், நம் வாழ்னாவையே வண்ணமயமாக்கும். அதுமட்டுமின்றி, நம் வாழ்வின் தோளில் ஓரு வானவில்லைச் சூடிப் போற்றும்!

“இந்தியா ஏழை நாடல்ல - ஆனால்
இந்தியர்கள்தாம் ஏழைகள்”

- இப்படியொரு கூற்றை, என்னைப்போலவே நீங்களும் சமீபத்தில் கேட்டிருக்கக்கூடும்.

பொதுவாக, நாம் பணமில்லாதவரை - ‘ஏழை’ என்கிறோம். இது சரிதானா? - மறுபரிசீலனை செய்து பார்ப்போம் இப்போது.

‘நல்ல மனம்’ இல்லாதவனே ஏழையாவான் - என்கிறேன் நான்.

நன்றாக ஊன்றி நோக்கினால் உண்மை புரியும்... நல்லவை தோய்ந்த மனமே - நடக்கும் அனைத்துக்கும் காரணம் - இல்லையா?

நல்ல மனதால் வினைவிக்க முடியாதது ஏதுமில்லை என்றால் நல்ல மனம் இல்லாதவர் தானே ஏழை?

பிடிவாதமும், வைராக்கியமும்

நம்மில் கிறித்துவரல்லாத எத்தனைபேர் எவ்விதக் காழ்ப்புணர்வும் இல்லாமல் ஏசுநாதரைப் பார்த்திருக்கிறோம்?

நம்மில் இந்துவல்லாத எத்தனைபேர் எவ்விதக் காழ்ப்புணர்வும் இல்லாமல் விவேகானந்தரைப் பார்த்திருக்கிறோம்?

நம்மில் இல்லாமயியரல்லாத எத்தனைபேர் எவ்வித முன் முடிவுமில்லாமல் முகமது நபிகளைப் பார்த்திருக்கிறோம்?

நம் 'பார்வைகள்' சரிதானா? சற்றே சிந்திக்கலாமே!

உண்மையை ஆய்ந்தால்... தெளிவு பிறக்கும்.

ஒரேஓரு பார்வைக்குள் அடங்கிவிடக் கூடியதல்ல உலகம். அது, ஒரு பார்வைக்குள் அடங்கி விடுமென்றால் - இங்கு ஒரேஓருவன் மட்டுந்தான் உயிர்த்திருந்திருப்பான். மேலும் மேலுமென பல்வேறு மனிதர்கள் தோன்றியிருக்க மாட்டார்கள். பற்பல பார்வைகளும் அவசியமற்றுப் போயிருக்கும்.

வாதிக்கவும், விவாதிக்கவும், முடிவெடுக்கவும், இயங்கவும், சாதிக்கவுமே பற்பல மனிதர்களும், பல்வேறு காலங்களும் அல்லவா?

* * * * *

இரண்டு குணங்களை எடுத்துக் கொண்டு விவாதிப்போம் இப்போது ...

(1) பிடிவாதம் (2) வைராக்கியம்

பிடிவாதமென்பது	- அறியாமையின் உச்சக்கட்ட அகங்காரத்தால் விளைவது
வைராக்கியமென்பது	- கொள்கையென்னும் மரபுக்கூண்டுக்குள் அகப்பட்டுத் தவிக்கும் அவல நிலையை உணர்த்துவதாகும்.

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

இரண்டுமே, வறண்டுபோன மனப்பிரதேசங்களின் குறுகிப்போன குணாதிசயங்கள்.

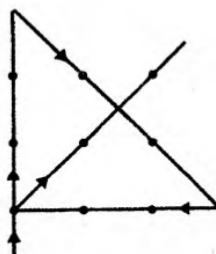
நம்மில் பலர், இடைவிடாமல் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் இந்த இரண்டு குணாதிசயத்தையுமே உத்திரிவிட்டு எழுவதே - இப்போதைக்கு மட்டுமல்லாமல் எப்போதைக்குமே நலம் பயப்பதாகும்.

சரியைச் சரியென உணர்ந்து தெளிதலும், தெளிவிக்கத்தக்க விவேகமான மனோநிலையைக் கைக்கொள்தலும், நம் மரபுக் கூண்டுக்குள்ளிருந்து நம்மை விடுவித்துக் கொள்ளப் பேருதவியாக அமையும் அதுமட்டுமல்லாமல் ஆணவ வலைக்குள் - நாம் அகப்பட்டு அவதிப்பட வேண்டிய அவஸ நிலையையும் நம்மால் தவிர்த்து விட முடியும்.

முடிய ஜன்னலாலோ முடிய கதவாலோ, முடிய
 இமையாலோ, முடிய திரையாலோ முடியவே முடியாது.
 சரியைச் சரியென உணரவும், சரியைச் சரியென
 உணர்த்தவும்.

எனவே நாம் பெறவேண்டியது மனந்திறந்த புதிய பார்வையே!

* * * * *

(4ஆம் பக்க வினாவிற்கான விடை)

3 கோடுகளாலும் இணைக்க முடியம்.
 முயன்று பாருங்கள்.

புதியபார்வையின் பூர்வீகம்

“ஆடுவோமே... பன்றுப் பாடுவோமே...

ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோமென்று ... ”

- என்று பாடி ஆடினான் பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி...

எவ்வளவு பசி?

எவ்வளவு தாகம்?

எவ்வளவு விவேகம்?

எவ்வளவு நம்பிக்கை?

எவ்வளவு நெஞ்சுறுதி? - அந்த மகா கவிக்கு,

1921 - ஸ் அமர கவியானார் பாரதி

1947 - ஸ் தான் விடுதலை பெற்றது அவரது தேசம்..

ஆனால் கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்னதாகவே பாரதியின் ‘கனவு தேசம்’ விடுதலை பெற்றுவிட்டது... பாரதியின் பார்வை வீச்சைப் பாருங்கள்.. ஆனால் நம்மில் பலரும் நாளை நடக்கவிருப்பதைக்கூட தீர்மானிக்க முடியாதவர்களாகத்தான் இருக்கிறோம்.

அடுத்தது என்னவென்பதே நமக்கெல்லாம் புலப்படாத குழலில் பாரதியின் தீர்க்கதறிசனம் நம்மை சிலிர்க்க வைக்கிறதல்லவா?

அவனது பார்வை -

அச்சமற்ற பார்வை மட்டுமல்ல !

தீர்க்கமான

தீவிரமான

தீர்வு தரும் பார்வையும் கூட !

அவனறியாத பசியுமில்லை, பட்டினியுமில்லை, அவன் சந்திக்காத எதிர்ப்புமில்லை. எந்தப்பசியாலும் அவனது விடுதலை வேட்கையைத் தணித்துவிட முடியவில்லை.

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

அவனது பார்வை அடிமைத்தனத்தைச் சுட்டுப்பொக்கியது. அவனது மீசை அதிகார வர்க்கத்தைத் தட்டிக்கேட்டது. அவன் தான் புத்தம்புதிய பார்வையின் பூர்வீகைம்! - பாடி ஆடுகிறான் பாருங்கள்; அவனது பாட்டைக் கொஞ்சம் கேளுங்கள்.

“எங்கள் முத்து மாரியம்மா - எங்கள் முத்து மாரி...
துணி வெளுக்க மண்ணுண்டு;
தோல் வெளுக்க சாம்பலுண்டு;
மணி வெளுக்கச் சாணையுண்டு; -
மனம் வெளுக்க வழிமில்லை... - எங்கள் முத்து
மாரியம்மா - எங்கள் முத்துமாரி”

இப்படிப் பாடிச் செல்கிறான் பாரதி...

மனம் வெளுக்கும் மார்க்கம் வேண்டுகிறான் அவன் -
மனம் வெளுக்கும் மார்க்கமே நாம் விழையும் புதிய
பார்வையுமாகும்.

ஓளிபடைத்த கண்ணினாய் வா... வா... வா...

உறுதிகொண்ட நெஞ்சினாய் வா... வா... வா...

- என்றும் அழைக்கிறான், பாரதி.

பாரதி எதிர்நோக்கும் ஓளிபடைத்த கண்களையும்,
உறுதி கொண்ட நெஞ்சையுமே நாம் புதிய பார்வை
என்கிறோம்...

பாரதியிடம் பொங்கிப் பிரவாகிக்கும் அத்தகைய புதிய பார்வை - நம்மிடம் வந்து சேர்வதில் தடையேதும் உண்டோ? உண்டெனில் அதனை ஒன்றுகூடி அகற்றுவோம் என உறுதி எடுத்துக் கொள்வோம்.

நிமின்த நன்னடையையும் - நேர்கொண்ட பார்வையையும் ஒரு பெண்ணிடம் வேண்டுவதோடு -

“மூத்த பொய்மைகள் யாவும் அழிக்கவும்
மூடச் சுட்டுக்கள் யாவும் தகர்க்கவுமான”

- புதிய பார்வையையும் வேண்டி நிற்கிறான்.

அதுமட்டுமல்ல...

“அக்கினிக் குஞ்சொன்று கண்டேன், அதை
அங்கொரு காட்டிலோர் பொந்திடை வைத்தேன்
வெந்து தணிந்தது காடு - தத்தரிகிட தத்தரிகிட தத்தோம்.”
எனக்கூத்தாடும்

பாரதியின் அக்னிக் குஞ்சுகளை - நம் நெஞ்சங்களில்
வளர்த்தால் - நம் பார்வைகள் புதிய சிறகுகளை
விரிக்காமலா போகும்?

* * * * *

உற்று நோக்குங்கள்

இது என்ன வாத்தா? முயலா?

ஓன்றில் இரண்டெனினும் இரண்டில் ஒன்றுதான்
எப்போதும் தெரிவது!

22 கேரட்

முழுமை அல்லது தூயநிலை என்ற ஒன்று எங்குமில்லை.

உயிர்கள் உருவெடுத்து வந்தபின்
தேவைகள் அற்றுப்போவதில்லை.

அந்தத் தேவைகளைத்தீர்க்க முனைகையில், தொடங்கி விடுகிறது
“சமூர்ப்பயணம்”.

சமூல் பயணத்தில் “இயக்கம்” தவிர்க்க இயலாததாகிறது
இயங்குகையில் “மயக்கம்” தவிர்க்க இயலாததாகிறது
மயங்குகையில் “தயக்கம்” (சலனம்) தவிர்க்க இயலாததாகிறது
தயங்குகையில் “தவறுதல்” (தடுமாற்றம்) தவிர்க்க இயலாததாகிறது
தவத்திலிருந்த விஸ்வாமித்திரனும்
தடுமாறியதாய் புராணம் காட்டுகிறது.
இந்திரன் முதலான தேவர் குலமும் -
இடறி விழுந்ததாய் இதிகாசம் காட்டுகிறது.

தவறுதல் என்பது மானுட இயல்பின் ஓர் அங்கமாய்,
மானுட இயக்கத்தின் ஓர் ஆதாரமாய் விளங்குவதை, ஒருவர்
விழிப்போடு உற்று நோக்கக் கற்றுக்கொள்தலே விடுதலை
பெறுவதற்கான வழியாகும்.

எனவே தான்

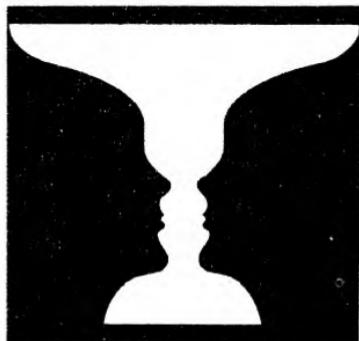
“குணம் நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்கக் கொள்ள” - என்கிறார் வள்ளுவரும்.

குணமோ, குற்றமோ - இந்த இரண்டினுள் மிகுவது எதுவோ,
அதைக் கொண்டு அளவிடச் சொல்கிறார் ஒரு மனிதனின் தன்மையை.
மிகுவதே - ஒருவனின் இயல்பான குணாதிசயமெனக் கண்டு தெளிதலே
வாழ்வின் விவேகமுமாகும்.

இழி நிலையை “0” கேரட் என்றும், தூய நிலையை 24 கேரட் என்றும் கொண்டால், அணிந்து கொள்ள ஏற்ற கலனாக தங்கம் மாறுவதற்கு 22 கேரட் மட்டுமே தேவை. அதுவே நடைமுறை அல்லது வாழ்நிலை ஆகும்.

இந்தத் தெளிவேற்படுகிற போது, பிறரைக் குறைகாணும் நிலையும், குற்ற உணர்வுகொண்டு தன்னைத்தானே குற்றவாளியாகக் கருதித் தவிக்கும் நிலையும் - அற்றுப்போகும்.

தற்போதைய நிலைமையை ஏற்றுக்கொள்ளவும்,
மேலும் மேலும் ஏற்றும் தரும் நடைமுறையைப்
பின்பற்றவுமான புதிய பார்வையைப் பெறுவோமா?

வெற்றிக் கோப்பையை உருவாக்கும் இரு முகங்கள் ஆமாம். வெண்மையில் கோப்பையும், கருமையில் முகங்களும் காணக்கிடைக்கும் உருவங்களாகும்.

வள்ளல்

இரு பெரும் இதிகாசங்களுள் ஒன்று மகாபாரதம்.

உற்று நோக்கினால் அதன் ஓவ்வொரு கதாபாத்திரமும் - வாழ்வியலை நமக்குப்படம் பிடித்துக்காட்டும் பாடமாகத்திகழ்வதை உணர முடியும்.

எனக்குப் பிடித்ததொரு கதாபாத்திரத்தை, இங்கே எடுத்துக்காட்ட விஷயமிகிறேன்.

ஆற்றோடு விட்டுவிடுகிறாள் பெற்றெடுத்தவள். பிறப்பறியாக் காரணத்தால் கற்கும் உரிமை மறுக்கப் பட்டவனாகிறான் அவன். ஆர்வத்தால் அந்தணன் எனப்பொய்யுரைத்துப் பயிலுகிறான்; புலமையும் பெறுகிறான். போட்டியில் பங்கேற்கும் திறனும் தகுதியும் இருந்தும், அவன், பிறப்பின் அடிப்படையில் நிராகரிக்கப் படுகிறான். அந்த நிராயுதபாணியைத் துரியோதனன், அரியாசனம் தந்து மானங்காக்கிறான். உற்ற நண்பனுமாகிறான். துரியோதனனின் நட்புக்காகத் தன் உயிரைவிட்டுச் செஞ்சோற்றுக் கடன் தீர்க்கிறான் கர்ணன்.

இது அனைவரும் அறிந்த கதை. இப்போது, அந்தக் கர்ணனுக்கு இழைக்கப்பட்ட எண்ணற்ற அநீதிகளில் ஒன்றை இங்கே ஆய்வோம்.

- * கவச சூண்டலங்கள் கவரப்பட்டு விட்டன. பாண்டவர் பக்கம் கர்ணனை அழைத்துப்போக வந்த தூது புறக்கணிக்கப்படுகிறது கர்ணனால்.
- * அடுத்த ஆயுதமாக, இரண்டு வரங்களைப்பெற வந்திருக்கிறாள் பெற்றவள்.

முறையிலாது பெற்றெடுத்தாள், முறையிலாமலே பறிகொடுக்கிறாள் மகனை. - தாய் வந்து மகனிடம் வரங்கேட்கும், மெய்சிலீக்க வைக்கும் அந்தக் காட்சியை இங்கு காண்போம்.

குந்தியோ, கண்ணனால் சொல்லி அனுப்பப்பட்ட வரங்களைக் கேட்டு நிற்கிறான். கர்ணன், அந்த வரங்களை வழங்காமல் வழங்கும் விதந்தான் அற்புதமானது, அசாத்தியமதானது, ஆச்சர்யமானது.

இதோ அந்தக் காட்சி

பிறப்புமுதல் இறுதிவரை புறக்கணிக்கப்பட்ட பின்னரும், சற்றும் பதட்டமின்றி, கர்ணனென்னும் மாமன்னன், தன் உன்னதமான மனோபாவத்தை, விரிந்து பரந்த தன்விசாலமான பார்வையின் தளத்தை - உலகம் போற்றும் தன் வள்ளல் தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறான் இப்படி..

- குந்தி : கர்ணா, ஐவருள், நீ அஞ்ஜினனைத் தவிர பிறரோடு போரிடக்கூடாது.
- கர்ணன் : தசுதியானவனையன்றி பிறரைத் தீண் டுதல் வீரனுக்கழகல்ல...
- குந்தி : கர்ணா, நாகக் கணனையை (நாகாஸ்திரத்தை) அஞ்ஜினன் மீது, நீ ஒருமுறைதான் ஏவ வேண்டும்.
- கர்ணன் : மறுமுறை ஏவுதல் மாவீரனுக்கழகல்ல...

என்று அவன் வரமளிக்கவில்லை, ஈன்றெடுத்த தாயின் வரங்களைப் புறந்தள்ளுகிறான். தன் பிள்ளையின் மனதை உணராத தாயைத்திருப்பி அனுப்புகிறான். உற்று கவனியுங்கள் :

கர்ணன் உயர்ந்த வீரனாகிறான் - போர்க்களத்தில்!
உன்னதமான வள்ளலாகிறான் - வாழ்விடத்தில்!

வாழ்வின் இயல்பான அத்தனை கூறுகளாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டவன்கூட தனது புதிய பார்வையால், உயரிய மனோபாவத்தால், வாழ்க்கைக்கே வாழ்வளிக்கும் வள்ளலாக உயர்ந்து நிற்கிறானல்லவா

அவனே அவனை ஆண்ட மாமன்னன்!

மெல்லத் திறந்த கதவு

வெகு நாட்களாய் அடைப்பட்டுக்கிடந்த திருமறைக்காட்டு சிவாலயக் கதவுகளைத் திறப்பதற்காகப்படிய நாயன்மார் இருவரை நாமெல்லோரும் அறிவோமல்லவா... அப்போது அங்கே புலப்பட்ட புதிய பார்வையை இப்போது பார்க்கலாம்..

காட்சி

அடைப்பட்டிருக்கும் ஆலயக்கதவின் முன் அப்பரும் சம்பந்தரும் ஆயத்தமாகின்றனர்.

அப்பர் பாடத் தொடங்குகிறார். சம்பந்தர் தொழுது நிற்கிறார். தொடங்கிய அப்பர் தொடர்ந்து பாடிக் கொண்டிருக்கிறார். திறந்தபாடில்லை மணிக்கதவுகள். பாடிப்பாடிக் களைத்துப் போன்பின்னர் இறந்த காலங்களின் அழுக்குகள் உதிர, அதிர்ந்து திறந்து கொண்டன ஆலயக்கதவுகள்.

ஆனால் மீண்டும் கதவுகளை மூடும்பொருட்டு சம்பந்தர் பாடியதோ ஒரே பாடல்தான். உடனடியாய் மூடிக்கொண்டன கதவுகள்.

அனைவரும் மகிழ்ச்சியில் திளைக்க, அப்பர் மட்டும் அழுது துடிக்கிறார்.

தான் இத்தனை பாடல்கள் பாடிய பின்னரே திறந்த இறைவனின் மனக்கதவு சம்பந்தின் ஒரு பாடலிலேயே திறந்து கொண்டதெனில் தான்செய்த பாவமென்ன? எனக்கு இறையருள் கிடைக்காதா? - “இத்தனை வயதானபின்னும் என்னை ஏன் இறையுள்ளம் ஏற்கவில்லை?” - எனப்புலம்ப...

சம்பந்தர் தேற்றுகிறார்...

“அப்படியல்ல நாவுக்கரசரே... எனது பாடலை ஒரு பாலுக்குமேல்

கேட்க இறைவனுக்கு மனமில்லை. ஆனால் உங்களின் பாடல்களனைத்தும் இறைவனின் திருவளத்தைக்கரைத்துப் போட்டுவிட்டன. உங்கள் பாடலில் மெய்மறந்த இறைவன், மேலும் மேலும் கேட்கும் ஆவலுற்றான்... ஆகவே தாங்கள்தான் இறையருள் பெற்றவர்” - என்று கூறித்தேற்றுகிறார்.

இந்தப் புராணக்காட்சி நம்முள் வைப்பது ஒரு புதிய பார்வையை அல்லவா? சம்பவம் ஒன்று தான், என்றாலும் சம்பந்தரின் பார்வை - அப்பின் பார்வையிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கிறது. அது அப்பருக்கு மட்டுமின்றி அனைவருக்குமே ஆறுதல் அளிப்பதாய் அமைந்திருக்கிறது.

அத்தகைய பார்வைதான் பூமிக்கே புத்துணர்ச்சி தந்து புதுப் பொலிவு ஏற்றும் வல்லமை பொருந்திய பார்வையாகும்.

* * * * *

ஞானப்பழம்

இறைவனின் திருவிளையாடலாய் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு காட்சிக்குள் நாம் நுழைவோம் - நம் புதிய பார்வையோடு...

அலையலையாய் தோன்றும் மலை முகடுகளைக் கடந்து காட்சியளிக்கிறது கைலாய மலை. சிகரத்தில் அமர்ந்து இனியகாட்சி தஞ்சிறார்கள் இறைவனும் இறைவியும் “நாராயணா நாராயணா” எனும் நாமம் அங்கே ஒலிக்கத் தோன்றுகிறார் நாரதர். கலக்காரரின் கைகளிலிருப்பது ஒரு ஞானப்பழம். அவர் அதை இறைவனுக்குத்தருகிறார். இறைவன் இறைவியிடம் தஞ்சிறார், இறைவியோ பிள்ளைகளை அழைக்கிறார்... இறைவன் பிள்ளைகளின் தகுதியைச் சோதித்தபின் அந்த ஞானப்பழத்தை பரிசாக அளிக்க விழைகிறார். அன்புநிறை இறைவியோ, அறிவுசார்ந்த அந்தப்பொறுப்பை இறைவனிடமே விட்டுவிடுகிறார்.

விநாயகரும், முருகனும் அங்கு வர - சோதனைக்களம் தயாராகிறது. இறைவன் போட்டியை அறிவிக்கிறார்..

“பிள்ளைகளே... உங்களில் யார் முதலில் - இந்தப் பூவுலகைச் சுற்றி வருகிறீர்களோ - அவருக்கே இந்த ஞானப்பழம்” என்கிறார் “இவ்வளவுதானா” - என்றபடி - மயில்வாகனன் பறக்கத் தொடங்கி விடுகிறான்

பறக்கவழி அறியாத விநாயகர் (மூஞ்குறு வாகனம்) சோர்ந்து விடவில்லை. இந்தச் சோதனையைத் தனக்கான சவாலாக எடுத்துக் கொள்கிறார். சிந்திக்கிறார். தனக்கான வழிகள் யாவும் அடைக்கப்பட்டுவிட்டதாக அவர் உணர்ந்திருந்தால் ஓர் ஒரத்தில் அமர்ந்து நடப்பதை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்திருப்பார்... வேலவனும் எவ்விதுப் போட்டியுமின்றி வெற்றிக்கணியைத் தட்டிச்சென்றிருப்பார்.

ஆனால் அவரோ ஒரு புதிய பார்வையோடு நாரதரை அணுகி,

“நாரதரே... அம்மையப்பன் என்றால் என்ன? உலகம் என்றால் என்ன?” - என்கிறார். “இரண்டும் ஒன்று தான்” - என்கிறார் நாரதர். இந்தக்திடுக்கிட வைக்கும் புதிய வினாவுக்கு உடனடி பதிலாக அவரிடம் வேற்றுவுமில்லை.

“அப்படி யென்றால் அம்மையப்பனைச் சுற்றினால், உலகத்தைச் சுற்றியதாகத்தானே அர்த்தம்” என்கிறார் விநாயகர்.

“இதிலென்ன ஐயம்” - என்கிறார் நாரதர். அதன்பிறகு நடந்தது நாமனைவரும் அறிந்ததே...

இந்தக்காட்சியை உற்றுநோக்கினால், காணக்கிடைக்கும் உண்மை நம்மை வியக்கவைக்கும்.

நடத்தப்பட்ட சோதனையில் மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் இருவருக்கும் சமவாய்ப்பில்லை... ஏனெனில் மயில் - பறக்கவல்லது. மூங்குறு - பறக்க வியலாதது - பிறகு உலகத்தைச் சுற்றுவது விநாயகருக்கு எப்படி சாத்தியம்?

இப்படி எண்ணி, நம்பிக்கை இழந்து தும்பிக்கையான் ஒதுங்கியிருந்தால் - வேலவன் குன்றேறியிருக்கவும் மாட்டான்; அவனுக்கென ஒரு தனிப்புகழையும் பெற்றிருக்கமாட்டான்.

மாறாக விநாயகரின் வெற்றிக்குக்காரணம், தன்னிலையை ஏற்றுக்கொண்ட - எந்த முன்முடிவுமற்ற, அச்சமற்ற, தீர்க்கமான - மனோபாவத்தால் ஆன விநாயகரின் புதிய பார்வையே ஆகும். அதுமட்டுமல்ல அதுதான் இந்தச் சோதனையின் இலக்கெனவும் தோன்றுகிறது.

புலன்களுக்கு உட்பட்டுச் சிந்திக்கையில் இயலாதெனத் தோன்றிய ஒரு செயலை, புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஞானங்கொண்டு உணர்ந்து அந்த ஞானப்பழத்தைப் பெறுதலென்பது சாலப் பொருந்துவதாகவும் உள்ளது.

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

'அம்மையும் - அப்பனுமே - உலகம் போன்றவர்கள்' என்னும் தத்துவார்த்தத் தெளிவை பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் புரியச் செய்த நிகழ் ச்சியாக அது அமைந்ததோடு இன் ருவரை இரசிக்கத்தக்கதாயும் அமைந்துவிட்டது... அல்லவா?

'எவரால், பார்க்க இயலாதவற்றையும், பார்க்க முடிகிறதோ, அவரால் செய்ய முடியாதவற்றையும் செய்யமுடியும்' - என யாரோ சொன்ன இந்த வார்த்தைகளின் வலிமையை நம்மால்தானார் முடிகிறதல்லாவா?

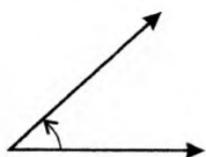

உங்கள் பார்வையில் புலப்படுபவர் யார்?

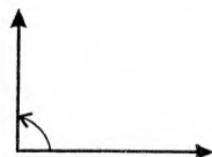
360°

கண்டுக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்ட பறவைகளைப்போல,
கோணங்களுக்குள் குறுகிக் காட்சியளிக்கின்றன நம் பார்வைகள் ..

ஆமாம், குறுங்கோணம், செங்கோணம், விரிகோணம் -
எனப்பல்வேறு கோணங்களுக்குள் கட்டுண்டு கிடக்கின்றன நம்
நடைமுறைப் பார்வைகள்.

குறுங்கோணம்
(குறுகிய பார்வை)

செங்கோணம்
(ஓரு பக்கப் பார்வை)

விரிகோணம்
(அகண்ட பார்வை)

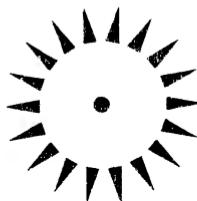

கிடைக்கோணம் (புறப் பார்வை)

இந்தக் கிடைக்கோட்டினைக் கூற்று பார்த்தால் கிடைக்கும் கோணத்தை 180 பாகை என உணரலாம் - இதனை கிடைக்கோட்டுப் பார்வை அல்லது புறப்பார்வை எனலாம். இதுகூட “ஓரு பாதிப் பார்வை” தான். மறுபாதியையும் பார்க்க வாய்த்து விட்டால் அது தான் “முழுப்பார்வை”. அதுவே அகத்தையும் - புறத்தையும் ஓருங்கே காட்டவல்ல பூரணப்பார்வையைமாகும்.

அத்தகைய முழுப் பார்வை கோடுகளுக்கிடையே கிட்டாததாகும். ஏனெனில் அது அடையுக்குள்ளிருந்து விடுதலை பெற்றுவிட்டு, விரிந்து மலர்ந்த பார்வையாகும்.

அதை நாம் ஒரு புள்ளியின் மூலம் அடையாளம் காட்டலாம்,

ஒரு புள்ளியைச் சுற்றிலும் உள்ள - முழு கோணத்தாலும் அனக்கப்படும் “முழுவட்டப் பார்வை” - அல்லது “பூரணப்பார்வை இதுதான். அதன் கோணம் 360 பாகையாக அமையும். இதனை வெட்ட வெளிப் பார்வை என்பதும் மிகப்பொருந்துவதாகும். இதனை குரியிப் பார்வை எனவும் அழைக்கலாம் - அதுவே ஒருவரின் வெற்றிக்கு வித்தாகும் வீரியிப் பார்வையுமாகும்.

அந்தப் பார்வையால் மட்டுமே முன்னால் நிகழ்வனவற்றை மட்டுமல்லாது வரவிருப்பனவற்றையும் ஒருவரால் அறிந்துகொள்ள முடியும். இதுவே ஐம்புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட பார்வை. அதாவது ஆறாம் புலன் அறிமுகம் செய்யும் அற்புதப் பார்வை.

அதுவே, பகுத்தாயும் பார்வை; வருமுன்னர் காக்கும் (Proactive Vision / Preventive Vision / Anticipative Vision) பார்வை ஆகும்.

விழிப்புணர்வால் மலரும் - இத்தகைய வீரியப் பார்வையே நமக்கெல்லாம்

விடிவெள்ளியாய் அமைந்து - நம் வாழ்வில் விடுதலையாய் மலரும் புதுப் பார்வையுமாகும்.

* * * * *

தீண்டும் இன்பம்

தீக்குள் விரலை வைத்தால் நந்தலாலா

நின்னெனத்

தீண்டுமின்பம் தோன்றுதையே நந்தலாலா

- பாரதி...

சுற்றுப்புறத்தின் வெப்பம் அதிகரித்தால் நம்மால் தாங்கமுடிவதில்லை. அதனால் குளிர்ச்சியான இடம்தேடி அலைகிறோம் - விளைவாக கோடைவாசஸ்தலங்களில் சூடியேற முனைகிறோம். குளிரை இதமாக உணர்கிறோம், லமிக்கிறோம்.

அதெப்படி பாரதியால் மட்டும் 'தீ'யைத் தீண்டி இன்பம் காண முடிகிறது? அதுமட்டுமல்ல அந்தத்தீயானது தெய்வத்தைத் தீண்டுவதைப் போன்ற இன்பத்தை வழங்குவதாக அவரால் எப்படி உணரமுடிகிறது? 'தீ' - நம்மினும் வெப்பம் மிகுந்தது. மிகுதியான வெப்பம் துன்பத்தையல்லவா தரவேண்டும். மாறாக இன்பம் விளைப்பது எப்படி?

ஆழ்ந்து நோக்கினால் 'மெய்ப்பொருள்' புலப்படும்...

தீ பாரதிக்கு கோடைக்கானலைப்போல் குதூகலம்தருகிறது. அதாவது தீயின் வெப்பமே அவருக்கு மிகவும் குறைந்த அளவு வெப்பமாகப் படுகிறது என்றால் - அவரது உளமும், உடலும் எத்தகைய உயர்வெய்ப்பிலையில் (சக்தி நிலையில்) விளங்கியிருக்க முடியும் என்பது புலப்படுகிறதல்லவா?

அத்தகைய வெப்பம் மிகுந்த சக்தியாக, பாரதியே விளங்குவதால், தீயின் வெப்பம்கூட அவருக்குக் கொடைக்கானலாக இதயனிக்க முடிகிறது.

நம்மால் ஓர் உயர்அழுத்த மின்சாரக் கம்பியினைத் தொட முடியுமா? தொட்டால் பிழைக்க முடியுமா? ஒரு வேளை தப்பிப்பிழைத்து வந்தால் - அந்த (கரோனா) அதிர்ச்சியை வார்த்தைகளால் விவரித்துச் சொல்லத்தான் முடியுமா?

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

ஆனால் பாரதியால் - அத்தகைய 400 கிலோ வோல்ட் உயர் அழுத்தக்கம்பியைத் தொட்டுப்பார்க்கவும் முடிந்திருக்கிறது; அவருக்குள் பேரின்பழும் விளைந்திருக்கிறது

அதுதான் மகாகவியின் மகத்தான் 'மன உறுதியின்' வல்லமை என்பதையும், அதுவே அவரது உன்னதமான தன்னாளுமையின் அடையாளச் சின்னம் என்பதையும் என்னால் பரிபூரணமாய் உணர முடிகிறது.

உங்களாலும் தானே நண்பர்களே?

பாரதியே அக்னி குண்டமாக இருந்ததால் தானே அவரால் அக்னி குஞ்சகளை பிரசவிக்க முடிந்தது?

இந்தப் படத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டு
ஒரு கதையோ அல்லது சம்பவமோ
உருவாக்கிப் பாருங்கள்.

காக தாகம்

தீராத தாகம்

தீராத பசி - இவ்விரண்டும் இடம்பிடிக்கும் இதயத்தில்

தீராத தேடல் - தீவிரமாய் நிலைகொள்ளும் சாத்தியக்கூறுகள் அதிகம்.

'தேடல்' என்பதே ஓயாத புதிய பார்வையின் அணிவகுப்புத்தான்.

மனம் 'ஓயாத' போதுதான் அங்கே படிவுகள் நேராத பாங்கு உருவாக்காணலாம். பயன்படுத்தாத படித்துறையில் பாசி படிவதைப் போல, தொட்டுத்துடைக்காத மூலைகளில் தூசி படிவதைப்போல - ஒட்டடை வளர்வதைப்போல, ஓய்ந்துபோகும் மனக்குள் ஓடிவந்து ஓளிந்து கொள்பவை ஓராயிரம் பதிவுகள்...

அத்தகைய பதிவுகள், புள்ளிகளாகத் தொடங்கி, கோடுகளாக வளர்ந்து, திரைகளாக ஆடவும், கதவுகளாக அசையவும், சுவர்களாக நிலைக்கவும் நேரலாம். அப்படி நேர்ந்து விடும்போது, அவை நாம் பேசும் வர்த்தகத்தையும் நாம் வாழும் வாழ்க்கையையும் - வெகுவாக பாதித்து விடக்கூடும். ஓயாத தேடலுக்கு எடுத்துக்காட்டாக பழைய கதை ஒன்றை முன்வைக்கிறேன்.

கதை காட்டும் காட்சிக்கு வருவோம்

தீராத தாகமானது ஒரு காகத் தை எங் கெங் கோ அழைத்துச்சென்றது. நிலமெங்கும் நீரைக் காணாது அதன் நெஞ்சமும் வறண்டு போனது. எங்கெங்கோ தேடித்திரிந்தது. இறுதியில் அதன் பார்வையில் அகப்பட்டது அரைகுறையாய் நிறைந்திருந்த குடுமை ஒன்று. அதனுள் சிறைப்பட்டிருந்தது சிறிதளவு நீரே.. காகத்தால் அருந்த முடியாத நிலை; அதன் அலகுக்கு எட்டாத அவல நிலை.

குறைவான குடுவையை நிறைவான குடுவையாய் மாற்றுவது எப்படி?

அருகாமையில் ஆறுமில்லை, ஊருமில்லை, குளமுமில்லை, தேங்கிய குட்டையுமில்லை. வேறு எதைக்கொண்டு குடுவையை நிறைப்பது? அப்போதுதான் நிகழ்ந்தது அந்த அற்புதம்.

நீர் கொண்டு உயர்த்த முடியாத நீரை.. நிலம் கொண்டு, ஆமாம் நிலத்தின் பகுதியான கற்களைக்கொண்டே, உயர்த்திய அருமை - புதுமை நிகழ்ந்தப்பட்டது - தாகத்தால் நிறைந்த ஒரு காகத்தால்...

கற்களால் நீர் உயர்த்தப்படுகிறது
காகத்தின் அலகுக்கு எட்டுகிறது
காக தாகமோ கலைந்தோடுகிறது

உணரப்பட்ட தேவையென்பது, ஒருவருக்குள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் புதிய பார்வையை உசப்பிவிட்டு, அவரது தேவைக்கான, தீர்வினைத் தேர்ந்தெடுத்து வழங்கவல்லது என்பதை இங்கே நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது.

இதை நாம் உணர, இன்னொரு எடுத்துக்காட்டும் உதவுமென நினைக்கிறேன்... நம் சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் பிரதமர் ஐவகர்லால் நேருவின் இளம்பருவத்தில் நிகழ்ந்ததோர் சம்பவம், என் கவனத்தை ஈர்த்தது.

அது, பள்ளியின் விளையாட்டு மைதானம். பந்தடித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர் ஐவகரின் நண்பர்கள். உதைக்கப்பட்ட இரப்பர் பந்து உருண்டோடி, ஒரு மரத்தடிப் பொந்தினுள் விழுந்து விட்டது. விளையாட்டைத் தொடர வேறுபந்து யாரிடமுமில்லை. உடனடியாக வேறொரு பந்தை வாங்கிவர, வெளியிலும் செல்லமுடியாது. செய்வுதறியாத மாணவர்கள் எழாற்றுமதைந்தனர். செய்தி, சுற்றே தொலைவில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த நேருவின் காதுக்குச்சென்றது. அங்குவந்த நேரு, அந்த

எலிவெள்ளயை ஏறிட்டுப் பார்த்துவிட்டு சிறிது நேர யோசனைக்குப் பின் நண்பனிடம் குடுவையில் நீரெடுத்து வரச்சொல்கிறார்.

நீரைப் பொந்தினுள் ஊற்றுகிறார் நேரு. என்ன விந்தை! சட்டென நிறைந்து வழிந்த பொந்தின் மேற்பரப்பில் பந்துமிதந்து வரக்கண்டு குதுாகலம் பொங்கக்கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர் நேருவின் நண்பர்கள். நேருவைப் பாராட்டி நெகிழ்ந்தனர்.

நன்றாக உற்று நோக்குங்கள், இந்த நிகழ்வை. பிற்காலத்தில் இந்தியாவின் பிரதம மந்திரியாக வரவிருந்த ஒருவரிடம் இளமையிலேயே பளிச்சிட்ட புதிய பார்வையை!

இப்போது சற்றே கண்களை மூடிக்கொள்ளுங்கள் உங்கள் கவனத்தை நிலை நிறுத்துங்கள்.

முதல் கதையில் திடப்பொருளைக்கொண்டு குடுவையின் திரவநிலையை உயர்த்தப்படுகிறது.

இரண்டாம் நிகழ்விலோ திரவப் பொருளின் உதவியோடு ஒரு திடப்பொருள் உயர்த்தப்படுகிறது!

எதைக்கொண்டு எதை உயர்த்துகிறோம் என்பதெல்லாம் நாம் பார்க்கும் நம் பார்வைக்குள்தான் ஒளிந்திருக்கிறது அல்லவா! தேவை, நமக்குத் திரை விலக்கும் பார்வைகளே

* * * * *

பெண்ணியம்

பெண்ணைப் பற்றி நமது பார்வையை - இப்போது எடுத்துக் கொள்வோம்.

'பெண்பால்' - பலவீனமானது (Female is a weaker sex) என்றே சொல்லிப் பழகிவிட்டோம்.

இந்தப் பார்வை சரிதானா? - எனச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் தெளிவு பிறக்க வாய்ப்பிருக்கிறது.

வெறும் உடலைப் பார்த்தே - அவளைப் பலவீனமென்கிறோமா? அல்லது அவளது உள்ளத்தையும் பலவீனமென்கிறோமா? ஆய்ந்து தெளிய வேண்டும்.

அவள் உள்ளத்தைப் பலவீனமென நாம் பார்ப்பது ஏன்?

அவள் காட்டும் அன்பினாலா, பாசுத்தாலா, கருணையாலா...? அவளைப் பலவீனமானவளாக நாம் பார்ப்பதற்கு இவைதான் காரணமென்று கூறத் தொடங்கினால், நம்மைநாமே ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றுதான் பொருள்.

பெண் மை என்பது மென் மையானது; அதனாலேயே மேன்மையானதும்கூட. குழந்தை வளர்ப்புக்கேற்று - கருணை வடிவமாக

இயற்கை அவளுக்கு அளித்திருக்கும் சிறப்புத் தன்மையையே நாம் எதிர்மறையாக, பலவீனமாகக் கருதுகிறோம் என்றால், அது எதைக் குறிக்கிறது? நம் அறியாமையைத்தானே

அன்பை, அழகை நம் ஆக்கிரமிப்பினால் அலங்கோலமாகச் சித்தரிப்பது சரியான பார்வையாகுமா? அதுமட்டுமல்ல; அது நமது பண்பாட்டை, மதிப்பீட்டை மற்றும் வாழ்க்கையையே அவமதிப்பதாகுமல்லவா?

நடைமுறைக்கு வருவோம்.

இரவில் தனியாக நடந்துசெல்லும் ஒரு பெண்ணுக்குள் அச்சம் வருகிறதென்றால் - ஏன் வருகிறது? அவளுக்கு நன்றாகத்தெரியும் - அவள் நடக்கும் அதேவீதியில், காட்டு விலங்குகள் வரப்போவதில்லை, வீசி களின்குகள் ஒளிசீசிக் கொண்டிருப்பதால் பேய் பிசாகப் பயழுமில்லை. பிறகு எது அவளை பயழுறுத்துகிறது?

ஆகிக்க முடிகிறதா?

அந்த நோத்தில் யாரோ சில ஆண்கள் எதிரில் தென்பட்டால் அவளுக்குள் அச்சம் வந்து விடுகிறது. அவர்கள் குடித்துவிட்டு மதியக்கம் கொண்டவர்களாக இருக்கக்கூடும். அல்லது காமவெறியால் வழி மறிக்கக்கூடும்.. என்பன போன்ற அச்சுணர்வை அவளுக்குள் ஏற்படுத்தியது யார்?

வழியில் ஒரு பெண்ணை இடைமறிப்பதோ, கேவி செய்வதோ அல்லது மானபங்கம் செய்வதோ நம் பலத்தைக் காட்டுகிறதா? அல்லது பலவீனத்தைக் காட்டுகிறதா?

பலத்தைக் காட்டுகிறதென்றால் - அதை ஆண்களின் பலம் எனப் பெருமிதம் கொள்ளலாமா?

பலவீனத்தைக் காட்டுகிறது என்றால் - யாருடைய பலவீனத்தைக் காட்டுகிறது?

நிச்சயமாக, அது காட்டுவது பெண்களின் பலவீனத்தை அல்ல. ஆண்களின் மன பலவீனத்தைத்தான்.

உரௌமை தானே...

ஒருவன் தன்னைத்தானே கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முடியாதிருப்பது அவனது பலவீனத்தைத்தானே காட்டுகிறது.

ஓர் ஆண் பலவீனப்பட்டு அதன் காரணமாய் ஒரு பெண் பலவந்தப்படுத்தப்படுவதை எப்படி ஒரு பெண்ணின் பலவீனமெனக் கூறுவது?

அதற்கு மாறாக,

வண்மையான ஆடவர்கள் வாழும் இந்தப்பூமியில், மென்மையான பெண்டிர் ஓவ்வொருவரும் கம்பீரமாகவல்லவா நடைபோட வேண்டும். ஆடவர் தம்பலத்தால் - நம்மை எத்தகைய இடர்ப்பாடுகளிலிருந்தும் காப்பாற்றுவர் - என்னும் நம்பிக்கையை அல்லவா ஆடவர் பெண்டிர்க்கு வழங்கியிருக்க வேண்டும்.

மாறாக, தம் குறுகிய, விவேகமற்ற, பலவீனமான நடவடிக்கைகளால் - பெண்டிருக்கு அச்சுத்தையல்லவா பரிசாக வழங்கியுள்ளனர்...

பாதுகாப்பு அரணாக விளங்குவதைத்தானே ஆண்மை என அழைக்க முடியும். அதுதானே ஆண்மை என்னும் அற்புதமான வார்த்தைக்கு அழகும் ஆகும்.

ஆணவழும், ஆதிக்கழும் அறிவீனத்தின் அடையாளமே அன்றி ஆண்மையின் அடையாளமன்று. அரணாயிருத்தல், ஆதரவளித்தல், ஆதரித்தல் போன்றவையல்லவா ஆண்மையின் மெய்ப்பொருளைக் குறிப்பனவாகும்?

இனியேனும் -

பலவீனமானது, பெண்மை எனப் பழிக்காமல் வாழ்வதன் மூலம், ஆண்மையின் பலத்தை நிலைநாட்டுவோமா ஆடவரே?

விடுதலை வேட்கை

”நம்மில் பெரும்பாலோர் அடிமைகளாகவே இருக்க விரும்புகிறோம்.” - என்னும் இந்தவாக்கியத்தை உற்றுநோக்கி, உண்மையை ஆய்வோம். இது உண்மை என உணர முடிந்தால், ஏற்றுக் கொள்வோம். ஏற்றுக்கொள்தலின் அடுத்தநிலை, அதனினின்றும் மேம்பட்ட நிலைக்கு எங்ஙனம் உயர்வுதெனச் சிந்திப்பதும், செயல்படுவதுமே ஆகும்.

”நம் மில் பெரும்பாலோர் அடிமைகளாகவே இருக்க விரும்புகிறோம்”.

ஒன்று : விலங்குக்கு அடிமையாய்

இரண்டு : மனிதர்க்கு அடிமையாய்

மூன்று : கடவுளுக்கு அடிமையாய்.

சற்றே ஆழந்து சிந்தித்தால், “எதற்குமே நாம் ஏன் அடிமையாய் இருக்க வேண்டும்?” எனும் வினா இயல்பாகவே தலை தூக்குகிறது அல்லவா?

அடிமையாக உழல்வதற்கென்று எவ்வுயிரையும் இந்த இயற்கை படைத்தெடுக்கவில்லை.

எல்லா உயிர்களுமே - இயற்கை என்னும் விதையின் முனைகளாகும். தேவைகளையும் அதற்கான தீவுகளையும் உள்ளடக்கிக் கொண்ட ஒரு விதையின் வெளிப்பாடாகவே, படைப்பத்தனையும் பிரிமளித்திருக்கின்றன.

உற்று நோக்குகையில், அதனதன் எல்லைக்குள், அதனதன் தளத்தில், அது அது ஆட்சி செய்யும் வல்லமை படைத்ததாகவே காட்சியளிக்கிறது. ஒன்றினை ஒன்று ஒடுக்கும் சூழலென்பது நமது விழிப்புணர்வு மங்கிய நிலையில் நிகழ்ந்து விடும் விபத்துக்களாகவே தோன்றுகின்றன.

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

எந்த விலங்கும் நம்மை அடிமையாகும்படி வற்புறுத்துவதில்லை, அதுபோலவே எந்தக் கடவுளும் நம்மை அடிமையாகும்படி வற்புறுத்துவதில்லை.

ஆனால் மனிதன் மட்டும் இதற்கு விதிவிலக்காகி நிற்கிறான். அவன் அடிமையாகிக் கிடக்கிறான் அல்லது அடிமைப்படுத்தத் துடிக்கிறான்... ஆண்டானாகவும் இல்லாமல் அடிமையாகவும் இல்லாமல் இயல்பாக, இனைந்து வாழும் மனிதனாக இருக்க முடிவதில்லை அவனால்,

காரணம், நாமே, 'நம் தன்மைகளை,' 'நம் சுயத்தை' அறியாமல் நடை போடுவதுதான்.

நம் 'சுயத்தை' நாம் அறியாமையால், மெல்லமெல்ல நழுவி - அடிமைப் படுகுழியில் விழுந்து ஓர் அற்ப சுகம் காண்ததொடங்கி விடுகிறோம். அப்போதுதான் நாம் மெய்மறக்கத் தொடங்கி விடுகிறோம். பொய்களின் ஆதிக்கம் மூப்பெய்தி, நம்மை, போலி சுகத்தில் தாலாட்டி ஆட்சி செய்யத்தொடங்கி விடுகின்றன.

அதே போல்தான் அடிமைப்படுத்துதலும். தன்னையறியாத, நிலைமில் சிலர் ஆணவம் கொண்டு, அதிகாரம் செலுத்த முனைகையில், அங்கே அன்பு சிறைகிறது, அடிமைத்தனம் பேணப்படுகிறது.

ஆதிக்கவெறியோ அல்லது அடிமை மயக்கமோ, எதுவாயினும் அது நமக்குத் தருவதெல்லாம் தற்காலிக வெகுமதியே. ஆனால் 'நிரந்தர நிம்மதி' மட்டுமே வாழ்வுக்கே நிறந்தரும். அதுதான் சுகந்தரும் சுதந்திரமும் ஆகும்.

அதைத் தான்...

விட்டு விடுதலையாகி நிற்பாய் இந்தச்
சிட்டுக் குருவியைப்போலே என்கிறார் பாரதி.

விட்டு விடுதலையாக வேண்டுமெனில், நமது கட்டுக்களிலிருந்து நாமே வெளியேற வேண்டும்.

தெரிந்தோ தெரியாமலோ
 விரும்பிநாம்
 அணிந்து கொண்டிருக்கும்
 எண்ணற்ற விலங்குகளிலிருந்து நம்மை
 நாமே
 விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டிய
 விழிப்புணர்வைப் பெறுதல் வேண்டும்; அதுவே
 உண்மையான விடுதலையாகும்.

மேற்கண்ட தனைகளைத்தாம் - ‘சுயதோல்விக் கூறுகள்’ (self Defeating Mechanisms) எனவும் ‘சுயம் அழிப்புச் சூத்திரங்கள்’ (self sabotaging Mechanisms) – எனவும் கூறுகிறோம்.

சுயத்தை அழிக்கும் கண்ணி வெடிகள் பலவும் நம்மால் நமக்குள்ளேயே பதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன... நமது அறியாமை பெற்றெடுத்த விபரிதங்கள் அவை! அவற்றைப் பூவ்வொன்றாகத் தேடிப்பிடித்து - அகற்றுதலே நமது விடுதலைக்கு வழி கோலுவதாகும்.

நாம் எந்தப் புதிய முகமூடிகளையும் அணிந்து கொள்ளத் தேவையில்லை. இதுவரை நாம் விரும்பிச் சுமந்திருந்த சில அற்பச் சிற்றைகளை, அழிவுச் சின்னங்களை அகற்றிவிட்டாலே போதுமானது.

அத்தகைய விடுதலையை அனைவருக்கும் பெற்றுத்தரும் ஒற்றைச் சாதனமே இந்தப் புதிய பார்வை.

* * * * *

ஆற்றலும் இழப்பும்

கடவுள் குறித்த நம் பார்வைக்குள் நுழையலாமா?

கடவுள் உண்டா இல்லையா என்னும் கலை இல்லை எனக்கு. அவரைத் தேடி அலையவோ, விவாதிக்கவோ நேரமில்லை. அதைவிடப் பயனுள்ள செயல்பாடுகள் - இந்த மண்ணின் தேவைகளாக விரிந்து கிடக்கின்றன, நிங்களும் நானுமாகத் தொடர்ந்து நிறைவேற்று.

நாம் ஒவ்வொருவருமே, போதுமான ஆற்றல் அல்லது சக்தி படைத்தவர்களே. இதை உணர்ந்து கொண்டால்தான் நமது முழுத் திறனும் வெளிப்படத்தொடங்கும். அப்பொதுதான் மனித இனத்தின் முழுப்பரிமாணமும் உணரப்படும்.

நியுட்டனின் விதிப்படி

“ஆற்றலை உருவாக்கவோ அல்லது அழிக்கவோ இயலாது ஆனால்
உருமாற்றலாம்”

நம்முள் எப்போதும் இரு ஆற்றல்கள் இருப்பதை உணரலாம்.

ஓன்று : இருப்பு ஆற்றல் (Potential Energy) (இறை நிலை)

இரண்டு : இயங்கு ஆற்றல் (Kinetic Energy) (மனித நிலை)

(“Potential” என்பது Static அல்லது நிலைத்த தன்மை கொண்டதாயும் “Kinetic” என்பது “Dynamic” அல்லது இயங்கும் தன்மை கொண்டதாயும் விளங்குவனவாம்)

இவற்றுள் ‘இருப்பு ஆற்றல்’ இல்லாமல் ‘இயங்கும் ஆற்றலை’ப் பெறமுடியாது. ஆகவேதான் நாம் நமது இருப்பு ஆற்றலைப் பெருக்கிக் கொள்வது அவசியமாகிறது (இதைத்தான் நடைமுறை வழக்கில் தகுதியை வளர்த்துக் கொள்தல் எனப் பலரும் கூறக் கேட்கலாம்) அவ்வாறு இருப்பு ஆற்றலைப் பெருக்கிக் கொண்ட பின்னர் நமது இயங்கு ஆற்றலை முறைப்படுத்திக் கொள்வதில் நம் செயல்பாடுகள் குவிய வேண்டும்.

நாம் ஒரு அணைக்கட்டு மாதிரி. நம் கொள்ளலைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். நம்முள் வந்து சேரும் நீர் வரத்தைப் பெருக்கும் வழி முறைகளை ஆய்ந்து அவற்றை அதிகரித்துக் கொள்ள வேண்டும். இயற்கையாக கிடைக்கின்ற உணவுப் பயிர்களின் மூலமாகவும், நாம் சுவாசிக்கும் உயிர் காற்றின் மூலமாகவும் - நமது இருப்பு ஆற்றலைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இது ஒரு தொடர் தேவையாகும்.

நம் இருப்பைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும், நம் இயக்கத்தைவகுத்துக் கொள்ளவும், நம் புதுப்பார்வை பேருதவியாக அமைகிறது. எப்போதும் விழித்திருக்கும் நிலையில் நம் செயல்பாடு அமைதலே நமது “செயல்திறன்” (efficiency), மற்றும் “செய் நேர்த்தி” (effectiveness) இரண்டின் மேம்பாட்டுக்கும் வழி வகுக்கும்.

நாம் அணைத்திறப்புக்குத் தயாராக இருக்கும் நிலையில் நம் முன்னே காத்திருக்கும் கழனிகளின் மீது நம் கவனம் குவிய வேண்டும்.

அணை திறக்கப்படும்போது, இருப்பு ஆற்றல் இயங்கு ஆற்றலாக பெயர் மாற்றமடைகிறது. இதனை இறைநிலை, மனிதநிலைக்கு மாறுதலாகக் கொள்ளலாம். அதுவே நம் பிறவியின் பயன்பாட்டுக் குறியீடாகத் திகழ்கிறது.

நிலமெல்லாம் - நலம் வினங்கக் கூல்ல அத்தகைய நீரோட்டத்தின் போது நிகழும் ஆற்றல் மாற்றத்தில் - ‘இழப்பு’ என்பது தவிர்க்க இயலாத்தாகும்... அதுவே இயல்புமாகும்..

எந்த ஒரு ஆற்றலும் வேறொரு ஆற்றலாக மாற்றமடையும்போது இழப்பென்பது தவிர்க்கஇயலாத தென்பதை நாம் உணர்தல் வெறும் அறிவியல் விதிமட்டுமல்ல, வாழ்வியல் விதியும்கூட..

அந்த இழப்பின் காரணமாய்த்தான், அணைகளிலிருந்து புறப்படும் நீர் - அப்படியே கழனிகளுக்குப் போய் சேர்வதில்லை. மின்சார நிலையத்திலிருந்து பசுாந்தளிக்கப்படும் மின்சாரம் அப்படியே இலக்குகளை அடைவதில்லை. அதேபோல்தான் அரசின் திட்டங்களும் மக்களைச் சென்றடையாமல் இழப்புக்கு ஆளாகின்றன..

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

என்றாலும், அந்த 'இழப்பை' இயன்ற அளவு குறைத்துக் கொள்ள முயல்வதில் தான் நமது வெற்றித்திறன் அமைகிறது. அத்தகைய திறனே, பயன்பாட்டை நோக்கிய நம் பயணத்தின் பூரணத்துவத்தைப் புலப்படுத்துவதாக அமையும்.

விரையமாவதைத் தடுத்து நிறுத்தவல்ல நம் ஆளுமையைப் பொறுத்தே அமைகிறது நமது ஆற்றல். இதோ ஒரு சமன்பாடு

$$\frac{\text{நம்மால் வழங்கப்படுவது}}{\text{நம்மால் பெறப்படுவது}} = \frac{\text{உற்பத்தித் திறன்}}{\text{(Efficiency)}} = \frac{\text{Output}}{\text{Input}}$$

நம்மால் பெறப்படுதலுக்கும், நம்மால் வழங்கப்படுதலுக்குமான விகிதத்திலே தான் அடங்கியிருக்கிறது நம் உற்பத்தித்திறன். நம் உற்பத்தித் திறன் சீரமியாமல் தக்கவைத்துத் கொள்ளுதலே - வளர்ச்சிக்கு உதவும் வழி வகையாகும்.

இழப்புக் குறைந்தால் பயன்பாடு அதிகரிக்கும்.

இந்த சுழற்சி, முழுமையை நோக்கிய ஒரு மேன்மையான தொடர்பயணமாகும்.

உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்க வேண்டுமாயின் இழப்பை குறைத்துக் கொண்டே போக வேண்டும். அப்போதுதான், பயன்பாட்டின் உச்சத்தை நோக்கி நம் மானுடத்தை விரைவாக நகர்த்த முடியும்.

சரி... இருப்பு ஆற்றலை எப்படி அதிகரித்துக்கொள்வது? மனம் சமநிலையில் அல்லது ஒருநிலையில் இருக்கும் போது நம் இருப்பாற்றல் அதன் உச்சத்தை அடைகிறது. அதற்குப் பேருதவியான கருவிகளாக விளங்குபவையே - யோகமும், தியானமுமாகும். இவையிரண்டும் அறிவியல் பூர்வமானவை மட்டுமல்ல, உளவியல் ரீதியானவையுங் கூட.

நம் இழப்பைக்குறைக்க வேண்டுமெனில், நம் கவனம் ஆக்கப்பூர்வ சிந்ததயிலும், ஊக்கம் நிறைந்த செயல்பாட்டிலுமே குவிய வேண்டும்.

கோபதாபங்களும், குதர்க்கங்களும், காழ்ப்புணர்ச்சிகளும்... நம் மைச் சிதறடிக்க வல்லவை. இவற்றால் மானுட சமூகத்துக்குமட்டுமல்ல, தனி மனிதனுக்கும் எவ்விதப் பயனும் இல்லை. மாறாக அவை பாதிக்கவல்லவை. ஆகவே அவையெல்லாம் ‘குறைந்த’ நிலையில்தான் மனம் ஒரே நிலைப்பாட்டில் இயங்கவும் முடியும்.

இவ்வாறு இழப்புகளைக் குறைத்துக் கொண்டு, பயன்பாட்டை மேம்படுத்தும் நடைமுறையில் வாழும் மனிதனே - மானுட சமூகமே வணங்கத்தக்க தெய்வீகநிலையை அடைந்துவிட்ட முன்னோடியாகிறான்; அவனே மகாத்மாவும் ஆகிறான் அல்லவா?

நாழும் ஏன் அத்தகைய முன்னுதாரணமாக நம்மை வளர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது? அல்லது நம்மை ஏன் அத்தகைய முன்னுதாரணமாக நம்மால் ஆக்கிக் காட்ட முடியாது?

* * * * *

நமக்குள் புதைந்திருக்கும் தெய்வீகத் தன்மையைக் நாம் கண்டடைவது எப்போது? என்பதுதான் இப்போதைய கேள்வி.

புதிய பாதை

பெற்றெடுத்த பெண் பிள்ளைகளைச் செல்வமெனக் கண்டது ஒரு காலம்... அந்தச் செல்வங்களையே செலவினமாய்க் கண்டு கொண்டிருக்கிறது இன்றைய காலம்..

அக்காலம் கண்டதற்கு எதிராகக் காண்பதாலேயே அந்தப் பார்வை புதிய பார்வை ஆகிவிடுமா?

பத்துப் பிள்ளைகளைப் பெற்றோரும் குதுாகலமாய் குடும்பம் நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை விட, கோலோச்சியிருக்கிறார்கள் என்றே கூறலாம் அன்று.. ஆனால் - ஒரே ஒரு பிள்ளையைய் பெற்றுக் கொண்டு, உண்மையில் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியின்றி அலைமோதும் பெற்றோரும் கண்கூடு இன்று..

இந்த முரண்பாடு நம் பார்வைக் கோளாறினால் விளைந்ததன்றி வேற்றல்

ஆனென்பவன் ஆஸ்திக்கானவன் என்றும், பெண்ணென்பவள் ஆசைக்கானவள் என்றும் ஆண்டாண்டு காலமாய் அசைக்க முடியாமல் ஏற்படுத்தி வைத்த - ஆணாதிக்கப் பதிவுகளின் விபரிதந்தான் இன்று நாம் காணும் கீரழிவுக்குக் காரணமாய் முன் நிற்கும் சீர் வரிசைப் பிரச்சினை.

வாழ்வில்கூடும்தம்பதியர்க்கு - வயதும் தகுதியும் வேண்டும்.

வாழச் செய்யும் பெரியோருக்கோ - வாழ்த்தும் மனம் வேண்டும்.

ஆனால் இவற்றையெல்லாம் இரண்டாம் பட்சமாக்கிவிட்டு, பொன்னையும், பொருளையும், வீட்டைடயும், வாகனத்தையும், ரொக்கத்தையும் கேட்டுப் (பேரம்)பேசி முடிக்கும் அவல நிலை ஏன் இங்கு வந்தது?

இந்நிலை - ஓர் ஆண்மகனுக்கு அழகையும், கம்பீரத்தையும் சேர்ப்பதாயில்லை அல்லவா?

தன் ஆளுமைத்தன்மையாலும் சாதனையாலும் ஒரு இளம் பெண்ணின் மனதைக் கவர்ந்து மனம் புரிய வேண்டிய ஆடவன், பெண்ணின் வீட்டையே சொதனையில் ஆழ்த்தி மனக்கும் வாழ்வு மனக்குமா? பில்லை கனக்குமா? சொல்லுங்கள்.

ஒரு காலத்தில் போன் கொடுத்துப் பெண் கொண்ட பெரும்பழக்கம் வழக்கில் இருந்தாக வரலாறு கூறுகிறது. பிறகேன் இந்த இழிநிலை? யாரின் இயலாமை - இத்தகைய பிறபோக்குத் தன்மைக்குக் காரணமாய் அமைந்தது?

நடக்கவிருப்பது வாழ்வா, வியாபாரமா? பணம் பெற்றுக் கூடும் கூட்டுக்குள் குயில் எப்படிக் கூவும்? பிறந்த வீட்டை ரணமாக்கி விட்டுப் புகுந்த வீட்டில் எப்படி விளக்கேற்றும் ஒரு பெண் மனம்? விளக்கேற்றுப் புகுந்தவளை இருளில் தள்ளி வேடிக்கை பார்க்கும் - வினோதப் பார்வைதான் நமது புதிய பார்வையா?

புதிய பார்வை என்பது பொதுப் பயனை விளைப்பதாய்; புதிய பாதை வகுப்பதாய் அமைதல் வேண்டும்.

இந்தப் புரிதல்தான் ஏற்றந்தரத்தக்கதுமாகும்.

* * * * *

மகிழ்ச்சியும் வெற்றியும்

நாம் விஷைவது...

வெற்றியால் விளையும் மகிழ்ச்சியா?

மகிழ்ச்சியால் விளையும் வெற்றியா?

இந்த இரண்டுக்குமுள்ள அடிப்படை முரணை நாம் அறிந்து தெளிதல் - நம் புதியபார்வைக்கு மேலும் மெருங்கூட்டும்.

மகிழ்ச்சியால் விளையும் வெற்றி என்ன செய்யும்?

மகிழ்ச்சியாக வாழ்தலையே வெற்றியாகக் கருதுவதைத்தான் - நான் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

சரி... மகிழ்ச்சி எப்போது ஏற்படும்? - என்று கேட்டால், எடுத்துக் கொண்ட செயலில் (இலக்கில்) ஈடுபட்டுப் பாடுபட்டால் மகிழ்ச்சி பெறுவது நிச்சயம் என்பேன்.

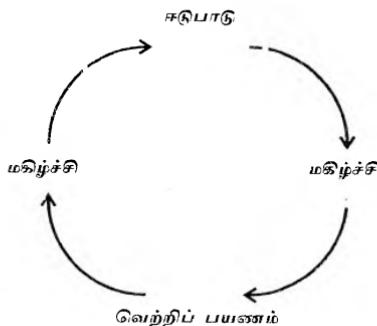
எனெனில் ஈடுபாடு என்பது ஆர்வத்தைக் குறிக்கிறது, ஆர்வமிருக்கும்போது எதுவுமே அலுத்துப் போவதில்லை, அலுப்பில்லாத போது சலிப்பீற்றப்படுவதில்லை, சலிப்பில்லாதபோது களைப்பீற்றப்படுவதில்லை. களைப்படையாதது தானே களிப்பான வாழ்க்கை.

எப்போதும் புத்துணர்ச்சியும், எப்போதும் புத்தெழுச்சியும், எப்போதும் மகிழ்ச்சியும் கொண்டிருக்கும் உள்ளம் ஈடுபடும் காரியமெல்லாயே வெற்றியடைவது உறுதி.

அது மட்டுமல்ல... எப்போதும் ஓருவன் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறான் என்றால் என்ன பொருள்?

பலராலும் விரும்பத்தக்க செயலில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொள்ளும்போது, மகிழ்ச்சிகரமான வெற்றி என்பது யாராலும் தவிர்க்க இயலாத்தாகும்.

அத்தகைய வெற்றியே மக்ழ்ச்சியை இரட்டிப்பாக்க வல்லதாகும்.

இது ஒரு சமூக வட்டம் - இடையில் உடையாத உறுதியான வட்டம். ஏனெனில், இம்மகிழ்ச்சி - வெற்றியை மட்டுமே சார்ந்திருக்க வில்லை. மாறாக ஈடுபாட்டின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும் ஒவ்வொரு செயல்பாட்டிலும் இருந்து கொண்டே இருப்பது.

நீங்கள் கேட்கலாம் ...

ஓர் அடிமை தேசத்து மனிதனுக்குள் எப்படி மகிழ்ச்சி இருக்க முடியும்? அவன் எப்படி மகிழ்ச்சியோடு போராட முடியுமென்று? இது மிகவும் முக்கியமான கேள்வி

இதுவரை நாம் கண்ட வரலாற்றைப் புரட்டிப் பார்த்தால் புரியும். அடிமைத்தனத்தைத் தகர்க்க முனைந்த பலரும் வெறுப்பின் அடிப்படையில் கூல்து விரக்தியின் அடிப்படையில் போராடியவர்கள் அல்லர்.

அவர்கள் எல்லோரும் அழியைத்தனத்தின் அவலநிலையை அப்படியே உள்வாங்கிக் கொண்டனர். விடுதலை பெறுப்போகும் நம்பிக்கையோடு பாடுபட்டனர். இடைவிடாமல் நடைபோட்டனர். குறித்த இலக்கைக் குதூகலத்தோடு அடைந்தனர்.

அண்ணல் காற்றி, திலகர், கோகலே, அம்பேத்கார், படேல், பாரதி போன்ற அனைவருமே அழிமைத்தனத்தின் வலியையும், கண்ணீரையும், துயரையும் உள்ளுற உணர்ந்திருந்தனர். ஆனாலும் உணர்ச்சியைத் ததும்பவிட்டு, வெறுப்படைந்து விரக்தியில் மூழ்கவில்லை.

தீர்ச்சமாகப் பிரச்சினையை உள்ளோக்கினர். தீர்வுக்கான வழிமுறைகளைத் தீவிரமாக விவாதித்துத் திட்டமிட்டனர். தெளிவான முன்னோட்டம் அவர்களின் மனத்திறரையில் நிகழ்ந்தது. அவர்களின் திறந்த மனதால் பின் வருவனைவை குறித்து - முன்பே அவர்களால் அனுமானிக்க முடிந்தது. வினாவு, வேகத்தை விடவும், விவேகம் அவர்களின் கைவசம் வந்துவிட்டது.

‘வருமுன்னர் காவாதான் வாழ்க்கை – எரிமுன்னர்

வைந்துரூபு போலக் கெடும்’

- குறள்

விவேகம், அவர்களிடம் வெறியைய் புகுத்தவில்லை. வெறிப்பிடிக்காததால் அவர்கள் ஒருபோதும் நெறிதவறவில்லை. நெறி தவறாதவர்களை - எந்த எதிரிகளாலும் எதுவும் செய்துவிட முடியாது. ஆதலால் போராளி நெஞ்சில் பீதி ஏற்படுவதில்லை, மாறாக மகிழ்ச்சிக்கும் குறைவேற்படுவதில்லை.

நம்பிக்கையோடு நாம் ஒரு மார்க்கத்தில் நடைபோடுகையில் வெற்றியின் இலக்கை (இழப்புக்கள் அதிகமின்றி) அடைந்தே தீருவோம் என்பதில் எவ்வித ஜயமுமில்லை.

இப்படிப்பட்ட ‘விடுதலை வேட்கையில்’ விதிவிலக்காக வெற்றியை மட்டுமே மகிழ்வாகக் கருதிய தீவிரவாதமும் இல்லாமலில்லை. தீவிரவாதத்தைக் கைக் கொண்டவர்களின் பல்வேறு நல் முயற்சிகளும், திட்டங்களும் அவர்களின் அதிவேகத்தால் நிலைகுலைய நேர்ந்தன என்பதை நமக்கு வரலாறு புலப்படுத்துகிறது.

தேடல்

பழைய பயம் அகலவும்

புதிய பயன் விளையவும்

சுயம் அறிதல் அவசியம்

விலையை யாரும்

முளைக்கச் செய்வதில்லை - அது,

தானே எழுகிறது மேலே -

அதற்கான குழலை நாம்

அமைத்துத் தந்து விட்டால்

குழலை ஆக்கித் தருவதில் - நாம்

கவனம் கொண்டால்

சுயமது - தானே அறிந்து கொள்ளும்

தன்னை!

* * *

புதிய பார்வைக்கான சில விலைகளை இங்கு தேடலாம் ...
இப்போது.

- ஏனிந்தப் பிறப்பு - ஏனிந்த இறப்பு -
நம்மில்
எத்தனை பேருக்குத் தெரியும் காரணம்?

- எது சரி; எது தவறு
எது மெய்; எது பொய் - நம்மில்
எத்தனை பேருக்குண்டு தெளிவு?

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

- காகம் ஏன் கறைய வேண்டும்?
குயில் ஏன் கூவ வேண்டும்?
மயில் ஏன் அகவ வேண்டும்?
நம்மில் எவர்நிவர்?

- இல்லறம் எதற்கு?
துறவுறம் எதற்கு?
வாழ்வதும் எதற்கு? - நம்மில்
வகையறிவோர் எத்தனை பேர்?

- கடவுளர் எதற்கு?
சடங்குகளெதற்கு?
தேரோட்டம் எதற்கு?
திருவிழாக்கள் எதற்கு?

- பசி எதற்கு?
ருசி எதற்கு?
பாவம் எதற்கு?
புண்ணியம் எதற்கு?

- ஒன்றை ஒன்று
தின்று வாழும்
என்றே தெரிந்தும் -
என்னிலிலடங்கா உமிரினம் எதற்கு?

- வரலாறுதற்கு?
அறிவியல் எதற்கு?
தேர்தல் எதற்கு?
விடுதலை எதற்கு?

- ஓரு குரியத் துண்டு
ஆறிய துண்டாய்
ஆகிச் சமூலும்
சூட்சமம் என்ன?
- நெருப்புக் கூழ் - அது
நீராய் - நிலமாய்
காற்றாய் - ஊற்றாய்
தனக்கான தெல்லாம்
தன்னுள்ளே கொண்டிருக்கும்
மாட்சிமையின் நீட்சிக்கு
உள்ளார்ந்த பொருளென்ன?
- அப்ரினை என்றும்
உயர்தினை என்றும்
இரு தினைகள் ஏன்யோ --
ஓரு கோளச் சமற்சிக்குள்?
- திங்களுக்குள், செவ்வாய்க்குள்
இன்னுமுள்ள பலவற்றுள்
என்னென்ன உண்டோ
எவரறிவர் நம்முள்ளே?
- இப்படி... இப்படி...
இன்னுமின்னுமென
மின்னலடிக்கும் வினாக்கள் பல
நெஞ்சினுள் உண்டு
நிறைய நிறைய...
புத்தம் புதிய பார்வைக்கு - இவையெல்லாம் வித்துக்கள்..
உட்புகுந்தால் பெற்றிடலாம் ஓராயிரம் முத்துக்கள்!

* * * * *

ரவிவர்மன்

ஓவியப் போட்டிக்கான மன்னரின் அழைப்பைக் கேட்டு - ஏராளமான ஓவியர்கள் கலந்து கொள்ளத் திரண்டனர். மாபெரும் மண்டபமொன்றின் உட்கூவரில் ஓவியம் தீட்ட வேண்டும்.

தலைசிறந்த ஓவியக் கலைஞர் ரவிவர்மனோ சற்றே தாமதமாக வந்து சேருகிறார்.

ஓவிய மண்டபத்தின் உள் நுழைந்த ரவிவர்மனுக்கு - ஓவியந்தீட்டு இடமே கிடைக்கவில்லை. அத்தனை ஓவியரும் தமக்கென்று இடம்பிடித்துக் கொள்ள ரவிவர்மன் எமாற்றத்தோடு திரும்புகிறார். நுழைவாயிலை அடைந்தபோது நுழைவாயிலின் மூலையில் ஒரு சிறு இடம் ரவிவர்மன் கண்களில் தென்பட, கிடைத்த இடத்தில் - எதையோ தீட்டி விட்டுப் புறப்பட்டு விட்டார்.

மறுநான் மன்னர், பரிசுக்கான ஓவியத்தைத் தீர்மானிப்பதற்காக ஓவிய மண்டபத்தைப் பார்வையிட வந்தார்.

நுழைவாயிலைத் தாண்டி உள்ளே நுழைந்தவரின் கண்களை ஏதோதன்று இடற, 'யாரங்கே... இத்தகைய அழகிய ஓவியமண்டபத்தின் நுழைவாயிலில் கரித்துணி எப்படி வந்தது... அப்பறப்படுத்துங்கள்' என்றபடி வண்ணமயமாக ஓளிர்ந்து வசீகரித்துக் கொண்டிருந்த எண்ணற்ற ஓவியங்களைப் பார்வையிட்டு மெய்சிலிர்த்துக் கொண்டிருந்தார்,

வாயிற் காவலன் வந்து வாய்பொத்திச் சொன்னான், 'மன்னர் பெருமானே... சற்றுமுன் தாங்கள் வாயிலோராம் கண்டது அழுக்குக் கரித்துணி அல்ல... அது ஓர் ஓவியம்' என்றான். மன்னர் திருக்கிட்டு... மீண்டும் அவ்விடம் நோக்கித் திரும்பி நடந்தார்.

அது கரித்துணி அல்ல, என்பதையும் அழகான அற்புதமான வெகு இயல்பான, ஒரு கந்தல் துணியொன்று கசங்கிக் கிடப்பதைப் போன்ற ஓவியம் என்பதையும் கண்டு மெய்சிலிர்த்தார்.

அப்புறப்படுத்தும் படியாக அரசனையே ஆணையிடச் செய்த அந்த அழுக்குக் கந்தல் துணி ஓவியத்துக்கே முதல் பரிசென அறிவித்தார்...

இந்திகழ்ச்சி நமக்குச் சொல்வதென்ன?

ரவிவர்மன் என்னும் உன்னதமான ஓவியன் தனக்குக் கிடைத்த ஒரு சிற்றிடத்தையே வெற்றிச்சின்னமாக மாற்றும் வல்லமை பெற்றிருந்தான் என்பதையே அது காட்டுகிறது. அத்தகைய வல்லமையை நமக்கும் வழங்க வல்லதே புதிய பார்வை.

ரசனை

கடல் துள்ளும் மணற் கரையில் அமர்ந்து அலை ரசித்திருக்கிற்களா? அலைமீது அலைபாயும் அழகை இரசித்துக் கொண்டேயிருக்கலாம். எது முதல் அலை எது மறு அலை - என அறிய முடியா வண்ணம் ஓடிக் கரை தொட்டுத் திரும்பியபடி அலம்பும் கடல் எத்தனை அழகு?

மொட்டைமாடியில் நின்று நிலாப் பார்த்து இரசிப்பதுண்டா? ஒரு நாள் பார்த்ததைப்போல் மறுநாள் அது தோன்றுவதுண்டா? அது ஒரு தொடர் மாற்றம். தேய்ந்து தேய்ந்து, வளர்ந்து, வளர்ந்து தேய்ந்து தன்னைத்தானே புதுப்பித்தபடி ஒளி வீசிக் கொண்டேயிருக்கும் ஒற்றை நிலவல்லவா அது?

புதிய பார்வைகள் -- உடனடியாகத் தாக் கங் களை ஏற்படுத்தாவிட்டும், நாளைவில் ... மக்கள் சமூகத்தின் இரசனை மேம்பாட்டில் பெரும்பங்கு வகிப்பதை நம்மால் உணர முடியும்!

* * * * *

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

மேல் கீழ்

இப்போது...

கோளவடிவ உலோகமொன்றை என் கையில் ஏந்திக் கொண்டு உங்கள் முன் வருகிறேன். உங்களை உற்று நோக்கச் சொல்கிறேன். பிறகு கேட்கிறேன்...

இந்தக் கோளத்திற்கு எது மேல்? - எது கீழ்?

என்ன சொல்விர்கள் நீங்கள்?

பூமியை நோக்கும் பகுதியைக் கீழென்றும்
வானம் பார்த்த பகுதியை மேலென்றும் கூறக் கூடும்
அப்படிப் பார்த்தால் பூமிக்கு எது மேல்? எது கீழ்?
எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

கற்றிலும், ஆகாயமல்லவா பூமியைக் காக்கும் கருப்பையாகக் காட்சியளிக்கிறது - ஆக...

பூமிக்கு மேல் கீழ் எனும் பேதமேதும் இல்லை - எனலாமல்லவா!
பூமிக்கே 'மேல் - கீழ்' இல்லாத போது
பூமியோடு பூமியாக இயைந்து இயங்கும் மனிதரிடையே
எது மேலும் - கீழும்? ஆனால்...

மேல், கீழ் என்னும் பேதமற்ற மனிதனால் இந்த பூமியையே மேலானதாகவோ அல்லது கீழானதாகவோ ஆக்க முடியும்.

மனிதர் மனது வைத்தால் ... மனிதர் தம் மனம் துவைத்தால் மேலாகும் பூமி இல்லையெனில் கீழாகும் அது!

ஆமாம்... நம் பூமியை மேலாக்குவதும் கீழாக்குவதும் நம் பார்வையைப் பொருத்தே இருக்கிறது.

அலங்காரமோ அலங்கோலமோ எதுவாயினும் அது/
நம் பார்வையில்தான் இருக்கிறது.

சமீபத்திய திரைப்பாடல் ஓன்று, காலங்காலமாய், கறுப்பு நிறத்தின்
மீது படிந்து வந்திருக்கும் கரையைப் போக்க முனைவதை நீங்கள்
அறியீர்கள்.

“கருப்புத்தான் எனக்குப்பிடிச்ச கலரு”

என்று மக்கள் பாடி ஆடும்போது பறந்தபோய் விடுகிறதல்லவா.

கறுப்பு நிறத்தின் மீது இருந்துவந்த மரபின இருள் படிவ.

* * * * *

என் தெஹுக்கூ ஓன்று நினைவுக்கு வருகிறது.

களங்கம்

நிலவிலில்லை

கழுவாத கண்கள்

* * * * *

களங்களம் நிலவிலா? பார்க்கும் கண்களிலா?

* * * * *

தயார் நிலை

நெருக்கடி நேரும் போதோ (Crisis Management), இடர்ப்பாடு வந்த பிறகோ, அல்லது ஆயத்து விளையும் போதோ - அதைச் சுவர்க்கும் ரொருட்டு எழுந்து திறமையாகச் செயலற்றுகிற மனோபாவும் தான் நம்பிடம் இப்போது உள்ளது, இதனால் நாம் மற்பல இழப்புகளுக்கு ஆளாகிறோம் என்பதை ஏனோ உணராதிருக்கிறோம்.

ஆனால் எப்போதும் தயாராய் இருக்கிற ... நெருக்கடி நேராமலே தடுத்து விடுமாறு இயங்க வல்ல மனோபாவுமே, நம் வளர்ச்சிக்கு ஏதுவானதாகும்.

வரக் கூடாதது வந்தபின் தீவிரமாக செயலாற் றும் மனோபாவத்திலிருந்து விடுப்பட்டு, வரும் முன்னரே திட்டமிட்டு தீர்க்கமாகச் செயல்படுகிற மனோபாவத்தை நோக்கி நடைபோடுதல் அவசியமாகிறது. இது ஒன்றும் புதிதல்ல... 2000 ஆண்டுக்கு முன்னரே வள்ளுவன் வருத்துத் தந்த வாழ்க்கை நெறிதான் இது.

வருமுன்னர் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்துாறு போலக் கெடும்.

என்னும் குறளின் பொருளை உணர வேண்டிய அவசியத்தை நாம் ஏனோ உணராதிருக்கிறோம்!

ஆகவே, இப்போதைய இந்தியத் தேவையே ... நமது தேவையை உணர்தலும், எப்போதும் எதற்கும் தயாராய் இருக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்தலுமே ஆகும்.

‘உணரப்பட்ட தேவையோடும் உந்து சக்தியோடும் செலுத்தப்படும் அம்பே - எட்ட வேண்டிய இலக்கை எட்டும்’

இதுவே உளவியல் ரீதியான உண்மையுமாகும்.

தயார் நிலையில் இருக்கத் தயாரா வாசகர்களே?

சரியும் தவறும்

சரியான திசையும், விசையுமே - வாழ்வின்

இசையைத் தீர்மானிக்கின்றன...

அப்படியென்றால் ...

சரி எது? தவறது?

நியாயமான கேள்விதான் இது!

“சரி” - “தவறைப்” பற்றிப் பேசும்போது அது எனிதில் புரியாமல் போவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் நிறைய உள்ளன...

ஏனெனில் அன்றாட வாழ்வில் தென்படும் முன்னுதாரணங்கள் முரண்பாடு நிறைந்தவையாய் உள்ளன.

சரியே செய்பவன் துயருறுவதையும்

தவறே புரிபவன் கோலோச்சுவதையும்

காண நேர்கையில் - மனம் தடுமாறுகிறதல்லவா...

அதுமட்டுமல்ல...

சரியைத் தவறாகச் செய்கிறவன் - குற்றம் சாட்டப்படுகிறான் ஆனால் தவறைக்கூட சரியாகச் செய்பவன் போற்றப்படுகிறான். என்ன விணோதம் இது...? இதில் எது சரி... எது தவறு என இனக்காண முடியாத மனங்கள் தடுமாறித் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன...

இதற்குத்தான் திறந்ததும், (Openness)

தெளிவானதுமான (Clarity)

தொலைதூரப் பார்வை, புதிய பார்வையாகப் பரிமனிக்க வேண்டும். அப்போதுதான், உடனடியாகக் கண்களுக்குத் தெரியாத வற்றைக்கூட கண்டு, இப்போதிருக்கும் நிலையை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவும், எதிர்காலத்தில் மலர வேண்டிய புதிய சூழலை நோக்கி புத்தினர்ச்சியோடு அடிவைக்கவுமான புதிய வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளவும் முடியும்.

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

எற்றந்தரும் மாற்றத்தை நோக்கிவீறு நடைபோடும் மனோ நிலையைக் கைவரப்பெறுதலே - நமது புதிய வாழ்க்கைக்கான அடித்தளமாகும்.

சரி, தவறு குறித்த - நம் பார்வைக்குத் திரும்புவோம்... ஒரு கேள்வி உங்களை நோக்கி வருகிறது... பதில் சொல்லுங்கள்... நீங்கள் வெற்றியாளராக விரும்பகிறீர்களா? - அல்லது சாதனையாளராக விரும்புகிறீர்களா? இதென்ன கேள்வி... விளங்கவில்லையே... - என்கிறீர்களா? இதோ பாகுபடுத்திப் பார்ப்போம்.

வெற்றியாளர்	சாதனையாளர்
விரும்புவதையெல்லாம் சரியாக அடைய விரும்புவார்	சரியானதை மட்டுமே விரும்பி அடைபவர்..
இவரின் இலக்கு - விருப்பத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமல்லாமல், பிற்க மீதான வெறுப்பின் அடிப்படையிலும் அமையலாம்.	இலக்கு - விருப்பத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே அமையும்
வியக்க வைக்கும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தித் திகைக்கச் செய்ய வல்லவர்.	வியக்க வைக்கும் அதே பொழுதில் நன்மை- பயப்பவராகவும் திகழத் தவறாத நல்லவர்.
அழிவும் கூட இவரின் நோக்கமாகலாம் வெற்றியாளர் எல்லோருமே சாதனையாளராக மாட்டார்கள் வெற்றியாளர்கள் - தோல்வி காணும் இடத்து துவண்டு போக நேரிடலாம்	ஆக்கம் மட்டுமே - இவர் விழைவது சாதனையாளர்களோருமே வெற்றியாளர்கள் தாம்! சாதனையாளர்கள் தேங்கிகளை ஒரு பொருட்டாகவே எடுத்துக் கொள்வதில்லை..
இவர்கள் வில்லர்களாகவும் இருக்கக் கூடும்.	இவர்கள் என்றென்றும் கதா நாயகர்களே!

இப்போது சொல்லுங்கள் நீங்கள் வெற்றியான்ராக விரும்புகிறீர்களா? இல்லை சாதனையான்ராக விரும்புகிறீர்களா?

சரி எது, தவறேது? புரிந்துவிட்டதா?

“சரி” என்பது ஒரு செயல் பயக்கும் நலனைப் பொருத்தது எனவும்.

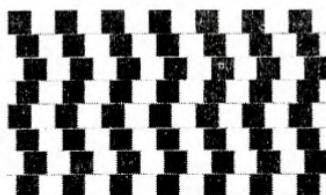
“தவறு” என்பது அச்செயல் பயக்கும் தீமையைப் பொருத்தது எனவும் கொள்ளலாம் அல்லவா?

* * * * *

செய்ய வேண்டியதைச் செய்ய முயல்க; முயன்றால்,
செய்ய வேண்டியது எது என்பதில் ஜயம் ஏழாது.

ஆவ்பெரி

உற்று நோக்குங்கள்

மேலிருந்து கீழாக அடுக்கப்பட்டிருக்கும் கருப்புச் சதுரங்களால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் மெல்லிய கிடைக்கோடுகள் ஒன்றுக்கொன்று
இணையானவையா? இல்லையா? உங்கள் பார்வையே உங்களை ஏமாற்றலாம்; எச்சரிக்கை!

வாழ்க்கை என்பது இருத்தல்ல : அது உயர்தல்

ஆமாம்...

வாழ்தல் என்பது “மேல் ஏழுதலைக்” குறிக்கிறது ...

இயற்றைக்கயில் எல்லாமே இரு வேறு விசைக்களுக்கிடையிலேயே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன...

அதனாலேயே இங்கு சமநிலை (equilibrium) நிலவுகிறது. இரு விசையும், எதிரெதி திசைகளில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.. இல்லையெனில் ‘இருப்பு’ என்பதே கேள்விக் குறியாகியிருக்கும்.

வெறும் ‘இருத்தல்’ என்பது பிறகு கெல்லாம் போதுமானதனினும், மனிதனுக்கு அது போதாது. அதுமட்டுமல்ல... மனிதனால் மட்டுமே - இருத்தல் நிலையிலிருந்து மேலெழவோ அல்லது கீழ் விழவோ இயலும்... ஆமாம் இது அவனது சிந்தனையைப் பொருத்ததாகும்.

சிந்தை சிறிதெனில் கீழிறங்குகிறான்; அவன்

சிந்தை பெரிதெனில் மேலெழுகிறான்.

எனவே, இவ்விரு விசையில் நமக்குள் எவ்விசை சுற்றே மிகுதியாய் இருக்கிறது எனக் காண வேண்டும்.

மேல் நோக்கு விசை மிகுமெனில் நாம் உயர்ந்திடுவோம்.

கீழ்நோக்கு விசை மிகுமெனில் நாம் தாழ்ந்திடுவோம்.

தாழ்த்தும் விசை என்பது இயல்பானது; ஈர்ப்பு மிக்கது. உயர்த்தும் விசை என்பது முயல்வதால் நிகழ்வது; முன்னேற்றம் தருவது.

உயர்த்தும் விசை என்பது உள்ளிருக்கும் உந்து சக்தியைப் பொருத்தது. அந்த உந்து சக்தி உங்களிடமும் என்னிடமும் மட்டுமே உள்ளது.

அதாவது ...

மனித இனத்திடம் மட்டுமே இருக்கிறது. அதனால்தான் உம்மையும் எம்மையும் உயர்தினை என்கிறது அன்னைத் தமிழ்.

இரு விசைக்கு எடுத்துக்காட்டு :

கிணற்றுக்குள் (நீருக்குள்) மூழ்கியிருக்கும் நீர் நிறைந்த வாளியை - நீரின் மேல்பரப்பு வரை கொண்டு வருதல் நீரின் ஒத்தாசையால் எளிதாக இருக்கும் ஆனால் நீருக்கு மேல் எழுப்புதல் சுற்றே சிரமமாகும். அதிக விசை தேவைப்படும்.

அதே போல், காற்று நிறைந்த வாளியை, நீருக்குள் தலைகீழாகக் கவிழ்த்தி கைகளால் அழுத்திப் பாருங்கள், நீரின் எதிர்ப்பு விசையை உணரவீர்கள்.

அதே நேரத்தில், வாளியின் உள்ளிருக்கும் காற்றை உறிஞ்சி எடுத்துப் பாருங்கள் - நீர் தானாகவே வாளியை நிறைத்து தன்னோடு சேர்த்துக் கொள்ளும்.

அதாவது வாளி காலியானதும், நீர் அந்த வாளியைத் தானே தன்னுள் வாங்கிக்கொள்வதைப்போல தன்னைக் காலி செய்து கொண்டுவிடும் ஒரு பாத்திரத்தை அதற்குத் தேவையானது எதுவோ, அது தானாகவே விசையோடு வந்து அந்தப் பாத்திரத்தை நிறைத்து விடுகிறது

இது தான் வாழ்வின் குத்திரமாகிறது.

* * * *

உணர முடிகிறதா நன்பர்களே?

நம் பூமி நம் கையில்

ஓரு பட்டம் உயர வேண்டும்...

உயர்வதற்காகப் பிறந்ததே பட்டம் - இல்லையா? அதற்குக் காற்று அவசியம் என்றாலும், காற்றின் கைகளில் பட்டத்தை விட்டு விட்டுக் காத்திருந்தால் - அது பட்டத்தை உயர்த்தி விடுமா? பட்டத்தைப் பறக்கச் செய்யுமா?

அதற்குத் தேவை - நமது கை. (முயற்சி) அது மட்டுமல்ல - ஓரு மெல்லிய நூலும். - அந்த நூலைச் சண்டி சண்டி இழுத்து, காற்றுக்கு உதவும் ஸாவகமும் (அதாவது) பயிற்சியும் தேவை.

முயற்சியும் - பயிற்சியும் மட்டுமே போதாது... - நம் கையில் இருப்பது ஓரு காகிதப் பட்டமாக இருக்க வேண்டும். முயற்சியும் - பயிற்சியும் இருப்பதாக எண்ணி, இரும்பாலானதைப் பட்டமென உயர்த்த முயன்றால் இயலுமா? - முடியுமா?

முடியும் என்பதைப்போலவே, நம்மால் முடியாததையும் உணர்ந்து தெளிவதே வாழ்வின் இன்னொரு சூத்திரம்...

இரு விசைகள் இருப்பதாய் சென்ற பகுதியில் கண்டோம்.

முதலாம் விசையை நாம் 'பலம்' என்போம். இரண்டாம் விசையை 'பலவீனம்' என்போம். நாம்... நம் பலவீனத்தால் தான் அல்லல் படுகிறோம், அச்சம் கொள்ளுகிறோம், உச்சம் தொட முடியாமல் உதிர்ந்து போகிறோம். நம்மில் பெரும்பாலோர் நம் பலவீனத்தாலேயே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்...

இந்த இரண்டாம் விசையாகிய பலவீனத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பது "நம் தோல்வி". ஆனால் முதல் விசையாகிய பலத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பதோ நம் வெற்றி.

ஆக ... நாம் தோற்றுக் கொண்டிருப்பது பிறரால் அல்ல; நம்மாலேயே நாம் தோற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதாவது நாமே நம்மை வென்றாக வேண்டும்.

அதற்கு நாம் நம் பலத்தை (**strength**) முழுமையாய் ஆக்க வேண்டும். நம் பலத்தால் மட்டுமே, நாம் வெல்ல முடியுமே அல்லாமல் பிறரின் பலவீனத்தால் (**weakness**) அல்ல!

நமது பலத்தால் எழுதப்பட்டும் நம் வானம்;
 நமது வானத்தில் கழலட்டும் நம் பூமி
 நமது பூமி வேறு யாரிடமும் அல்ல,
 அது நம் கையிலேயே இருக்கிறது
 நம் கைகளாய் இருப்பவை நம்பிக்கை மட்டுமே.

இதோ நம் முன்னோடிகளின் புதிய பார்வைகள் நம் சந்ததியின் பார்வைக்கு :

நாம் இதுவரை, புதிய பார்வை என்பது - புதுமையானது மட்டுமல்ல பொருந்திவருவதும், பயன்தருவதுமாகும் எனக்கண்டோம்.

நமக்கு முந்தைய காலங்களின் வரலாற்றைப் புரட்டிப் பார்த்தால் ஒன்று புலப்படுவது உறுதி..

- பற்பல அரசியல் சாதனங்களுக்கும்
- பற்பல அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளுக்கும்
- பற்பல சமுதாயப் புரட்சிகளுக்கும்

பற்பல தனிமனிதர்களின் ‘புதிய பார்வைகளே’ முழுமுதற் காரணமாய் அமைந்திருப்பதை உணர முடியும்.

—புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

அந்நியனின் அடக்கு முறையை - அமைதியாய் எதிர்க்கும் ‘உகிம்சை’ முறை. அண்ணல் காந்தியின் புதியபார்வை :

உள் நாட்டின் அடிமைத்தனத்திற் கெதிரான அறிவுப்பூர்வமான அனுகுமுறையைகிய ‘கற்பி - போராடு - ஒன்று சேர்’ - என்பது அண்ணல் அம்பேத்காரின் புதியபார்வை.

‘அன்பின் பயன் தொண்டு - தொண்டின் பயன் அமைதி’ - என கல்கத்தாவில் பறைசாற்றிக் கொண்டியங்கும் - ‘நிர்மல் ஹிருதய இல்லம்’ அன்னைத் தெரசாவின் புதியபார்வை.

ஆசையே உலகத் துண்பங்களுக்குக் காரணம் என்னும் ‘போதி மரம்’ - புத்தனின் புதியபார்வை.

பூமியினுள் புதையுண்டிருந்த - ‘புவியீர்ப்புவிசையைக்’ கண்டெடுத்து உலகுக்குச் சொன்னது. - நியூட்டனின் புதியபார்வை

தட்டையென்று நம்பப்பெற்ற பூமியை ‘உருண்டை’யென உலகுக்குணர்த்தியது. கலிலியோவின் புதியபார்வை.

இரவைப் பகலாக்கி ஓளிர்வித்த மின்சாரத்தைத் தந்தது. ஏதிசனின் புதியபார்வை.

இன்று உலகத்தின் முதன்மையான வல்லரசாகத் திகழும் ‘அமெரிக்கா’ - கொலம்பஸின் புதியபார்வை.

காற்றின் அலைகளில் ‘வானோவி’யைத் தந்தது. - மார்க்கோனியின் புதியபார்வை.

உலகப் பொருளாதாரத்தை நிர்ணயிக்கவல்ல ‘மூலதனம்’ - கார்ஸ் மார்க்கஸின் புதியபார்வை.

சமத்துவத்தை வலியுறுத்தும் ‘கம்யூனிசம்’ - லெனினின் புதியபார்வை.

மனிதனின் மூட நம்பிக்கைகளை அகற்றவல்ல ‘பகுத்தறிவு’. - பெரியாரின் புதியபார்வை.

”சகோதரிகளே ... சகோதரர்களே” - என்னும் சிகாகோ சொற்பொழிவு - விவேகானந்தரின் புதியபார்வை.

”பாவமன்னிப்பு” - ஏசுநாதரின் புதியபார்வை.

”குர் ஆண்” - முகமது நபிகளின் புதியபார்வை.

ஏழு சிரில் அமைந்த “குறள் வெண்பா” - திருவன்னவரின் புதியபார்வை.

கணிப்பொறியின் - ‘விண்டோஸ்’. - பில்கேட்ஸின் புதிய பார்வை.

சுதந்திர இந்தியாவின் ‘ஜந்தாண்டுத் திட்டமும், பஞ்சசீலக் கொள்கையும்’. நேருவின் புதியபார்வை.

அரசியல் வாழ்வில் “கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு”. அண்ணாவின் புதியபார்வை.

”ஆகட்டும் பார்க்கலாம்” - என்னும் நடைமுறை அனுகுமுறை. - காமராஜின் புதியபார்வை.

உலகை அண்ணாந்து பார்க்க வைத்து, காதலுக்கான ஓரே சின்னமாய் யமுனைக் கரையில் மிதக்கும் ‘தாஜ்மஹால்’. - ஷாஜஹானின் புதியபார்வை.

இப்படி நம் நடைமுறை சமூகத்திலிருந்து நிறைய நிறைய எடுத்துக்காட்டலாம்...

எல்லாம் எதற்காக?

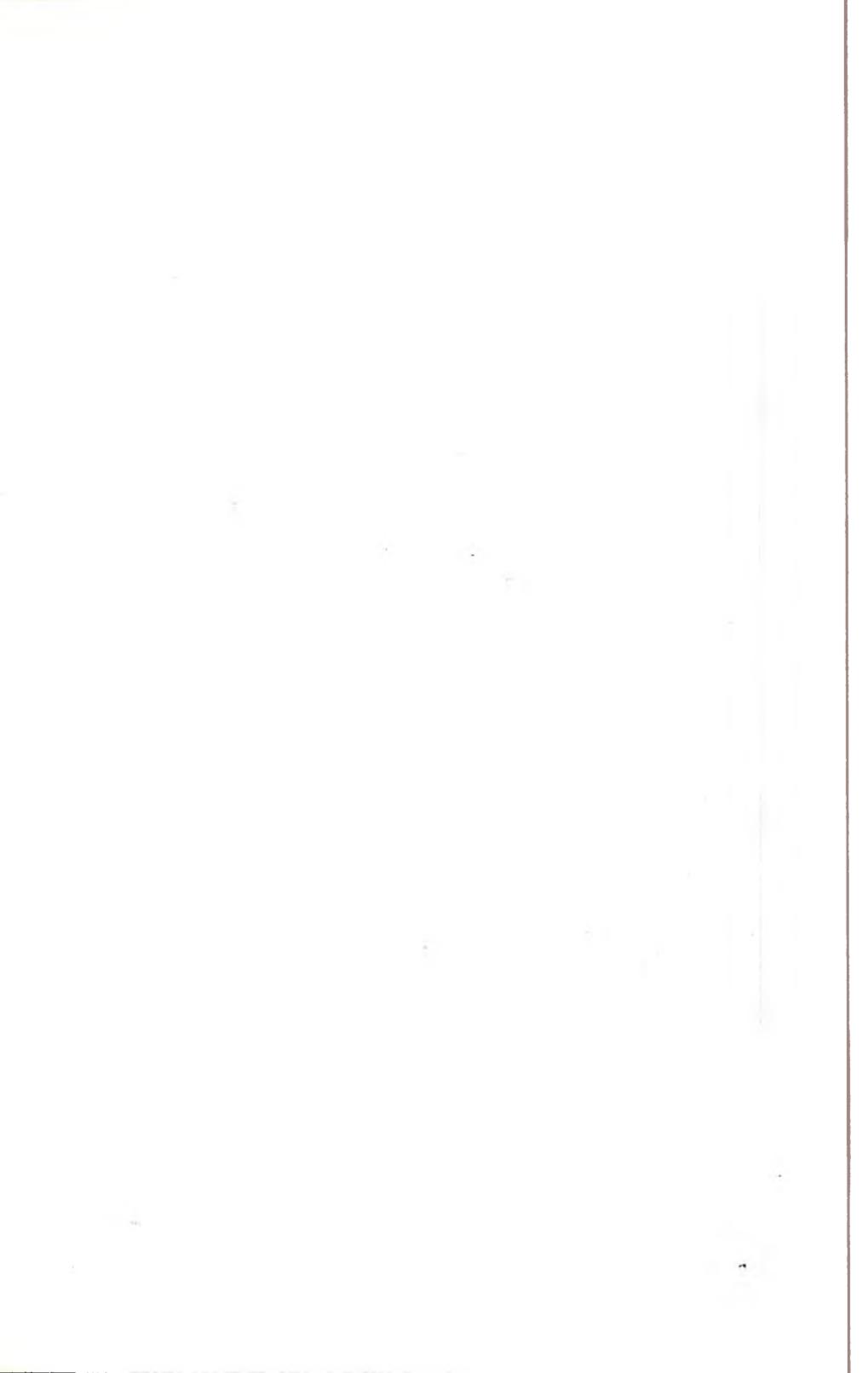
நமது புதிய பார்வையை நாமே கண்டெடுத்து

நமது தனித்துவத்தை மண்ணில் நிலை நாட்டத்தான்!

* * * * *

புதிய வார்த்தை

உதிரும் சொற்கள்

ஓ ஆக்கியும் இருக்கின்றன - பல உயிரைப்
போக்கியும் இருக்கின்றன
உதடுகள் அறியாமல் - நாம்
உதிர்த்துப்போன ஒருசில வார்த்தைகள்!

* * *

ஓ வார்த்தைகளை வாரி இறைத்துவிட்டு
வறியவராகிப் போனோர் நம்முள் பலர்

* * *

ஓ எதைச் சொல்வது?
எங்கு சொல்வது?
எவ்விதம் சொல்வது? - எனச்
“சொல்லும் அனுகுமுறை” குறித்துச்
சிந்திப்பது நம் நோக்கமெனில்
செயல்படுவதே நம் ஆக்கம்

* * *

ஓ இப்போதைய தேவை
நமது மனதைத் துளிர்க்கச் செய்யும் வார்த்தைகளே
நம் இதயத்தை இதமாய்த் துடிக்கச் செய்யும்
வார்த்தைகளே
நம் உதிரத்தை நாம்
புதிநாய் உணரச் செய்வதே இப்போதே தலையாய
சேவை

ஓ மனதை மரத்துப் போகச் செய்யவோ - அன்றி
துவண்டு போகச் செய்யவோ
நாமும் - நம் வார்த்தைகளும் தேவை இல்லை.

* * *

- ஓ) வெட்டுண்ட மரத்திலிருந்து துளிர்க்கும் தளிர்களைப் போன்ற இளம்பச்சை வார்த்தைகளும், குளிர்பச்சை வார்த்தைகளுமே நமது உடனடித்தேவை.
- ஓ) சொல்லிச் சொல்லிப் பழகிவிட்ட பழையவற்றைக் கூட புதிய சொற்களுக்குள் அடக்கிச்சுவை சேர்க்க வேண்டும்

ஏனையில்

அவற்றால் மட்டுமே - நம்மை
உற்சாகமும் - உத்வேகமும் பெற்று எழச்செய்ய முடியும்.
வாருங்கள்
ஒலிக்கும் சொற்களால் ஒளி ஏற்றுவோம்
உலகுக்கெல்லாம் வழி காட்டுவோம்!

* * * * *

புலரும் பொழுது ஒவ்வொன்றும் புத்தம் புதிதாய் மலர்கிறது;
மலரும் மலர் ஒவ்வொன்றும் புத்தம் புதிதாய் மலர்கிறது - நாம் உதிர்க்கும் சொற்கள் ஒவ்வொன்றுமே புத்தம் புதிதாய் உதிரட்டும்!

* * * * *

உணர்வுகளும் வர்த்தைகளும்

அதென்ன புதிய வார்த்தை?

எனிந்தப் புதிய வார்த்தை?

இந்த இரண்டும் பொருள் பொதிந்த கேள்விகள்

நமக்குள் ‘துள்ளலும்’, ‘துடிப்பும்’ - ‘துவிர்ப்பும்’ - ‘உத்வேகமும்’, ‘உற்சாகமும்’, ‘புத்துணர்வும்’ - தரவல்ல உள்ளார்ந்த வார்த்தைகளையே புதிய வார்த்தைகள் எனக் குறிப்பிடுகிறேன்.

வார்த்தைகள் - என்பவை வெற்றிடமல்ல, அவை கொள்ளிடம், ஆமாம் - உள்ளத்துணர்வுகளின் கொள்ளிடம்

- ❖ உள்ளத்து உணர்வுகள் கொப்பளித்தால்
வார்த்தைகள் - நீருற்றுகள்
- ❖ உள்ளத்து உணர்வுகள் - கொந்தளித்தால்
வார்த்தைகள் - காட்டாறுகள்
- ❖ உள்ளத்து உணர்வுகள் - நடனமிட்டால்
வார்த்தைகள் - அருவிகள்
- ❖ உள்ளத்து உணர்வுகள் - நடமாடனால்
வார்த்தைகள் - நீரோடைகள்

நம் வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் - உள் உணர்வுகளால் நிறைந்து வழியும் ஆறுகளாக வேண்டும்

நீரில்லா ஆறால் - யாருக்கு இலாபம்?

உணர்வற்ற வார்த்தைகள் - உயிரற்றவையுமாகும்

உயிரற்ற வார்த்தைகள் - ஊறுவிளைக்க வல்லவை.

நெஞ்சின் ஈரப்பதம் நிறைந்த வார்த்தைகளால் மட்டுமே நீடித்த உரையாடலுக்கும் நிலைத்த உறவாடலுக்கும் - வழி வசுக்க முடியும்

ஆகவே, வார்த்தைகள், போர்னைவகளாக அல்லாமல் சாளரங்களாக மலர வேண்டும்.

வெறும் உதடுகளிலிருந்து அல்லாமல்,
வளமான உள்ளமென்னும் நிலத்திலிருந்து
விளைந்தவையாய் அவை மாற வேண்டும்.

கேட்கும் செவிகளைக்குளிரச் செய்யவும்,
கேட்கும் உள்ளங்களை ஒளிரச் செய்யவும்
வார்த்தைகள் வேண்டும்.

இதையே, ‘கனி’ இருப்பக் ‘காய்’ கவர்ந்தற்று – என்கிறார் வள்ளுவரும்.

நம் வார்த்தையும் – நம் வாழ்க்கையும் எப்போது ஒன்றாகி விடுகின்றனவோ அப்போது – வார்த்தைகள் தேவையற்றனவாய் மாறி உதிர்ந்து விடும்.

வார்த்தையும் வாழ்க்கையும் ஒன்றாவது எப்போது?

நடைமுறை வர்த்தைகள்

நடைமுறையிலிருந்து சில வர்த்தைப் பிரயோகங்களைப் பார்ப்போம்

- ❖ காலை எழுந்ததும் - நாம் அன்றாடம் பயணப்படுத்தும் வர்த்தையின் பன்முகத்தன்மையை ஆய்வோமா?

‘வணக்கம்’

‘குட மார்னிங்’

‘நலமா’

‘சுகந்தானா’

‘சௌக்கியமா’

‘அப்புறம் எப்படி இருக்கிங்க’

- ❖ அதிகாலையில் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளின் பெயர்களைக்காண நேர்கையில் - வார்த்தைகளின் பல்வேறு முகங்களைக்காண நேர்கிறது.

‘காலை மலர்’

‘வணக்கம் தமிழகம்’

‘முதல் வணக்கம்’ - என எண்ண எண்ண இனிக்கும் புதிய சொற்றொடர்கள் புதிய பொழுதைக்கொண்டாடி மகிழ்கின்றன.

- ❖ ஒவ்வொரு விடியலிலும் நம் கதவைத்தட்டும் - தினசரிகளை கவனியுங்கள்...

தினமணி

தினமலர்

தினத்தந்தி

தினபூமி

- என மணியும், மலரும், தந்தியும், பூமியுமாய் அன்றாடங்கள் அலங்கரிக்கப்படுகின்றன அல்லவா?

* * *

- ❖ இப்போது நாம், நடைமுறை உலகின் பல்வேறு குழல்களையும், அவை வடத்தெடுக்கும் வார்த்தைகளையும் காண்போம்.
- நடத்துனருக்கும் - பயணிக்குமான உரையாடல்கள்
- வங்கி அலுவலர்க்கும் வாடிக்கையாளர்க்குமான உரையாடல்கள்
- அஞ்சலக அலுவலர்க்கும் - பொதுமக்களுக்குமான உரையாடல்கள்
- வியாபாரிக்கும் - நுகர்வோருக்குமான உரையாடல்கள்
- மாமியாருக்கும் - மருமகனுக்குமான உரையாடல்கள்
- ஆசிரியருக்கும் - மாணவருக்குமான உரையாடல்கள்
- காவலருக்கும் - பொது ஐந்த்துக்குமான உரையாடல்கள்
- வருவாய் அலுவலகச் சிப்பந்திக்கும் - ஒரு கிராமவாசிக்குமான உரையாடல்கள்

என என்னற்ற உரையாடல்களும், அவற்றின் பயனாக வளரும் அல்லது முறியும் உறவாடல்களும் அன்றாடம் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன அல்லவா?

உதாரணமாக, ஒரு பேருந்து நடத்துனரும் - பயணியும் உரையாடும் காட்சி ஒன்றை - இப்போது எடுத்துக் கொள்வோம்.

காட்சி

ஒரு பயணி 50 ரூபாயை நீட்டி ‘தஞ்சாவூர்’ என்கிறார். ‘எத்தனை’ - என்று உரத்த குரலில் கேட்கிறார் நடத்துனர். அதிர்ந்த பயணி, ‘ஓன்னுதான்யா’ என ஓங்கி ஒலிக்கிறார். பயணியின் ஓங்கிய குரல் நடத்துனரை மேலும் துாண்டுகிறது.

‘என்... வாய்த்திறந்து மொதல்லே சொல்றது’ - என்கிறார் அவர்கடுப்பாக

பயணி : “நீங்க பொறுமையா கேட்க மாட்டங்களோ?”

நடத்துனர் : “உன்னைமாதிரி ஆமிரம் பேரு எனக்கு”

பயணி : “அதுக்குத்தான்யா அரசாங்கம் சம்பளம் கொடுக்குது”

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

நடத்துனர் : “நாங்க ஒன்னும் நீங்க வச்ச ஆளில்ல”

பயணி : “யோவ்... இந்த வேலை பிடிக் கலேன் னா விட்டுட்டுப் போறது..”

நடத்துனர் : “நீ யாருடா அதைச்சொல்ல...”

பயணி : “டே... வார்த்தைய அளந்து பேசு... இல்லேன்னா பேத்திடுவேன்”

வாய் வார்த்தை தடித்து - கை கலப்பாய் வெடிக்கிறது. பேருந்து நிற்கிறது. அத்தனைபேரின் பயணமும் தடைய்படுகிறது. பிற பயணியரும் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

இத்தகைய சம்பவங்கள் தேவைதானா? கொஞ்சம் ஆய்வோமா?

அந்த நடத்துனரும் பயணியும் ஒருவருக்கொருவர் உறவினரா? இந்த உறவு இறுதிவரை தொடரப்போகிறதா? பிறகெதற்கு இத்தனை கோபமும் கொதிப்பும்? இப்படி நடந்து முடிந்த விவாதத்தால் யாருக்கென்ன பயன்? ஆனால் பாதிப்போ அத்தனை பேருக்கும்.

விளைவு : குழலே கெட்டு விட்டது.

சில சிடு சொற்களால், ஒரு நூறு பேருக்குள் உளைச்சல், உள்ளுக்குள் புகைச்சல் - வெறுப்பு - வேகம் - எரிச்சல் - அடிதடி - இத்தனையும் தேவைதானா?

தேவை எது? தேவையற்றது எது? எனத் தெளிதலே அறிவுடைமையின் அடையாளமும், அழகும் ஆகும்.

மேற்கண்ட உரையாடலைப் போலவே, பஸ்வேறு குழ்நிலைகளிலும், சந்தர்ப்பங்களிலும் நம்முள் பலரும் உரையாடி உறவுகளை முறித்துக் கொண்டு விடுகிறோம்.

இத்தகைய உரையாடல்களால், வார்த்தைப் பரிமாற்றங்களால் - இதுவரை நாமிழந்துவிட்ட காலத்தின் அருமையை, நிம்மதியை, அமைதியை, நட்பை உறவை, பொருளை, உயிரை மற்றும் ஆரோக்கியத்தைக்கூட அறியாதிருக்கிறோம் என்றால்,

நம்மில் பலரும் நம் அடிப்படைத் தேவைகளையே உணராதிருக்கிறோம் என்றுதானே பொருள். அதுமட்டுமல்ல வாழ்க்கையின் பொருளையே அறியாதிருக்கிறோம் என்றுதானே பொருள்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது?

மேற்கூறப்பட்ட அதே பேருந்துப் பயணச் சூழ்நிலையை புதிய பார்வை கொண்ட ஒருவரால் தமது புதிய வார்த்தைகளின் மூலம் இனிமையானதாய் மாற்றி அமைத்திருக்க முடியும், என்பதுதான் எனது தீர்க்கமான கருத்து.

நீங்களும் அப்படித்தானே உணர்கிறீர்கள்?

* * * * *

ஆக்கப்பூர்வமான வார்த்தைகள்

அன்றாட வாழ்வில், நாம் நமது ஆக்கப்பூர்வமான (சக்தியை) பார்வையை எப்படியெல்லாம் வீணாடிக்கிறோம் பாருங்கள்...

‘அக்தம் செய்யாதீர்’ - என எச்சரித்த சுவர், வெகு விரைவிலேயே ‘சத்தம் செய்யாதீர்’ - என சுருங்கிக் காட்சியில்பது இங்கு வெகு சாதாரணம். இது போன்ற மாற்றங்களில் நமது அக்கறையின்மையும், அநாகரீகமுமே வெளிப்படுகிறது. இதற்கு யார் பொறுப்பேற்றப்பது?

சிறிதும் விழிப்புணர்வற்ற, அரைகுறை மனோபாவக்கங்கள் - நம்முள் கலந்தே இருக்கிறார்கள். இவர்கள், தமது சிறுபிள்ளைத்தனத்தை - சிறுமையென்று உணராதிருப்பதே காரணம்.

பேருந்தில் பயணிப்போர் அறிவார்கள்...

‘புகை பிடிக்காதீர்’ - என்னும் வாக்கியம்

‘கை பிடிக்காதீர்’ - என மாறிப் பின்

‘பிடிக்காதீர்’ - எனத் திரிந்து நிற்கும்.

இதற்குக் காரணம் நம்மோடு வாழும் சிலரின் குறுகிய பார்வையே... கொஞ்சம் யோசித்தால், புகையைக் கையாக்கவும், - பிறகு அந்தக் கையையும் ஒடித்து விடவும் - இவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் பெரும் முயற்சியை நினைக்கையில், நமக்குள் ஆதங்கம் மேலிடுகிறதல்லவா?

இப்படி சிறு சிறு வார்த்தை மாற்றங்கள் கூட நமது மனோபாவம் மற்றும் பார்வையின் குறுகிய தன்மையைத்தானே காட்டுகின்றன.

அதே நேரத்தில் ... சில ஆக்கப்பூர்வமான பார்வைகளின் வெளிப்பாட்டைக் கண்டு அசந்தும் போகிறோமல்லவா?

எடுத்துக்காட்டாக, ‘புகை பிடிக்காமைக்கு நன்றி’ - என்னும் வாக்கியம் நாகுக்கான - நளினமான, நாகரீகமான பார்வையின் வெளிப்பாடல்லவா?

* * * * *

கவர் சித்திரங்கள்

புதிய வார்த்தைகள் நம் வழக்காக மாறிவிடுமெனில் - அது பொது இடங்களில் கூட நமது நல்லெண்ணங்களின் பிரதிபலிப்பாக, நாகரிகத்தின் கண்காட்சிக்கூடமாக விளங்க முடியும்.

ஏனெனில் நாம் வெளிப்படுத் தும் விளம்பரங்கள் அறிவிப்புகள், எச்சரிக்கைகள், நன்றிகள், வாழ்த்துகள், இரங்கல்கள் - போன்ற எண்ணற்ற எண்ணங்களின் வண்ணமெல்லாம் எழுத்துக்களாகவும், வார்த்தைகளாகவும் எங்கெங்கும் பவனிவர நேர்கின்றன. ஆகவே நம் பார்வையே புதுப் பார்வையாக இருக்கும் பட்சத்தில்..

நம் கவர்கள் மட்டுமின்றி, நம் சுற்றுப்புறமெல்லாமே - கண்ணுக்கு அழகாகவும், கருத்துக்கு ஏற்படையதாகவும், கவனத்தை ஈப்பதாகவும், எண்ணத்தில் ஏற்றம் விளைப்பதாகவும் மாறி சிறப்புச் சேர்ப்பதோடு நம் நாட்டின், நம் மாநிலத்தின், நம் மொழியின், நம் பண்பாட்டின் சின்னங்களாகவும், நம் மனித நாகரிகத்தின் எச்சங்களாகவும் அது விளங்க முடியும்.

அது மட்டுமல்லாமல், அத்தகைய புத்தம்புது வார்த்தைகளைக் கண்ணுரை நேரும்போதெல்லாம் நமக்குள் புத்துயிர்ப்பும், புத்துணர்வும் பொங்கிப் பிரவாகிக்கும். அது நம்மைநாமே ஊக்குவித்துக்கொள்ளப் பேருதவியாக அயையும்.

மாறாக, அழுது வடியும் பழைய வார்த்தைகளும், அழித்து அல்லது கரண்டியெடுக்கப்பட்ட எதிர்மறை எண்ணங்களும் நம் பலவீனங்களையே பறைசாற்றுபவையாகும். அத்தகைய அற்ப மகிழ்ச்சியிலிருந்து நாம் வெளியேற வேண்டுமெனில்

புத்தம்புதிய - என்றென்றும் நிலைக்கத்தக்கதும், நம்முள் இனிய உணர்வுகளைத் தூண்டவல்லதுமான நிரந்தரவார்த்தைகள் பிறக்கவேண்டுமெனில், அதற்குப் புதிய பார்வை இன்றியமையாதாகும்

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

அத்தகைய சொற்றொடர்களை மட்டுமே நாம் ஆக்கிப்பார்க்கவும் ஆக்கப் பழகவும் வேண்டும்.

எப்போதோ நம் பகுதிக்கு வந்துபோகும் ஓர் அந்தியன் அத்தகைய சொற்றொடர்களைக் காண நேரும்போது, நமது ஆக்கப்பூர்வமான பார்வையை, புதிய மனோபாவத்தை எண்ணினி எண்ணி நம்மை அண்ணார்ந்து பார்க்கவேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல் எண்ணத்தால், பார்வையால், வார்த்தையால் மட்டுமின்றி செயலாலும் இந்தியர் ஏழையர் அல்லர் என்பதை அந்த அந்தியன் உலகிற்கேப் பறைசாற்றிச் சொல்ல வேண்டும்.

நமது பிம்பம் - நம்பிடையே மட்டுமல்லது, அந்தியரிடமும் நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டும். இதுவரை பிரதிபலிக்கப்பட்டு வந்த போலி அல்லது பழைய பிம்பங்களைத் துடைத்து விட வேண்டும். புதிய பிம்பங்களை ஏற்படுத்துவதன்மூலம் நம் தேசத்துக்கு மட்டுமல்லாது நம் பூமிக்கே நாம் புதிய பொலிவை ஏற்படுத்துவது அவசியம் அல்லவா?

* * * * *

புத்தகம்

போற்றத்தக்கதும் - எப்போதும் புதுமை ஓளிரத்தக்கதுமான ஒரு வார்த்தையை உங்கள்முன் - உங்களின்மேலான பார்வைக்கு - வைப்பதில் பேரானந்தம் கொள்கிறேன்..

'புத்தகம்'

நன்றாக யோசித்துப் பாருங்கள் - இந்தச்சொல் நமக்குள் எழுப்பும் ஓராயிரம் அலைத்தொடரை..

'புது' - என்றால் என்ன?

'அகம்' - என்றால் என்ன?

சொல்லும் - பொருளும் நிறைந்த ஒரு தொகுப்புக்கு புத்தகம் என்னும் பெயர் எப்படிப் பொருந்தும்?

ஒரு நூலைப் புத்தகம் என்றழைத்தபின் அது எப்போதாவது பழையதாக முடியுமா?

சுடு சோறு பழையதாகலாம் ஆனால்
புத்தகம் எப்படிப் பழையதாகும்?

பழையாகிவிடாத புதிய கருத்துக்களை உள்ளடக்கியிருப்பதாகவும் வாசிப்பவர்களுக்கு எப்போதும் - ஏதேனும் ஒரு புதிய பார்வையைத் தந்து கொண்டிருக்கும் வல்லமை பெற்றிருப்பதாகவும் நூல்களைக் கருதியமையாலேயே 'புத்தகம்' - என்னும், என்றென்றும் சுடர்விடும் வார்த்தையால் அழைத்திருக்கிறார்கள் ஆன்றோர்கள்.

அதுமட்டுமல்ல...

'புத்தகம்' என்னும் வார்த்தை நாலுக்கு மட்டுமின்றி நம் இல்லத்திற்கும், நம் உள்ளத்திற்கும்கூட சாலப் பொருந்தும்.

புத்தகம்	=	புதிய இல்லம்
புத்தகம்	=	புதிய உள்ளம்...

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

என்றென்றும் புதிய கண்ணோட்டத்தை வழங்கவல்ல நூல்களே புத்தகம் என்றழைக்கப்படவேண்டும். அப்படிப்பாட்ட புத்தகங்கள் என்றுமே பழையதாய் ஆவதில்லை.

* * * * *

இனி, புத்தகம் குறித்த பல்நாட்டு அறிஞர்களின் பார்வைகளைப் பரிமாறிச்கவேக்கலாமா?

“என்னையா ஏழை என்கிறாய்? என்னிடமுள்ள நூல்கள் இராஜ்ஜியத்தினும் உயர்ந்தனவல்லவா?”

ஷெக்ஸ்பியர்

“ஆண்டவனுக்கு வந்தனம் உணவுண்ணுமுன் கூறுவதினும் புதிய நூலைன்று வெளிவந்ததும் கூறுவதே பொருந்தும்”
கலாம்

“நூலை உண்டாக்கியவருடைய ஆன்மாவைப் போலவே நூலும் உயிராற்றல் உடையதாகும்”

மில்டன்

“எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் உதவியாயும் எப்போதும் இன்பந் தருவதாயும், இன்னல்களுக்கு ஒரு கேடயமாயும் உள்ள சுவையொன்றை வேண்டிப் பிரார்த்திருப்பதானால் நூல் கற்கும் சுவையையே வேண்டுவேன், அத்தகைய சுவையையும் அதை அனுபவிக்கவல்ல சாதனங்களையும் பெற்றுவிட்டால், ஆனந்தத்திற்கு ஒருநாளும் குறை வராது”

ஹெர்ஷல்

“ஒரு பொழுது கூடத் திறக்காவிடினும் சரி
ஒரு வரிகூடப் படிக்காவிடினும் சரி
நூல்களைப் போல வீட்டை அலங்கரிக்கும்
அழகான பொருள்கள் வேறு கிடையாது”

ஸிட்னி ஸ்மித்

“அறிஞனாகவும் சான்றோனாகவும் செய்வது
பல நூல்களைப் படிப்பதன்று.
சில நூல்களை முறையாகக் கற்பதேயாகும்.”

பாக்ஸ்டர்

“படிப்பில் பிரியமில்லாத அரசனாய் இருப்பதைவிட
ஏராளமான நூல்களோடு
ஏழையாயிருப்பதையே விரும்புவேன்”

மக்காலே

“என் மனதுக்குக்கந்த நூல்களை மட்டும் கொடுத்து என்னை
என் வாழ்வு முழுவதும் சிறையிட்டாலும் நான் கஷ்டப்பட
மாட்டேன்”

மாஜினி

* * * * *

- “வாழ்க்கையே ‘நல்லெண்ணை’ என்ற ஒரு
சொற்றொடரில் அடங்கிவிடுவதாக நான்
எண்ணுகிறேன்”
- “நம் வளர்ச்சிக்கு குறுக்கே நிற்பதெல்லாம் நமது
எதிர்மறையான மனோபாவமே”
- “நமது மனம் ஒரு சொர்க்கவாசல்”
- “வாழ்க்கை என்பது உள்ளிருந்து வெளியேபோகும் ஒரு
செயல்”

- எம். எஸ். உதயழுர்த்தி

* * * * *

அகராதிகள்

இன்றைய புத்தாயிரத்து மேலாண்மைத்துறை ஆய்வாளர்கள் மற்றும் வஸ்லுனர்கள், எத்தனையோ புத்தம்புதுக் கோட்பாடுகளை - புதிய புதிய வார்த்தைகளால் அறிமுகம் செய்கிறார்கள் - அகராதியினுள் நுழைக்கிறார்கள்.

அறிந்தவர்கள் அறிவார்கள் - அவையாவும் மிகப்பழைய கோட்பாடுகளின் ஏச்சங்களே என்பதை. இருப்பினும் ஏனிந்தப் புதிய பதங்கள்? புதிய விதங்கள்?

கொஞ்சம் யோசித்தால் புரியும். நம்மையெல்லாம், அந்தப்புதிய கோட்பாடுகளின் புதிர்த்தன்மை மூலம் உள்ளிழுத்து, நம் நெஞ்சில் அவற்றின் சாராம்சத்தைப் பதியம் போட்டதான் இந்தப்புதிய உத்திகள்..

பழையவாய்ந்த நம் சித்தர்கள் சொல்லாத மனோதத்துவமோ அல்லது மருத்துவமோ உலகில் இல்லை.

இன்று இறக்குமதி செய்யப்படும் பல கோட்பாடுகளும் இங்கிருந்து என்றோ ஒருநாள் ஏற்றுமதியானவையே என்பதை நாம் - உணர வேண்டுமெனில் நிறைய அறிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

அந்தக்கோட்பாடுகளை, மேலைநாட்டார் இன்று புதிதுபுதிதாய் அறிவியல் நுணக்கத்தோடு ஆய்வு, வகைப்படுத்தி - நடைமுறைக்கு ஏதுவாகப் பரிமாறும் போது அவை இந்தக் காலப் புதிய மனிதர்களைக்கூட, தம் வயப்படுத்திக் கொண்டு விடுகின்றன.

இதுதான் புதிய பார்வையின் மகத்துவம்... - ஒன்றைப் புதிதாகப் பார்க்கும் பக்குவத்தை ஒருவர் பெற்றுவிட்டால் உலகமே புதியதாகத் தோற்றமலிக்கும்.

அப்படிப்பட்ட புதிய புதிய பார்வைகளின் வெளிப்பாடுதான் அன்றாடம் எதிரொலிக்கும் புதிய புதிய வார்த்தைகளாகும்.

அவையே...

வாழ்வின் மீதான சலிப்பையும்,
வாழ்வின் மீதான கசப்பையும்,
வாழ்வினால் ஏற்பட்ட களைப்பையும்
வாழ்வின் மீதான வெறுப்பையும் களைந்து

புத்துணர்ச்சியை விளைக்கவும், புத்துலகைப் படைக்கவும்
நம்மை ஊக்கும் சக்தியாய், உந்து சக்தியாய்த் திகழ்பவை..

ஆகவே நண்பர்களே

உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்து : உத்ருகளின் வழியே உருண்டு
உதிர்ந்து ஒளிரும் வார்த்தைச்செல்வங்கள்
மகத்தானவை மட்டுமல்ல - நம் மானுடத்தையே
புதுப்பிக்க வல்லவையுமாகும்.

* * * * *

வாருங்கள் நண்பர்களே ...

புத்துயிர் பெறுவோம்; புதிய வார்த்தைகளைப்
யன்படுத்துவோம்; புத்துணர்ச்சி பெருக்குவோம்.

சொற்சிக்கணம்

வார்த்தைகளின் அருமையை மேலும் மேலும் உணர்த்த, எத்தனையோ வாய்ப்புகள் - வாழ்க்கையினுடே வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. அவற்றைக் கண்டு கொள்ளும் பார்வை நமக்கு வாய்த்து விட்டால் மகிழ்ச்சி நம் கைவசமாகி விடும்.

ஓருமுறை, ஓர் இலக்கிய வட்டத்தில் நான் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். கவிதையின் கூறுகளில் ஒன்றான ‘சொற் சிக்கணம்’ பற்றி விளக்கிக் கொண்டிருக்கையில், கூட்டத்திலிருந்து எழுந்த கவைஞர் திருபா. சங்கரன்,

‘நான் ஒரே சொல்லில் ஒரு கவிதை கூறலாமா?’ என்றார். ‘சிரி... சொல்லுங்கள்’ - என்றேன் நானும். உடனே அவர் “ஓன்று” - என்று உரக்கச்சொல்லி அமைதியானார். கூட்டமோ அமைதியாய் விழித்தது. மீண்டும் அவர் “ஓன்று” என்றார். புரியாமையால் கூட்டத்தில் சலசலப்பு ஏற்பட்டது.

நானே... அவரை அதன் பொருளை விளக்கக்கூறியதும், ஒன்று என்பது ‘ஒன்றுபடச் சொல்லும் வேண்டுகோள்’ என்றும் அதுவே இன்றைய மானுடத்தேவை என்றும் மன்றாடினார்.

ஆமாம்... உண்மை தானே...

‘ஓன்று’ - என்னும் ஒரு சொல்லை மேலும் மேலும் விரித்தால்

- ‘மனிதனே... உன் மனமேன் இப்படி சிதறிக்கிடக்கிறது. ஒற்றை மனிதனே, பலராய் சிதறிக்கிடந்தால் உனக்கு எப்படி வெற்றி கிட்டும்? உன் இலக்கை நீ எப்படி அடைவாய்? ஆகவே உன்மனதை ஒரு நிலைப்படுத்து’ (SYNERGY) - என்றும்,
- ‘மனித இனமே, ஏன் இப்படி நீ சாதியென்றும், மதமென்றும், மொழியென்றும் உடைந்துகிடக்கிறாய்? ஆயிரமாரிம் பேதங்களால் மானுடத்தின் உண்மை முகமல்லவா சேதமுற்றிருக்கிறது? சரிதானா

இது? துரிதமாய் சிந்தி. அத்தனை பேதத்தையும் அறுத்தெறிந்து நீ மனிதனென்னும் மெய்ப்பொருளில் ஒன்றுபடு' - என்றும்

- 'ஆயிரம் தெய்வங்கள் உண்டென்று தேடி அலையும் அறிவாளிகள்' - என்றானே பாரதி, அதேபோன்று, தெய்வம் என்பது ஒன்றுதான் - அந்த சக்தியை வெவ்வேறாய் உடைத்து சக்தியற்ற நிலைக்கு ஆளாக்காதீர்... - என்றும்...
- 'இலக்கென நாம் குறிக்க வேண்டிய குறிக்கோளும் ஒன்றாகவே இருக்க வேண்டும். நாம் அடையவேண்டிய உச்சியும் அது தான்' என்றும்

பல்வேறு பொருளையும், குட்சமமாய் தன்னுள் கொண்டு சுழலும் அந்த ஓற்றைச்சொல் பெரும் அலைஅலையாய் மடல் விரிப்பதைக்கண்டு மனம் சிளிக்கிறது அல்லவா?

இதைத்தானோ

“ஒன்றே செய்க; ஒன்றும் நன்றே செய்க;
நன்றும் இன்றே செய்க; இன்றும் இன்னே செய்க!”

என்னும் சந்தத்தில் சொல்லி நம்மை சிந்திக்கச் செய்கிறது நம் சங்கத் தமிழும்?

* * * * *

மழை

அவரவர் மனோபாவம் மற்றும்

அவரவர் ஈடுபாடு

ஆகியவற்றைப் பொறுத்தே வெளிப்படுகின்றன

அவரவர் வார்த்தைகள்

- என்பதை நம் வழக்கிலிருக்கும் ஒரு கூற்றின்மூலம் அறியத் தருகிறேன்.

‘நேற்றிரவு மழை பெய்தது’ - என்னும் சொற்றொடர் வெவ்வேறு தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்போரின் பார்வையில் - எப்படியெல்லாம் பரிமாணம் பெறுகிறது என்பதை நோக்குங்கள்.

இது ஏற்கனவே கேள்விப்பட்ட எடுத்துக்காட்டாய் இருப்பினும்,

‘வார்த்தைகளின் அடிப்படையே பார்வைகள்தாம்’ என்னும் கருத்தை வலியுறுத்தும் என் முயற்சிக்கு இது பெரிதும் துணை புரிவதை - நீங்கள் நன்குணர முடியுமென்பதால் இதனை இங்கு பொருத்துகிறேன்.

‘மழை... வெளுவெளுன்னு வெளுத்திருச்சும்யா’

- இது சலவைத் தொழிலாளி

‘மழை... அடி அடின்னு அடிச்சுருச்சும்யா’ - இது ஆசிரியர்

‘மழை... மாழுலாப் பெஞ்சது’ - இது காவல்காரர்

‘மழை... பிடிபிடின்னு பிடிச்சுருச்சு’

- இது வங்கியாளர் அல்லது வட்டிக்கடைக்காரர்

‘மழை... வாங்கு வாங்குனு வாங்கிருச்சி’ - இது அரசு அதிகாரி

‘மழை... பிய்பிய்னு பிச்சிடுச்சு’ - இது கூரைவேயும் தொழிலாளி

‘மழை... போடு போடுன்னு போட்டிச்சில்ல’ - இது பிச்சைக்காரர்

‘மழை... சோன்னு கொட்டிடுச்சு’ - இது பூவிற்கும் ஒரு விதவைப்பெண்

‘மழை... தைதையெனக் குதித்தது பூமியில்’ - இது கவிஞர்

'மழை... கொட்டோ கொட்டுனுக் கொட்டுச்சு'

- இது மங்கள வாத்தியக்காரர்

மேலே எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருப்பவை யாவும் - தொழில் சாந்த சொற் றோடர் களாக அமைந்திருப்பதை உங்களால் உணர முடிகிறதல்லவா?

அதாவது நமது வார்த்தைகளானவை நம்முள்ளிருக்கும் நம் உணர்வுகள் மற்றும் நம் சடுபாட்டின் அடையாளங்களாகவே விளங்குகின்றன..

அப்படியென்றால் நம் உணர்வுகளோ, நம் சடுபாடென்பதோ எதைப் பொறுத்து அமைகின்றன? நம் பார்வைகளைப் பொறுத்துத்தானே! அந்த நம் பார்வைகளை புதியனவாய், புதிய கோணத்தில் மாற்றிக்கொண்டுவிட்டால் நமது மனோபாவம் புதியதனத்தை எட்டும் என்பதில் ஏதும் ஜயமுண்டோ?

* * * * *

முதற்குடிமகனின் கணவே வரர்த்தைகளாய் ...

- ‘நாம் அனைவருமே நமக்குள்ளேயே ஒரு தெய்வீக அக்னியுடன் பிறந்திருக்கிறோம். இந்த அக்னியை கொழுந்துவிட வைத்து அதன் பொன்னொளியை இந்த உலகத்தில் பரப்புவதற்காக முனைவது நமது கடமை!
- உடல் ரீதியான, உணர்வுப் பூர்வமான தளைகளிலிருந்து ஒருவர் விலகும்போது அவரது விடுதலை யாத்திரை தொடங்குகிறது. மன அமைதியும், ஆனந்தமும் ஆரம்பமாகிறது.
- கோயிலில் நடக்கும் பிரார்த்தனையும், மகுதியில் நடக்கும் தொழுகையும் ஒரே இடத்தில்தான் போய்ச்சேருகிறது என்பதில் எனக்குத் துளியும் சந்தேகம் வந்ததே கிடையாது.
- ஓவ்வொரு குழந்தையும் பிறக்கும்போதே சில உள்ளர்ந்த பண்புப் பதிவுகளுடன், குணாதிசயங்களுடன் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகப் பொருளாதார சொந்தபந்த குழ்நிலையில் பிறக்கிறது. வாழ்க்கைப்பயணத்தில் அதற்கு பயிற்சி கிடைக்கிறது. குழந்தையிடம் அதிகாரம் செலுத்தும் நபர்களிடமிருந்து அது கற்றுக்கொள்கிறது.
- நேர்மையும் சுயக்கட்டுப்பாடும் என் தாய்தந்தை மூலம் எனக்குக்கிடைத்த சொத்துக்கள். நல்ல தன்மையில் நம்பிக்கை என்பதும் ஆழமான அன்புகாட்டுதல் என்பதும் அவர்களிடமிருந்தே எனக்குக்கிடைத்தது.

- அப்துல் கலாம்

- ‘உன் னுடைய மகத்தான ஆஸைகள் நிறைந்த இடத்தை அடைவதற்காக நீ பிறந்த இடத்தின் ஏக்கத்தை உதறியே தீர வேண்டும். எங்களுடைய அன்போ, அல்லது தேவைகளோ உன்னைக்கட்டுப் படுத்தி வைக்காது’

- கலாமின் தந்தையார்

- ‘எனது இராமநாதபுரம் வாழ்க்கையில், என் ஆசிரியரிடம் பழகிய போது, ஒருவர் தமது சொந்த வாழ்க்கையில் நிகழும் சம்பவங்களை தாம் விரும்பியது அமைத்துக்கொள்ளமுடியும் என்பதைக்கற்றுக் கொண்டேன்’
- வாழ்க்கையில் வெற்றியடைய வேண்டும். நினைத்ததைச் சாதிக்க வேண்டும் என்றால் ஆசை, நம்பிக்கை, எதிர்பார்ப்பு என்ற மூன்று வலுவான சக்திகளைப் புரிந்துகொண்டு அதில் கைதேர்ந்தவராகிவிடவேண்டும் என்றும், நான் நினைத்தது நிறைவேற வேண்டும் என்றால், அதற்குத் தீவிரமாக ஆசைப்பட வேண்டும். அது நிச்சயமாக நடந்தேதிரும் என்று நம்பவேண்டும் என்றும் அவரிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டென்.
- ‘நான் பொடியனாக இருந்த காலத்திலிருந்தே, வானத்து மாயா ஜாலங்கள், வானவீதியில் வட்டமடிக்கும் பறவைக்கூட்டங்களைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பரவசமடைவேன். உச்சியில் பறக்கும் கொக்குகளையும், ஈசல் பறவைகளையும் அடிக்கடி கவனித்துப்பார்ப்பேன். நாமும் அதைப்போல பறக்க வேண்டுமே – என்றும் ஏக்கமாக இருக்கும்.
- சாதாரண நாட்டுப் புறத்துப் பையனாக இருந்தாலும், நானும் ஒருநாள் வானத்து உச்சியை எட்டுவேன் என்று எனக்குவன்னே திட்டவட்டமாக சொல்லிக்கொள்வேன். ஆகாயத்தில் பறந்த இராமேஸ்வரத்தின் முதற்குழந்தை நானாகத்தான் இருப்பேன்.

- அப்துல் கலாம்

- அக்னிச் சிறகுகளிலிருந்து...

* * * * *

தாகூரின் “நேரபல்” வர்த்தைகள்

என்றோ எழுதப்பட்ட வர்த்தைகள் என்றாலும் - இன்றும் அவை நம் உள்ளத்தை உழுது கொண்டிருப்பவை என்பதால் புதிய வர்த்தைகள் தாமே? அந்த வரிசையில் தாகூரின் கவிதை வரிகளில் நம் முகத்தைக் காண்போமா?

நாம் உலகைத் தவறாக வாசிக்கிறோம்; பிறகு அது நம்மை ஏமாற்றுவதாக அறிவிக்கிறோம்

- என்கிறார் தாகூர் தனது ‘வழி தவறிய பறவைகளில்’.

உண்மைதானே... எதற்குமே நம் பார்வைதானே காரணமாகிறது.

* * * *

அவனுடைய அதிகாலைகள் ஆண்டவனுக்கே

புதிய அதிசயமாகத் தோன்றுகின்றன - என்கிறார்

நான் கேட்கிறேன் - நமக்கு அப்படித் தோன்றுகின்றனவா?

* * * *

‘நீயார் என்பதை நீ அறியவில்லை; மாறாக நீ பார்த்துக்கொண்டிருப்பதோ உன் நிழலைத்தான்’.

என்று அறிவுறுத்தும் தாகூரின் தன்னாளுமையைப் பின்வரும் அவரது வர்த்தைகளில் நம்மால் காணமுடிகிறது பாருங்கள்.

உன்னத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க என்னால் ஆகாது;
உன்னதந்தான் என்னைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது!

சிலிர்க்கச் செய்யும் அதேகணத்தில் சிந்திக்கவும் வைக்கும் புதிய வர்த்தைகள்லவா இவை? தனக்கெதிரான தடைகளை தானே தயாரித்துக்கொள்கிறான் மனிதன் என்றும் உறுதியாகக்கூறுகிறார் அவர். இது சிந்திக்கத்தக்க கூற்றல்லவா? - இத்தகைய நூதன வார்த்தைகளுக்கு நோபல் பரிசைத்தவிர வேறெது பொருத்தமானதாக இருந்திருக்கக்கூடும்?

* * * *

- “வழிதவறிய பறவைகள்” மற்றும் “கீதாஞ்சலி”யிலிருந்து...

கலீல் ஜிப்ரான் (1883 வடிலைபணன் - 1931 நியூயார்க்)

வாழ்க்கை மற்றும் சுயம் குறித்த கலீல் ஜிப்ரானின் கம்பீரமான வார்த்தைகளை உங்கள் பார்வைக்கு வைக்கிறேன்.

வாழ்க்கை ...

மிகவும் ஆழமானது; உயரமானது; விசாலமானது.. - அது எவ்வளவிலில் - உங்களின் விரிந்த பார்வையால் கூட அதன் காலதிகளை மட்டுமே காணமுடியும்.

* * *

சுயம் ...

உங்களின் மகத்தான சுயம்
ஒளித்து வைக்கப்பட்டுத் திரையால் மூடப்பட்டிருப்பதைப் போலவே ... உங்களின் வாழ்வும்
திரையிடப்பட்டு மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது ...

அப்படியிருந்தும் கூட
வாழ்க்கை வாய் திறந்து பேசத் தொடங்குகிறில்,
காற்றிறல்லாம்
அதன் வார்த்தைகளாக மாறி விடுகின்றன,

'அவன்' மறுபடியும் பேசுகையிலோ,
உமது உதடுகளில் தவழும் புன்முறுவலும்
கண்களிலிருந்து உதிரும் கண்ணிரும்கூட
வார்த்தைகளாகவே மாறி விடுகின்றன.

'அவன்' பாடுகையில்
செவிடர்கள் கேட்டு அப்படியே நின்றுவிட,

'அவன்' நடக்கையில்
பார்வையற்றோர் நின்றுபார்த்து திகைத்து வியந்து பிரமிக்க

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

அவள் பின்னால்

தன்னாலேயே செல்லமுற்பட்டு விடுகின்றனர்.

* * *

அழகு

எனக் சொல்லப்படும் அனைத்தையும்விட வசீகரமானதொன்றை,
உங்களின் பூரண சுயத்தில் தேடுங்கள்!

கடலையும் கானகங்களையும்விட.., கடந்து பரவும்

ஓரு பாடலை...

விண்மீன்களெல்லாம் முக்காலிகளாய்த் தாழ்ந்து விடும்படியான
உயர்ந்ததொரு அரியணையில் வீற்றிருக்கும்
ஓரு கம்பீரமானவனை...

உலகின்

மாபெரும் வைரமனிகளையெல்லாம்

வெறும் பனித்துனிகளாய்

ஆக்கிவிடுகிற ஒளிக்கதிர்கள் பதித்ததொரு

செங்கோல் ஏந்தியவனை

உங்கள் சுயத்தில் தேடிப்பாருங்கள்

* * *

இந்தக் கவிதைக்குள் புதைந்திருக்கும் சுயத்தின் பூரண அழகு
உங்களுக்குப் புலப்படுகிறதா?

— “ஞானிகளின் தோட்டத்தில்” ருந்து..

* * * * *

குறிப்பு : அற்புதமான இந்தக் கவிதையில் வாழ்க்கையே “அவள்”
என மீண்டும் மீண்டும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

பரிதாபப்படுங்கள் – கலீல் ஜிப்ரானின் கவிதை

‘பரிதாபப்படுங்கள்’ – என ஜிப்ரான் பறை சாற்றும் வர்த்தைகளை உற்றுநோக்குங்கள். நீங்கள் உங்கள் தேசத்தை தரிசிக்க நேரலாம்.

- எனது நண்பர்களே... என் பயணத் துணைவர்களே...
- மெய்யறிவற்று, வெறும் நம்பிக்கைகளை மட்டும் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் நாட்டுக்காகப் பரிதாபப்படுங்கள்.
- தனது நாட்டில் நெய்யாத ஆடைகளை அணியும், தனது வயல்களில் அறுவடை செய்யாத உணவை உண்ணும், தனது தோட்டங்களில் தயாரிக்கப்படாத திராட்சை மதுவை அருந்தும் ஒரு நாட்டுக்காகப் பரிதாபப்படுங்கள்.
- தனது கனவுகளில் தோன்றும் உணர்வுகளை நிந்தித்துவிட்டு, விழிப்பில் மண்டியிட்டு அடிபணியும் ஒரு நாட்டிற்காகப் பரிதாபப்படுங்கள்.
- தனது நாடு மரணப் படுகுழியை நோக்கிச் செல்லும்போது கூட, தன் எதிர்ப்புக் குரலை உயர்த்தாத அதன் அழிவுகளை மட்டுமே புகழ்ந்து கொள்கிற, அதன் தலை, கொலைக்களத்துக் கத்தியின் கீழ், கிடத்தப்பட்டிருக்கும்போதுகூட, கலகம் செய்யத் துணியாத ஒரு நாட்டிற்காகப் பரிதாபப்படுங்கள்.
- ஆட்சியாளர்கள் நரிகளாகவும், தத்துவஞானிகள் செப்படு வித்தைக்காரர்களாகவும் உள்ள ஒரு நாட்டிற்காகப் பரிதாபப்படுங்கள்.
- கலை என்பது வெறும் ஓட்டுப் போடலாகவும், போலியாகவும் உள்ள ஒரு நாட்டிற்காகப் பரிதாபப்படுங்கள்.
- புதிய ஆட்சியாளர்களை குழலுதி முழங்கி, வரவேற்று அவர்கள் கொள்ளையடித்துச் செல்லுகையில் உபசரித்து வழியனுப்பி, மற்றொரு ஆட்சியாளருக்காக வாசித்து முழங்கி வரவேற்கக் காத்திருக்கும் ஒரு நாட்டிற்காகப் பரிதாபப்படுங்கள்.

- ஞானியரெல்லாம் ஊமையராகவும், கிழடுதட்டியும், வீரம் செரிந்தோரெல்லாம் தொட்டில் குழந்தைகளாகவும் இருக்கிற ஒரு நாட்டிற்காகப் பரிதாபப்படுங்கள்.
- நாடு துண்டு துண்டாகச் சிதறுண்டு, ஒவ்வொரு துண்டுப் பகுதியும் ஒரு தனிநாடாக வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிற ஒரு நாட்டிற்காக பரிதாபப்படுங்கள்.

* * * * *

ஒரு தேசாபிமானியின் தெள்ளத் தெளிவான பார்வைகளை மேற்கண்ட வார்த்தைகளில் தரிசிக்க முடிகிறதல்லவா?

அதுமட்டுமல்ல...

நமது தேசம் அவன் காட்டும் பரிதாப நிலையில் உள்ளதா இல்லையா? உள்ளந் தொட்டுச் சொல்லுங்கள்!

* * * * *

அருளாளர் அன்னை தெரசா

ஓரு பெண் 1910 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 26ஆம் நாள் யூகோஸ்லோவியாவில் பிறந்து 05. 09. 1997 அன்று இந்தியாவில் இயற்கை எய்தினார்.

“மௌனத்தின் பயன் வழிபாடு
 வழிபாட்டின் பயன் நம்பிக்கை
 நம்பிக்கையின் பயன் அன்பு
 அன்பின் பயன் தொண்டு
 தொண்டின் பயன் அமைதி ... ”

என்று தன் வாழ்வையே உலகின் முன் ஓர் உதாரணமாய் ஆக்கிச் சென்ற அவரை உங்களுக்குத் தெரிகிறதா?

- * சொந்த மன்னை விட்டு அந்திய மன்னுக்கு வந்து அரும்பணி யென்னும் நோன்பிருந்து நோபல் பரிக்பெற்ற அன்னை அவர்.
- * கல்கத்தாவில் இன்றும் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது அவரது நிர்மல் ஹிருதயம்.

அவர் தமது 18 ஆவது வயதில் 9.12.1928 அன்று தம் மன்னை விட்டு கப்பவில் பயணித்தபோது எழுதிய கவிதை - அவரின் இலக்கை நமக்கு உணர்த்தவல்லதாய் உள்ளது

‘எந்த இல்லம் - என் இதயத்தில்
 ஒளியேற்றுகிறதோ - அதையும்,
 என் நாட்டையும், என் குடும்பத்தையும்
 விட்டுச் செல்கிறேன்...’

அந்திய மன்னைனினும் -
 எனக்கு மிகவும் நெருக்கமான -
 ஆனால் துயரம் நிறைந்த
 அந்த வங்காளமே - எனது இலக்கு...’

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

எனத் தன் இலக்கை, தன்திசையை நிர்ணயித்து, தனி வழியில் பயணம் புரிந்து கருணை இல்லத்தை நிறுவி காலத்தை வென்ற அவர் வேறுயாருமல்ல - அன்னைதெரசாதான்

மறக்க முடியுமா அவர் வாழ்வை ...

மறுக்க முடியுமா அவர் வார்த்தையை ...

தன் வாழ்வையே வார்த்தைகளாய் வடித்துப்போன அந்த புனிதப் பொன்மணியை?

- கலக்துதா நிர்மல் ஹிந்துயக் கட்டிடத்தின் சுவர்களிலிருந்து

* * * * *

சாக்ரஸ் (கிரேக்கத் தத்துவஞரனி)

கிழ. 469 முதல் - கிழ. 399 வரை

“உன்னையே நீ அறிவாய்” - என்கிறார் சாக்ரஸ்

இன்றும் உலகெங்கும் ஓலித்துக் கொண்டிருக்கும் புத்தம் புதிய வார்த்தைகள்லவா இவை?

ஏன், எதற்காக, எப்படி, எதனால், எவ்வாறு? என்ற கேள்விகளால் புதிய சிந்தனையைத் தூண்டியவர் சாக்ரஸ்.

‘உரிமை பெற்ற நாட்டில் வாழும் பெருமைக்கு உரியவர்களாக மட்டும் வாழ்ந்து வருவதில் மக்களுக்கு ஏதும் சிறப்பில்லை. அவர்கள் சிந்திக்கத் தெரிந்தவர்களாகவும், சீர்தூக்கிப் பார்த்து நல்லவை எவை? அல்லவை எவை? என்று பகுத்தறியும் பாங்கு மிகுந்தவர்களாகவும் திகழ வேண்டும்’ - என்றவர்.

“உன்னையே நீ எண்ணிப்பார்”

- என்றும் “தன் அறிவீனத்தைத் தான் உணர்வதே தன்சயர்வு” - என்றும் உலகளாவ உரைத்தவர்.

அன்பையும், அறிவையும், பண்பையும், பற்றையும் போதித்துத் தன் நாட்டவரைத் திருத்த முடியாதவன் இறப்பதே நல்லது என்கிறார் அவர்.

- ❖ ஒவ்வொருவரும் இரவு உறங்கப் போகும்முன், தம் முடைய அன்றைய நாள் செயல்களை எண்ணிப்பார்த்து, தன்னை நன்றாக உணர வேண்டும் என்கிறார்.
- ❖ குழந்தைகளுக்குச் சொல்லப் பெறும் கதைகள் அவர்களை நல்ல வழியில் நடந்து செல்ல உந்துபவையாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார்.

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

❖ குழந்தைகளை வளர்ப்பவர்கள் எவ்வித வேறுபாட்டு உணர்ச்சியும் காட்டாமல் குழந்தைகளை வளர்க்கப் பழக வேண்டும். நல்லதோர் எதிர்காலச் சமுதாயம் அமைவதற்கு, இதுவே சிறந்த வழியாகும்“ - என்றும் “மற்றவர் எப்படியோ? - ஆனால் நம் கடமை நன்மை செய்வதே என்ற கொள்கை வேண்டும்“ - என்றும்

“எது மற்றவற்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கிறதோ அதுதான் அழகு“ - என்றும் புதிய பார்வை கொண்டு புதிய வார்த்தைகளைப் படைத்தவர்.

“எவன் தெரியமாகத் தன் தவறுகளை ஒத்துக்கொள்ள முன் வருகிறானோ அவனே நல்லவர்களின் முன்னோடியாக விளங்கமுடியும்” - என்றும்

“ஒரு நல்ல மனிதனுக்கு வாழ்க்கையிலும் சரி, மரணத்திலும் சரி - எந்தத்தீங்கும் நேர்ந்து விடாது என்பது உண்மை. எனவே மரணத்தை மகிழ்ச்சியுடன் எதிர் கொள்வோம் ...“ என்றும் அறைக்கவல் விடுத்தவர் அவர்.

ஆட்சி புரியும் கலை, ஆள்பவர்களின் நன்மைக்காக இல்லை

ஆளப்படுகிற மக்களின் நன்மைக்காகவே இருக்கிறது என்றும் எடுத்துரைத்தவர் சாக்ரமஸ்.

மேலும் “மனிதனைக் கல்வி அறிவு மட்டுமே உயர்ந்தவனாக்கி விடமுடியாது. அனுபவமும், அடுத்தவர் வாழ்க்கையை அறிதலும்கூட ஒருவன் தன் வாழ்வில் உயர்ந்து விளங்குவதற்குத் துணை புரியும் உயர்ந்த வாயில்களாக உள்ளன” என்கிறார்.

இவையாவும் என்றென்றும் புத்தொளி வீசும் சாக்ரமஸின் சத்திய வார்த்தைகள்! அல்லவா?

ஒஹோ (11.12.1931 முதல் 19.01.1990 வரை)

வாழுங்கள் - ரஜ்னிஷ் வழங்கியிருக்கும் புதிய வார்த்தைகளை வாசிப்போடு.

வாழ்க்கையும் ஒரு புல்லாங்குழலைப் போலத்தான்.

தன்னிலே அது வெறுமையாக, குன்யமாக உள்ளது. அதனாலேயே ஒரு மாபிரும் சங்கீதத்தைப் பிரதிபலிக்கும் தகுதியையும் பெற்றுள்ளது.

எல்லாம் அதை மீட்டுபவர்களைப் பொறுத்து உள்ளது. எவ்வாறு ஒருவன் அதனை மீட்டுகிறானோ, அவ்வாறே வாழ்க்கை மாறிவிடுகிறது. அதனை நிர்மாணிப்பது அவனே ...!

நரகத்தையோ, சொர்க்கத்தையோ அமைத்துக்கொள்ள அவன் முழுச் சுதந்திரம் பெற்றிருக்கிறான்.

* * *

“நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்த வாழ்க்கையைத் தவிர வேறொரு கடவுள் இல்லை. இருக்கவும் முடியாது. ஒருவன் தனது வாழ்வை நேசிப்பதுதான், அவனது சாதனை அல்லது கடவுளைச் சென்றடையும் வழி என்றும் நான் கூறுகிறேன்”. ஒஹோ

“வாழ்வை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்வது தான் ஒருவனுடைய உண்மையான மதமாகும். இந்த வாழ்க்கையில்தான் நாம் கண்டு கொள்ள வேண்டிய முடிவான உண்மை உள்ளது என்பதை உணர்ந்து கொள்வதுதான் முழுமையான விடுதலையை சந்திப்பதற்காக நீங்கள் எடுத்துவைக்கும் மங்களகரமான முதல் அடி ஆகும். வாழ்க்கையை வாழாது விட்ட ஒருவன் நிச்சயமாக எல்லாவற்றையும் இழந்தவனாகிறான்.”

“தனியானவன் என்கிற உணர்வு இருக்கும்வரை அன்பு என்பதை அறிய முடியாது. ஒற்றுமையின் அனுபவம் தான் அன்பு”

நான் என்னைக் கரைத்துக் கொள்ளாதவரை அடுத்தவர் என்னோடு எப்படிச் சேரமுடியும்?

‘இந்த நான் என்பதென்ன? – என்று எப்பொழுதாவது அமைதியாகச் சிந்தித்தது உண்டா?’

நான் என்பதை எங்கும் காணமுடியாது. நான் என்பது பலவீனமான சக்திகளின் வெளிப்பாடு அவ்வளவுதான்.

உங்களது ஒவ்வொரு கூறுகளையும் ஆராய்ந்து பாருங்கள். அதன்பின் அவற்றையெல்லாம் ஒன்றான்பின் ஒன்றாக அகற்றிப் பாருங்கள் முடிவாக ஒன்றும் இருக்காது. அன்பு என்பது இந்த ஒன்றுமில்லாத தன்மையில்தான் பிறக்கிறது. இந்த ஒன்றுமில்லா தன்மைதான் கடவுள்.

“ஓரு சிலையானது உருவாக்கப்படுவதில்லை” அது கண்டு பிடிக்கப்படுகிறது; அது வெளிப்படுத்தப்படுகிறது; அது வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வரப்படுகிறது.”

இங்கே அன்புக்கும் ஆணவத்திற்குமான வேறுபாட்டை நாம் அறிந்து கொள்தல் அவசியம்...

அன்பு என்பது : எப்போதும் தலைவணக்கத் தயாராக உள்ளது.

ஆணவம் என்பது : ஒருபோதும் தலை சாய்ப்பது இல்லை.

அன்பானது : தான் ஏதாவது ஒன்றைக் கொடுக்கும் போதெல்லாம் சந்தோஷமடைகிறது.

ஆணவமோ : எதையாவது பறித்துக்கொண்ட பின்னரும் கூட சந்தோஷமடையாது.

அன்பிருந்தால்	:	ஓருவன் அரசனைப் போலாகிவிடுவான்.
ஆணவக்காரன்	:	துக்கமும், ஏழ்மையும் நிறைந்தவனாகி விடுவான்.
அன்பு	:	யாருக்காவது சௌகரியத்தைக் கொடுக்கும் போதுதான் ஆனந்தமடையும்.
ஆணவம்	:	யாருக்காவது அசௌகரியத்தைக் கொடுக்கும் போதுதான் ஆனந்தமடையும்.
அன்பு என்பது	:	கொடுத்துக்கொண்டேயிருப்பதும், கொடுப்பதற்கு எப்போதும் தயார் நிலையில் இருப்பதுமாகும்.
ஆணவத்திற்கு	:	அன்பு என்பது ஒரு பைத்தியத்தைப் போல, ஒரு குழந்தைத்தனமான கற்பனையாகத்தான் தெரியும்.
அன்பு	:	ஓர் அரசன்; பேரரசன்
ஆணவமோ	:	முக்கால முழுமைக்கும் பிச்சைக்காரன்தான்.

இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே செல்லும் ஓலேஷா.. எப்படி முடிக்கிறார் பாருங்கள்... அன்பு... என்றால் என்ன?

அன்பை நீங்கள் எனது கண்களில், எனது கைகளில், எனது மௌனத்தில் உணரவில்லையெனில் அதை உங்களால் ஒருபோதும் எனது வார்த்தைகளால் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்று முடிக்கிறார்

இதன் உட்கருத்தை உணர முடிகிறதா நண்பர்களே?

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

கிரண்பேடியின் புதிய வார்த்தைகள்

(இந்தியாவின் முதல் பெண் ஐயிள்)

பூமியின் மீது ஒரு நரகம் இருக்குமானால் அது இதுதான் - எனச் சுட்டும் வண்ணம் புரையோடிக் கிடந்த திடீரார் சிறையை ஒரு கீர்திருத்த மையமாக்கிக் காட்டிய ஒரு புதுமைப் பெண்ணின் புதிய பார்வைகளால் விளைந்த புதிய வார்த்தைகளை உங்கள் பார்வைக்குப் பறிமாறுவதில் பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

குழந்தை குறித்து :

மதிப்பீடுகளைக் குழந்தைப் பருவத்திலேயே பதியச் செய்ய வேண்டும். அதில் பெற்றோர்க்கும் கல்விக்கும் பெரும் பங்கு உண்டு.

ஒரு குழந்தை, எதிர்காலத்தில் பலவற்றை சாதிப்பதிலும், வெல்வதிலும், படிப்பும் விளையாட்டுமான பூரண வளர்ச்சி அழுத்தமான பங்கு வகிக்கிறது.

பெண்கள் குறித்து :

கடினமான அல்லது வழக்கத்திற்கு மாறான பொறுப்பை ஏற்கும் ஆற்றல்மிக்க பெண் எதையும் தேங்கெடுத்துக் கொள்வளாக இருப்பான். அவள் தியாகம் செய்ய வேண்டுவதில்லை.

வழங்குபவராக இல்லாமல், பெறுபவராக உள்ளவரை, பெண்கள் அநீதியைத்தான் சகித்துக்கொள்ள வேண்டிவரும்.

அரசியல், நிர்வாகம் குறித்து :

அரசியல் நிர்வாகம் என்பது ஒரு தேசியப்பணி. அதற்கு அதிகப்படியான தியாகம் தேவைப்படுகிறது. பரிபூரண சரணாகதி அடையத் தயராகும் போதுதான் ஒருவர் இதில் நுழைய வேண்டும்.

ஆள்வோர்க்கும், ஆளப்படுவோர்க்குமான இடைவெளி நீக்கப்பட்டாலோழிய ஊழலைத் தடுக்க வழியே இல்லை.

நிர்வாகம் வெளிப்படையாகத் தெரிவதுதான் மரியாதைக்குரியது. ஆகவே உள்ளத்தின் இசைவும், உணர்ச்சியும் கொண்டதாகவும் அரசுப் பணி அமைய வேண்டும்!

பிறவி குறித்து :

பிறப்பென்பது ஒரு விதியானாலும் சரி, விபத்தானாலும் சரி... அது ஓய்வெடுப்பதோ, பிராயச்சித்தம் தேடுவதோ அல்ல அது ஒரு புறப்பாட்டிற்கான அடிப்படை என்பதை உணர வேண்டும் - என்கிறார்.

நான் துணிந்தவள் என்று தன்னைப் பறைசாற்றிக்கொள்ளும் ஒரு நேரமையான காவல் அதிகாரியான கிரண்... உண்மை தானே?

* * * * *

மேற்கண்ட புதிய வார்த்தைகள் - நம் புதிய பார்வைக்கான வித்துக்கள் என்பதில் உங்களுக்கு ஏதும் ஜயமுண்டா?

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

ஜே.கே. (உலகறிந்த இந்திய தத்துவங்கள்)

நான் :

மனமானது பூரணமாக, விடுதலை பெற்று, மனோவியல் தடைகள் இல்லாமல் “நான்” என்ற அகந்தை இல்லாமலிருக்குமானால், நான் என்பதைப் புரிந்து - அதிலிருந்து விடுதலை பெற முடியும்.

* * *

அறியாமை :

பலர், தாமே தம்மைச் சிறையில் இட்டுப்பூட்டி, அந்தச் சிறையின் திறவு கோலையும் கையில்வைத்துக்கொண்டு, தமக்கு அப்பாற்பட்ட கடவுளைக் கதவைத் திறந்து விடும்படி கேட்கின்றனர்.

அவர்கள் தங்கள் கையில் திறவுகோல் இருப்பதை உணராது மயங்கி பயனற்ற முயற்சிகளில் ஈடுபடுகின்றனர்.

புரிதல் :

ஓருவர் தம்மைப் புரிந்துத்
தமது செயல்பாடுகளை அறிந்துத்
தமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இடையேயுள்ள உறவை அறிந்து
தனக்கும் பிற பொருள்களுக்கும் உள்ள தொடர்பையும் அறிந்து
கொள்வாரானால், அவரது அந்த உறவுத் தொடர்பே -
தக்க பலனைத் தருவதை அறிவார்.

* * *

புதியது :

ஒவ்வொரு நானும், நம்மால் இறந்த நாளைப் புதுப்பித்த வண்ணமே இருக்க இயலுமா? இயலுமென்றால் - இந்த நிலையில்தான், ஓருவனால் வாழ்ந்து கொண்டே மரனைத்தைத் தெரிந்து கொள்ள

முடியும். தொடரும் இந்த நிலைக்கு முற்றுப் புள்ளியிடும் போதே புதியது ஒன்று தோன்றும். அந்தப் புதியது தோன்றும் போதே நிலையான உண்மையும் தோன்றும்.

* * *

புதியது குறித்த மேலும் சில குறிப்புகள் :

- ஞாபகம் என்ற மாசு இல்லாதபோது புதியது தெளிவாகத் தெரியும்.
- அனுபவம் முற்றுப் பெறும்போது மாசு படியாது. இந்த நிலைமை எய்தினால் வாழ்க்கை சிறப்படையும்.
- பழையனவற்றை அகற்றிப் புதியனவற்றை வாழ்வில் கொண்ட மனிதனே, எதையும் உண்டுபண்ணும் திறமையுடையவன்
- எதையும் உண்டுபண்ணும் ஒருவனே குறைவற்ற மகிழ்ச்சியோடும் மங்காத பேரானந்தம் பெற்றும் வாழ்வான்.

* * * * *

ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தியின் இந்தப் புதிய வார்த்தைகள் நமது புதிய பார்வைக்கு வழிவகுக்குமா? சிந்திப்போம்!

* * * * *

அறிந்தும் அறியாமலும்

தொன்றுதொட்டு நாம் கையாண்டுவரும் வார்த்தைகள் சிலவற்றை இப்போது எடுத்துக் கொள்வோம்.

பழைய வார்த்தைகள் என்னும் பேர்வைக்குள் புதைந்து பழுங்கிக் கொண்டிருக்கும் இவ் வார்த்தைகள் இன்னும் புரிந்தும் புரியாதவையாகவே இருக்கின்றன.

அவ்வார்த்தைகள் நமது பொக்கிஷங்கள். அந்த வார்த்தைகளை - கிடங்கினுள்ளிருந்து எடுத்துத் தூசி தட்டி நடைமுறைப் படுத்த வேண்டிய தருணம் வந்துவிட்டது. இது புத்தாயிரமாண்டு...

பழையன என்னும் பேரில் அனைத்தையுமே
உதறிவிட முடியாது.

எடுத்துக்காட்டாக...

அம்மாவை, அப்பாவை

ஆசானை, நன்பனை

உறவை, உணர்வை - எனத் தொடரும் பலவற்றையும் நாம் உதறி ஏறிந்து விட்டு உன்னதம் காண இயலாது. அப்படிக் காண முயல்தலும் பொருளாற்றதாகி விடும் - அல்லவா?

வெறும் அறிவுநிலையோடு நின்றுவிட்ட, இன்னும் சரியான பொருள் புரிந்து கொள்ளப்படாத, உள்ளத்தால் உணரப்படாத - வார்த்தைகளை - எப்படி நாம் பழையனவென்று விட்டுவிட முடியும்?

அப்படிப் பட்ட வார்த்தைகளை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துத் துலக்கி, அவற்றினுள் புதைந்திருக்கும் உண்மைப்பொருளை, உலகுக்கு உணர்த்தி, வாழ்வின் - புழக்கத்தில் கொண்டு வருவதில் தானே - நமது மகிழ்ச்சிகலந்த வெற்றி அமையமுடியும். அவ்வகையில் நோக்குகையில் - அடிப்படைப் பண்புகளைக் குறிக்கும் கீழ்க்கண்டசில வார்த்தைகளை நாம் மீண்டும் பரிசோதனை செய்வது அவசியமாகிறது.

நாமொன்றும் ‘பிரேதப் பரிசோதனை’ நிகழ்த்தப் போவதில்லை. நீண்ட நாட்களாய் சுயநினைவிழந்த (கோமா) நிலையில் கிடக்கும் பழம் வார்த்தைகளை எடுத்துச் சூலைக்கப் போகிறோம். ஆகவே - அவை, இந்த விநாடியிலிருந்து - வெற்றியை வழங்கவல்ல வீறு கொண்ட வீரிய வார்த்தைகளாக நம் வாழ்வின் வீதிகளில் பவனி வரப்போகின்றன.

‘தேவை’ - என்றால் என்ன?	(Need)
‘அசை’ - என்றால் என்ன?	(Desire)
‘நம்பிக்கை’ - என்றால் என்ன?	(Belief)
‘மதிப்பீடுகள் / பண்புகள்’ - என்றால் என்ன?	(Values)
‘உணர்வுகள்’ - என்றால் என்ன?	(Feelings)
‘மனோபாவம்’ - என்றால் என்ன?	(Attitude)
‘பார்வைகள்’ - என்றால் என்ன?	(Perceptions)
‘பழக்க வழக்கம்’ - என்றால் என்ன?	(Habit)
‘இலக்கு’ என்றால் என்ன?	(Goal)
‘வாழ்க்கை’ - என்றால் என்ன?	(Life)

சற்றே கண்முடி, மேற்கண்ட வார்த்தைகளுக்கான பொருளை நீங்கள் புரிந்துகொண்டவரையில் உரக்கச் சொல்லிப்பாருங்கள். பிறருக்கும் புரியும் படியாய் உங்களால் அவற்றை விளக்கிச் சொல்ல முடிகிறதா பாருங்கள்.

எழுத்தறிவில்லாத பாமரரை நோக்கி நான் இந்த சவாலை ஏவவில்லை. படித்த பெருமக்களின் பார்வைக்கே இவற்றை சமர்ப்பிக்கிறேன்...

உண்மை நிலை என்னவென்றால், வார்த்தைகளை வார்த்தைகளாகத் தெரிந்து வைத்துக்கொண்டதோடு நின்றுவிட்டோம். நாம் வார்த்தைகளால் நிறைந்து உறைந்துவிட்டோம். வாழ்வென்னும் நதியாக நாம் இன்னும் ஒடத் தொடங்கவில்லை.

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

நதியாக மாற வேண்டுமெனில் - நாம் வார்த்தைகளை அறிந்திருந்தால் மட்டும் போதாது அவற்றின் பொருளையும் கசடறப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

மனிதர்களைப் போன்றவையே வார்த்தைகள் ...
மனங்களைப் பிரதிபலிப்பவையே வார்த்தைகள் ...

ஆதவினால் மனிதர்களைப் புரிந்துகொள்ள முயல்வதைப் போலவே அவர்களின் வார்த்தைகளையும் புரிந்துணர முயல வேண்டும்.

புரிந்து கொள்வதோட்டலாமல் - வாழ்க்கையோடு பொருத்திப் பார்க்க வேண்டும். பிறகு, அவற்றை நம் வழக்கில், செயல்பாடுகளில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

அப்போதுதான் ...

நம் என்னமெல்லாம் சொல்லாகி

நம் சொல்லெல்லாம் செயலாகி

நம் செயல்லாம் வாழ்வாகிச் சிறக்க முடியும்.

அப்போதுதான் நாம் பெற்ற கல்வியின் மெய்ப்பொருள் புலப்படும். கற்றதனால் ஆய பயனைக் கண்கூடாய் காண முடியும்.

கற்க கசடற கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக. - என்கிறார் வள்ளுவர்.

நிற்கத் தடுமாறினால், நம்நிலை குலைந்தால் - கற்றதன் பயன் அற்றுப்போகும் என்பதே அறிஞர்களின் கருத்துமாகும் - உணர்ந்து தெளிவோமா?

* * * * *

சொல் பொருள் விளக்கம்

(i) தேவைகள் : (Needs)

ஒருவருக்கு எது இல்லாமல் பிழைத்திருக்கவோ, எது இல்லாமல் வாழவோ, (உயரவோ) எது இல்லாமல் விடுதலை பெறவே முடியாதோ அதுவாக இருப்பதைத் தேவை என்கிறோம்! இது ஆளுக்குஆள், காலத்துக்குக் காலம் வேறுபடுவதாய் அமைவது எனலாம்.

(ii) ஆசைகள் : (Desires)

“எது தேவை“யென்பதை கண்டு அடையுமுன்னே - அதற்கு அடுத்த நிலைத் தேவையை எண்ணி இப்போதே ஏங்குவது... அதாவது உரிய தகுதியை அடையுமுன்னே, வெகுமதிதேடி அலைபாயச் செய்யும் உணர்வே ஆசை எனப்படும். இது அபரிமிதமான கற்பனையால் விளைவது - எனலாம்.

(iii) நம்பிக்கைகள் : (Belives)

ஓரிரு முறை நிகழ்ந்த அனுபவத்தாலோ, பரம்பரையான பழக்கத்தாலோ, கலாச்சாரச் சூழலாலோ ஒருவருள் தோன்றும் பாதுகாப்பான உணர்வு, அல்லது காரண காரிய ஆய்வுக்குப் பின் ஒருவருள் விளையும் துணிவு - எனலாம்.

(iv) மதிப்பீடுகள் / பண்புகள் : (Values)

ஒரு வரையறையைத் தனக்கெனப் பற்றிக் கொண்டு - அதன் அடிப்படையில் செயல்பட விரும்பும் முறை. ஒரு சமூக அமைப்பின் விரும்பத்தகுந்த செயல் முறையை, பண்பென்றோ மதிப்பீடென்றோ கூறலாம்.

(v) உணர்வுகள் : (Feelings)

ஒரு கருத்தோ, செய்தியோ, நிகழ்வோ ஒருவரின் உள்ளத்தைத் தொடர நேர்கையில், அது அவரின் தேவைகள், நம்பிக்கைகள் மற்றும் மதிப்பீடுகளுக்கேற்ப அவருள் ஏற்படுத்தும் உள்ளார்ந்த எண்ண அலைகளையும் சிலிப்புகளையும் உணர்வுகள் எனலாம்.

(vi) பார்வைகள் : (Perceptions)

ஓருவரின் “பார்வை” என்பது அவரின் புரிந்து கொள்ளும் தன்மையைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். ஒரே நிகழ்வை ஒருவரைப் போலவே இன்னொருவரும் புரிந்து கொள்வார் எனச் சொல்தல் அரிது. இந் தப் பார்வையானது, ஒரு வரின் இளம் வயது நிகழ்வுகளாலும், குழலாலும் பின்னர் நேர்ந்த நம்பிக்கைகளாலும், மதிப்பீடுகளாலும் ஆனது என்றாலும், இதே பார்வை வளப்படுமாயின் அவரது பழைய மதிப்பீடுகளும், நம்பிக்கைகளும் கூட இளகிக் கொடுத்துப் புதிய வெளிச்சத்தை ஏற்படுத்த வல்லவையாய் அமையக் கூடும். புரிந்து கொள்ளும் தன்மை என்பது ஒருவரின் மனப்பக்குவத்தைக் காட்டுவதாகும்.

(vii) எண்ணங்கள் : (Thoughts)

மேற்கண்ட தேவைகள், விருப்பங்கள், நம்பிக்கைகள், மதிப்பீடுகள், உணர்வுகள், பார்வைகள் - போன்ற பலவற்றாலும் ஆன ஒருவர் - தன் முனை மழுங்கா சுயத்தை உணர்ந்து, தன் முனைப்பால் ‘தேடுதலை’ மேற்கொள்கிறபோது எழுகின்ற கருத்துக்களையே எண்ணங்கள் என்கிறோம். ஒவ்வொரு நிகழ்வும், ஒருவருள் பல்வேறு எண்ணங்களை ஏற்படுத்தக்கூடும்.

(viii) மனோபாவம் : (Attitude)

ஒருவரின் எண்ணங்களின் அடித்தளமே மனோபாவம் எனப்படும். இது, மேற்கண்ட பல்வேறு கூறுகளாகிய ஒருவரின் தேவைகள், விருப்பங்கள், நம்பிக்கைகள், மதிப்பீடுகள், உணர்வுகள் என - இவையாவையும் உள்ளடங்க, அவர் எதிர் கொள்ளும் வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களுக்கேற்ப வார்த்தைகளாகவும், செயல்பாடுகளாகவும் வெளிப்படக் காரணமாகும் மன மேடையாகும். இதன் அடிப்படையிலேயே ஒருவருடைய நடையுடை பாவனைகளும், ஆளுமைத்தன்மையும் அமைகின்றன எனலாம்.

(ix) குணாதிசயம் : (Character)

ஓருவரின் மனோபாவமே - ஓருவரின் குணாதிசயங்களைத் தீர்மானிக்கும் விளைநிலமாக, விளங்குகிறது. மனோபாவத்தின் தன்மையைப் பொறுத்தே - ஓருவரின் நல்ல அல்லது தீய குணாதிசயம் உருப்பெறுகிறது. இந்த குணாதிசயமென்பது ஒருவரின் உள்ளத்தளவில் (Internal) உறைந்திருப்பதாகும்.

(x) பழக்கவழக்கங்கள் : (Habits & behaviour)

ஒருவரின் உள்ளத்தில் உறைந்திருக்கும் மேற்கண்ட குணாதிசயங்களை புலன்களால் அறிய முடியாது. ஆனால் அவற்றை ஒருவரின் நடவடிக்கை அல்லது பழக்கவழக்கத்திலிருந்தே அறிய நேரலாம் - இந்த நடவடிக்கைகளே ஒரு தனிமனிதனை உண்மையாகவே தீர்மானிக்க உதவும் தீர்க்கமான அளவு கோலாகும்.

(xi) தன்னானுமை : (Personality)

இச்சொல் வெறும் உடல் வனப்பைக் குறிப்பதல்ல; தன்னைத் தானே ஆளும்தன்மையால், தான் யாருக்கும் அல்லது எதற்கும் அடிமையாகாமல், விடுதலை பெற்ற நிலையில் - எப்போதும் விழிப்புணர்வோடு நடைபோடும் உள்ளார்ந்த கம்பிரத்தையும் - உலகானும் வெளிப்பாட்டையுமே 'தன்னானுமை' என்கிறோம்.

(xii) வாழ்க்கை : (Life)

ஓருவர் தன்னைத் தானே கண்டெடுத்துத் தன்னைத்தானே ஆண்டு கொண்டு - தனக்கென ஒரு இலக்கைக் குறித்து - தன்னாலான நலம் புரிந்து உயர்வடைவதையே வாழ்க்கை எனலாம்!

அதுமட்டுமல்ல; வாழ்க்கை என்பது முன்னேற்றத்தை நோக்கியதோர் தொடர் இயக்கம்.

மேற்கண்ட யாவும் வெறும் வார்த்தைகள்ல; அவை நம் வாழ்க்கையையே நிர்ணயிக்க வல்ல குத்திரங்கள்!

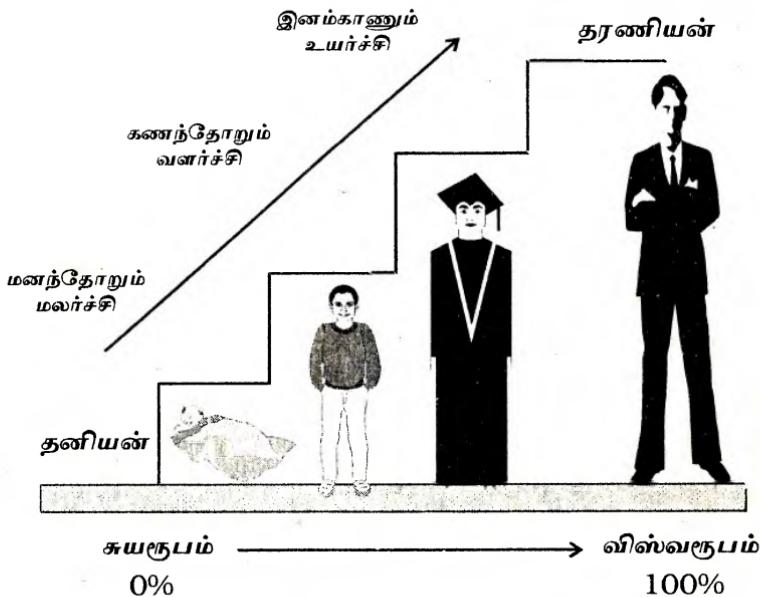
* * * * *

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

இது வரை கண்ட வார்த்தைகளின் - வடிவமாகவே ஒவ்வொரு மனிதனும் உலா வருகிறான்.

யாரால் இந்த உளவியல் சூறுகளை அறிந்து, உணர்ந்து, புரிந்து, தெளிய முடிகிறதோ அவர்கள் தன்னாளுமை கொண்ட, தரணியையே ஆனும் வல்லவர்களாக வலம் வரமுடியும் என்பதில் என்னளவும் ஜயமில்லை.

* * * * *

விஸ்வருப தரிசனம்

சிக்மண்ட் ஃபிராய்டு (1856-1939)

(மனோத்துவ ஆராய்ச்சியாளர்)

மனிதனின் உள்ளத்தில் விலங்குணர்ச்சியும், பண்பாட்டுணர்ச்சியும் சமன்பட்டு இருக்கும் பொழுது, வாழ்க்கை ஒழுங்காகச் செல்கிறது. பள்ளமற்ற சம்பாதையில் பிரயாணம் செய்வது போல அமைதியான வாழ்க்கை நடத்த முடிகிறது. வாழ்க்கையில் ஏற்படும் வெற்றி தோல் விக்கும், ஒளி இருஞ்கும், புகழ் இகழுக்கும்-மற்ற எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படைக் காரணம் மனவளர்ச்சி சரியான அளவில் இருப்பது தான். மனவளர்ச்சியின் மூன்று கூறுகளை இங்கே காண்போம்.

விலங்குணர்ச்சி - (id) என்பது தன்னை அறியாமலே, உணர்ச்சி ஆவேசம் கொள்ளும் நிலைமையைக் குறிக்கிறது.

பண்பாட்டு உணர்ச்சி - (Ego) என்பது “தான்” என்ற அகந்தை உணர்ச்சியைக் குறிக்கிறது. குழலுக்கேற்ப கட்டுப்பட்டு நடக்கும் தன்றுணர்வைக் குறிக்கிறது.

மனசாட்சி - (Super Ego) பண்பாட்டுணர்ச்சியின் வளர்ச்சி அடைந்த நிலையையே மனசாட்சி என்கிறார் பிராய்டு.

(id) - அச்சமும் ஆவேசமும் கலந்த விலங்குணர்ச்சி (விலங்குநிலை)

(Ego) - பண்பாட்டு உணர்ச்சி (மனிதநிலை)

(Super Ego) - மனசாட்சி (தெய்வநிலை)

மனிதன், சமுதாயத்தின் உறுப்பினராகவும், தலைவிதியை நிர்ணயிப்பவனாகவும் இருக்கிறான். அதனால் சமுதாயத்தின் நன்மையும் தனி மனிதனின் நன்மையையே பொறுத்திருக்கிறது. தனி மனிதனின் நன்மையோ அவனுடைய உள்ளத்தில் உள்ள பண்பாட்டுணர்ச்சியின் மேன்மையைப் பொறுத்திருக்கிறது. இந்த உண்மைகளைத்தான் பிராய்டின் இட ஈகோ கொள்கை விளக்குகிறது.

நாமும் நம் பண்பாட்டு உணர்ச்சியில் விழிப்புணர்வைச் செலுத்தி உண்ணதம் அடைய முயல்லாம் அல்லவா?

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்

‘தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்’ - என்கிறார் ஏசுநாதர்.

கதவை, எதற்காகத் தட்ட வேண்டும்? எப்போது தட்டப் போகிறோம்? எப்படித் தட்டுவது?

கதவு திறக்கும் வண்ணம் தட்ட வேண்டும்!

அந்தாளவு உந்துசக்தியை நாம்பெற்றிருக்கிறோமா? - நமது தேவையானது அத் தகைய உந் துதலாய் நம் முள் உருவெடுத்திருக்கிறதா?

அப்படி உருவெடுக்கும்போது, நம் தேவைகள் தாமாகவே தீர்க்கப்பட்டுவிடும். ஆதலால்

கதவுகள் திறக்கவேண்டுமெனில், நாம் தட்ட வேண்டும். உள்ளார்ந்த உந்துதலோடும், ஊக்கத்தோடும்.

“கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும்” என்கிறார் தேவதாதர்
கேட்டு வைப்போமே என்றோ, கேட்கச் சொல்கிறார்களே என்றோ
கேட்கப்படுவை கொடுக்கப்படுமா?

கேட்கும் நம் பார்வையில் தீர்க்கம் இருக்கிறதா?

கேட்கும் நம் வார்த்தையில் அதிர்வு பிறக்கிறதா?

“தேடுங்கள் கிடைக்கும்” என்கிறார் இறைத்துதார்
நாம் தேடுதலைத் தொடங்கி விட்டோமா? நம் தேடுதலில் -
தீவிர வேட்கை இருக்கிறதா?

வேட்கை பிறந்துவிட்டால் நாம் தேடுவது நம் வாசலுக்கு வந்து சேரும், என்பது எழுதப்படாத வேதமாகும்!

நான் எதைத் தேவையென்று உணர்கிறேனோ - அது இன்றி நானிருத்தல் சாத்தியமில்லை, அதைப் பெற்றே தீர வேண்டும் - என்னும் தீராத வேட்கையின் நீட்சியாய் “அதுவே - நான்” என்னும் அத்வைத் நிலைக்கு நான் மாறும் நிலையில்

**அறியப்பட்ட தேவை என்பது உணரப்பட்ட
நிலையை அடைந்து சர்வ வல்லமையாக
உருவெடுக்கிறபோது அந்தத் தேவையானது
பூர்த்தியடைந்துவிடும்.**

இப்படிப் பூர்த்தி செய்யப்படும் தொடர் தேவைகளின் இறுதியில் ஒருநாள், தேவை அற்ற நிலையை அடைதலே உன்னதமான தெய்வ நிலையாகும்.

* * * * *

என்ன நண்பர்களே...

நம் தேவையை உணர்வோமா?

திறக்கும்படிக் கதவுகளைத் தட்டுவோமா?

* * * * *

நன்று ...

நலம் எது, தீது எது - எனவும்
தக்கது எது - தகாதது எது வெனவும் காண்போம்
மனதில் மகிழ்ச்சியை விளைப்பதை நலமெனவும்
மனதில் துயரத்தை விளைப்பதை தீதெனவும்
- கொள்ளலாமல்லவா?

எண்ணம், சொல், செயல் மூன்றாலும் தனக்கோ, பிறர்க்கோ, தற்காலத்திலோ, பிற்காலத்திலோ - அறிவிற்கோ, உடல் உணர்ச்சிக்கோ துன்பம் விளையாத - அளவோடும் முறையோடும் எச்செயலையும் ஆற்றும் பண்பாடுதான் ஒழுக்கமாகும்.

என்கிறார் - வேதாத்திரி மகரிஷி

பல்வேறு குழப்பங்களிலிருந்து விடுபடவேண்டுமெனில் விழிப்புணர்ச்சி தேவை.. அத்தகைய விழிப்புணர்ச்சியைத்தான் - மும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் பின்வருமாறு விவரிக்கிறது.

நன்றினைத் தேர்ந்திடல் வேண்டும் இந்த ஞானம் வந்தால் பின்பு நமக்கேது வேண்டும்?

நன்று எது? எனத் தேர்ந்து கொள்ளுதலே ஞானத்தின் வெளிப்பாடாகும்.

'மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன் ஆகுல நீற பிற' - என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

மனதின் மாசற்ற தன்மையே அறமாகும் என்கிறார் அவர்.

அறமென்றால் 'நலம்' என்று பொருள்.

இத்தகைய, மாசற்ற மனம், புரிவதையெல்லாம் நாம் 'நலம்' என்றும் "சரி" என்றும் கொள்ளலாமல்லவா?

‘தன்னெஞ்சுவிவது பொய்யற்கா...’ - என்றும் வள்ளுவர் வரைமுறை சொல்கிறார்...

சரியும் தவறும் வெளியில் கேட்டறிவதல்ல ... தன்னை நோக்கி, தன்னைக் கேட்டு தன்னுள்ளிருந்து அறிந்து கொள்ள வேண்டியது என்றும் விளக்குகிறார் வள்ளுவர். இதைத்தான் மனசாட்சி (super ego) என்று சிக்மண்ட் ஃபிராய்டு கூறுகிறார் என அறியமுடிந்தல்லவா?

தன்னை அறிந்து கொண்ட நெஞ்சத்துக்கு “சரியும் தவறும்”, தவறாமல் புரிந்து விடும்

அந்தப் புரிதலிலிருந்தே தொடங்குகிறது “புதிய வாழ்க்கை” அப்படித்தானே அன்பர்களே ...

ஓவ்வொன்றிலும் நன்மையைக்காணவும், போற்றவும் அறிவதே உண்மையைத் தேடுவதின் அடையாளம்
- கதே

* * * * *

நன்மையும் தீமையும் நாடிநலம் புரிந்த
தன்மையான் ஆளப் படும் - குறள்

நன்மை என்பதும், தீமை என்பதும்
ஓரு செயல் விளைத்த பயனைக் கொண்டே
தீர்மானிக்கப்படும்.
அதுதானே சரியான தீர்ப்பாக அமையும்?

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

வால்ட் விட்மன் (அமெரிக்கக் கவிஞர்)

(1819 மே 31 - 1892 மார்ச் 26)

“எனக்கே நான் விழா எடுக்கிறேன்
என்னயே நான் பாடுகிறேன்”

என்று தனது ‘புல்லின் இதழ்களில்’ - எழுதித் திளைத்த ஆங்கிலக் கவிஞர்கள் வால்ட் விட்மன் - பின் வருமாறு மேற் செல்கிறான்..

“பொருள்கள் அனைத்திலுமான -
வேறுபாடற்ற - ஒரே சீரான
பூரணத் தன்மையை, கலக்கமின்மையை
நான் உணர்ந்துள்ளதால்
யாரும் சொற்போர் செய்யுங்கால்
அமைதியோடிருப்பதோடு நீராடவும் செல்கிறேன்...
'என்னயே நான் நோக்கி' - வியந்து
பாராட்டுகிறேன்!”

* * *

“வீழ்ச்சிக்கும் அலைக்கழித்தலுக்கும் அப்பாற்பட்டு
“நான்” என்பது நிற்கிறது.”

* * *

“நமது புதிய பார்வையை நாமே கண்டெடுக்கத்தான்.

இனி நீ ...

இறந்து போனவர்களின் கண்களின் மூலம் பார்க்க
வேண்டியதில்லை.

நுால்களின் மாயத் தோற்றத்தில் நீ உன் பசியாற வேண்டியதில்லை
எனது கண்களின் மூலமாகக் கூட நீ காணத் தேவையில்லை.
உன்னைச் சுற்றிலும் நீயே தரிசித்து, கேட்டு
உனது ஆத்மாவினால் அவற்றை வடிகட்டி
நீயே தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்வாய்”.

- புகழ்பெற்ற “புல்லின் இதழ்களில்” ருந்து...

பீட்டர் எஃப் ட்ரக்கர் (அமெரிக்க மேலாண்மை வல்லுநர்)

- தற்போதைய தேவை “புதுமையான வியூகமே”.
- ஒவ்வொருவருக்கும் “புதுமையான சிந்தனை” என்பது இன்றியமையாததாகிறது.
- பெரும்பாலான “புதியவையாவுமே” அடைகாக்கப்பட வேண்டியவை.
- “வெற்றிகரமான புதுமையின் முழு முதற்தேவை” - எதுவெனில் ஒரு மாறுதலை அச்சமாகவோ, எதிர்ப்பாகவோ கருதாமல் சக்திவாய்ந்ததொரு வாய்ப்பென்று நோக்குவதேயாகும்.
- ஒரு மாறுதலைச் சந்திக்க நேரும்போது நாம் நம்மையே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய கேள்வி இதுதான். “இந்த புதிய மாறுதலைன்பது என் பங்கை அளிக்க எத்தகைய வாய்ப்பை எனக்கு வழங்கியிருக்கிறது?”

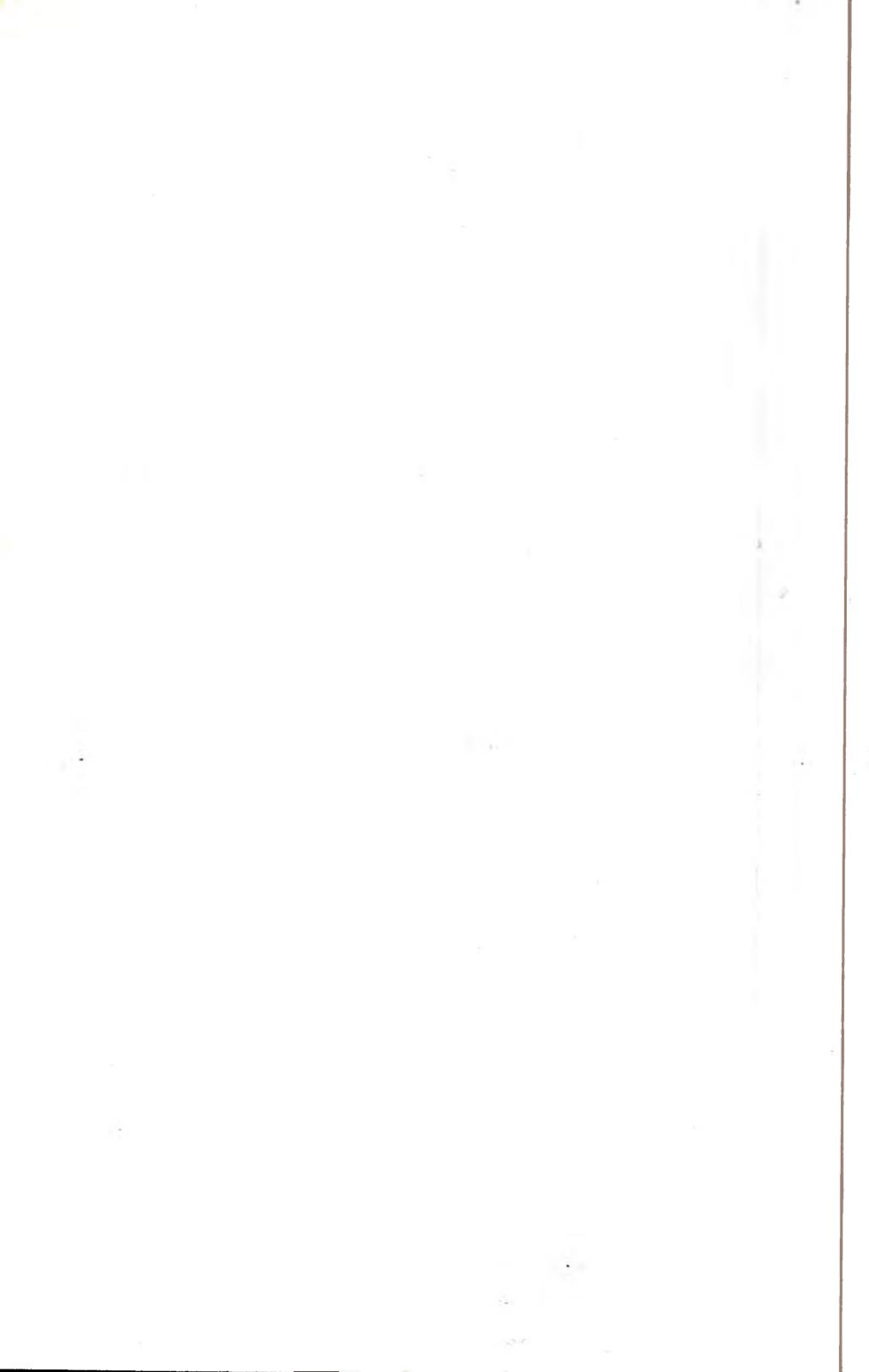
“புதியவை அனைத்துமே”, பிரச்சினைகளை சந்திக்க நேருமென்பதால் யார் நேர்மையாகவும், மன உறுதியோடும் தம்மை அரிப்பணித்துக் கொள்வார்கள் என்பதை கணிப்பதும், கண்டறிவதும் அவசியமாகிறது.

- “புதியவை எல்லாமே” உன்மையான நம்பிக்கையாளர்களின் கடின உழைப்பை வேண்டி நிற்கின்றன. அதே நேரத்தில் உன்மையான நம்பிக்கையாளர்கள் பகுதிநேரப் பணியாளர்களாக இருப்பதில்லை.
- நீங்கள் ஒரு தனித்துவத்தோடு வெளிப்படுகிறீர்கள் என்றால், அனைவருக்காகவும், அனைத்தையும் செய்ய முற்படாதீர்கள்.
- உங்களின் முடிவுகள் வெற்றிகரமாக இல்லாதபோது, இரண்டாம் முறையும் முயலுங்கள்; இப்போது கூர்மையாகக் கவனியுங்கள். பிறகு வேறொன்றுக்கு நகர்ந்து விடுங்கள்.
- முன்னேற்ற வியூகங்களுக்கான முதன்மையான விதி எதுவெனில் உங்கள் முயற்சியையும், உழைப்பையும் உங்கள் வெற்றிகளில் குவிப்பதே.

‘இலாப நோக்கற்ற நிறுவனங்களை நிறுவகித்தலுக்கான கோட்பாடுகளும், வழிமுறைகளும்... - எனும் நூலிலிருந்து.’

புதிய வாழ்க்கை

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

வாழ்க்கை என்பது என்ன?

வாழ்க்கையைப்பற்றிய பல்வேறு பார்வைகளுள் மூன்றை எடுத்து விவாதிப்போம்.

அது - ஒரு போராட்டம்?

அது - ஒரு விளையாட்டு?

அது - ஒரு பயணம்?

வாழ்க்கை ஒரு போராட்டமென்றால் ...

- உடைமையைக் காக்கவோ அல்லது - உரிமையைக் காக்கவோ நிகழ்த்தப்படும் போராட்டம் எனலாம்

எடுத்துக்காட்டு :

1. இந்திய பாகிஸ்தான் போருக்கு 'காஷ்மீர்' - என்னும் உடைமை ஓர் இலக்காக இருக்கிறது.

2. பாலஸ்தீனம் - இஸ்ரேல் பதட்டத்திற்கு 'விடுதலை' - என்னும் உரிமை ஓர் இலக்காக இருக்கிறது.

வாழ்க்கை ஒரு விளையாட்டென்றால் ...

எந்த விளையாட்டும் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையை இலக்காகக் கொண்டே நடைபெறுகிறது ... அது விளையாட்டாகவே இருந்த போதும் 'இலக்கின்றி' - விளையாடப்படுவதில்லை.

எந்த அணியும் - வெற்றிபெறாத சம நிலையில் ஆட்டம் முடிந்தால், பார்வையாளர்களின் மனமோ, ஆட்டக்காரர்களின் மனமோ நிறைவடைவதில்லை அல்லவா?

வாழ்க்கை ஒரு பயணம் என்றால் ...

- ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தைச் சென்றடைய மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சி என்று தானே பொருள்...

யாரும், சேருமிடம் அறியாமல், தம் பயணத்தை மேற்கொள்வதில்லை. எனவே, மேற்கண்ட மூன்று வகைகளில் - எந்த ஒன்றாக வாழ்க்கையை வரையறுத்தாலும் சரி... ஒன்று தெளிவாகிறது..

வாழ்க்கை என்பது

ஏதோ ஓர் எல்லையை (உரிமையை / உடைமையை, உயிரை)

ஏதோ ஓர் இலக்கை / எண்ணிக்கையை

ஏதோ ஓர் இடத்தை

அடைய முயலும் நிகழ்வாகவே காட்சியளிக்கிறது
அல்லவா?

இலக்கென ஒன்று - நம்மிடம் இல்லையென்றால் - அதனால் வினாபவை என்னென்ன?

என் இலக்கு?

இலக்கு இல்லையெனில்

- என்ன செய்வதெனப்புரியாத நிலை உருவாகும்
- திசையும் - விசையுமற்றுத் தத்தளிக்கும் நடுக்கடல் கப்பலின் நிலை ஏற்படும்
- வாழ்வதற்கான ஊக்கமற்று, வாழ்வின் மீதான பிடிப்பற்றுப் போக நேரும்
- எதையும் செய்து - பிழைக்கத் தோன்றும்; உழைக்கும் ஊக்கம் அற்றுப்போகும்
- உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி அற்றுப் போகும்

எனவே நாம்

வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டுமெனில் இலக்கென்பது நம் ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாததாகிறது!

இலக்கு

- வாழும் வாழ்க்கைக்கு 'பொருள்' தருகிறது
- வாழ்க்கைப் பயணத்தை 'இனிமை' யாக்குகிறது
- வாழ்வதற்கான 'செயல் ஊக்கத்தை' வழங்குகிறது
- வாழ்வில் ஈடுபட்டுப் பாடுபடும் அர்ப்பணிப்புத் தன்மைக்கான ஆர்வத்தை வளர்க்கிறது.

எனவேதான்

**இலக்கில்லா வாழ்க்கையைக்
கிழக்கில்லா வானத்துக்குச் சமம் என்கிறேன் நான்.**

ஆகவே நாம்

நம் இலக்கை - இதுவென அடையாளம் காண்போம்...

நம் இலக்கை - எழுத்தால் எழுதிக் கொள்வோம்

இன்று முதல், இலக்கை நோக்கிய பயணமே இனிய வாழ்க்கை என்று நாம் உணரத் தொடங்குவோம்!

இலக்கென்றால் - என்னவென்று விளக்கமாய் காண்போம் இனி...

இலக்கு எது? (Goal)

எதை வேண்டுமாயினும் இலக்கெனக் கொண்டு இயங்குதல் சரியாகுமா?

இலக்கென்பது...

ஆனால்கு ஆள்...
 நானாக்கு நாள்
 குழலுக் கேற்ப
 மாறுபடக் கூடியதே...

என்றாலும் - சரியான இலக்கை கண்டதைப் பொறுத்தே தனிமனித நலமும் - சமூக நலமும் அமைகிறது...

ஆமாம்...

தனிமனித இலக்கும், சமூக இலக்கும் ஒரே நேர்கோட்டை அடைகிறபோதுதான் ஒட்டுமொத்த மானுட மேம்பாட்டை அடையமுடியும் என்பதில் எவ்வித ஜயமுமில்லை.

தான் குறிப்பதே - தனக்கிலக்கு என்று எதையும் - இலக்கெனக் குறிப்பது முறையாகாது.. மாறாக...

எந்த இலக்கு நமக்கு நலமும் வளமும் வழங்க வல்லதோ அதைக்கூர்ந்து ஆய்ந்து குறித்துக் கொள்வதில்தான் நம் வெற்றி அடங்கியிருக்கிறது.

இந்தப் புரிதலின்றி - நாம் அன்றாடம் புரிந்து கொண்டிருக்கும் பல்வேறு காரியங்கள் நம்மை இன்று(ம்) அலைக்கழித்துக் கொண்டிருப்பதை நன்கு சிந்தித்தால் நம்மால் உணரமுடியும்.

அத்தகைய ‘சரியான புரிதலுக்கு’ கீழ்க்காணும் வழிமுறை அடிகோளும் என்பதில் ஜயமில்லை.

இலக்கென்பது -

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

- நலம் பயப்பதாக இருக்க வேண்டும்
- தொலை நோக்குடையதாக அமைதல் வேண்டும்
- நெறிநின்று நீடு வாழ்வதற்கு உதவுவதாக இருக்க வேண்டும்
- சான்றோர் விரும்பத்தக்கதாக இருத்தல் வேண்டும்

மேலும் அது :

- (1) குறிப்பானதாக இருத்தல் வேண்டும்
- (2) அளவிடக்கூடியதாக அமைதல் வேண்டும்
- (3) அடையக் கூடியதாகவும், அதேநேரத்தில் சற்றே சவால் நிறைந்ததாகவும் அமைதல் வேண்டும்.
- (4) எதர்த்தமானதாக இருக்க வேண்டும்
- (5) காலவரையறைக்கு உட்பட்டதாக அமைதல் வேண்டும்.

மேற்கண்ட ஐந்து படிகளுக்குமான சிரியான சில இலக்குகளை இங்கே எடுத்துக்காட்டுகளாகக் காண்போம்.

* * * * *

(1) இலக்கென்பது குறிப்பானதாக இருக்க வேண்டும்.

குறிப்பான இலக்கு	பொதுவான இலக்கு
✓ என் மகனை இளங்கலைப் பொறியியல் படிக்க வைப்பது	X என் மகனைப் படிப்பாளியாக ஆக்குவது
✓ நகரின் மையப்பகுதியில், ஆயிரம் சதுர அடியில், 10 இலட்ச ரூபாய்க்குள் ஒரு வீட்டைக் கட்டுவது.	X சொத்து சேர்ப்பது.
✓ நான் சாக்திய அகாதமியின் விருதுபெறும் கல்விஞராவது	X நான் புகழ்பெறும் எழுத்தாளனாவது
✓ நான் ஒரு கோஸ்வரனாவது	X நான் பணக்காரனாவது
✓ நான் ஐ.எ.எஸ். அதிகாரியாவது	X நான் ஏதேனும் ஓர் அதிகாரியாவது

* * * * *

(2) இலக்கென்பது அளவிடத் தக்கதாக இருத்தல் வேண்டும்... மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டுகளின் அடிப்படையில் இதனை விரிவாகக் காண்போம்.

- இளங்கலை பொறியியல் (பி.இ.) படிப்பின் முதலாமாண்டு நிறைவெற்றது. அதில் 75 விழுக்காடு மதிப்பெண்களைப் பெற்றிருக்கிறான் பையன் (அடுத்த ஆண்டில் 85 விழுக்காட்டுக்கும் மேல் பெற முயல வேண்டும்)
- வீடு கட்டுவதற்கென இந்த ஓராண்டில் இரண்டு லட்சம் சேமித்திருக்கிறேன் (இன்னும் 8 இலட்சத்தைச் சேமிக்க வேண்டும்)
- இந்த ஓராண்டில் என் கல்லைத்தகள், பல முன்னணி இதழ்களிலும் இடம் பெற்றுவிட்டன... (இனி ஒரு நூல் வெளியிட வேண்டும்)
- இவ்வாண்டில் ஐ.ஏ.எஸ் - முதல் நிலைத் தேர்வெழுதி வெற்றி பெற்று விட்டேன். (இனி முக்கியத் தேர்வுக்கு முழு வீச்சில் தயாரிக்க வேண்டும்)
- என் கோடைச்சுவர் இலக்கை எட்டும் வகையில் இவ்வாண்டில் மட்டும், நான் ரூ 1,00,000 இலாபம் சேர்த்திருக்கிறேன்... (அடுத்த ஆண்டில் இதைப்போல் இரண்டு மடங்கு நிகர லாபம் ஈட்ட வேண்டும்)

இவ்வாறு ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட காலக் கட்டத்துக்கென ஆண்டுக் கொருமுறையோ அல்லது அரையாண்டுக்கு ஒரு முறையோ அல்லது காலாண்டுக்கு ஒரு முறையோ நம் இலக்கை நோக்கிய பயணத்தை மைல்கற்களால் அளவிட்டுப் பார்க்கக்கூடியதாக அமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

* * * * *

- (3) அந்த இலக்கு சாத்தியமானதாகவும் அதே நேரத்தில் சற்றே, சவால் நிறைந்ததாகவும் இருக்க வேண்டும்.

(இலக்கென்பது வெகு இலகுவானதாகவோ அல்லது வெகு கடினமானதாகவோ இருக்கக் கூடாது...)

சாத்தியமான இலக்குக்கு எடுத்துக்காட்டு :

- +2ல் முதல் பிரிவில் 80 சதம் பெற்ற மாணவனுக்கு - இளங்கலைப் பொறியியல் (B.E.) என்பது அடையக்கூடிய இலக்கேயாகும் (ஆனால் +2ல், தேர்ச்சியே பெறாத மாணவனுக்கு அது இயலாத்தல்லவா...)
- நடுத்தர வர்க்கக் குடும்பத்திற்கு ஒரு வீடுகட்டுதல் என்பது சாத்தியமானதே... (ஆனால் பிச்சையெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் 60 வயது முதாட்டிக்கு சாத்தியமானதா?)
- கவிதை மீது தீராத காதலும், தாகமும் உள்ள ஒருவர் கவிஞராதலும் விருது பெறுதலும் சாத்தியமானதே... (கவிதையைக் கண்டதும் வேகமாய் புரட்டிவிடும் மனோபாவம் கொண்டவருக்கு அது சாத்தியமா?)
- முயற்சியுடைய எந்த ஒரு இளங்கலைப் பட்டதாரிக்கும் ஐ.எ.எஸ் என்பது அடையக் கூடிய இலக்கு தானே.
- கோடைவரணாக வளர்வதென்பது, கடின உழைப்பின் காணிக்கை தானே... - அதுவும் சாத்தியமாகும் போதிய உழைப்பும் முயற்சியும் இருந்தால்.

மேற்காட்டிய ஒவ்வொரு உதாரணமும், சற்றே சவாலானதாகவும், அதேநேரத் தில் சாத்தியமானதாகவும் இருப்பதை உணர முடிகிறதல்லவா?

* * * * *

இலக்கின் அடுத்த கூறான...

(4) எதார்த்தமான இலக்குக்கு எடுத்துக்காட்டைக் காண்போம்.

- இளங்கலை பொறியியலில் நுழைவதற்குப் போதுமான +2 மதிப்பெண்ணும், தொடர்ந்து படிக்கத்தேவையான பொருளாதாரச் சூழலும் இருந்தால் அதை எதார்த்தமான இலக்காகக் கொள்ளலாம்
- நகரத்தின் மையத்தில் - ஒரு காலி மனையிடம் இருந்தாலோ அல்லது இப்போதைய விலை கொடுத்து அங்கேர் புதியமனை யிடத்தை வாங்க முடிந்தாலோ வீடுகட்டும் இலக்கானது எதார்த்தமான இலக்காக அமையும்
- நாற்பது வயதுவரை கவிதையின் மீது நாட்டமோ, கவிதை குறித்த அனுபவமோ இல்லாத ஒருவரால் கவிஞரெனப் பெயர் பெறுதல் சாத்தியமாகுமா? அது எதார்த்தத்திற்கு ஒவ்வாத ஒரு இலக்காகக் கூடுமல்லவா?
- எந்தவித முயற்சியும் தயாரிப்பும் இல்லாத ஒருவர், ஐஏஎஸ் ஆவேன் எனக்கூறுவாரானால், எதார்த்தமான இலக்கைக் குறித்திருப்பவராகக் கருதப்பட மாட்டார்.
- உழைப்பு சிறிதுமின்றி, ஆடைசமட்டும் மிகக்கொண்டு, பரிசுச்சீட்டை வாங்கிக் கொண்டிருப்பவரின் ‘கோமஸ்வர இலக்கு’ - எதார்த்தமானதாகுமா?

இவையனைத்துமே தங்களின் மேலான பார்வைக்கும், சிந்தனைக்குமான பந்தி மட்டுமே. முடிவுகள் விவாதத்திற்குரியவை.

* * * * *

இலக்கின் அடுத்த கூறான

- (5) ‘காலவரையறைக்குட்பட்டிருத்தலைக்’ காண்போம்.
- இளங்கலைப் பொறியியல் (B.E.,) என்பது (ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள்) நான்காண்டில் பெறக்கூடிய பட்டமாக இருத்தல்..
- வீடு கட்டுவதற்கென்று ஒரு காலக் கெடு வேண்டும்

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

(ஜந்தாண்டுகளென்றோ, 10 ஆண்டுகளென்றோ வரையறை வகுத்துக் கொள்ளுதல் அவசியம்)

- விருது பெறுதல் என்னும் இலக்கை முப்பது, நாற்பது அல்லது ஐம்பது வயதுக்குள் என நிர்ணயம் செய்துகொள்தல் அவசியம்.
- இன்னும் மூன்றாண்டுகள் அல்லது ஜந்தாண்டுகளில் நான் ஒரு ஐ.எ.எஸ் ஆவேணன்னும் தீர்மானத்தோடு செயல்படுதல் - விரும்பத்தகுந்த விளைவை ஏற்படுத்த வல்லதாகும்.
- என் வாழ் நானுக்குள் நான் கோடைவரணாகித் தீருவேன் என - ஒரு தொலைநோக்குத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலும் ஒரு இலக்கை அமைக்கலாம். அதற்கும் 10 அல்லது 15 ஆண்டுகள் என குறித்துக் கொள்ளுதல் பயன்தரத் தக்கதாகும்.

இவ்வாறாக, இந்த ஜந்து கூறுகளையும் கூர்ந்து நோக்கி, தன்னிலக்கைக் குறித்துச் செயல்படுபவரே உலகின் பார்வையில் விவேகமானவராகத் தென்படுவார். சாதனையாளராக பவனி வருவார்.

இன்றே உங்களின் நாட்குறிப்பில் உங்களின் 3 ஆண்டுகால, 5 ஆண்டுகால, 10 ஆண்டுகால இலக்குகளையும், வாழ்நாள் இலக்கையும் குறித்துக்கொள்ளத் தவறாதீர்கள்.

இலக்கைக் குறித்துக்கொள்ளும் ஒருவரால் மட்டுமே அதற்கான திட்டத்தைத் தயாரிக்கவும், அதன்படி செயல்படவும் முடியும்.

மறவாதீர்

இலக்கை நோக்கிய தொடர் இயக்கம்தான் வாழ்க்கை!

உங்களின் இலக்கு என்ன?

- ❖ காந்தியடிகளின் இலக்கு - இந்திய விடுதலையாக இருந்தது.. 'வெள்ளையனே வெளியேறு' - என்னும் முழக்கம் அதைப் பலூரசாற்றியது!
- ❖ பாரதியின் கனவு.
- 'என்று தணியும் இந்த சுதந்திர தாகம்?' - என வெளிப்பட்டது...
- மேலும் சில இலக்குகளை - இங்கே எடுத்துக்காட்டாக உங்கள் முன் வைக்கிறேன்.
- ❖ இந்திய பாகிஸ்தான் போராட்டத்துக்கு இலக்காக இருப்பது காஷ்மீர் என்னும் உடைமை.
- ❖ இந்தியருக்கும் வெள்ளையருக்குமான போராட்டத்துக்கு இலக்காக இருந்தது விடுதலை என்னும் உரிமை.
- ❖ 1983 - உலகக் கோப்பைக்கு இலக்காக இந்திய கிரிக்கெட் அணி குறித்தது 183 - ஓட்ட எண்ணிக்கை.
- ❖ அமெரிக்காவின் (ஆம்ஸ்ட்ராங்கின்) இலட்சியப் பயணத்தின் இலக்கு நிலாவில் இறங்குவதாக அமைந்தது.
- ❖ வாஸ்கோடகாமாவுக்கு இலக்காக அமைந்தது இந்தியா.
- ❖ நியூட்டனின் இலக்கு - புவியீர்ப்பு விசையைக் கண்டது.
- ❖ ஆர்கிமீடீஸின் இலக்கு - ஒரு மிதக்கும் கோட்பாட்டை மண்ணுக்கு அளித்தது.
- ❖ இராமானுஜரின் இலக்கு - எண்ணியல் - கண்டுபிடிப்பு.
- ❖ எடிசனுக்கு இலக்காக இருந்தது - அறிவியல் கண்டுபிடிப்பாம் மின்சாரம்.
- ❖ ஆப்ரஹாம்லிங்கனுக்கு இலக்காக இருந்தது - கொத்தடிமை விடுதலை.

- ❖ அம்பேத்கரின் இலக்காக இருந்தது - கடைக் குடிமகனின் சம உரிமை.
- ❖ காரல்மார்க்ஸின் இலக்கு - பொருளாதாரச் சீர்திருத்தம். அவன் “மூலதனம்” என்னும் நூல் அதை அறிவித்தது.
- ❖ வெளினின் இலக்கு - சீகோதரத்துவம்.
- ❖ அண்ணாவின் இலக்கு - கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு.
- ❖ பெரியாரின் இலக்கு - பகுத்தறிவு.
- ❖ அன்னை தெரசாவின் இலக்கு - தொண்டு.
- ❖ அலெக்ஸாண்ட்ரின் இலக்கு - உலக ஆளுமை.

இப்போதே தீர்மானியுங்கள் உங்களின் இலக்கு என்ன?

- இலக்கென்பது -குறி வைத்தலும், குறித்த இலக்கில் கவனம் குவித்தலுமே ஆகும்.
- இலக்கை அடைய ஈடுபாடு அவசியம்.. ஈடுபாடு வேண்டுமெனில் ஆர்வம் அவசியம்..

ஆர்வம் அல்லது செயல் ஊக்கம் என்பது இருவகைப்படும்.

ஓன்று : இயல்பானது.

இரண்டு : தூண்டப்படுவது.

ஓவ்வொருவருள்ளும் - ஒரு இயல்பான ஆர்வமிருக்கும் - ஒரு விநையினுள் ஒனிந்திருக்கும் விருட்சத்தைப்போல. அதனைக் கண்டெடுத்தல்தான் ஓவ்வொருவரின் தலையாய கடமை ஆகும்.

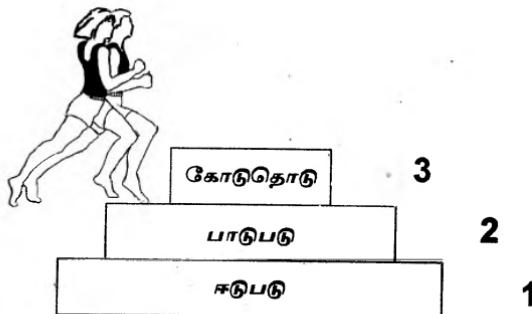
உங்கள் ஆர்வம் எதில் உள்ளது என்பதை அறிவீர்களா?

உங்கள் ஆர்வம்

- கலையில் இருக்கலாம்
 - அறிவியலில் இருக்கலாம் அல்லது பிற துறையில் இருக்கலாம்.
- அது எதில் என அறிவீர்களா?

ஆர்வம் இருந்தால் - ஆளுமை பெறலாம்

ஆமாம்; ஆர்வம் இருந்தால் - ஈடுபாடு ஏற்படும்
 ஈடுபாடு ஏற்பட்டால் - அர்ப்பணிப்புத்தன்மை வளரும்
 அர்ப்பணிப்புத்தன்மை வந்துவிட்டால்
 கடின உழைப்பும்; ஆற்றலும் - தானே வரும்
 இவையாவும் ஒருங்கிணைந்தால், குறித்த இலக்கை அடைதல்
என்று எளிதாகிவிடும்.

இலக்கை இப்படி வகைப்படுத்தலாம்

(1) குறுகிய கால இலக்கு	(2) நீண்ட கால இலக்கு
(3) வாழ்நாள் இலக்கு - எனவும்	

(1) தனி மனித இலக்கு	(2) குடும்ப இலக்கு
(3) பணி இலக்கு	(4) பொது இலக்கு
- எனவும் பகுத்துக் கொள்ளலாம்!	

சரி.. இலக்கைக் குறித்துவிட்ட எல்லோராலுமே - எளிதாய் அதனை அடைந்துவிட முடிவதில்லை. காரணம்... மனிதனுக்கு மனிதன் வேறுபடும் ஆளுமைத் தன்மைதானே அன்றி வேறில்லை..

துல்லிதமாக இலக்கைக் குறிக்கவும், குறித்த இலக்கில் கவனம் குவிக்கவும் ... இலக்கை அடையத் திட்டமிடவும், அதன் வழி நடக்கவும் ... தனி ஒருவரின் ஆளுமையின் மேம்பாடு மிகவும் அவசியமானது

எனில்,

ஆளுமை என்றால் என்ன?

நான் யார்?

நான் யார் என்னும் வினாவே நாகரிகத்தின் தொடக்கமாகும். இதுவே தன்னைப் பற்றிய தனிமனிதனின் விழிப்புணர்ச்சியாகும் தன்னைப்பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியே மானுட மலர்ச்சியின் தொடக்கமாகும்.

நான் யார்? என அறிய முனைதலே, ஆளுமையின் முதல் அடையாளமாகும்.

பல்வேறு மனிதர்களாலும், வெவ்வேறு கலாச்சாரத்தாலும் குழப்பட்டு - அதனால் பாதிப்புக்குள்ளாகி நிற்கும் நான், நானாக இல்லை என்பது தானே உண்மை..

நான் தனியனா? அல்லது சமூகக்கல்வையா? என்னுள் வாழ்வது எத்தனையோபேர் அல்லவா?

அம்மா அப்பா, ஆசிரியப் பெருமக்கள், உற்றார் உறவினர், நண்பர், அண்டைஅயலார் மற்றும் குழந்தைப்பருவ அனுபவங்கள், பொருளாதார, சமூக, அரசியல் கட்டமைப்புகள், பண்பாட்டுச்குழல் - என்னும் பற்பல பின்னங்களின் - ஒரு பகுதியாகத்தானே நான் உலா வருகிறேன்.

இதோ குணாவில் வரும் - தன் கயிம்பம் குறித்த வசனத்தை. உங்கள் பார்வைக்கு வைக்கிறேன்...

குணா வசனம் :

டாக்டர் : நீ ஏன் ரோசியைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கக் கூடாது?

குணா : இங்கே ஒரே அசிங்கம், ரோசி அசிங்கம், எங்க அம்மா அசிங்கம், எங்க அப்பா அசிங்கம். அப்பா மட்டும் அம்மாவை அடிச்சுத் தொந்தரவு பண்ணாம, விட்டுட்டு ஒழிப்போகாம இருந்திருந்தா பாவம் எங்கம்மா இந்த தொழிலுக்கு வந்திருக்கவே வந்திருக்காது. அவங்க ரொம் ப சுத் தமானவங்க, நானும் சுத்தமானவன்.

டாக்டர் : ஏன், இப்ப சுத்தமானவங்க இல்லையா?

குணா : இல்லை; சுத்தமா இல்லை, என் மூஞ்சியப் பாருங்க. இது எங்கப்பன் கொடுத்த மூஞ்சி; அவன் மூஞ்சிய என் மூஞ்சிமேல் ஒட்டவச்சுட்டுப் போய்டான். இது என் அப்பன்மூஞ்சி. இந்த மூஞ்சிய அழிக்கனும். அதுக்கு அபிராமியப் பர்க்கனும். அபிராமியப் பர்த்தா உடம்பு சுத்தமாகும். மனச, புத்தி சுத்தமாகும்.

டாக்டர் : அபிராமி எங்க இருக்கா?

குணா : ஆண்டவன்கிட்ட - வட்டர் போட்டு வரவழைக்கனும், வட்டர் போட்டு அபிராமி வந்ததும் நல்லபடியா கல்யாணம் பண்ணிக்கனும், நல்லபடியா நான், இந்த அசிங்கத்துல இருந்து தயிச்சுப் போமிரனும். நல்ல இடமாகப் பார்த்து மலை மேல் பெண்ட்டத்தால் வாசனை மலமேலே போய் சிவலிங்கபூசை பண்ணி, அபிராமி .. அபிராமி .. அபிராமி...

- இப்படி ஒட்டவைத்த மூஞ்சியோடும், முகமூடி அணிந்து கொண்ட முகத்தோடும் தான் நம்மில் பலரும் உலா வருகிறோம்.
- இப்படி நம் சுயத்தைத் தொலைத்துவிட்டதோடு மட்டுமின்றி சுயத்தை இழந்து நிற்பதை அறியாமலும் இருக்கிறோம்.
- அப்படியென்றால் எங்கு போயிற்று நம் சுயம்?

அது நம்மைவிட்டு வெளியேறிவிட்டதா அல்லது நம்முள் புதையுண்டு கிடக்கிறதா?

அது வெளியேறவில்லை - மாறாக அதன் மீது பல்வேறு படிவகளுக்கு இடமளித்து - நம்சுயத்தை நாமே நமக்குள்ளேயே அழுத்தி வைத்திருக்கிறோம்.

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

நம் சுயத்தின் தேவையை நாம் உணர்ந்து கொள்கிறபோது நம்முன் புதையுண்டு கிடக்கும் அது, தானாகவே மெல்ல மெல்ல மேலெழுந்து நம்முன் முகம் காட்டத் தொடங்கும்.

நம் சுயத்தின் தேவையை - நாம் உணர்ந்து கொள்கிறபோது நம்முன் புதையுண்டு கிடக்கும் அது தானாகவே மெல்ல மெல்ல மேலெழுந்து - நம்முன் முகம் காட்டத் தொடங்கும்.

இப்படியாக...

நாமற்றுப்போன நாம்
நம்மைக் கண்டெடுத்து
நாமாக, சுயமாக
நடைபோடத் தொடங்குவதையே
நம் வாழ்வெனக்கொள்ள முடியும் -

என்றால், இப்போது நம்மில் பலர் வாழும் வாழ்வை என்னவென்பது?

நாம் வாழ்ந்திருக்கிறோம் - என்றால், பிழைத்திருக்கிறோம் என்றே கூற முடியும்.

ஓருவன்

தன்னைத்தானே அறிய முற்படுதலும்
தன்னைத்தானே ஆள முனைதலும்
தன் முழுமையைத் தானே தரிசிக்க விழைதலுமே
வாழ்வின் முழு பரினாமத்தையும் நோக்கிய
பயணமாக அவனுக்கு அமையமுடியும் அல்லவா?

உலகளாவிய மனோதத்துவ நிபுணத்துவம் கூறுவதுபோல ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் மூன்று கமிறுகளால் கட்டப்பட்டிருக்கிறான்.

நம் ஓவ்வொருவரின் சுயமும் இந்த மூன்று கழியுகளால் கட்டுண்டு கிடக்கிறது. கூர்ந்து கவனித்தால் ஒன்று புரியும். இந்த மூன்றுமே - நம்மால் மாற்ற இயலாதலை.

ஆனால் நமது 'கயம்' குறித்த விழிப்புணர்வும், தன்னுணர்வுமே நம் முழுமையான ஆளுமையின் எல்லைக்கு உட்பட்டதாக இருக்கிறது.

யாரால், தன் சுயத்தைக் கண்டெடுத்து அதனை அரவணைத்து, வழிநடத்த முடிகிறதோ, அவர்கள் தம் வாழ்வைத் தாமே தீர்மானித்துக் கொள்ளும் அல்லது சீரமைத்துக்கொள்ளும் திறன் பெற்றவர்கள் ஆவார்கள்.

அத்தனைய தன்மையை - நாம் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமெனில் அதற்கு அடிப்படைத்தேவை ‘தன்னை அறியும்’ ஆர்வமாகும்.

ஆதலினால் ஒருவர், தன்னைத்தானே அறிந்து கொள்ள உதவும் எளிமையான முறைகளை இனி ஆராய்வோம், அறிவோம்.

* * * *

ஒருவன் தன்னை ஏன் அறியவேண்டும்?

தன்னை அறியாத ஒருவன் எப்படி இருப்பான்?

(1) தன்னை அறியாத ஒருவன், உலகக்கூறுகள் பலவற்றாலும் திரையிடப்பட்டிருப்பான்.

(2) தான் அறிந்து வைத்திருக்கும் ஏதோ சிலவற்றாலும், தனக்கு வாய்த்த வெகுசில அனுபவங்களாலுமே அவனது சுயம் மறைக்கப்பட்டிருக்கும்.

தன்னை அறிதல் என்பது:

ஒரு திரையரங்கின் திரையானது அடுக்கடுக்கான தன் மடிப்புகளோடு மெல்ல மெல்ல மேலெழுந்து வழிவிடுவது போல, ஒருவனின் மன மேடையில் இடப்பட்டிருக்கும் பல்வேறு திரைச்சிலைகளையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக விலக்க முற்படுதலே தன்னை அறிதலின் தொடக்கமாகும்.

அத் தகைய திரை விலக்கலுக்கான உளவியல்ரீதியான வழிமுறைகளை இங்கு உங்கள் முன் வைக்கிறேன்.

அதற்கு முன்னால்,

'சுயம்' - மறைக்கப்பட்டிருப்பதால் ஏற்படும் அவலநிலையை இங்கே ஆய்வது நமது கடமையாகும்.

சுயம் மறைக்கப்பட்டிருக்கும்போது - நாம் நீருடுத்த நெருப்பாகி விடுகிறோம். அல்லது பாசிப்டர்ந்த படித்துறையாகிக் கிடக்கிறோம். அல்லது தூசி படிந்த சுடர் விளக்காக மங்கிக் கிடக்கிறோம். நம் முழுத்திறனும் வெளிப்படாமல் - குழலால் ஆளப்படுகிறோம்...

ஆமாம்...

நாம் ஆளப்பிறந்தவர்கள் என்பதை உணராமல் ஆளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். சூழலை உருவாக்கப் பிறந்த நாம் சூழ்நிலைக் கைதிகளாய் உருமாறிக் கிடக்கிறோம்.

‘கைதி’ என்றால் ‘அடிமை’ என்று பொருள்.

ஓர் அடிமையை, வாழ்கிறான் என்று ஏப்படிச்
சொல்லமுடியும்?

அவன் பிழைத்திருக்கிறானே தவிர வாழவில்லை என்பதே
உண்மை.

வாழ்தல் - என்பது நம் விடுதலை வேட்கையையே குறிக்கிறது.
என்றாலும் எதிலிருந்து விடுபடுவதற்காக இந்த வேட்கை?

சுயத்தை மறைத்தாடும் பல்வேறு - திரைகளோடும், கதவளோடும்,
கவர்களோடும் நாம் நிகழ்த்த வேண்டிய போரையே - வாழ்க்கை
என்கிறோம். இவைப் புறப்பார்வைக்குப் புலப்படமாட்டா..

அகப்பார்வை கொண்டு நாம் நிகழ்த்தும் உள்ளோக்கிய பயணத்தால்
மட்டுமே உணர்ந்து தெளியமுடியும்.

உள்ளோக்கிய பயணம் சற்றே சிரமமானதுதான் என்றாலும்
அசாத்தியமானதல்ல...

உடலைக்காட்டவும், உலகைக்காட்டவும் ஓராயிரம்
கருவிகள் வந்துவிட்டன. என்றாலும் உள்ளத்தைக்காட்ட
இதுவரையிலும் எந்தக் கணிப்பொறியும் கண்டுபிடிக்கப்
படவில்லை.

மனித உள்ளமும் (அகமும்) - மகா இயற்கையும் (புறமும்)
மாபெரும் புதிராகவே இயங்குகின்றன.

இந்தப்புரியாத் தன்மைதான் நம்மை - போராட அழைக்கிறது.
இந்தப்புதிரை அவிழ்க்க வல்லதே புதிய பார்வை..

புதிய பார்வை கொண்டு நோக்கத்தெரிந்து கொண்டால் -
எத்தகைய புதிர்த் தன்மையும் விடுபட்டுப்போகும். ஒன்று விடுபட -
மற்றொரு புதிர் தோன்றும். புதிய பார்வையோ அதையும் விடுவிக்கும்.

மீண்டும் புதியபுதிர், மீண்டும் புதிய பார்வை! - இது ஒரு சங்கிலித்தொடராகும்.

சிலர் அறியாமையாலும், வேறுசிலர் புரியாமையாலும், இன்னும் சிலர் உணராமையாலும், மேலும் சிலர் தெளிவின்மையாலும், தம்மை மறைத்துக்கொள்கின்றனர். அந்த

முகமூடிகளை அகற்றுவதே ஒருவரின் சுய தரிசனத்திற்கு வழிகோலுவதாகும்.

அறியாமை என்னும் முகமூடியை அகற்றத் தான், தன்னைத்தானே ஒருவன் அறிய முனைய வேண்டும். அறியாது போனால் அந்த...

- ஃ அறியாமையே அச்சம் தருகிறது
- ஃ அச்சமே பலவீனமாகிறது
- ஃ பலவீனமோ திரை போடுகிறது அந்தத்
- ஃ திரைதான் அறியாமையை மேலும் வளர்க்கிறது.

இந்த நிலைதான் ஒருவனின்

- ஃ ஆணவத்திற்கு வித்திகூடிரது
- ஃ பொறாமையை வளர்க்கிறது
- ஃ அன்பைச் சிதைக்கிறது
- ஃ அச்சம் விளைக்கிறது

'அறியாமையே அச்சத்தின்மூலம். ஆகவே அது அகற்றப்பட வேண்டும். வாழ்வில் எதுவும் அஞ்சத்தகுந்ததல்ல; மாறாக அது புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியது மட்டுமே' - என்கிறார் - மேரிக்ஷூரி

எவருடைய மனம் குழப்பமடையாமல் இருக்கின்றதோ,
எவருடைய எண்ணம் சிதறிக் கிடக்காமல் இருக்கின்றதோ,
எவர் புண்ணியத்தைப் பற்றியும், பாவத்தைப் பற்றியும் சிந்திப்பதில்லையோ
அவர்களுக்கு அச்சம் என்பது அனுவளவும் இல்லை.

- புத்தர்

மேற்கண்ட அறியாமை அகலவேண்டுமெனில், மனஇருள்
அகற்றப்பட வேண்டும். ஒளிபரவ வேண்டுமெனில் திரைநீங்க வேண்டும்.
திரை - அகற்ற வேண்டுமெனில் மனந்திறக்க வேண்டும்...

அதற்கு உதவியாய் இதோ திறக்கிறது ஒரு ஜன்னல். இது
உலகைக் காட்டும் சாளரமல்ல; உள்ளத்தைக்காட்டும் சாளரம்!
ஆமாம், இது நமக்கே நம்மைக்காட்டும் அற்புத ஜன்னல்! அழுர்வ
ஜன்னல்!

* * * * *

வாருங்கள்! அந்த அற்புத ஜன்னல் மூலம்
நம்மை நாமே கண்டறிவோம்.

* * * * *

தன்னைத்தான் வெற்றி கொள்வதே
தலையாய வெற்றியாகும்.

பிளேட்டோ

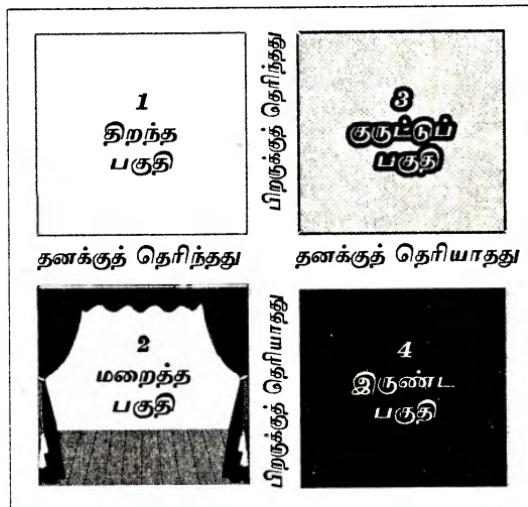
* * * * *

ஜோ, ஹரி - ஜன்னல்

ஜோல்.:ப்ட், ஹாரிஇங்கம் (Jolost and Harry Ingham) - என்னும் இரண்டு மனோத்துவ நிபுணர்கள் - உலகுக்கு வழங்கியிருக்கும் இந்த ஜன்னலை - உங்கள் பார்வைக்கென இங்கே திறந்துவைக்கிறேன்.

மனித மனதை - நான்கு பகுதிகளால் ஆன ஜன்னலாக அவர்கள் பிரித்துக்காட்டினர். அவற்றை இங்கே காண்போம்.

மனம்

ஜோ, ஹரி - ஜன்னல்

- முதற்பகுதி : தனக்கும் தெரிந்து பிறருக்கும் தெரிந்த பகுதி.
- இதை மனதின் திறந்த பகுதி என்கிறோம்.
- இரண்டாம் பகுதி : தனக்குத் தெரிந்து பிறருக்குத் தெரியாத பகுதி.
- இதை மனதின் மறைத்த பகுதி என்கிறோம்.
- மூன்றாம் பகுதி : தனக்குத் தெரியாது - ஆனால் பிறருக்குத் தெரியும் பகுதி - இதை மனதின் குருட்டுப்பகுதி என்கிறோம்.

நான்காம் பகுதி : தனக்கும் தெரியாமல் பிறருக்கும் தெரியாமல் இருக்கும் பகுதி - இதை மனதின் இருட்டுப் பகுதி என்கிறோம்.

மனித மனதின் இந்த நான்கு பகுதிகளுள் எந்தப்பகுதி உகந்த பகுதி எனக் கருதுகிறீர்கள் ?

வளமான வாழ்க்கைக்கு உகந்தது - முழுதும் 'திறந்த மனம் தானே...'

அமாம் விரும்பத்தகுந்த நலம் பயக்கத்தக்க பகுதி
- திறந்த பகுதி தான்!

நான்கில் ஒரு பகுதியாக விளங்கும் இந்த நல்லபகுதியை - மனதின் முழுப்பகுதியாகவும் மாற்றிக்காட்டுவதே நமது நோக்கமாகும்.

அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் ? மற்ற மூன்று பகுதிகளையும் படிப்படியாக அகற்ற வேண்டும்...

எப்படி அகற்றுவது.. என்று பார்ப்போம்.

இரண்டாம் பகுதியாகிய மறைத்த பகுதியை அகற்ற வேண்டுமெனில்... நண்பரோடும் உறவினரோடும் மனம் விட்டுப்பகிர்ந்து (To express) கொள்ளத்தொடங்க வேண்டும். ஒளிவு மறைவின்றி உரையாடப்பயில் வேண்டும். பிறகென்ன... இரண்டாம் பகுதியும் திறந்த பகுதியாக மாறத்தொடங்கும்.

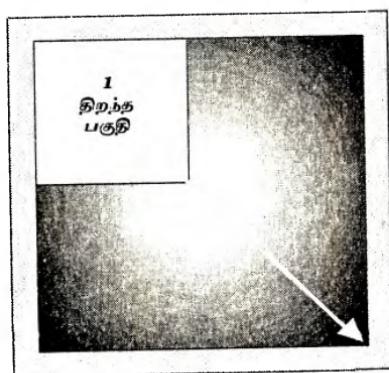
மூன்றாம் பகுதியாகிய 'குருட்டுப் பகுதியை' அகற்ற வேண்டுமெனில்... பிறர் நம்மிடம் கலபமாகப்பரிமாறிக்கொள்ள (To exchange) ஏதுவாக நாம் நடந்து கொள்ளவேண்டும். அதாவது நாம் மட்டுமே பேசிக் கொண்டிராமல், பிறர் நம்மைப் பற்றிக் கூறும் கருத்துக்கும் மதிப்பளிக்க வேண்டும். நம் மனதைத்திறந்து வைத்துக் கேட்க வேண்டும்.

'சரி', 'தவறு' என்பதை பிறகு தீர்மானிக்கலாம். முதலில் கேட்டுக் கொள்ளத் தயாராய் நாம் இருந்தல் அவசியம். அப்படி நாம் வழி விட்டால் மூடப்பட்ட மூன்றாம் பகுதியும் திறந்து கொள்ளத் தொடங்கிவிடும்.

நான்காம் பகுதியாகிய 'இருண்ட பகுதியை' அகற்ற வேண்டும். இப்பகுதி நம்முள் நமக்கும் தெரியாமல், பிறருக்கும் தெரியாமல் புதையண்டுகிடக்கும் பகுதி... இதைக்கண்டெடுக்க (To explore) வேண்டுவது மிகவும் அவசியம்.. ஏனெனில் நமது பல திறமைகள் - அதனுள் அடங்கியிருள்ளன. அப்பகுதியை அகற்றுவதற்கான ஒரேவழி, வருகின்ற வாய்ப்புகளை உடனடியாக சரியான முறையில் பயன்படுத்தத்துணிய வேண்டும். மாறாக தயக்கம் காட்டினால் நாம் நம் புதையலை இழக்க நேரிடும்.

இப்பகுதியினுள்தான் நமது எதிர்காலமே புதையண்டு கிடக்கிறது.

இதைக் கண்டெடுத்து நம்மை அடையாளம்காண அல்லது நமது சுயரூபத்தை தரிசிக்க வேண்டுமெனில் வருகின்ற வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதோடு, புதிய வாய்ப்புகளைத்தேடி அடைதலும் அவசியமாகிறது. அப்போதுதான் இருண்ட பகுதியும் திறந்த பகுதியாய் மாறி நம்மைநாமே முழுமையாய் உலகுக்கு வெளிப்படுத்த வழி பிறக்கும்.

சுருங்கச் சொன்னால்...

- மனதின் திறந்த பகுதியே - விரும்பத்தக்க விளைவுகளை ஏற்படுத்தவல்ல நல்ல பகுதியாகும்.
- ஆதலால் - மற்ற மூன்று பகுதிகளையும் படிப்படியாக குறைத்துக் கொள்ளப்படில் வேண்டும். அதற்கு மனதைப் பகிள்ந்துகொள்ளவும், மனதைப்பரிமாறிக் கொள்ளவும், வரும் வாய்ப்பைப்பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் பழக வேண்டும்

தொடர்ந்து மேற்கொள்ளும் பயிற்சியே வாழ்க்கை மேம்பாட்டுக்குப் பெரிதும் உதவுவதாகும். இத்தகைய பயிற்சியானது நம்மனதைக் கதவுகளற்ற, திரைகளற்ற, முழுமையாகத் திறந்த ஜன்னலாக முன்னிருத்தி நம் வாழ்க்கையை விசாலமாக்கி வெற்றியைத் தேடித்தரும்

ஏனெனில்,

“உள்ளத் தனையது உயர்வு”

என்பது வள்ளுவரின் வாக்கல்லவா?

* * * * *

திறந்த மனம் ஏன்?

திறந்த மனக்காரராய் ஒருவர் மாறுவதால் என்ன பயன்? - பார்க்கலாமா? மனமென்னும் ஜன்னல் திறந்தால்தானே மார்க்கங்கள் புலப்படும்!

அதனால் தானே தமிழ் முன்னோர் ‘மனம்போல வாழ்க்’ என வாழ்த்தும் மரபைக்கொண்டிருந்தனர்.

அது இருக்கட்டும்.

நமக்கு சிறை பிடிக்குமா? வானம் பிடிக்குமா?

நமக்கு சிறைப்பட்டுக் கிடக்கப் பிடிக்குமா? சிறகடித்துப் பறக்கப் பிடிக்குமா?

நம் மனக்கதவு திறக்கும்போது தான்..

- வானம் நமக்கு வசப்படும்
- அப்போது தான் நாம், விட்டு விடுதலையாகிச் சிறகடிக்க முடியும்.
- அப்போதுதான் நம் உள்ளும்புறமும் ஒன்றாகும்.
- அதுமட்டுமல்ல, - மனிதனுக்கும் - இயற்கைக்குமான உறவும் மேன்மையடையும்.

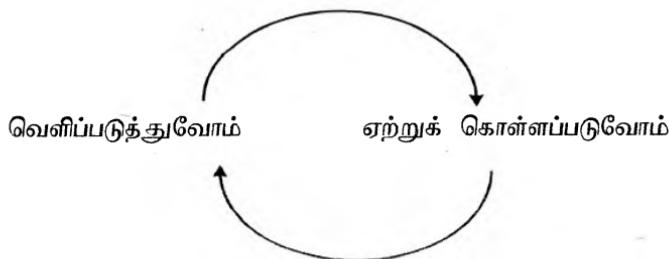
திறக்கப்பட்ட மனஜன்னலால் - நடைமுறை வாழ்வில் என்னென்ன நிகழ்கின்றன என்பதைப் பார்க்கலாம் இப்போது.

- ✓ திறந்த மனம் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது தொடர்ந்து வெளிப்படுத்தும் மனதைச் சுற்றமும் நட்பும் உடனடியாக இல்லாவிட்டாலும் நாள்டைவில் ஏற்று அங்கீகரிக்கத் தொடங்குகிறது.
- ✓ தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதை உணரும் ஒரு மனம், தன்னுள் புதைந்திருந்து தன்னை ஆட்டுவித்த, அச்சத்தையும், தாழ்வு மனப்பான்மையையும் மெல்ல மெல்ல உதறத் தொடங்குகிறது.

- ✓ மேலும் மேலும் வெளிப்படுத்தத் தொடங்கியதும், மனப்புமுக்கமும், மன அமுத்தமும் குறையத்தொடங்குகின்றன.
- ✓ விளைவு, நாம் பிறரின் நம்பிக்கைக்கும் அன்புக்கும் பாத்திரமாகிறோம். அதனால் நமது நட்பு வட்டம் விரியத் தொடங்குகிறது.
- ✓ எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வதால் நம்மைநாமே ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடங்குகிறோம். (நமது பலத்தை மட்டுமல்லாமல் பலவீனத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவம் நமக்குக் கைக்கூடுகிறது)
- ✓ தன்னம்பிக்கை பெருக்கெடுக்கிறது. தடைகள் பொடியாகின்றன. ஆகலால் நம் முன்னேற்றப்பயணம் எளிதாகிறது.
- ✓ வேண்டுவது எதுவென உணரவும், இலக்கைக் குறிக்கவும், தடைகளைத் தகர்க்கவும், உண்ணத்தை நோக்கி வீறுநடை போடவும் உந்துதல் பிறக்கிறது. இந்த உந்துசக்திதான் நம்மை முன்னேறும் மானிடனாக மாற்றவல்லது. நம்மை விலங்கு நிலையிலிருந்து விடுவித்து தன்னிறைவடைந்த உயர்திணையாக்குகிறது.

* * *

ஆகவே...

இந்த சூத்திரந்தான் நமது அகழும் புறழும் ஒன்றாக மாறும் சூழலை உருவாக்கவல்ல சூட்சமம் ஆகும்.

இதுவே ...

'உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசவார் உறவு கலவாமை வேண்டும்'

- என வள்ளலார் வசூத்துத்தந்த வாழ்க்கை முறையையுமாகும்!

எனவே..

இன்றிலிருந்து நாம் மனம் விட்டு மனம் தொட்டு உரையாடத் தொடங்குவோம் ஏனெனில், உள்ளார்ந்த உரையாடலே உன்னதமான உறவாடலுக்கு வித்திடுவதாகும்.

நம்மை ஏற்றுக்கொண்டுத் தன்னமிக்கையை வளர்த்துக்கொண்ட நாம் - இனி 'சுய சோதனை' செய்துகொள்வது அவசியமாகிறது. அதுவே நமது வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமாகும்.

சுயசோதனை என்பது கடினமானது போலத்தோன்றினாலும் மனந்திறந்து பார்க்கும் பக்குவம் கைவரப் பெற்றவர்களுக்கு எளிதானதாகவே அமையும்.

நான்காகப் பட்டியலிட்டு நம்மை சுயசோதனை செய்துகொள்ளலாம்.

(1) நமது பலம்	- எது? (Strength)	S
(2) நமது பலவீனம்	- எது? (Weakness)	W
(3) நமது வாய்ப்பு	- எது? (Opportunity)	O
(4) நமது தடை	- எது? (Threat)	T

என அறியத் தலைப்பட்டால் நமது இலக்கை எனிதில் எட்டிவிடமுடியும். மேற்கண்ட நான்கிற்கும் எடுத்துக்காட்டுக்களைக் காண்போம்.

என் பலம்	என் பலவீனம்	என் வாய்ப்பு	என் தடை
என் கல்வித் தகுதி	அறியாமை	என்தகுதி மற்றும் திறமைக்கேற்ற சமூப	வறுமை
என் துறை அனுபவம்	அச்சம், அகம்பாவம் கோபம் தாழ்வு - மனப்பான்மை	பொருளாதார மற்றும் அரசியல் குழல்	ஆதரவின்மை
ஓவியம், கவிதை, பேச்சு, இசை போன்ற ஏதோ ஒரு தனித்திறமை	தீய பழக்கம் ஏதாவது	வேலைவாய்ப்பு அல்லது சுய தொழிலுக்கு அல்லது மேற்படிப்புக்கு சாதகமான சாத்தியக்கூறுகள்	போட்டிகள் குடும்ப நிரப்பந்தங்கள் உண்மை நிலையை விளக்காத ஊடகங்கள்
என் நற்பண்பு மற்றும் ஆக்கப் பூர்வமான மனோபாவம் போன்றவை	சோம்பல் \ -முயலாமை பொறுப்பின்மை ஆரோக்கிய மின்மை போன்ற பல எதிர்மறை குணாதிசயங்கள் மற்றும் குறைபாடுகள்	உதவும் சுற்றும் நட்பு, அரசு திட்டங்கள் - வங்கி உதவிகள் வழிகாட்டும் நிறுவனங்கள், மனிதவள - ஆலோசகர்கள் துணைபுரியும் பத்திரிகை, தொலைக்காட்சி, இணையம் போன்ற ஊடகங்கள்	விளம்பரங்கள் உலக மாணிகள், போதைகள் சுயநலமிக்க குழ்ச்சிகள், தூண்டில்கள், வலைகள் அபரிமிதமான எதிர்பார்ப்புகள்
என் பொருள் வளம்	உடல்நலக் குறைவு		
என் மொழி ஆளுமை	கற்பனைகள்		

இந்த நான்கும் -

ஓவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறு விதமாக அமைந்திருக்கும். ஆகவே - நாம் ஓவ்வொருவருக்குமான பலம், பலவீனம், வாய்ப்பு, தடை என்னும் நான்கையும் பட்டியலாகத்தயாரித்து வைத்துக் கொள்ளுதல் நம் சுயவளர்ச்சிக்குப் பேருதவியாக அமையும்.

இப்படிப் பட்டியலிடுவதால் ஏற்பாடும் பயன் என்ன?

நம் பலவீனங்களை எப்படி பலமாக மாற்றுவது - என்பதையும், நம் தடைக்கற்களை எல்லாம் எப்படிப் படிக்கற்களாக ஆக்குவது என்பதையும் தீர்ஆய்ந்து - செயல்படுத்த ஏதுவாக இருக்கும்.

அதுமட்டுமல்ல ...

பொருள், கருவி, காலம், வினை இடனோடு ஐந்தும்
இருள் தீர எண்ணிச் செயல் என்றும்
ஞாலம் கருதினும் கை கூடும் காலம்
கருதி இடத்தாற் செயின் என்றும்

2034 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஆளுமை பொருந்திய ஒரு மனிதன் அறிந்துணர வேண்டிய அடிப்படைகளைப் படம் பிடித்துக்காட்டிய வள்ளுவத்தை இன்று நம் கண்முன் கடைப்பிடித்துக் காட்டும் சக்தி நமக்கு வந்துவிடும் என்பதில் ஜயமில்லை.

**பலமும் பலவீனமும் ஆகம் சார்ந்தவை
வாய்ப்பும் தடையும் புறம் சார்ந்தவை**

அகமும் புறமும் இயைய நிகழ்வதே இனிய வாழ்க்கைப் பயணமாகும். பலத்தைக்கூட்டுவோம்; பலவீனத்தைக் கழிப்போம். வாய்ப்பைப் பெருக்குவோம்; தடைகளை வகுத்துத் தகர்ப்போம்.

என் பொறுப்பு என்ன? (Roles and Responsibilities)

இதுவரை

வாழ்க்கை எது? என் ஆய்ந்தோம்

நான் யார்? என் சிந்தித்தோம் மனதைத் திறக்கும் குட்சமத்தை
அறிந்தோம்.

தன்னை அறியும் மார்க்கத்தையும் அலசினோம்

ஒன்றை அறிந்து கொள்வதோடு நாம்

ஓய்ந்து விடக் கூடாது

அதனைப் புரிந்து கொள்ள முயல வேண்டும், யோசிக்க
வேண்டும், ஆலோசிக்க வேண்டும்,
முடிவெடுக்க வேண்டும்.

புரிந்து கொண்டபின், அதனை செயல்படுத்தி அனுபவித்து
உணர வேண்டும்

அப்படி உணரப்பட்ட உண்மையைப் பலமுறை பல்வேறு
அனுபவங்களோடு ஒப்பிட்டு...

தெளிவு பெற வேண்டும்...

ஆகவே -

அறிதல்	-	முதல் நிலை
புரிதல்	-	இரண்டாம் நிலை
உணர்தல்	-	மூன்றாம் நிலை
தெளிதல்	-	நான்காம் நிலை

நான்காம் நிலையை அடைதலே நமது நோக்கமாக
இருக்கவேண்டும்.

அடுத்ததாக -

இந்தப் பிறவி எதற்காக ?

நாம் ஏற்றிருக்கும் பாத்திரங்கள் எவை எவை

நம் பாத்திரங்களின் மூலம் - இந்த உலகுக்கு நமது
பங்களிப்பு என்னென்ன ?

என ஆய்வதும் அறிவதும் நமது கடமையல்லவா?

“உலகமொரு நாடகமேடை - நாம்

ஓவ்வொருவரும் நடிகர்கள்”

- ஷேக்ஸ்பியர்.

ஆமாம் உலக மேடையில் நாம் ஏற்றிருக்கும் பாத்திரங்கள்
தான் எத்தனை ?...

- ❖ மகனாக அல்லது மகளாக
- ❖ மாணவனாக அல்லது மாணவியாக
- ❖ சகோதரனாக அல்லது சகோதரியாக
- ❖ தோழனாக அல்லது தோழியாக
- ❖ காதலனாக அல்லது காதலியாக
- ❖ மாமனாக அல்லது மாமியாக
- ❖ அப்பனாக அல்லது அம்மாவாக
- ❖ தாத்தாவாக அல்லது பாட்டியாக
- ❖ ஆசானாக / அதிகாரியாக / தொழிலாளியாக ;
முதலாளியாக
- ❖ குழிமகனாக / கொற்றவனாக
- ❖ கவிஞரனாக / கலைஞரனாக
- ❖ தொண்டனாக / தலைவனாக
- ❖ சக பயணியாக...

ஒரு உருவத்துக்குள் - எத்தனை எத்தனை கதாபாத்திரங்கள்...

ஆமாம்..நம் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் நிறைய - நிறைய எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

ஆகவே - நாம் ஒவ்வொருவரும் அட்சய பாத்திரமாய் நம்மை ஆக்கிக் கொள்ளுதல் மிகவும் அவசியம்

ஆக்கிக் கொள்வோமா?

அதற்கு நாம் நமக்குள் தேடி உணர வேண்டியவை இதோ.

(1) என் பாத்திரங்களின் கொள்ளலாவு எவ்வளவு?

(2) எல்லாப் பாத்திரங்களையும் என் ஒருவனால் நிறைக்க முடிகிறதா?

- என நம் பாத்திரங்களை - நாமே எடைபோட்டுப் பார்ப்பது மிகவும் அவசியமாகிறது.

என் பாத்திரத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுவது என்ன ?

என் பாத்திரத்தால் ஏமாற்றமில்லாமல் வழங்க முடிகிறதா ?

இல்லையென்றால் என் குறைபாடு என்ன ?

இருக்கும் இடைவெளிகளை எது கொண்டு நிரப்புவது ?

என்னை எப்படி மேம்படுத்திக் கொள்வது ?

- இப்படிப் பட்டியலிடுவதும் - அலசவதும் - விவாதிப்பதும் - விடைகாண்பதுவும், நம் மனதின் திறந்த தன்மையையும், நமது சுயதரிசனப் பயிற்சியையும் பொருத்தாகும்

இத்தகைய தொடர் பயிற்சியும்

இடைவிடாத முயற்சியுமே

வாழ்க்கை என்னும் சொல்லால் வழங்கப்படுகிறது.

சித்திரமும் கைப்பழக்கம்

செந்தமிழும் நாப்பழக்கம் - என்பது பழமொழி

செயல் முறையோ மனப்பழக்கம்

- என்பேன் நான் என் புதுமொழியில்

இந்தப் பட்டியலிடும் மனப் பழக்கம் - பயிலப் பயில - நாளாடைவில் அணிச்சைச் செயலாகி - வெகு இயல்பாகி விடும் என்பதில் எவ்வித ஜையில்லை.

* * * * *

இதோ உங்களுக்கான சில கேள்விகள்... பதிலெழுதிப் பயிலுங்கள்...

- ❖ நீங்கள் ஏற்றிருக்கும் பாத்திரங்கள் எவை?
- ❖ உங்கள் பாத்திரத்தின் கொள்ளளவு என்ன?
- ❖ பிறரின் எதிர்பார்ப்பை உங்களால் நிறைக்க முடிகிறதா?
- ❖ நிறைக்க முடியவில்லை என்றால் காரணம் என்னென்ன?
- ❖ இடைவெளிகளை எப்படி ஈடுகட்டப் போகிறீர்கள்?
- ❖ உங்களின் திட்டங்கள் என்னென்ன?

* * * * *

தன் முனைப்பு (Self - Esteem)

தன்னை உணர்ந்தவனாக, தன் பாத்திரத்தை அறிந்தவனாக, தன் பங்களிப்புக்கும் பிறரின் எதிர்பார்ப்புக்கும் உள்ள இடைவெளியைப் புரிந்தவனாகப் பக்குவம் பெற்று ஒருவன் நிமிரும்போது ... அவன் பார்வையில் நம்பிக்கையும் துணிவும் சுடர்விடும். அந்தச் சுடர்விடும் பார்வை பெற்றவனே தன்முனைப்புக் கொண்டவன்; தளராதவன்; சுய மதிப்பை உணர்ந்தவன் என்று அறியப்படுகிறான்.

தன்முனைப்புக் கொண்டவன்,

‘தன்னிலை தாழாமையும், அந்நிலை தாழ்ந்தக்கால் உயிர் வாழாமையும் மானம் எனப்படும்’

- என்னும் குறள் வழி நடப்பவனாவான்.

தன்முனைப்புக் கொண்டவன் தான்தோன்றித் தனம் இல்லாதவனாய் இருப்பான். இழிவான செயல்களில் ஈடுபடமாட்டான். பழிச்சொல்லை வெறுப்பவனாய் விளங்குவான்.

ஏனெனில் இழிசெயல் - பழிச்சொல்லைக் கொண்டுசேர்க்கும்.. அந்தப்பறிச்சொல் அவனது சுயமதிப்பைத் தகர்த்துவிடும்.

ஆகவே அவன் எப்போதும் அந்தகைய எதிர்மறை செயல்பாடுகளில் ஈடுபடமாட்டான். அவனால் எதையுமே சரியாகச் செய்யமுடியும் என்றாலும் சரியானதை மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்துச் செய்யும் வல்லவனாவான் அவன். சுருங்கச்சொன்னால் அவன் வல்லவனாய் மட்டுமில்லாமல், நல்லவனாகவும் வாழ்வான்.

- இன்றையகுழலில் இது சாத்தியம் தானா?

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

என்னும் ஜூயம் பிறக்கலாம் பலருக்கும்... ஆனால், அறிந்த, புறிந்த, உணர்ந்த தெளிவடைந்த தன்முனைப்புக்கொண்ட ஒருவனுக்கு இது சாத்தியமானதோயாகும்.

* * * *

வெற்றி பெற்ற யாராயினும், நடசத்திர நாயகன் எவராயினும் - தன்முனைப்புக் கொண்டவனாகவே விளங்குவான். அதுமட்டுமல்ல அவன் சுயக்கட்டுப்பாடு உடையவனாயும் வலம் வருவான்...

ஏனெனில், எல்லோரையும்போல் அவன் சுதந்திரத்தை, காட்டாற்று வெள்ளமென்று கருதமாட்டான். மாறாக.. அவன்

சுய கட்டுப்பாடே உண்மையான சுதந்திரமென்னும் சூத்திரத்தை, மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தவனாய் இருப்பான். ஆகவே

சுய சிந்தனை கொண்ட ஒருவரால் சுயமதிப்பை நன்கு உணர முடியும். சுயமதிப்பை உணர்ந்த ஒருவர் சுயகட்டுப்பாட்டை உள்ளடக்கியவராகத் திகழ்வார்.

சுய சிந்தனை + சுய மதிப்பு + சுய கட்டுப்பாடு

என்னும் மும்முனை கொண்ட தனிமனிதர்கள் நிறைந்த இடத்தில் சமூகநலம் தானாகவே பரிமளிக்கும் என்பதில் எவ்வித ஜயமுமில்லை.

சுய சிந்தனை + சுய மதிப்பு + சுய கட்டுப்பாடு = சமூக நலம்

* * * *

சுய சிந்தனை

சுய மதிப்பு

சுய கட்டுப்பாடு - என்னும்

இம்முன்றும் ஒருவருள் சங்கமிக்க வேண்டுமானால் அதற்குத் தேவையானது என்ன?

தன்னரானுமை (Personality)

தன்னை ஆனும் தன்மையில் உயர்ந்து விளங்குபவனே - சிறந்த தன்னரானுமை - (GREAT PERSONALITY) என்று அழைக்கப்படுகிறான்.

தன்னை ஆனுதல் என்னும் கலையை ஒருவன் கைவரப் பெறவேண்டுமென்றால் - தன் கலை தத்தானே அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

- அதன் பிறகு தன் பலவீணங்களை பலமாகவும், தடைகளையெல்லாம் வாய்ப்புகளாகவும் - மாற்றிக்கொள்ளும் வல்லமைபெற வேண்டும் அந்த வல்லமையே - தன்னானுமையாகும்!

தன் ஆனுமையில் உன்னதம் பெற்றவன் தன்னைத்தானே ஆண்டு கொள்வதால் பிறருக்கோ அல்லது குழலுக்கோ அடிமையாவதில்லை. ஆமாம் உன்மையான விடுதலையை அவன் மட்டுமே அனுபவிக்கிறான்.

அதுமட்டுமல்ல... அப்படிப்பட்ட ஒருவனே உலகையே ஆனும் வல்லமை பொருந்தியவனாக உருமாறி விடுகிறான்...

தன்னானுமை என்பது இன்னாருக்கே உரியது என்பதல்ல... தற்சோதனை நிகழ்த்தத் தெரிந்துகொண்டு, தன்னை உணர்ந்து, தன்னிறைவடையவல்ல யாரும் தன்னானுமையின் உன்னதத்தை அடையழுதியும்.

'தன்னானுமை' என்னும் கட்டமைப்பு எவற்றால் நிர்மாணிக்கப்படுகிறது என்பதை இங்கு கவனிப்போம்.

நாம் ஒவ்வொருவரும், தன்னானுமை என்னும் வல்லமையில் குறைபட்டு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதனாலேயே அல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

தனிமனிதன் ஒவ்வொருவரையும் ஆட்டுவிக்கும் மூலக்கூறுகளை இங்கு காண்போம்.

- தேவைகள்
- விருப்பங்கள்
- ஆசைகள்
- நிகழ்வுகள் \ அனுபவங்கள்
- உணர்வுகள்
- நம்பிக்கைகள்
- எண்ணங்கள்
- மதிப்பீடுகள்
- பார்வைகள்
- பண்புகள் \ குணாதிசயங்கள்
- மனோபாவம்
- நடவடிக்கைகள்

இவை அனைத்தின் கூட்டுத் தொகையே ஒரு வரின் 'தனினானுமையாக' வரையறுக்கப்படுகிறது; என்றாலும் - இவை அனைத்தையும் தீர்மானிப்பதில் மேலும் மூன்றுக்குறுகள் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன

அவையாவன :

(1) மரபு	- Heridity
(2) சூழல்	- Environment
(3) சுர்தர்ப்பம் \ நிகழ்வு	- Situation

இந்த மூன்றும் - ஒரு மனிதனின் குழந்தைப்பருவத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களாலேயே மேற்கண்ட 12 கூறுகளும் உருப்பெறுகின்றன. என்றாலும்...

எந்த ஒரு கணத்தில் ஒரு மனிதனுக்குள் இந்த மூன்று புறக்கூறுகளையும் கடந்து, தனது அகக்கூறை ஆய்ந்தெடுக்கும் வல்லமை தன் முனைப்பாக மாறுகின்றதோ அந்த கணத்திலிருந்து அவனால் மாறுபட்ட மனோபாவம் என்னும் உயர்ந்த தளத்தை அடைந்து அவனது செயல்பாடுகளை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளமுடியும் - என்பது தான் உளவியல் ரீதியான கணிப்பாகும்.

ஆகவேதான், மனிதன் இன்றும் ஒரு புதியோலவே தோன்றுகிறான். ஒருகாலத்தில் ஒரு மாதிரியாக நடந்து கொண்டவன், சிறிது நாட்களிலேயே மாறுபட்டவனாகக் காட்சியளிக்கிறான்.

அதுதான், மனிதனென்னும் உயர்தினைக்கும் இயற்கையென்னும் வல்லமைக்கும் இடைவிடாது நடக்கும் ‘சமுற்புதீ’ விளையாட்டாகும்.

மேற்கண்ட மூன்று கூறுகளில் அதாவது குறிப்பிட்டதொரு மரபில், குறிப்பிட்டதொரு குழலில், குறிப்பிட்டதொரு சந்தர்ப்பத்தில், வளரும் ஒரு தனிமனிதனுக்கு, நிகழும் ஒரு வெளிப்புற நிகழ்வானது, அவனுள் புதையுண்டிருக்கும் 12 கூறுகளாகிய -

அவனது தேவை
 அவனது விருப்பம்
 அவனது ஆசை
 அவனது பழைய அனுபவம்
 அவனது உணர்வு
 அவனது நம்பிக்கை
 அவனது எண்ணம்
 அவனது மதிப்பீடு
 அவனது பார்வை
 அவனது பண்பு
 அவனது மனோபாவம்
 அவனது நடவடிக்கை -

எனப்படும் இவற்றுள் ஏதோ ஒன்றையாவது ஏதோ ஒருவிதத்தில் உரசி... அவனுக்குள் புதிய அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தும்போது அது

அவனுள் உறையும்
என்னத்தைத் தட்டி
உணர்வுகளை உசுப்பி
நம்பிக்கையை அசைத்து
மதிப்பிட்டைத் தழுவி

அவனது மனோபாவத்தில் படிந்து, இறுதியாக அவனது தன்னாஞ்சைம் என்னும் வல்லமையின் அளவுக்கேற்ப மேற்கண்ட 12 கூறுகளின் சமநிலையைத் தக்கவைப்பதற்கேற்பவோ அல்லது மாற்றத்திற்குப்படுத்தும் முகமாகவோ. - தன்னைத் தன் செயல்பாட்டின் மூலமாக பிரதிபலிக்கிறான்...

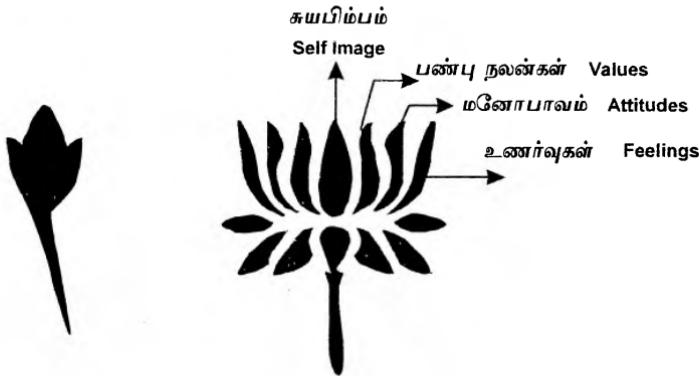
- இது வாழ்க்கை முழுதும் ஒருதொடர் பிரதிபலிப்பாக நிகழ்ந்து அவனது சமநிலையைத் தக்க வைப்பதற்கான கழிவியாக மலர்கிறது.

ஒருவனின் செயல்பாடு வெவ்வேறு குழலில், வெவ்வேறு சந்தர்ப்பத்தில், வெவ்வேறு நிகழ்வுகளின்போதும் சமநிலை மாறாத பிரதிபலிப்பாக இருக்குமென்றால் அது அவனது நிலைத்தன்மையைக் (Consistency) காட்டுகிறது. அது அவனது நம்பகத்தன்மையை எதிரொலிக்கிறது எனலாம்.

அவ்வாறு இல்லாமல் ஓவ்வொரு முறையும் தம்மை வெவ்வேறு விதமாய் பிரதிபலிக்கும் தன்மையைக் கொண்டவர்கள், தமது தன்னாஞ்சையின் பற்றாக்குறையின் காரணமாக, குழலுக்குக் கைதியாகி உருமாறி நிற்பார்கள், ஆனால்

நாமோ ஒரு புதிய குழலையே உருவாக்கும் வல்லமை படைத்த தன்னாஞ்சையின் உயர்ந்த சின்னங்களாக விளங்க வேண்டும் என்பதே என் கனா மற்றும் என் அவா.

சுயமும் - சுயபிம்பமும் (Self - Self Image)

தாமரை மொட்டு மனம் ஒரு தரமரை

ஒரு மொட்டு மெல்ல மெல்ல மலர்வதைப் போல...

மெல்ல மெல்ல மனிதனுள் ஆழமாய் பயணித்துப் பரிசோதிக்க மிகவும் அதிகமான சக்தி தேவை!

* * *

தன்னானுமையின் கட்டுமானம் - என்னும் கீழ்க்காணும் வரைபாத்தில் காட்டப்பட்டிருப்பதைப் போல ஒருவனின் செயல்பாட்டைத் தீர்மானிப்பதில் முக்கியப் பங்கு வகிப்பவை

அவனது மரபும் (பரம்பரையும்)

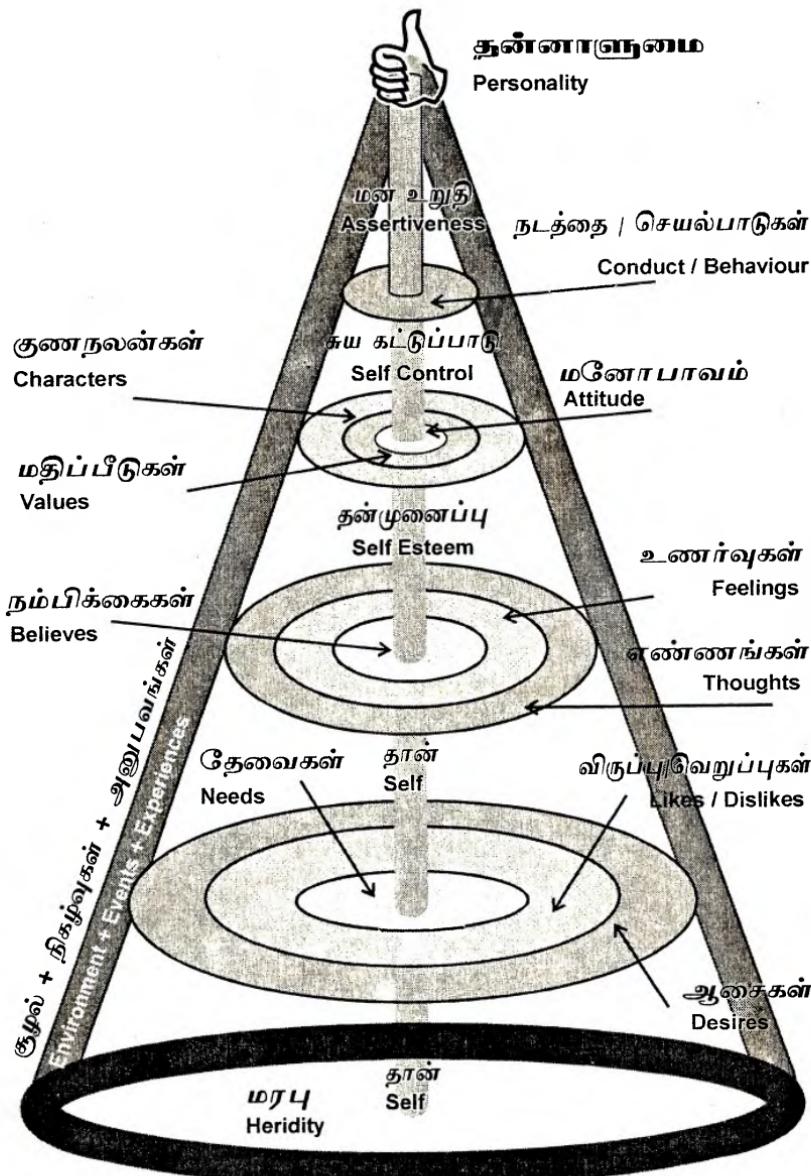
அவனது சுற்றுச் சூழலும்

அவன் கானும் நிகழ்வும் (பெறும் அனுபவமும்) - ஆகும்.

இளம் பருவத்து அனுபவங்களாலும் மரபாலும், சுழலாலும், சந்தர்ப்பத்தாலும் ஆக்கப்பட்டிருப்பவனே ஒரு தனிமனிதன் என்றாலும், தன் முனைப்புக்கொண்டு, தன் தனித்துவத்தை உணரத் தொடங்கிவிடும் ஒரு தனியனால் தரணியனாய் மாறவல்ல தன்னானுமையைப் பெற்று உயரழுடியும்.

தன்னாங்குமையின் கட்டுமானம்

Structure of Personality - A paradigm

மாதிரிகள்

ஓருவனே ஆயினும்
ஓரிடத்தில் ஓரு மாதிரி
ஓரு கணத்தில் ஓரு மாதிரி
ஓரு நிலையில் ஓரு மாதிரி

அவனேதான் ஆயினும்
வேறிடத்தில்
வேறு கணத்தில்
வேறு நிலையில்
வெவ்வேறு மாதிரியாய்

பலவிடத்தில் பல பொழுதில்
பல நிலையில்
பலரும் இருப்பதில்லை
ஒரே மாதிரியாய்...

என்றாலும் எப்போதும் உண்டு
ஓருவனுக்குள்
பல மாதிரிகள்!

* * *

நம் சுயம் குறித்த உண்மை நிலையை
உணரமுற்படுவோமா?

தேவையும், ஆசையும் (Need and Desire)

வாழ்வை அறிந்து கொண்டோம்;
நம்மைப் புரிந்து கொண்டோம்;
ஆனுமையை உணர்ந்து கொண்டோம்
சரி...

நம் தேவை எதுவெனத் தெளிந்திருக்கிறோமா?

வாருங்கள் - நம் தேவைகளின் மீது நாம் கவனத்தைக் குவிப்போம்.
ஓருபுறம் : ஆசையே நம் அவலங்களுக்கெல்லாம் காரணம் என்கிறது
ஆன்மீகம்

மறுபுறம் : ஆசையும் கனவுமே - நம் திசைகளைத் தீர்மானிக்கவல்ல
விசைகள் என்கிறது லெளகீகம்.

நாமோ, நம் தேவைக்கும் - ஆசைக்குமான அடிப்படை
வேறுபாட்டைக்கூட அறியாமல் இரண்டுக்கும் இடைப்பட்டு
அலைமோதிக் கொண்டிருக்கிறோம் - அலைக்கழிகிறோம்.

அடிமைத்தனம் முடிந்து 55 ஆண்டுகளாகிவிட்டன. நம்
மக்கள் தம் அடிப்படைத் தேவைகள்கூட பூர்த்தியடையாத
நிலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பது நிதர்சனம் அல்லவா?

தெருமுனைத் தேந்ர்க்கடை முதல், உச்சக்கட்ட விவாதமேடை
வரை நம் பிரச்சினைகள் மற்றும் நம்தேவைகள் குறித்த வாதங்கள்
வாரி இறைக்கப்படுகின்றன. இருந்தும் ஏன் அந்தப் பிரச்சினைகள்
இன்னும் உயிர்த்திருக்கின்றன? காரணம்

நம் பார்வைகள் நம் தேவைகளைப் பிரதிபலிக்கவில்லை
நம் வார்த்தைகள் நம் தேவைகளை எதிரொலிக்கவில்லை
நம் தேடல்கள் நம் தீர்வின் திசையைத் தீர்மானிக்கவில்லை

அல்லது

நம் பார்வைகளில் கூர்மையில்லை;

நம் வார்த்தைகளில் தீர்க்கமில்லை;

நம் தேடல்களில் தாகமில்லை.

இதற்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் நாம் நம் தேவைகளை உளப்பூர்வமாக உணரத் தொடங்கவில்லை என்பதுதான் ...

ஓரு பாலையில் அகப்பட்ட காகம்கூட, தன் தாகத்தினைத் தீர்க்கும் மார்க்கத்தினைத் தேடிக்கண்டதையும் போது

நம்மால் ஏன் இயலவில்லை
நமது தேவைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள?

நாம் நம் பசியை அறிந்திருக்கிறோமே தவிர - இன்னும் உணரத் தொடங்கவில்லை உணரப்பட்ட தேவையானது வெகு விரைவில் தீர்க்கப்படும் என்பது உளவியல் நியதி.

எடுத்துக்காட்டு :

பசியைப் பசியென்று அறிந்துகொண்டா அழுகிறது குழந்தை? தன் பசியைப் பசியென்று அறிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் இல்லை குழந்தைக்கு. ஆனால் அதனால் பசியை உணரமுடிகிறது. அதனால்தான் அழுகிறது அது.

அதாவது உணரப்பட்ட ஓரு தேவையின் உந்துதல் அழுகையாக வெளிப்படுகிறது (இது ஆசையால் விளைவதல்ல..) அந்தப்பச்சினம் விள்ளைக்கு யாரும் சொல்லித் தருவதில்லை அதன் பசியைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் வழியை. என்றாலும் அதன் உணரப்பட்ட தேவையே அக்குழந்தையை - தீர்வின் திசைநோக்கி நகர்த்திச் செல்கிறது. இல்லையெனில் அந்தக் குழந்தை தன்னை அள்ளி எடுக்கும் அன்னையின் மார் தேடி முகம் புதைப்பது எப்படி? ஆமாம்

உணர்ப்பட்ட ஒரு தேவையானது ஒருவரை அதன் தீர்வுக்கான திசையை நோக்கிசெலுத்தும் வல்லமை படைத்தது... ஆனால் ஆசையென்பது அப்படியல்ல... அது அஸைபாய்வது.

ஆனால்...

அந்த ஆசையே ஒருவரின் தேவையாய் உருமாற்றம் பெறுகிறபோது அதனை அடைவதென்பது எனிதாகி விடுகிறது. இதுவே இங்கே மனதில் கொள்ளவேண்டிய மாபெரும் உண்மையாகும்.

எடுத்துக்காட்டு

இந்தியாவில் படிக்காதவர் கூட பிரதமர் ஆகமுடியும். ஆனால் ஆசைப்படுவதால் மட்டுமே எவருக்கும் அது சாத்தியமாகி விட முடியுமா?

குரியனை ஒரேஒருவன் தனது என உரிமை கொண்டாட முனைந்தால் அது சாத்தியமாகுமா? ஆகவே சாத்தியப்படாத ஒன்றை சத்தியமென நம்புதற்குப் பெயர் தன்னம்பிக்கை அல்ல... அது மூடநம்பிக்கை.. ஆனால்...

தேவையென்பது தீர்க்கப்படக் கூடியதே. அது மட்டுமல்ல. ஒரு தேவை என்பது இன்னொரு தேவையைக் கண்டதைவதற்கான முதல் படிக்கட்டாகவே விளங்குகிறது.

நான் எதைத் தேவையென்று உணர்கிறேனோ அது இன்றி நானிருத்தல் சாத்தியமில்லை என்னும் தீராத வேட்கையின் நீட்சியாய், “அதுவே நான்” என்னும் அத்வைத் நிலைக்கு மாறும் நிலையில், அறியப்பட்ட தேவை என்பது உணர்ப்பட்ட நிலைக்கு உயர்ந்து உந்துசக்கி பெறுகிறபோது அந்தத் தேவையானது பூர்த்தியடையும்

இப்படி ஒவ்வொரு தேவையும் தீர்க்கப்பட்டு இறுதியில் ஒருநாள் தேவைஅற்ற நிலையை அடைதலே உன்னதமான தெய்வ நிலையாகும்.

* * * * *

மனிதனை உருவெடுத்தபின் தேவைகளற்று வாழ்தல் என்பது இயலாததாகும்.

காற்றும், நீரும், நிலமும், வானும், சுதிருமேனும் அவசியமாகிறது அல்லவா? அப்படியென்றால் தேவை - அற்ற நிலையை அடைதல் சாத்தியமானதா?

இரு வழிகள் உள்ளன

ஓன்று : தேவைகளைத் தீர்த்துக்கொண்டே செல்வது

மற்றொன்று : தேவைகளைத் தூர்த்து விட்டுச்செல்வது

- தேவைகளைத் தீர்த்துக்கொண்டே செல்லும்வழி வெளக்கீம் அல்லது இல்லறம் எனப்படுகிறது.
- தேவைகளைத் தூர்க்கமுனையும் வழி துறவறம் அல்லது ஆன்மீகம் எனப்படுகிறது.

தூர்த்துச் செல்லும் வழியை - நாம் நமக்கு அப்பாற்பட்டதென விட்டுவிட்டால் எஞ்சுவது - தேவைகளைத் தீர்த்துச் செல்லும் வழிதான். அதையும் - ஒரு மனோதத் துவ விஞ்ஞானி ஆய்ந்து வரிசைப்படுத்தியிருப்பதை இனிக் காண்போம்.

* * * * *

ஆப்ரஹாம் மாஸ்லோ (தொழிலக உளவியல் வஸ்துநர்)

மனிதத் தேவைகளை சாமான்யத்துக்கும் புரியும்படியாக வரிசைப் படுத்தி அடுக்கி வைத்தவர்.. குடும்பப் பொறுப்போ அல்லது அலுவல் இலக்கோ எதுவென்றாலும் - அதில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒரு மனிதனின் தேவைகளை - எப்படி வகைப்படுத்தலாம் என்றும், அந்தத்தேவைகளே - அவனை இயக்குவிக்கின்றன அல்லது ஊக்குவிக்கின்றன என்றும் கண்டறிந்த உளவியல் வஸ்துநர் ஆப்ரஹாம் மாஸ்லோ (Abraham Maslow).

வாழ்வின் நிலையாமையைச் சொல்லி, தேவையைத் துர்க்கச் சொல்லும் மார்க்கம் துறவு மார்க்கமாக விளங்குகிறது.

மாறாக, வாழ்வின் பொருள் உணர்ந்து, மனிதத் தேவைகளை முறைப்படி தீர்க்க வேண்டிய தொழில் மயமான யுகத்தில் - மாஸ்லோ கண் டெடுத்த - தேவைகளின் படிக்கட்டுக்கள் - நம் அனைவராலும் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டிய அடிப்படையாக நான் உணர்கிறேன்.

அவர், தேவைகளின் ஜந்து நிலைகளை அறிவிக்கிறார். அதோடு நில்லாமல், தனது ஒரு தேவையை நிறைவேற்ற - மனிதமனம் முயல்வதையும், அந்தத்தேவை தீர்ந்ததும், அதன்மீது இருந்த ஈர்ப்பு குறைந்து அடுத்த தேவையை நோக்கி அது நகர்வதையும் - மிக அழகாகச் சித்தரிக்கிறார்...

தேவைப் படிக்கட்டின் ஜந்து நிலைகளையும் முறையாக ஒருவன் கடக்க வேண்டுமெனில், அவனுக்குத் தேவையான - ஊக்கமுடைமை பற்றியும் அறிவுறுத்துகிறார்.

ஒருவனின் தேவையானது அவனது இலக்காக மாறவேண்டுமெனில், அவனது மனம் அதில்குவிய வேண்டும். அப்படி அவனது மனம் அதில் குவிய வேண்டுமெனில், அவனுக்குள் போதுமான ஊக்கம் பிறக்க வேண்டும். அதற்கு அவன் ஆர்வங் கொண்டவனாகத் திகழ வேண்டும்.

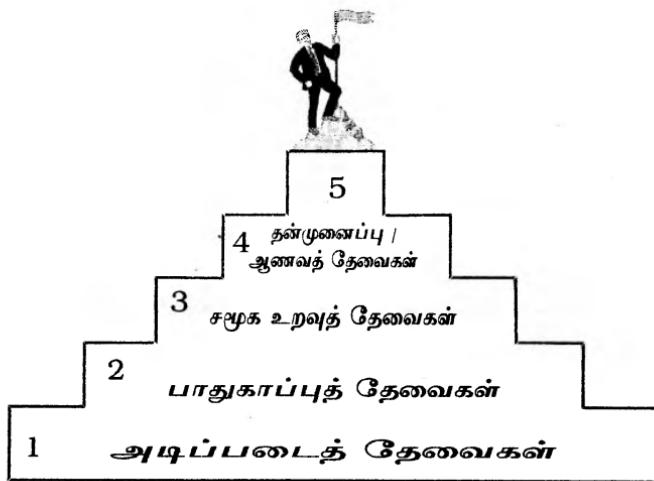
மேலும், தேவைகளின் படிக்கட்டின் அடிநிலையில் இருக்கும் ஒருவனால், அது தீர்க்கப்படாதவரை மேல்நிலைத் தேவைகளின் அவசியத்தை உணர முடியாது என்பதையும்,

தேவைகளின் முதல்நிலை தீர்க்கப்படாத நிலையில் அடுத்தடுத்த நிலைகளில் ஒருவனின் மனம் மயிக்குமானால் அது வெறும் ஆசையாகி விடுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன என்பதையும் விளக்குகிறார்.

யாரால், தேவையின் அடிநிலையில் நின்று கொண்டே, அடுத்தடுத்த படிநிலைகளைக் கூட, தனது தற்போதைய தேவையெனத் தீவிரமாக உணர முடிகிறதோ - அத்தகையவரை நோக்கி சாதகமான குழ்நிலையும், வாய்ப்பும் தாமாகவே வந்தடையும் என்பதையும் நம்மால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

இப்போது நாம், மாஸ் லோ காட்டிய தேவைகளின் 5 படிநிலைகளைக் காண்போம்...

சுயத்தின்
விசுவரூப தரிசனம்

மாஸ்லோவின்
தேவைகளின் ஐந்து படிக்கட்டுகள்

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

தேவைகளின் இந்த ஜிந் துபடிகளையும் - ஒருவர் உள்வாங்குதலைப் பொறுத்தே அவரின் வெளிப்பாடு அமையுமிடியும் என்பதால் நாம் இந்த நிலைகளின் தன்மையை தெளிவாகப்படிந்து கொள்தல் அவசியம்.

முதல் நிலை : மனிதனின் உடல்சார்ந்த, தாகம், பசி மோகம் உள்ளிட்ட மிகவும் அடிப்படையான தேவைகளே தீர்க்கப்படாத நிலை... அனைத்து அடிப்படைத் தேவைகளையும் அடைய முனையும் நிலை.

இரண்டாம் நிலை : கிடைத்த உணவு, இருப்பிடம், பொருள் போன்ற உடையைகளை மட்டுமல்லது உரிமைகளையும் தக்கவைத்துக் கொள்ளப் போராடும் இந்த நிலை பாதுகாப்பைத் தேடும் அடுத்த நிலை.

மூன்றாம் நிலை - வீடு, மனை, பொருள் அனைத்தும் இருந்தும், உறவெனச் சொல்ல மனிதர் வேண்டுமென மனம் நாடுகிற நிலை.. (இந்த நிலையில் தான் ஒருவன், விழா எடுக்கிறான், திருவிழா கொண்டாடுகிறான், சடங்கு, கிரஹப்பிரவேசம், திருமண வையவம், பிறந்த நாள் கொண்டாட்டம் என மக்களை அழைத்து அரவணைத்துக் கொள்வதன் மூலம், தன் அங்கீகாரத்தை நிலைநாட்டிக் கொள்ள விஷயமும் நிலையாக இது விளங்குகிறது). இது உறவுத் தேவையை நிலைநிறுத்த முயலும் நிலை.

நான்காம் நிலை - தன்னிடம் பொருளும் இருக்கிறது, மனிதர்களும் இருக்கிறார்கள்; ஆகவே தன்னைப் பிற்ற மதிக்க வேண்டும் என்னும் தன்னுணர்வு தலை தூக்கும்நிலை இது.

(இது தன்முனைப்பாக மட்டும் இருந்தால் சுயமதிப்பு மிக்கவனாகத் திகழ்கிறான். பிறரால் மதிக்கப்படுகிறான்.. ஆனால் அதுவே ஆணவமாக மாறி மற்றவரை மதிக்காத தன்மையை அடையும்போது, அது திமிராக மாறி அவனை நாளடைவில், மதிப்பிழக்கச் செய்து விடுகிறது.)

தன்முனைப்பு என்பது தன்னை நேசிக்கும் அல்லது மதிக்கும் நிலை. ஆனால் ஆணவம் என்பது, பிறரை வெறுக்கும் அகங்கார நிலை.

இந்த இரு நிலைக்கும் மயிரிழை இடைவெளியே உள்ளது.

ஜந்தாம் நிலை - இந்த நிலையை வந்தடைபவர்கள் வெசு சிலரே.. இந்த நிலையில் தான் பிற தேவைகளையெல்லாம் கடந்து, தன் பிறவியின் பயனை, தன்முழுமையான பரிமாணத்தை உணர்ந்து, வாழ்வின் மெய்ப்பொருளைத் தெளிந்து, ஒரு தனிமனிதன், தரணியனாய் விசுவரூபம் எடுக்கும்நிலை. தானும் - இந்தப் பிரபஞ்சமும் வேறுவேற்றல் என்னும் மெய்ஞானத்தை அடைந்து பயன்தரும் நிலை.. இது சுயத்தின் முழுத் திறனும் வெளிப்படுமாறு செயல்படும் சீரிய நிலை.

இந்த ஜந்து படிநிலைகளையும், ஆழ்ந்து நோக்கினால், படிப்படியாக ஜந்தாம்படியை அடைதலே இயல்பென்பதும், படிவிட்டுப் படிதாண்டி மேற்படியை அடைவதற்கு, அசாத்திய மனோபாவம் அவசியம் என்பதும் சொல்லாமலே விளங்கும்.

அதுமட்டுமல்ல..

தளராத மன உறுதியும், தன் முனைப்பும் கொண்ட வெகுசில தன்னாளுமைக்காரர்களுக்கு மட்டுமே தேவைகளின் ஒரு படிக்கட்டிலிருந்து உயரத்திலிருக்கும் வேறொரு தேவைக்குத் தாவி விடக்கூடிய வல்லமை சாத்தியமாகிறது.

அத்தகைய நிலையை அடைவதற்கு,
ஏசுவைப்போல, காந்தியைப்போல, புத்தனைப்போல
நபியைப்போல, விவேகானந்தரைப்போல

திடநெஞ்சம் தீர்க்கதறிசனமும் கொண்ட தன்னாளுமை வாய்த்தாலன்றி சராசரி மனிதரால் ஆவதில்லை...

**சராசரி மனிதனும் சரித்திரம் படைக்க வேண்டு
மெனில் இன்றிருக்கும் அவனது சராசரி மனோபாவம்,
உன்னதமான மனோபாவமாக மாறி, தன்னாளுமையின்
உச்சத்தை அடைய வேண்டும்.**

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

அப்போதுதான், ஒவ்வொரு மனிதனும் அவனுள் புதைந்திருக்கும் தெய்வீகத்தைக் கண் டெடுத்துக் கொண்டாடவும், வாழ்வை ஆராதிக்கவும் - இயலும்.

இஸ்லாமியரின் மகுதிகள்
இந்துக்களின் கோயில்கள் - மற்றும்
கிறித்துவரின் ஆலயங்கள்

ஆகிய மூன்று கோபுரங்களில் எந்தக் கோபுரத்தைக்காணும் போதும் எனக்கு மாஸ்லோவின் இந்த முக்கோணமே நினைவுக்கு வருகிறது!... மாஸ்லோவின் முக்கோணத்தைக் கூர்ந்து பார்த்தால் ஒன்றை நம்மால் உணர முடியும். தேவைகள் குறையக் குறைய - படிகளில் முன்னேற முடிகிறது... இறுதி நிலையோ தேவைகளற்றுப்போன இறை நிலையைப் பிரதிபலிப்பதாய் உச்சியில் ஒரு புள்ளியாய் தென்படுகிறது.

தேவைகள் குறைய குறையத்தான் ஒரு மனிதன், தன் சுயருபத்தை விஸ்வருபமாக தரிசிக்கிறான். அதாவது தனியன் ஒருவன் தரணியனாகும் நிலைக்கு உயர்கிறான்.

உலகம் தழுவும் ஒற்றையராக ஒருசிலரால் உயரமுடிகிறபோது - நம் ஒவ்வொருவருக்கும் அந்த வாய்ப்பு உள்ளதென்பதை - நம் உள்ளத்தால் உணர முடிகிறதல்லவா?

ஹெர்ஸ்பெர்க் (HERZBERG)

மாஸ்லோ கண்ட இந்த ஜிந்து நிலை முக்கோணத்தை மூன்று படிகளாலான முக்கோணமாக மாற்றினார் 'ஹெர்ஸ்பெர்க்' என்னும் மற்றொரு மனோத்தவ நிபுணர். இவர் ஓர் உழைப்பாளியை ஊக்குவிக்கும் காரணிகளையும், அதிருப்தியளிக்கும் காரணிகளையும் வகைப்படுத்தி உலகுக்கு வழங்கியவர்.

மாஸ்லோ காட்டும் முதல் இரண்டு நிலைகளையும் ஒன்றாக்கி இருத்தல் நிலை என்றும், அடுத்த நிலையாகிய மூன்றாம் நிலையை சார்பு நிலை என்றும், அதற்கடுத்த இரண்டு நிலைகளையும் இணைத்து வளர் நிலை அல்லது உயர் நிலை என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

வளர் நிலை	-	G - Growth
சார்பு நிலை	-	R - Related ness
இருத்தல் நிலை	-	E - Existence

ஹெர்ஸ்பெர்க்கின் (தேவைகளின்) மூன்று படிநிலைகள்

இங்கே எனது அனுபவமொன்றைப் பசுரிந்து கொள்ள விஷேஷமிடும்.

ஆலைத் தொழிலாளிகள், மேற்பார்வையாளர்கள், பொறியாளர்கள் மற்றும் பயிற்சி பெற வரும் தொழில் நுட்பக் கல்லூரி மாணவர் களோடல்லாமல், சமூகத் தில் அங்கம் வகிக்கும் பலதுறையாளர்களுக்கும், குடும்பங்களுக்கும் ஆலோசனை வழங்கும் பமிற்றுவிப்பாளராய் ஆனபின்னரே, எனக்கு, இந்த மாஸ்லோ மற்றும் உற்றால் பெர்க் போன்றோரின் உளவியல் கோட்பாடுகள் அறிமுகமாயின.. என் பயிற்சி வகுப்புகளில் - இவை அனுபவப் பூர்வமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டபோது பெரும் வரவேற்குக் கிடைத்தது மட்டுமல்லாமல், பங்கேற்ற பயிற்சியாளர்கள் பெருமளவில் ஊக்குவிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும் கண்கூடாய் கண்டறிந்தேன்.. அப்போதுதான் இந்தக் கோட்பாடுகள் இன்னும் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் பலருக்கும் எடுத்துச் சொல்லப்பட வேண்டும் என்னும் எண்ணமும் தின்னணமும் எனக்குள் உதயமாயிற்று..

கொலு ஓர் இனிய அனுபவம்

கொலு ஒன்றைக் காண நேர்ந்த இனிய அனுபவத்தை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்கிறேன். அங்கே,

ஒன்பது படிகளும் பல்வேறு பொம்மைகளும் மேலோட்டமான என் பார்வையில் காணக் கிடைத்தன. சற்றே கீழிருந்து மேலாக உற்று நோக்கத் தொடங்கியபோது...

பிடிபட்டது மாஸ்லோவின் உளவியல் கோட்பாட்டின் பொருள் -- இங்கே அது ஆண்மீக்ஸ் செயல்பாடாக மலர்ந்திருப்பதைக் கண்டு உள்ளுக்குள் அதிசயித்துப்போனேன்...

இப்போது காட்சிக்கு வருவோம்.. - (காட்சி)

கீழிருந்த கடைசி 3 படிகளில் தென்பட்டவையாவன :

ஒரு கிணறு, வயல்வெளி, அதில் ஓர் ஏர் உழவன், காளைமாடு, சிறுகுடில், பாம்பு, பறவை, மான் மற்றும் மயில்களைப்பல உயிரினங்கள்.

இடைப்பட்ட 3 படிகளில் தென்பட்டவையாவன :

நவமணிகள், அணிகலன்கள், ஆடை ஆபரணங்கள், நாணயங்கள், ஆயுதங்கள், துப்பாக்கியுடன் போர் வீரன், காவலர்கள் மற்றும் மன்னர்கள் என அடுக்கப்பட்ட பொம்மைகள்.

மேற்பட்ட 3 படிகளில் தென்பட்டவையாவன :

திருக்குறள், பையிள், கீதை, புத்தர், வேதநூல்கள், மகான்கள் மற்றும் தெய்வச்சிலைகள் இடம் பெற்றிருந்தன...

இந்தக் கொலுக் காட்சியின் காரண காரியங்களை விளக்கமாகக் கேட்டதும் அவர்கள் சொல்லத் தொடங்கினார்கள்.

'நவராத்திரி' எனப்படும் ஒன்பது ராத்திரிகளும் - மூன்று தேவியருக்கானவை. இந்த ஒன்பது இராத்திரிகளையே ஒன்பது படிகள் குறிக்கின்றன.

முதல் மூன்று படிக்கட்டுகளில் தூர்கா தேவியையும், நடு மூன்று படிகளில் இலட்சமி தேவியையும், மேல் மூன்று படிகளில் சரஸ்வதி தேவியையும் அமர்த்தி வணங்குதல் வழக்கமாகும்.

இரவுப் பொழுதில் வணங்கத் தக்கவளான தூர்கை... உமிர்காப்பவளாவாள். அவளே அடிப்படை ஆதாரமானவள் என்பதால் அதன் அடையாளமாய் முதல் மூன்று படிகளில் அவள் அருள்கிறாள்.

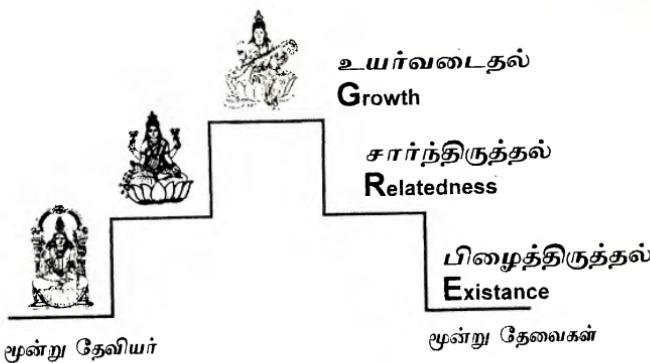
உமிர்த்திருக்கும் ஒவ்வொருவரின் வாழ்வுக்கும் வளம் தருபவள், திருமகள் என்பதால் பொருளானத்தும் அருள்பவளான திருமகள் நடுவில் அமர்ந்திருக்கிறாள். நடுவிலிருக்கும் மூன்று படிகளில் அவள் அருள்கிறாள்.

உமிரும் பொருளும் பெற்றிருப்பினும் ஞானத்தைப் பெறும்போதுதான், பிறவிப்பயண அடைந்ததாய் பொருள். ஆகவே மனிதர்க்கு வேண்டிய கலை மற்றும் ஞானத்தை வழங்கி அருளவென்று சரஸ்வதி தேவி உயர்நிலையாகிய மேல் மூன்று படிகளில் நின்று அருள்கிறாள் ...

இதன் அடிப்படையில் தான்...

அடிமிலிருக்கும் மூன்று படிகளிலும், உமிர் வளர்க்கத் தேவையான அடிப்படைப் பொருள்களை காட்சிக்கு வைத்தலும், நடுவிலிருக்கும் மூன்று படிகளிலும், வீடு மற்றும் நாட்டின் வளத்தையும், பாதுகாப்பையும் குறிக்கும் பொருள்களையெல்லாம் காட்சிக்கு வைத்தலும், மேலிருக்கும் மூன்று படிகளிலும், உயர்ந்த கல்வி மற்றும் ஞானத்தைக் காட்டும் நூல்களையும், மகான்களையும் காட்சிக்கு வைத்தலும் காலங்காலமாய் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது - என்று விளக்கினார்கள்...

அவர்கள் சொல்லச் சொல்ல என் நெஞ்சில் ஹூர்ஸ் பெர்க்கின் மூன்று நிலைகாட்டும் (**E, R, G**) தேவையின் கோட்பாடே நிழலாடியது... அசந்து போனேன் மரபின் பெருமையையும் மறைந்த ஞானிகளையும் எண்ணி!

ஹூர்ஸ்பெர்க் காட்டும்
தேவைகளின் மூன்று படி நிலைகள்

என் வியப்பிற்குக் காரணம்,

தன் தேவைக்கொரு தெய்வத்தை மனிதன் உருவாக்கி - அவனது தேவைகளையெல்லாம் தீர்த்துவைக்கும் அடையாளங்களாய் அவற்றை ஆக்கியிருக்கும் அற்புத்தை

வெறும் மனித இயல்பென்பதா?

அறிவியல் பார்வை என்பதா?

ஆன்மீகப் பார்வை என்பதா - இல்லை

அச்சத்தால் விளைந்த அறியாமை என்பதா?

என்னைப் பொறுத்தவரை

அறிவியல் புறத்தை ஆய்கிறது;

ஆன்மீகம் அகத்தை ஆய்கிறது;

மொழியோ இரண்டுக்கும் இடையே ஊடாடுகிறது...

நாம், நம் இன்மையை அறியாதிருப்பதைப் போலவே நம் இருப்பையும் அறியாதிருக்கும் அவல நிலையில் இருக்கிறோம். ஆனால் உண்மையில் நம்மிடம் இல்லாததே இல்லை

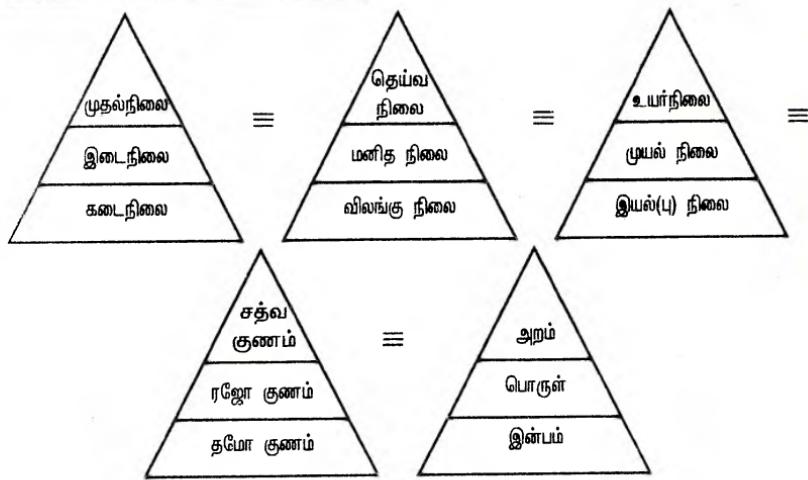
உணரப்பட்ட தேவை (Felt Need)

‘உணரப்பட்ட தேவையே விழிப்புணர்ச்சிச் சுழற்சியின் முதல் படிக்கல்லாகும்’

- கெஸ்டால்ட் (உளவியல் நிபுணர்)

‘தேவை’ பற்றிய நமது தீர்க்கமான கண் ஜோட்டத்தை வரிசைப்படுத்துவோம்!

- (1) தேவைகளாலும் விருப்பங்களாலும் ஆனவனே மனிதன்
- (2) தேவைகளும், ஆசைகளுமே - அவன்து சமநிலையை பாதிக்கின்றன.
- (3) ஒரு தேவையால் சமநிலையை இழக்கும் மனிதன், அதற்கான தீர்வை அடைந்து விடுவதன் மூலம் சமயிலைக்குத் திரும்புகிறான். அப்போது அவன்முன் வேறொரு தேவை வடிவெடுத்து நிற்கிறது.
- (4) இந்தத் தொடர் தேவைகளின் உச்சநிலை அல்லது உன்னத நிலை என்பது தன்னை அறிந்து, தன் முழுத் திறனும் வெளிப்பட சுயத்தின் விசுவரூபம் வெளிப்பட) வாழும் நிலை ஆகும்.
- (5) தேவை குறைந்த நிலையே தெய்வ நிலை எனினும்.. மனிதனை உருவெடுத்த பின், நிற்க நிலமும், நிலைக்க நீரும், காற்றும், உயிர்க்க உணவும், கான ஒளியும் இன்றியமையாததாகின்றன. ஆகவே மனிதனின் தேவைகள் அற்றுப் போக இயலாதவை-எனலாம்.
- (6) மேலும், நாம் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியவையாவன
 - (i) தேவைகள் நிறைந்த கடைநிலையை விலங்கு நிலை அல்லது இயல்நிலை என்றும்
 - (ii) தேவைகளைத் தீர்த்துச் செல்லும் - இடைநிலையை - மனித நிலை அல்லது முயல்நிலை என்றும்
 - (iii) தேவை குறைந்த - முதல் நிலையை தெய்வ நிலை அல்லது உயர்நிலை என்றும் பகுத்துக் கொள்ளலாம்.

இப்படிப் படிப்படியாக தேவையின் கடைநிலையிலிருந்து இடைநிலை கடந்து முதல் நிலையை அடைவதையே மானுடன் தனது இலக்காக்க கொள்ள வேண்டும்.

இந்த உணர்வும் தெளிவும் பெறத் தொடங்கிவிட்டால், ஒருங்கிணைந்த நமது இலக்கைக் குறித்தலும், அடைதலும் எளிதாகி விடும்.

நாம் நம் ஒருங்கிணைந்த இலக்கைக் குறிக்க முடியாமைக்குக் காரணம், நம் வேறுபட்ட தேவைகளும் இன்னும் உணரப்படாத தேவைகளுமே!

அறியத்தக்கவை

- தேவையே - கண்டுபிடிப்புகளின் தாய் (கருவறை) என்கிறது ஒரு பழுமொழி. எத்தகைய உண்மை இது.
- தேவை என்னும் சொல், இன்மையை, பற்றாக்குறையை, அல்லது இழப்பைக் குறிக்கிறது
- நம்மை ஆட்டிப்படைக்கும் இன்மை உணர்வுகளாலும், அவற்றை அடையவேண்டுமென்று நம்மை ஓயாமல் உந்தித் தள்ளும் உள்ளுணர்வாலுமே ‘வாழும் அழகு’ வரையறுக்கப்படுகிறது.

□ பிழைத்திருக்கப் போதுமானது உணவு மட்டும், நாம் தழைத்திருக்கத் தேவையானதோ உணர்வின் உச்சம்!

மாஸ்லோவின் ஐந்து படிக்கட்டுகளிலுமே இந்திய மக்கள் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள் இன்று. நாறுகோடியின் தேவைகளும் வெவ்வேறாக இருக்கும்போது இலக்குகள் எப்படி ஒருங்கிணைய முடியும்?

இன்றும், நம் தேசத்தின் மொத்த மக்கள் தொகையில், பாதிக்கும் மேற்பட்டோர் தேவையின் அடிநிலைப் படிக்கட்டில் உள்ளனர். மேலும் பலர் இடைநிலைப் படிக்கட்டிலேயே உள்ளோர், மேல் நிலைக்குச் சென்றிருப்போரோ வெகு சிலரே.

இப்படிப்பட்ட குழலில் இந்தியர் ஒவ்வொருவரின் தேவையும் வெவ்வேறாகவே இருக்கிறது. கருங்கச் சொன்னால்...

இந்தியாவின் பொதுத்தேவையாக எந்தத் தேவையையும் எவரும் உணரவில்லை இன்று. இந்த நிலையில் இந்தியாவின் நடைமுறையை கவனித்தால்..

‘கார்’ தேவைப்படுகிறது ஒருவருக்கு. இன்னொருவருக்கோ ‘சோறு’ தான் அவசியமானதாய் இருக்கிறது. வேறொருவருக்கோ ‘பதவி’ என்னும் பந்தா முக்கியத் தேவையாய் இருக்கிறது.

வெகுசிலரே, ‘தனது தேவையென்பதே பிறருக்கான சேவை தான்’ - என்னும் உன்னத நிலைக்கு உயர்ந்துள்ளனர்.

இப்படி இந்தியர் அத்தனை பேரின் குறும் ஒரே நேரத்தில் இந்தியாவின் ஒருமித்தகுரலாய் உயரும்போது தான் இந்தியாவின் வாழ்நிலையும் (Lifestyle) உயரும்.

இலக்குகள் ஒருங்கிணையும் தருணத்தில் தான் கிழக்கில் நமக்கான கதவு திறக்கும்.

முவகை நிலைகள் (3 - States)

இனி நாம் அறிய வேண்டியதும், அடைய வேண்டியதுமான வாழ்வின் தன்மைகளைக் காண்போம்.

- (1) சார்ந்திருத்தல் (Dependence) - ஒரு நிலை
- (2) தன்னிறைவடைதல் (தற்சார்படைதல்) (Independence) ஒருநிலை.
- (3) கூடிப் பணிபுரிதல் (Inter - dependence) - ஒரு நிலை “சார்ந்திருத்தல்” என்பது - அடிமைத் தனத்தையும் “தன்னிறைவடைதல்” என்பது - விடுதலை பெறுதலையும் “கூடிப் பணிபுரிதல்” என்பது - ஒருவரோடு ஒருவர் மகிழுமாறு கூடி வாழ்வதையுமே குறிக்கின்றன.

தொடக்க நிலையாவுமே சார்ந்திருக்கும் நிலையாகவே இருக்கும். பிறகு குறிப்பிட்ட காலத்தில் தற்சார்பு நிலையை அடைதலே, விடுதலை பெற்ற நிலையாகக் கருதப்படும். அதன் பிறகு அத்தகைய தற்சார்படைந்த தன்னாளுமை கொண்ட தனிமனிதன் சக மனிதர்களோடு, குடும்பமாக, நிறுவனமாக, இயக்கமாகக் கூடிப் பணிபுரியவல்ல தகுதியே உண்ணத்தான் முன்றாம் நிலை ஆகும்.

இதுவரை, தனி மனிதன் (Individual) யார் எனவும் அவனது தேவை (Need) எது என்றும் அவனது இலக்கு (Goal) எது என்றும் அவனது பங்களிப்பு (Role) எது எனவும் பார்த்தோம்.

வாழ்க்கையென்பது ஓர் ஒற்றையடிப் பாதையில் - ஒற்றை மனிதன் நடத்தும் பயணமெனில், மேற்கூறியவை போதுமானவை.

ஆனால் இங்கோ.. வாழும் மனிதர் பற்பலர், உலவும் கருத்துகள் பற்பல.. எனும்போது - தனித்திருத்தல் பயன் தருமா?

பயன்தராது என்றால் கூடி வாழ்தல் அவசியம் அல்லவா?

கூடி வாழ்வது எப்படி? கூட்டு வாழ்வின் தேவைகள் என்னென்ன?

தன்னைப் புரிந்து கொள்வதோடு பிறறையும் புரிந்து கொள்ளும் பக்குவமும் பெற வேண்டும். அதை ஆங்கிலத்தில் Inter personal skill என்கிறார்கள். அந்தத் திறமையைப் பெறுவதற்கு நமக்கெல்லாம் திறந்தமனமும், பரந்த மனங்களின் ஒருங்கிணைப்பும் மிகவும் அவசியமாகும்.

பிறறைப் புரிந்து கொள்ளும் நமது பயணத்தில் இப்போது, ஒருவன் இன்னொருவனிடமிருந்து எப்படி வேறுபடுகிறான் என்று பார்ப்போம்.

* * * * *

இரு வேறு மனிதர் என்றால்

இரு வேறு கருத்துக்கள்,
 இரு வேறு அனுபவங்கள்
 இரு வேறு அறிவு
 இரு வேறு திறன்
 இரு வேறு பண்புகள்
 இரு வேறு நம்பிக்கைகள்
 இரு வேறு பார்வைகள்
 இரு வேறு உணர்வுகள்
 இரு வேறு எண்ணங்கள்...
 என்று ஏற்கனவே கண்டோம்

திரைப்படம் ஒன்றைப் பார்த்து விட்டு வீடுதிரும்பும் இருவரின், கருத்தும் ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லை. அதுமட்டுமல்ல, எந்த ஒரு நிகழ்வு குறித்தும் - இரு மனிதர் கொள்ளும் கருத்துகளும் ஒன்றாக இருப்பதில்லை.

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

ஒரே துறையில் பணிபுரியும் இருவரின் அனுபவமும் ஒன்றாக இருப்பதில்லை. அதே போன்று தான்

பண்புகளும், மதிப்பீடுகளும்,
நம்பிக்கைகளும்,
உணர்வுகளும், பார்வைகளும்,
எண்ணங்களும் - ஒன்றாகவே இருப்பதில்லை.

ஆகவே தான், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பலரோடு நாம் கலந்து பழக முனையும் போது இடர்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. புரிந்து கொள்வதில் இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன.

அதனால் தான் - தகவல் பரிமாற்றங்கள் கூட முழுமையாக நிகழ்வதில்லை.. சொல்லப்பட்டவை ஏதும், சொல்லப்பட்டதைப் போலவே, சென்றடைவதில்லை. சொன்னது ஒன்றாகவும், கேட்டது வேறொன்றாகவும், செயலும் விளைவும் மற்றொன்றாகவும் திரிந்து போகின்றன.

மனிதர்கள் ஒன்றுபட வேண்டுமெனில் - மனங்கள் ஒன்றுபட வேண்டும். மனமென்றால் - உள்ளிருக்கும் பல்வேறு பரிமாணங்களின் ஒட்டு மொத்தம். அவையாவும் 'இருங்கிணைய வேண்டிய' - தேவையை உணர்ந்தாலன்றி மனிதர்கள் ஒன்றுதல் என்பது சாத்தியப்படாது.

பிறர் மனதைப் புரிந்து கொள்ளுதல் எப்படி என்பதை இனிக் காண்போம்.

* * * * *

மனோநிலை (Ego States)

எரிக் பெர்ஸ் (Dr. Eric Berne) (1910 - 1970) என்கிற அமெரிக்க உளவியல் வல்லுநர் மனிதக் கூறுகளை ஆய்ந்து தெரிவித்த பல கோட்பாடுகள் கவனிக்கத்தக்கவை.

ஒன்று :

ஓவ்வொரு மனிதருள்ளும் ஏராளமான ஏக்கங்களும், எதிர்பார்ப்புகளும் உள்ளன.

அவர் ஆசைகளைக் குறிப்பிடவில்லை. தங்களைப் பிறர் எப்போதும் கண்டுகொள்ள வேண்டும். தமக்கும் தம் செயல்பாடுகளுக்கும் போதுமான அங்கீகாரம் (Stroks) கிடைக்க வேண்டும் என்று நம் ஓவ்வொருவருள்ளும் பொங்கிப்பெருகும் ஏக்கத்தையே குறிப்பிடுகிறார்.

இரண்டு :

நாம் ஓவ்வொருவருமே, பல்வேறு குழ்நிலைகளில், திறந்த மனதோடு இல்லாமல், திரையிட்ட மனதோடு.. உளவியல் ரீதியான விளையாட்டுக்குத் தயாராகி வீண்டுறவுக் குழப்பங்களுக்கும் வித்திடுகிறோம்.

காரணம் : நம்மில் பலர் ஏதோ ஒரு வகையில், எதிர்மறை அங்கீகாரம் அல்லது நிராகரிப்புக்கு உள்ளாகியிருக்கிறோம். அப்படி நிராகரிக்கப்பட்ட மனோபாவத்தால் ஏற்பட்ட எதிர்மறை எண்ணம் கொண்டவர்களாக வளர்பவர்கள், எப்போதுமே - உளவியல் ரீதியான விளையாட்டை விரும்பி விளையாடி அதன் மூலம் பெறும், உதையை, வெறும்பை, காழ்ப்பனர்ச்சியை உள்ளூறு ரசிக்கும், குருரமான மனோபாவம் கொண்டவர்களாகத் திகழ்கிறார்கள்..

எந்தெந்த குழலிலெல்லாம், ஒருவர் புரியும் காரியங்கள் எவ்விதக் காரணங்களுக்கும் உட்படாயல் அபத்தமாகத் துருத்திக் கொண்டிருக்கின்றனவோ, அவையாவுமே, அவரின் நிராகரிக்கப்பட்ட மனோபாவத்தின் வெளிப்பாடே அன்றி வேறால்ல, என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

இத்தகைய ‘உளவியல் விளையாட்டுகள்’ (Games) பெரும்பாலும் நல்லுறவைப் பாதிப்பவையே அன்றி வளர்ப்பவை அல்ல.

மூன்று :

ஓவ்வொரு மனிதருள்ளும் மூன்றுவித (Ego states) மனோ நிலைகள் உள்ளன.

(1) பெற்றோர் மனோநிலை	(அதட்டும் அல்லது அரவணைக்கும் தொனி)
(2) வளர்ந்த வாலிப் பொருள்கள்	(சிந்தனைக்குப் பின் வெளிப்படும் நிதானதொனி)
(3) குழந்தை மனோநிலை	(விளையாட்டாய் வெளிப்படும் கிண்டல் அல்லது இயல்பு தொனி)

பொதுவாக நாம் - கருத்துப் பரிமாற்றம் நிகழ்த்திக் கொள்ளும் போதோ, எண்ணங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் போதோ, மேற்கண்ட மூன்று விதமான நிலைகளில் ஏதோ ஒன்றின் அடிப்படையிலிருந்தே உரையாடுகிறோம்.

அவற்றைச் சுருக்கமாகப் புரிந்து கொள்வது, நமது உறவினை மேம்படுத்திக்கொள்ள உதவுமென்று கருதுகிறேன்.

(1) பெற்றோர் மனோநிலை :

குழந்தைப் பருவத்தில் நாம் மீண்டும் மீண்டும் பார்த்துப் பழகிய பெரியோரிடமிருந்து கற்றுக் கொண்ட, மனோநிலையில் (கண்டிப்பான

- அதிரும் தொனியில் அல்லது அரவணைத்து ஆறுதல் தரும் தொனியில்) உரையாடுவது.

(2) வளரும் மனோநிலை :

ஆள் வளர் வளர், அனுபவம் பெறப் பெற - எந்த ஒரு கருத்தையும் உள்வாங்கி, யோசித்து பதில் கூறும் பக்குவமான மனோநிலையைக் குறிப்பதாகும். இதை ஒரு கணிப்பொறியின் செயல்பாட்டோடு ஒப்பிடலாம். (காரண காரியங்களை அலசி ஆராயும் நிதானமான தொனியில் உரையாடுவது)

(3) குழந்தை மனோநிலை :

குழந்தையாக இருந்து பெரியவராக வளரும் நம் ஒவ்வொருவருள்ளும் உள்ளறப் புதைந்து கிடக்கும் - குழந்தைப்பிருவ மனோ நிலை. இது எவ்வித காரண காரியத்துக்கும் ஆட்படாமல், தன்னிச்சையாகவோ அல்லது ஒருவரின் வளர்ப்புச்சுழலைப்பொறுத்து வெகு இயல்பாகவோ அல்லது விளையாட்டுத்தனமாகவோ வெளிப்பட்டு நம் உரையாடலில் பங்கேற்கிறது.

இந்த மூன்று நிலைகளே, நாம் ஒருவரோடு ஒருவர் உரையாடும்போது நம்மையும் அறியாமலேயே நாம் கையாண்டு வரும் அனுகுமுறையாகும் என ஏரிக்பெர்ன் பகுத்துக் காட்டுகிறார்.

இந்த அனுகுமுறையின் அடிப்படையில் நடைபெறும் அன்றாட உரையாடல்களை மூன்று விதமாகப் பிரிக்கிறார்.

(1) இனக்கமான பரிமாற்றம் (அல்லது) நிறைவான பரிமாற்றம் (Complementary transaction)

(2) பிணக்கமான பரிமாற்றம் (அல்லது) முரணான பரிமாற்றம் (Crossed transaction)

(3) வஞ்சகமான பரிமாற்றம் (அல்லது) உள்ளோன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசும் பரிமாற்றம் (Ulterior transaction)

இவ்வாறு... மூன்றுவித மனோநிலைகளிலிருந்து - உரையாடி, நாம் உருவாக்கும் மூன்று வகையான உறவுப் பிரிமாற்றங்களை இங்கே எடுத்துக்காட்டுகளின் மூலம் காண்போம்...

அது நம் புரிதலையும், உணர்வு நிலையையும் மேம்படுத்திக் கொள்ள பெரிதும் உதவும் எனக் கருதுகிறேன்.

ஓவ்வொருவருள்ளும் ஒளிந்து கொண்டிருக்கும் 3 மனோநிலைகள் இவைதான்

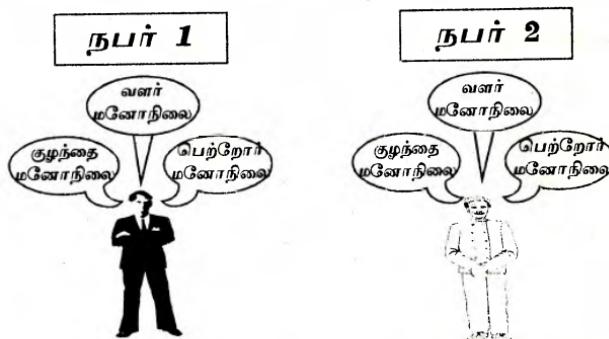
பெம் → பெற்றோர் மனோநிலை

வம் → வளர் மனோநிலை

கும் → குழந்தை மனோநிலை

இந்த மூன்று மனோ நிலைகளுமே நம் ஓவ்வொருள்ளும் ஒளிந்திருக்கின்றன.

நாம் உரையாடும் - தருணங்களை உற்றுக் கவனித்தால் நம்மையும் அறியாமல் இந்த மூன்று மனோநிலைகளிலிருந்து நாம் உரையாடுவதை உணர முடியும்.

மேற்காட்டிய மனோ நிலைகளில், உரையாடியும், உறவாடியும் வாழ்ந்து வரும் ஓவ்வொரு மனிதரும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்தில் அதாவது ஏறத்தாழ 40 வயதின் பிறகு, எரிக்பெர்னால் வரையறுக்கப்பட்ட நான்கு வாழ்நிலைகளில் ஏதேனும் ஒன்றினுள் இடம் பிடித்து விடுகின்றனர்.

அப்படி அவர்கள், தங்களுக்கென ஒரு குறிப்பிட்ட வாழ்நிலையை (Life Position) தாமே கட்டமைத்துக் கொண்ட பின்னர், அவர்களை அதிலிருந்து பெயர்த்து மாற்றியமைத்தல் பெரும் காரியமாகிவிடும். என்றாலும் போதிய பயிற்சிகளின் மூலம், உகந்த நிலையை அடைய முடியும்.

அந்த நான்கு வகை வாழ்நிலைகளை இங்கே காண்போம்.

(1) நானும் சரி, நீயும் சரி....	- முதல் வாழ்நிலை
(2) நான் சரி நீ சரியல்ல	- இரண்டாம் வாழ்நிலை
(3) நான் சரியல்ல ... நீ சரி	- மூன்றாம் வாழ்நிலை
(4) நானும் சரியல்ல,
நீயும் சரியல்ல	- நான்காம் வாழ்நிலை

இந்த நான்கு நிலைகளை வந்தடையும் ஒவ்வொருவரும் ஏன் அந்தந்த நிலைகளில் வந்தமர்ந்தனர்.. அப்படிப்பட்டவர்களின் நடவடிக்கைகள் எப்படிப்பட்டவையாக இருக்கும்?

அத்தகைய வாழ்நிலையால் அவர்களும், மற்றவர்களும் சந்திக்கும் சிக்கல்கள் என்னென்ன எனவும் நாம் இப்போது காண இருக்கிறோம் அது - நம் மேம்பாட்டிற்கு பெரிதும் உதவுவதாக அமையும்..

முதல் வாழ்நிலையாகிய நானும் சரி ... நீயும் சரி - என்னும் நிலையை அடைந்திருப்பவர்கள் - பண்பட்ட மனோபாவத்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள். அவர்களின் பிறப்பும் - வளர்ப்பும் - இளைமைப் பருவமும், அரவணைப்பும் ஆதரவும் நிறைந்ததாகவும், அதன் மூலம் அவர்களது நியாயமான உணர்வுப்பூர்வமான ஏக்கங்களும் எதிர்பார்ப்புகளும், முறையாக நிறைவேறப் பெற்றவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

இவர்களின் நடைமுறை வெசு இயல்பானதாக இருக்கும், வாழ்வை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளும் தன்மையுடன் அமைந்திருப்பதால், தம்மைச்

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

சார்ந்தவர்களுக்கோ, பிறருக்கோ - மிகவும் இனிமையானதாகவும், மகிழ்ச்சி தரவல்லதாகவும் அமைந்து சிறப்புறும்.

இத்தகைய மனோபாவம் கொண்டவர்கள், அனைவராலும் விரும்பத்தக்கவர்களாக மாறி, இந்த பூமியின் வரங்களாக வந்து சிறப்பிப்பவர்கள். இவர்களைப் பெற்றிருப்பதால் இவர்கள் குடும்பமும், தேசமும், இந்த பூமியிலே பெருமைக்குரியதாகும்.

இரண்டாம் வாழ்நிலையாகிய நான் சரி நீ சரியல்ல - என்னும் நிலையை அடைந்தவர்கள், தமது இளமைக் காலத்தில், எதிர்மறை அங்கீகாரத்தை அல்லது நிராகரிப்பைச் சந்தித்தவர்களாக இருப்பவர்கள். இவர்கள் - எந்தத் தோல்விக்கும் பிறரையே காரணமாக்குபவர்கள். எந்த வெற்றிக்கும், “தான்தான் காரணம்” என்று பறைசாற்றுபவர்கள்.

இவர்களால், எந்த அணியையும் உருவாக்கவோ, இயக்கவோ, அல்லது நடத்திச் செல்லவோ இயலாது. இவர்கள் அணியோடு அணியாக இணைந்து இயங்க முடியாதவர்களாக இருப்பார்கள். இவர்கள் வெற்றிபெறத் துடிப்பவர்களாக இருப்பார்கள். ஆனால் வெற்றிக்கான காரணிகளை சரிவர அடையாளம் காணத் தவறிவிடுவார்கள்.

காரணம், தன்முனைப்பு அதிகமாகி தானின்னும் அகம்பாவமாக மாறி நிற்கும் நிலையை அடைந்தவர்கள் இவர்கள். அதாவது ‘தன்னிலையை’ சரிவர அறியாத ஆளுமைக்காரர்களாக இருப்பார்கள். இவர்களிடம் ‘குருட்டுப்பகுதி’யும் ‘மறைத்த பகுதியும்’ அதிகமாக இருக்கும். இதனால் இவர்களின் ‘இருட்டுப் பகுதியும்’ அதிகமாகவே இருக்கும்.

ஆதலால் இவர்களின் மனதின் திறந்த பகுதி முழுமையற்றுக் காணப்படும். அதனால் இவர்கள் தங்களின் முழுமையை உணராத நிலையில் இருப்பார்கள்.

இதன் விளைவாக, தம்மைச் சார்ந்தும், தம்மோடு இணைந்தும் வாழ்வர்களின் மனதைப் புண்படுத்துவதோடு, தமக்கென உண்மையான

உறவுகளையும் பெற முடியாதவர்களாக வாழ்வதற்கான் இதனால் இவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் குறுகிய மனக் காரர்களாகவும், அதனால் “அகம்பாவும்” நிறைந்தவர்களாகவுமே பின்னோக்கித் தள்ளப்படுவார்கள். - இதனால் பிற்காலத்தில் உடல் நோய்களும் பெறுவார்கள். பிற்றால் வெறுக்கப்படுவார்கள்.

திறமைகள் இருந்தும், தமது முழு சுய ரூபத்தை வெளிப்படுத்தாமலேயே இவர்கள் பயணம் நிறைவடைய நேரும் தன்னிலையை அறியாமையால் சில சமயங்களில் யாருக்காகவோ தாம் தியாகம் செய்வதான் தவறான நிலைக்குத் தம்மைத் தாமே தள்ளிக்கொண்டு தம்மையே ஏமாற்றிக்கொள்வார்கள். இவர்களின் மனந்திறக்க வேண்டுமெனில் ஒரு சிறந்த மனோதத்துவ நிபுணரை அனுகி ஆலோசனை பெற வேண்டும். அல்லது இவர்களிடம் அத்தகைய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவல்ல ஒரு சம்பவம் அல்லது மாமனிதர்களின் சந்திப்பு நிகழ் வேண்டும். அப்போது அவர்களே தம்மை மீட்டுக்கொள்ள முடியும்.

மூன்றாம் வாழ்நிலையாகிய நான் சரியல்ல, நீ சரி ... - என்னும் நிலையை அடைந்தவர்கள் பெரும்பாலும் கண்டிப்பான பெற்றோர்களால் வளர்க்கப்பட்டவர்களாகவும், எடுத்த பல காரியங்களிலும் தோல்வி அடைந்தவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

இவர்களின் மனோநிலை - தாழ்வு மனப்பான்மையால் நிறைந்து தன்னம்பிக்கை அற்றவர்களாக இருப்பார்கள். முடிவெடுப்பதில் பலவீனமானவர்கள், முதல் நிலையை விரும்பி அடைய மாட்டார்கள். தலைமைப் பண்பின்றி - பிறரைப் பின்பற்றுபவர்களாகவே இருப்பார்கள். பிறரைச் சார்ந்திருப்பார்கள்.

வெற்றிபெற இயலாதவர்களாக இருப்பார்கள். குற்ற உணர்வுகொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். இவர்களிடம் மனதின் “மறைத்த பகுதி” அதிகம் இருக்கும்.

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

இவர்கள் இதே வாழ்நிலை கொண்ட பெற்றோர்களால் அல்லது இரண்டாம் வாழ்நிலை கொண்ட பெற்றோர்களால் வளர்க்கப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள். இவர்களுக்குத் தேவை நம்பிக்கையும், ஆறுதலும் தருபவர்களே.

துணிவற்ற இவர்களின் தன்மை இவர்களை முழுமையாக வெளிப்படுத்தாத நிலைக்குத் தள்ளிவிடும்.

நான்காம் வாழ்நிலையாகிய நானும் சரியல்ல, நீயும் சரியல்ல என்னும் நிலையை வந்தடைந்தவர்கள் பெரும்பாலும் தங்களது குழந்தைப்பருவத்தில் இதே வாழ்நிலையைக் கொண்ட பெற்றோராலும் மற்றோராலும் குழ்ப்படிருந்திருக்கலாம். சரியான சுயமதிப்பு இல்லாமல் வளர்ந்து - பிறரையும் மதிக்கும் பாங்கை இழந்து வாழ்வின் மீது ஒட்டுமொத்தமான நம்பிக்கை இழப்புக்கு ஆளானவர்களாக இவர்கள் காணப்படுவர். இந்த வாழ்நிலையானது யாருக்கும் பயன்தராததாகும். இந்த வாழ்நிலையை அடைந்துவிட்டவர்கள் தம்மையும் வருத்தி; பிறரையும் வருத்தும் மனோபாவம் கொண்டோராயிருப்பர். பயனற்ற வேலைகளையே செய்வர். இவர்களின் இறுதிநிலை, பிறரை மட்டுமல்லது தம்மையும் பழித்துக் கொள்வதாகவும் ... அழித்துக் கொள்வதாகவும் அமைந்து சீரழிக்கும்.

நான்கு வாழ்நிலைகள்

நான் சரி, நீ சரி (1)	நான் சரியல்ல, நீயும் சரியல்ல (3)
நான் சரி, நீ சரியல்ல (2)	நானும் சரியல்ல, நீயும் சரியல்ல (4)

நான்கு வாழ்நிலைகளின் குணாதிசயங்கள்

(1)	(2)
மகிழ்ச்சியும் நம்பிக்கையும் மிகுந்து எதையும் ஏற்றுச் சமாளிக்கும் மனோபாவம்	அகம்பாவமும் கோபமும் மிகுந்து தீர்த்துக்கட்டத் தூண்டும் தீவிர மனோபாவம்
(3)	(4)
சுயமற்ற, சார்ந்திருக்கிற நம்பிக்கையற்ற - ஒடி ஒளிகின்ற மனோபாவம்	வெறுப்பாலும் விரக்தியாலும் ஆட்டுவிக்கப்பட்டு எதிலும் நம்பிக்கையற்றுப் பிறவிப் பயணமிக்கும் மனோபாவம்

வாழ்நிலைகளும்

வாழ்க்கை குறித்த பார்வைகளும்

- (1) "நானும் சரி : நீயும் சரி" என்பவர்கள் வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே, வாழ்வோம், வளர்வோம் எனப் புரிந்து கொண்டவர்கள்
- (2) "நானே சரி நீ சரியல்ல" என்பவர்கள் "நீ தகுதியற்றவன், வழிவிடு, வெறியேறு" - என தன்னையறியாத் தன்மையால் அகம்பாவம் கொண்டு அரற்றுபவர்கள், பின்னாளில் தனித்து வாழ நேருவேராவர்
- (3) "நான் சரியல்ல, நீயே சரி" என்பவர்கள் "நானும் ஒரு மனிதனா? வெறும் உதவாக்கரை... நீ மேன்மையானவன், நானோ தகுதியற்றவன்"

எனத் தண்ணம்பிக்கை இழந்து -
தன்னைத் தானே தாழ்த்திக் கொண்டு
தப்பிக்க முயல்வார்கள். இவர்கள்
முன்னணிக்கு வர இயலாதவர்கள்

- (4) “நானும் சரியல்ல,
நீயும் சரியல்ல”
என்பவர்கள்

வாழ்க்கை ஒரு வறண்ட
பாலைவனம்; எல்லாமே மாயம் -
எனப் புலம்பி, எந்த நன்மைக்கும்
வழி விடாதவர்களாக -
வாழ்க்கைக்கே \ பூமிக்கே
சமையாக அமைந்து சீரழிப்பவர்கள்.

உங்கள் முன் சில வினாக்கள்

- (1) மேற்கண்ட மனோபாவங்களுள்
எந்த மனோபாவம் உங்களைக் கவர்கிறது?
- (2) மேற்கண்ட வாழ்நிலையினுள்
உங்கள் வாழ்நிலை எத்தகையதாய் இருக்கிறது?
- (3) மேற்கண்ட பார்வையில் எத்தகைய பார்வையை நோக்கி
நீங்கள் உங்கள் பார்வையை நகர்த்த விரும்புகிறீர்கள்!

இந்தக் கேள்விகளை நாமே நம்மை நோக்கி
உண்மையாகவே கேட்டு அவற்றுக்கான உள்ளார்ந்த பதில்களைக்
கண்டதைய வேண்டியது நமது பொறுப்பு ... அல்லவா?

* * * * *

உரையாடும் கலை (Communication Skill)

பொதுவாக,

எந்த ஒரு உரையாடலின் போதும், ஒருவரின் கூற்று, மற்றவரை மறுமொழி அளிக்குமாறு தூண்டுகிறது அல்லவா?

அப்போது, முதலாமவர் முன்கண்ட 3 மனோநிலைகளில், எந்த மனோநிலையிலிருந்து உரையாடுகிறார் என்பதையும், அதனால் தூண்டப்படும் இரண்டாமவர் எவ்வித மனோநிலையிலிருந்து பதிலளிக்கிறார் என்பதையும்; அந்த உரையாடலானது அவர்களின் உறவில் ஏற்படுத்தும் விளைவுகளையும் ஆய்ந்து செயல்பட்டால் நமது உறவுகளை இனக்கமானதாக அமைத்துக் கொள்ள முடியும்..

இது மேலோட்டமான பார்வைக் குக் கடினமானதாகத் தென்பட்டாலும்,

உண்ணமான உரையாடலின் தேவையையும்

இனக்கமான உறவாடலின் அவசியத்தையும்

உணர்நோகிற போது - இது ஒரு மனப்பழக்கமாக மாறி... நம் ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கையையும் ஒளிமயமாக்குவதற்கான உத்திரவாதம் அளிக்கும்.

மூன்று வித மனோநிலைகளிலிருந்து - நாம் உரையாடுவதன் மூலம், மூன்று விதமான பரிமாற்றங்களை உருவாக்குகிறோம், என முன்னரே கண்டோம். அவையாவன :

- (1) இவைக்கான பரிமாற்றம்
- (2) பினாக்கத்தில் முடியும் பரிமாற்றம்.
- (3) உள்ளூன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசும் வஞ்சகப் பரிமாற்றம் ...

இந்த மூவகைப் பரிமாற்றங்களில் எது நம் வாழ்க்கைக்கு உகந்தது?

இனக்கமான உரையாடலா?

பினக்கந்தரும் உரையாடலா?

வஞ்சகமான உரையாடலா?

இனக்கமான பரிமாற்றந்தானே? - இதனை எப்படி நம் வாழ்க்கையின் வழக்கமாக்குவது?

நமது உரையாடலின்மீது நம் கவனத்தைக் குவிப்பதும், பிறகு, இனக்கமான பரிமாற்றத்திற்கான யுத்திகளை நடைமுறையில் தொடர்ந்து கையாண்டு பயிற்சி பெறுவதும் பேருதவியாக அமையும்.

* * * * *

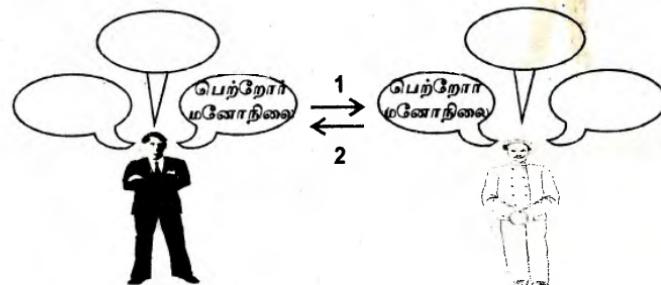
இப்போது, மூன்றுவித மனோநிலைகளையும் - அவற்றால் விளையும் மூன்று வித பரிமாற்றங்களையும் - எடுத்துக்காட்டுகளின் மூலம் புரிந்து கொள்வோம்.

முதலாவதாக :

பெற்றோர் மனோநிலையில் உரையாடும்
இருவரின் இனக்கமான பரிமாற்றம்

நபர் 1 : தற்போதைய திரைப்படங்கள், பார்க்கும் படியாகவா இருக்கின்றன?

நபர் 2 : கொடுமைங்க, ஒன்றுகூட குடும்பத்தோடு பார்த்து மகிழும் படியாக இல்லை.

இந்த உரையாடலில் இரண்டு நபர்களுமே கண்டிப்பான பெற்றோர் நிலையில் உரையாடினாலும், எடுத்துக் கொண்ட கருத்தின் உடன்பாட்டால் அது ஊக்கமளிக்கும் இனக்கமான உரையாடலாக மலர்ந்திருப்பதை நாம் உணர முடியும்.

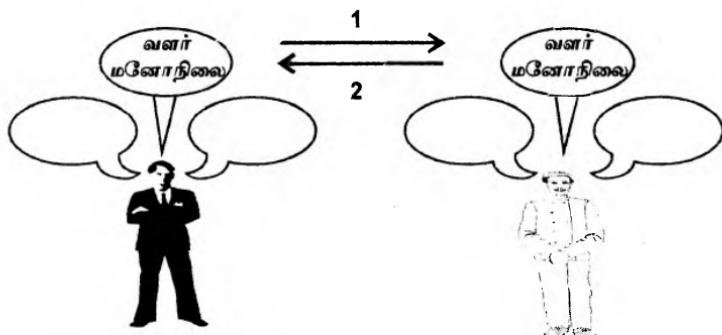
ஒரு வேளை, இருவரிடமும் கருத்து வேற் றுமை இருந்திருந்தாலும் அவணைக்கும் பெற்றோர் நிலையிலிருந்து உரையாட தமது முரண்பாட்டைக் கூட முறையான இனக்கமான பரிமாற்றமாக மாற்றி விடமுடியும் இப்படி..

நபர் (2) : 'பல படங்கள் சிரில்லை யென்றாலும் சில படங்கள் நன்றாகவே வருகின்றன அல்லவா?'*

* * * * *

இரண்டாவதாக :

வளர்ந்த மனோநிலையில் உரையாடும் இருவரின்
இனக்கமான பரிமாற்றத்தை எடுத்துக்கொள்வோம்.

நபர் 1 : சென்னையிலிருந்து, பேருந்துப் பயணத்தின் மூலம் திருச்சியை அடைய எவ்வளவு நேரம் ஆகும்?

நபர் 2 : சுமார் ஆற்றரை மணி நேரமாகும்.

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

இருவர் தான் அறிந்துகொள்ள விரும்பிக் கேட்ட கேள்விக்கு, அவருக்கு உதவும்படியாகத் தாமறிந்த விடையைத் தெளிவாக, நேரடியாக (இனக்கமான முறையில்) வழங்கியிருப்பது - அந்த இருவரின் வளர் மனோநிலையை நமக்கு எடுத்துரைக்கிறது அல்லவா?

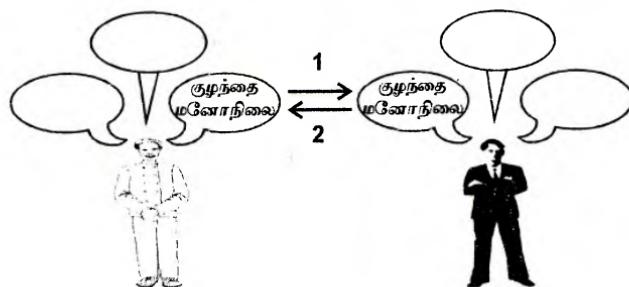
இந்த உரையாடலையும் பின்கமான பரிமாற்றமாக மாற்றி உறவை முறித்து விட முடியும் இப்படி..

நபர் (2) “என்னை ஏன் கேட்கிறீர்கள்?” என்று கண்டிப்பான பெற்றோர் மனோ நிலைக்கு மாறி.

* * * * *

முன்றாவதாக :

குழந்தை மனோநிலையில் நிகழும் இனக்கமான உரையாடலுக்கான எடுத்துக்காட்டு..

நபர் 1 : உன் கோட் ரெம்ப அழகா இருக்கே!.

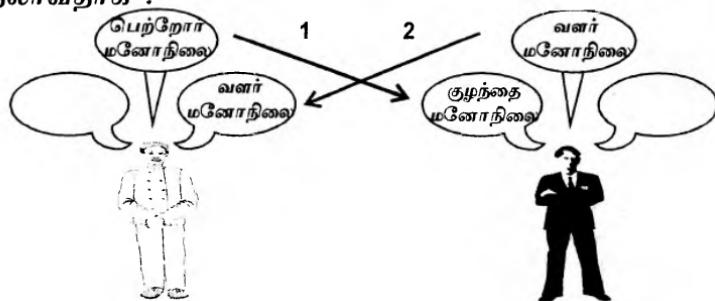
நபர் 2 : ஆமாமா... இது எங்க மாமா எடுத்துக் கொடுத்த கோட் ... எனக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும்.

இருவரும் எடுத்துக்கொண்ட கருத்தே, குழந்தைத் தன்மையைப் பிரதிபலிக்கிறது அல்லவா? இங்கே முதல் நபரின் கேள்வியை, குழந்தைத் தன்மையோடு இரண்டாம் நபர் அனுகாமல் பெற்றோர் மனோநிலைக்குச் சென்று பதில் கூறியிருந்தால் அது இனக்கமான பரிமாற்றமாக

இல்லாமல், உறவை முறிக்கும் பரிமாற்றமாக மாறிவிடும் வாய்ப்பு உள்ளதை உணரமுடிகிறதா? “என் கோட் எப்படி இருந்தா உனக்கென்ன?”

அடுத்ததாக (பிணக்கமான) முறிக்கும் பரிமாற்றத்திற்கான எடுத்துக்காட்டுகளைக் காண்போம்.

முதலாவதாக :

நபர் 1 : அடுத்த தஞ்சாவூர் பஸ் எப்ப சார் வரும்?

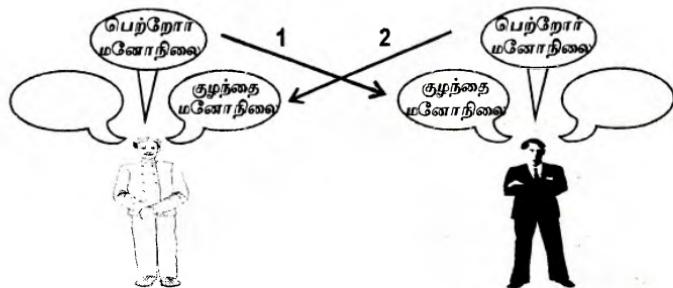
நபர் 2 : அதை ஏன் என்னிடம் கேட்கிறீர்?

முதல் நபர், வளரும் பக்குவ நிலையிலிருந்து கேள்வி கேட்கிறார். பக்குவ நிலையிலேயே பதிலை எதிர்பார்க்கிறார். ஆனால் இரண்டாம் நபரோ, வளர் நிலையை விட்டுவிட்டு, கண்டிப்பான பெற்றோர் நிலைக்குச் சென்று குதர்க்கமான பதில் கேள்வி கேட்டு, அவரை மடக்கி அந்த உறவை முறிக்கிறார்.

இரண்டாம் நபர் போதுமான வளர் நிலை மனோநிலை கொண்டவராக இருந்திருந்தால் “சாரி சார் எனக்குத் தெரியவில்லை அதோ நிற்கிறார் நேரங்காப்பாளர். அவரை அனுகிக் கேளுங்கள்” - என்று கூறி ஒரு இணக்கமான பரிமாற்றமாக இதனை மாற்றி இனிமை சேர்த்திருக்கலாம். அல்லவா?

* * * * *

இரண்டாவதாக :

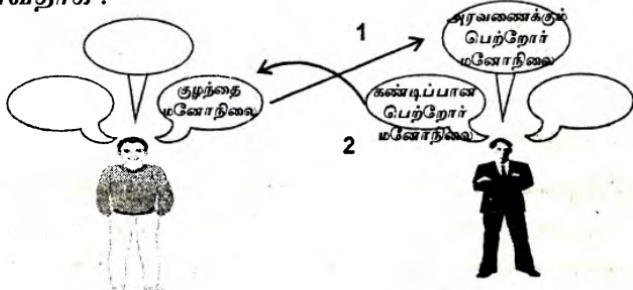
நபர் 1 : 'இங்கு கவனி, ஒவ்வொரு நாளும் நீ தாமதமாய் வருவது சரியில்லை'

நபர் 2 : அப்படியானால், மற்றவர்கள் எல்லோரும் சரியான நேரத்தில் தான் வருகிறார்கள் என்கிறீர்களா?

உற்றுக் கவனியுங்கள். முதலாமவர் சற்றே கண்டிப்பான பெற்றோர் மனோநிலையில், உரத்த தொனியில் உரையாடுகிறார்.

பதிலாக, இரண்டாமவர் குழந்தை மனோநிலைக்கோ அல்லது வளர் மனோநிலைக்கோ சென்று மறுமொழி சூறியிருந்தால் அது முறியும் பரிமாற்றமாக இல்லாமல் - இனக்கமானதாக மாறியிருக்கும் மாறாக அவரும் கண்டிப்பான பெற்றோர் நிலையிலிருந்து பதில் சூறியதால் அது முறியும் பரிமாற்றமாக நிலை கொண்டு விட்டது.

மூன்றாவதாக :

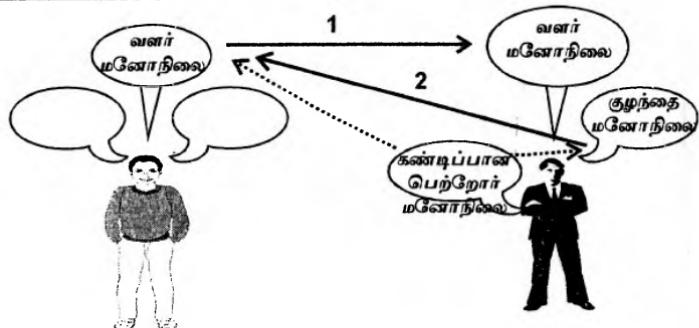
நபர் 1 : 'என் எனக்கு மட்டும் எப்போதும் இப்படி நடக்கிறது?'

நபர் 2 : 'புலம்பியது போதும் போய் வேலையைப் பாரு..'

முதலாம் நபர், அரவணைக்கும் பெற்றோர் மனோநிலையை எதிர்நோக்கி, குழந்தை மனோநிலையில் உரையாடுகிறார். ஆனால் இரண்டாமவரோ.. அதற்குச் செவி சாய்க்காமல் கண்டிப்பான பெற்றோர் நிலையில் கடிந்து கொள்கிறார்... இது பரிமாற்றத்தை முறித்து விடுவதாக அமைந்துவிடுகிறது.

அடுத்ததாக..

வஞ்சகப் பரிமாற்றத்திற்கான எடுத்துக்காட்டுகளைக் காண்போம்:

நபர் 1 : தஞ்சாவூருக்கு அடுத்த பஸ் எத்தனை மணிக்கு சார்?

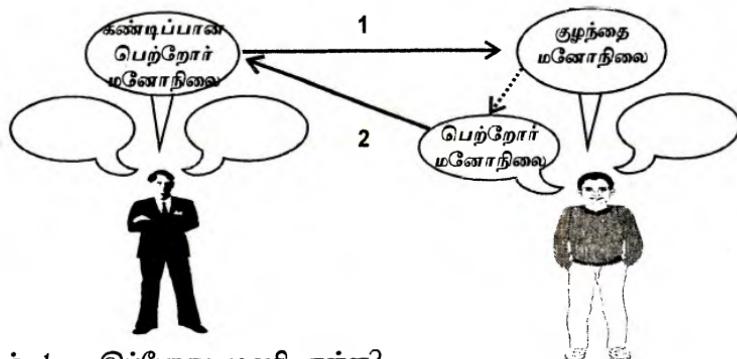
நபர் 2 : அது வரும் போது பார்த்துச் சொல்கிறேன்.

முதலாமவர் பக்குவய்ப்பட்ட (வளர்) மனோ நிலையிலிருந்து, தன் ஜயத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.

ஆனால் இரண்டாமவரோ, கண்டிப்பான பெற்றோர் மனோநிலைக்கு ஆளாகி, அந்த கோபத்தை அப்படியே வெளிப்படுத்தாமல் குழந்தை மனோநிலைக்குத் தாவி வஞ்சகமாக அல்லது குதர்க்கமாக வெளியிடுத்துகிறார்.

இத்தகைய உரையாடல் நாளைடைவில், ஒருவரின் மதிப்பை, நம்பகத்தன்மையைத் தகர்த்துவிடும். அதுமட்டுமல்லாமல், இத்தகைய வஞ்சக உரையாடல், மேலும் அதிகமான வஞ்சக உரையாலுக்கே வழிவகுக்கும்.

* * * * *

நபர் 1 : இப்போது மணி என்ன?

நபர் 2 : எட்டு பதினெண்து தான் மேடம்.

அதாவது தொடர்ந்து தாமதித்து வரும் ஒரு மாணவனைக் கண்டிக்கும் முகமாக கண்டிப்பான் பெற்றோர் மனோநிலையிலிருந்து பேச எண்ணி, அதை நேரடியாகச் சொல்லாமல், நேரம் தெரியாதது போல் வஞ்சமாகக் கேட்கிறார்.

இயல்பான குழந்தை நிலைக்குச் சென்று பதிலளிக்க வேண்டிய மாணவனும் ஆசிரியரின் வஞ்சகத்தைப் புரிந்து கொண்டு கோபமுற்ற நிலையில் குட்டி மாஸ்டர் என்னும் மனோநிலைக்குப் போய் குதர்க்கமாக பதில் கூறி நிற்கிறான்.

இது, ஆசிரியரின் கோபத்தை மேலும் தூண்டுவதாகவே அமைந்து துன்பத்தைத் தரும் பரிமாற்றமாகும்.

இத்தகைய பரிமாற்ற ஆய்வுகள் நமக்குச் சொல்லித்தருபவை இரண்டு உண்மைகளைத்தான்.

- (1) உரையாடும் தருணத்தில், நமது உணர்வின் மீது அறிவைச் செலுத்த வேண்டும். (வேகத்திற்கு பதிலாக விவேகம் கொள்ள வேண்டும்)
- (2) உரையாடும் மனோபாவம் மற்றும் தொனியில் நம் கவனத்தைக் குவித்துப் பழக்க வேண்டும்.

இந்த ‘உணர்வு’ மற்றும் ‘தொனி’ இரண்டிலும் கவனம் குவிப்பது இயல்பாக அமைந்து விட்டால் உரையாடல் இனிமையாகி விடும். இதையே - ‘யாகாவாராயினும் நாகாக்க’ - என்கிறது குறள்.

டாக்டர் எரிக் பெர்ன் கண்டறிந்து வகைப்படுத்தும்

மனோ நிலையும், பரிமாற்ற வகையும் நடைமுறையில் நம் பரிமாற்றத்தைச் செப்பனிட்டுக் கொள்ள உதவுகிறது.

**குதர்க்கப் பரிமாற்றத்தையும்
பிணக்கப்பரிமாற்றத்தையும் தவிர்த்து**

நல் இணக்கமானதோர் பரிமாற்றத்தை நாம், நானும் வாழ்வில் கடைப்பிடித்து சமூகமான நல்உறவுக்கு வழி காணவும் உதவுகிறது.

இதனைக் கடைப்பிடித்தல் -

நம் உயர்நிலைக்கு வழிகோலும் என உறுதியாக நான் நம்புகிறேன்... இதனை ... நீங்களும் நிச்சயமாக உணர்வீர்கள்

இப்படி...

நாம், நம் உணர்வுகளையோ கருத்துக்களையோ தகவல்களையோ - பரிமாறிக் கொள்ளும் நடைமுறை வாழ்வில், ஓவ்வொருவரின் மனோ நிலை மற்றும் குழ்நிலை அறிந்து உணர்ந்து - பகிர்ந்து கொள்ளும் பக்குவத்தைப் பெற்றால் வாழ்க்கை - இதமானதாகவும் பதமானதாகவும் அமைந்து சிறக்கும்.

அத்தகைய பக்குவம் கைவசம் வர வேண்டுமென்றால் நாம் ஓவ்வொருவரும் நம் உரையாடலின் போது மிகுந்த தன்னுணர்வோடும், குழல் மற்றும் - பிறர் குறித்த விழிப்புணர்வோடும் நடந்து கொள்ளப் பழகுதல் அவசியம்.

அதற்கான பயிற்சியாகவே, நாம் உரையாடும் ஓவ்வொரு கணத்திலும் உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும்.

* * * * *

நாம் ஒவ்வொருவரும்; தத்தமது சரியற்ற உணர்ச்சிகள் எவை எவை? அவை எப்படி - எப்போது உருவாகின்றன - என்பதைப் புரிந்து கொண்டால் - நாம் நமது வாழ்நிலையை (முன்னர் கண்ட 4 வாழ்நிலைகளை) மாற்றி அமைத்துக் கொள்ள முடியும்.

நமது பக்குவமான மனோநிலையைய் பயன்படுத்தி நம் வாழ்க்கைக்கு வளத்தையும் வனப்பையும் கூட்ட முடியும்,

நம்மை நாமே மேம்படுத்திக் கொள்ள முடியும்

நம் உள்ளத்தில் பதிவாகியுள்ள கண்டிக்கும் பெற்றோர் என்னும் பழைய மனோநிலையையும், பிறிடமிருந்து நாம் பெற்ற அல்லது பெற்றுவரும் நம்மைப் பற்றிய எதிர்மறைச் செய்திகளையும் - புறக்கணித்துத் துரத்தியடித்து -

அதற்கு மாறாக நம்மிடமுள்ள நியாயமான உணர்ச்சிகளைச் செம்மைப்படுத்தி - நம் சுயமதிப்பைப் பெருக்கிக் கொண்டால், நம் மனவளம் பெருகி 'நானும் சரி நீயும் சரி' - என்னும் முதன்மையான, மேலான வாழ்நிலையை அடைவதோடு, அத்தகைய நிலைமிலேயே நிலை கொள்ளவும் முடியும்.

நாம் மேற்கொள்ளும் சுய சோதனையும், நாம் உணரும் சுய மதிப்பும், தன் முனைப்பும், நமது விடா முயற்சியும் - முதல் நிலையை நோக்கி நம்மை நகர்த்தும் என்பதில் எவ்வித ஜயமுமில்லை.

மாறாக, விரும்பத்தகாத பிற மூன்று வாழ்நிலைகளை பிறநுடைய தாக்கத்தாலும் குழ்ச்சியாலும்.. - நாம் அடைய நேருகிறது...

நம் மேன்மையை, நம் முயற்சியால் அடையப் போகிறோமா? அல்லது பிறர் கையில் நம்வாழ்வை ஒப்படைத்துவிட்டு பின்னடைவை எய்தப் போகிறோமா?
இதுவே இன்றைய கேள்வியும் தேவையாகும்!

- இது உணர்ப்படுகிற போது - நம்மால் உண்ணத் தீவிரமான அடையப்பட்டு விடும்! இது சத்திய வாக்கு மட்டுமல்ல சாத்தியமான வாழ்க்கையும் கூட!

தலைமைதாங்க வரநுங்கள் ... (Come on to Lead)

தலைவர்கள் பிறக்கிறார்களா? அல்லது உருவாக்கப் படுகிறார்களா? என்பது சமூக விஞ்ஞானிகளின் முன்னிற்கும் வெகுநாளைய சவால். என்றாலும், தலைமை என்பது கீழ்க்காணும் நான்கு முக்கியக் காரணிகளைப் பொறுத்தே உருவெடுக்கிறது.

- 1) ஒரு சமூகத்தின் அல்லது குழுவின் தேவை
- 2) குறிப்பிட்டதோரு சந்தர்ப்ப சூழல்
- 3) தனிமனிதனின் தன்னாளுமை
- 4) மேற்கண்ட மூன்றின், ஒன்றுக்கொன்றான தொடர்பு ஆகியவற்றைப் பொறுத்தே 'தலைமை' அமைகிறது.

தலைமை ஏற்பதில் உள்ள பல்வேறு பாணிகளைப் பற்றி உங்களோடு பசிர்ந்து கொள்கிறேன்.

1. சர்வாதிகார பாணி
- 2 அனுசரிக்கும் பாணி
3. ஜனநாயகப் பாணி
4. சாதிக்க முனையும் பாணி
5. பணியை முன்னிறுத்தும் பாணி
6. மக்களை முன்னிறுத்தும் பாணி

என மேலும் பல பாணிகள் இருப்பினும் இவையே குறிப்பிடத்தக்கவை.

எந்த பாணி, எந்த இடத்தில் பொருந்துமே அந்த பாணியை அந்த இடத்தில் பொருத்தித் தன் பங்கைச் சரியாக ஆற்றவல்லவனே தலைசிறந்த தலைவர்களாவான்.

இந்தக் கலையைக் கைவரப் பெறவேண்டுமானால், சில அடிப்படைக் கூறுகளை அறிந்து கொள்ளல் அவசியமாகும். உன்னதமான தன்னாளுமையை வளர்த்துக்கொள்ளும் ஒருவன் தன்னிகரில்லாத் தலைவனாக விளங்கமுடியும். அத்தகைய தலைமைக்கான பண்புகளாக கீழ்வருவனவற்றை மனதில் நிறுத்திக்கொள்ளுதல் நமது தலைமைத் தகுதியை மேம்படுத்திக்கொள்ளப் போகுவிப்பியும்.

1. தன்னை அறியும் பக்குவம் பெறவேண்டும்.
 2. தன்முனைப்புக் கொண்டு முன்னிற்க வேண்டும்.
 3. நல்ல முன்னுதாரணமாய்த் திகழ வேண்டும்.
 4. முன்னெச்சரிக்கை, முன்யோசனை மற்றும் முன்மொழிதல் இவை முன்றும் கைவரப்பெறவல் வேண்டும்.
 5. தன்னம்பிக்கையும், மன உறுதி தளராமையும் அவசியமாகும்.
 6. பொதுநலனே தன்னலமாய்ப் போற்றும் பெருந்தன்மை மிக வேண்டும்.
 7. வேகம் கொள்ளலாம். எனினும் விழிப்புணர்வும், விவேகமும் கைவரப் பெற வேண்டும்.
 8. தீர்க்கதறிசனமும், திட்டமிடும் திறனும் வேண்டும்.
 9. கச்சிதமான முடிவைக் காலத்தே எடுக்கும் கலையைக் கைவரப் பெற வேண்டும்.
 10. இலக்கை அறிந்து, உணர்ந்து குறித்துக்கொள்ள வேண்டும்.
 11. தீர்வை நோக்கிடும் திட்டங்கள் தயாரிக்க வேண்டும்.
 12. மேலும் முடிச்சு விழாமஸ், சிக்கலை அவிழிக்கும் சூத்திரம் அறிய வேண்டும்.
 13. சூழவினரோடு கலந்து ஆலோசிக்கும் கலை பழக வேண்டும்.
 14. காலவரையறை குறித்த கவனம் வேண்டும்.
 15. ஆர்வமும், ஈடுபாடும், அர்ப்பணிப்புத்தன்மையும் ஒருங்கிணைய வேண்டும்.
-

16. சுயசிந்தனை, சுய கட்டுப்பாடு மற்றும் சுயமதிப்பு இவையே சுதந்திரத்தின் பொருள் என்று உணர வேண்டும்.
17. புதிய பார்வை பார்க்க வேண்டும், புதிய வார்த்தை பேச வேண்டும்.
18. புன்னகை பூத்த முகம் வேண்டும், புதுமைகள் புரியும் மனம் வேண்டும்.
19. மனித வளம், பொருள் வளம் இவற்றை முறையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
20. மதிப்பீடு தவறாமையும், மனோபாவம் குலையாமையும் அவசியமாகும்.
21. மன்னிக்கும் மனம் கொண்ட மன்னவனாய்த் திகழு வேண்டும்.
22. உதவும் எண்ணம் உதிரத்தில் பாய வேண்டும்.
23. உள்ளமும் உதும் ஒன்றாக உரையாட வேண்டும்.
24. அனுபவத்திலிருந்து கற்றல் அவசியம்.
25. அறிவாற்றலைப் பெருக்கிக் கொள்தல் அவசியம்.
26. உனர்ச்சியின் மீதான ஆளுமை உண்ணதமாகும்.
27. தன் பேச்சாலும், செயலாலும் ஓர் அணியையோ, ஓர் சூழலையோ தன்வசப்படுத்தும் தனித்தன்மை பெற வேண்டும்.

மேற்காண்டும் திறனெல்லாம், உண்ணதமான தன்னாளுமையின் அடையாளங்களாகும். இவற்றை உள்ளடக்கிய ஒவ்வொருவரும் சூழலுக்கேற்ப தமது தலைமைப்பண்பை வெளிப்படுத்தி தம்மைச் சார்ந்தோரை வெற்றியை நோக்கி வழிநடத்தும் சாதனையாளராக விளங்குவர் என்பதில் ஜயமில்லை.

* * * * *

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

சிக்கலுக்கான தீர்வு காணுதலும், சீரிய முடிவெடுத்தலும் (Problem Solving and Decision Making)

நிலைமைக்கேற்ற முடிவெடுத்தலே, நல்ல தலைமைக்கு அழகு! உண்மைதானே!

ஓவ்வொரு தொடக்கமும், நாமெடுக்கும் நல்ல முடிவைப் பொறுத்தே அமைகிறதல்லவா?

இவ்வகை நோக்கி இயங்கும் எவரும் இடையூறுகளைச் சந்திப்பது இயல்பு. அந்த இடையூறுகளையே நாம் சிக்கல்கள் என வரையறுக்கிறோம். சிக்கல்கள் காணுமிடத்து நாம் சிக்கிக்கொண்டால் நமது பயணம் தடைபட்டுப்போகும்.

அப்படித்தடைப்பாமல் நமது பயணம் தொடர வேண்டுமெனில் சிக்கலுக்கான தீர்வு காணுதலில் காலதாமதம் காட்டாமல் உண்டியாய் தீவிரம் காட்ட வேண்டும்.

சிக்கலைத்தீர்க்கும் பக்குவம் சீரிய தலைமைக்கு அழகாகும்.

இன்னும் சொல்லவேண்டுமென்றால்

மிகவும் மோசமான சிக்கல் நிறைந்த குழ்நிலையே மகத்தான தலைவர்களைக் கண்டெடுப்பதற்கு உதவியாய் இருக்கின்றன!

ஆமாம் -

சிக்கல்கள் அத்தனை வலிமையானவை! அந்தகைய சிக்கல்ச்சுருக்கு உகந்த தீர்வினைக்காண வேண்டுமெனில் நாம் ஓவ்வொருவரும் மகத்தான வல்லமை பெறவேண்டும்.

சிக்கலைத்தீர்க்க முடியாமையாலும்,

சீரிய முடிவுகளை எடுக்கத் தவறியமையாலும்

சீரமிக்குபோன சாம்ராஜ்யங்கள் பல!

ஆதலினால் நாம், சிக்கலைத் தீர்க்கும் முறைமையையும், முடிவெடுக்கும் திறமையையும் நம்முன் வளர்த்துக்கொள்தல் நம் தன்னாளுமைச்சு சான்றாய் அமையும்.

* * * *

“முடிவெடுப்பதைத் தள்ளிப்போடுவதை விட, தவறான முடிவெடுத்தல்கூட சரியானதே” என்கிறது ஒரு பழமொழி.

ஏனெனில் முடிவெடுத்தல் என்னும் கலையே நம்மை முன்னேற்றும் கலைச்சங்கங் முக்கியமானதாகும்.

* * * *

- * +2 க்குப்பிறகு என்ன படிக்கலாம்?
- * அரசு வேலையா? (எங்கே கிடைக்கிறது?), தனியார் வேலையா?
- * சொந்தத் தொழிலா? வெளிநாட்டில் வேலையா?
- * வேலைக்குப்போகும் பெண்ணா? பட்டதாரிப்பெண்ணா?
- * திருமணம் இப்போதா, சராண்டுகழித்தா? (வேண்டவே வேண்டாமா?)
- * இதைச் செய்யலாமா? அதைச் செய்யலாமா?
- * இப்படிச் செய்யலாமா? அப்படிச் செய்யலாமா?
- * எதை முதலில் செய்வது? எதைப் பிறகு செய்வது?
- * எது சரி? எது தவறு?
- * எது வேண்டும்? எது வேண்டாம்?

என நாம் முடிவெடுத்துச்செயல்பாடுவேண்டிய துருணங்கள் பல நாள்தோறும் நம்முன் அணிவெடுத்துக்கொண்டேயிருக்கின்றன.

சரி ... சிக்கலைத்தீர்ப்பது எப்படி? (How)

- * சிக்கல் என்ன? (What) என்று துல்லியமாக வரையறுக்கப்படக வேண்டும்.
- * சிக்கல் ஏன் (Why) எழுந்தது? என்றும், அதை ஏன் தீர்க்க வேண்டும் என்றும் ஆராய் வேண்டும்.

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

- * சிக்கல் எங்கிருக்கிறது? (where) என்று சிக்கலின் மையத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.
- * சிக்குண்டு இனுப்பவர்கள் அல்லது சிக்கலுக்குக் காரணமானவர்கள் யார் யார்? (who) என வரிசைப்படுத்த வேண்டும்.
- * சிக்கல் எப்போது (when) எழுந்தது? என்றும் சிக்கல் எப்போதைக்குள் தீர்க்கப்படவேண்டும்? என்றும் தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மேற்கண்ட ஐந்து வினாக்களுக்கான விடைகளைத் தேடிக் கண்டறியும் விழிப்புணர்வும் நமக்கு மிகவும் அவசியமாகும்.

பிறகு

- * சிக்கலைச் சரியான முறையில் வரையறுத்தலும்,
- * சிக்கலினால் விளையும் விபராந்தர்களை ஆய்ந்து பட்டியலிடுதலும்,
- * சிக்கலுக்கான பல்வேறு தீர்வுகளையும் பாரபட்சமின்றிப் பகுத்துக் கொள்ளலும், (இதற்குப் புதிய பார்வை மிகவும் உதவும்)
- * சிக்கலுக்கான பல்வேறு தீர்வுகளில், மிகச்சிறந்த தீர்வினை முதன்மைப்படுத்துதலும்,
- * பிறகு, அந்தத் தீர்வினைச் செயல்படுத்துவதற்கான திட்டத்தை வரையறுத்துக்கொள்ளுதலும்,

நமது வெற்றிகரமான முடிவுகளுக்கு வழிவகுக்கும் படிக்கட்டுகளாகும்.

இந்தப் படிக்கட்டுகளில் பயணித்துப்பயிலும் / பழகும் யாரும் சீரிய, சிறந்த, உகந்த முடிவுகளை, உரிய நேரத்தில் எடுத்துத் தம் ஆளுமைத் தன்மையை உலகுக்கு உணர்த்துவர் என்பதில் ஜியமேதும் இல்லை.

சிறந்த முடிவை உரிய தருணத்தில் எடுக்காவிடில்

X காலம் விரையமாகும்

X பொருள் விரையமாகும்

- X உடல் உபாதை நேரிடும்
- X மன சஞ்சலம் உண்டாகும்
- X மனித உறவுகள் பாதிக்கப்படும்
- X வெற்றி வாய்ப்புகள் சுறையும்.

தன்னை உணர்ந்து, தன் இலக்கை அறிந்து,
தன்முனைப்போடு பயணம் மேற்கொள்ளும் தன்னாளுமை
கொண்ட எவரும்

சரியான நேரத்தில்

சரியான முடிவை

எடுத்துத் தம் தலைமைப்பண்பை உலகுக்குப்
பறைசாற்றுபவராகத் திகழ்வர் ...

?

தன்னாளுமைத்திறம் கொண்ட நாமும் நம் முடிவெடுக்கும் திறனை
வளர்த்துக் கொள்ளலாமல்லவா?

* * * * *

“வாகன ஓட்டி” ஓர் அனுபவம் ... (An experience with a driver)

தினமும் நாம் பயணிக்கிறோம்... குறைந்தது ஒரு நகரப் பேருந்திலாவது...

அந்த வாகன ஓட்டுனரை மனக்கண்ணில் கொண்டு வந்து உற்றுப்பாருங்கள்.

ஓர் உண்நதமான வாழ்க்கையை, நாம் வாழ்வதற்கான அத்தனை சாத்தியக் கூறுகளையும், ஒரு பேருந்தை அல்லது வாகனத்தை இயக்கியபடி இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு வாகன ஓட்டுநிடம் காண முடியும்...

இது, நாம் காட்சியிலிருந்து கற்றுக் கொள்ளக் கிடைக்கும் வாய்ப்பாகும்.

- முன்னிற்றல் (Initiative) : முன்னிருப்பதால் முதன்மை பெறுகிறார்.
- இலக்கறிதல் (The goal) : சென்றடைய வேண்டிய இடம் அறிந்தவராய் இருக்கிறார்.
- பொறுப்புணர்தல் (Responsibility) : பலரின் பயணத்திற்கு பொறுப்பேற்றிருக்கிறார்.
- தொடர்பு கொள்தல் (Communication) & (Co-ordination) : ஒளி, ஒலி மற்றும் சைகை மூலம் தொடர்பு கொள்கிறார்.
- அனுசரித்தல் (Co-operation) : உடன் வருவோருக்கும், எதிரில் வருவோருக்கும் இடம் கொடுத்து -அனுசரிக்கிறார்.
- காலம் அறிதல் (Time Management) குறித்த நேரத்தில் இலக்கை அடைகிறார்.
- தொலை நோக்குதல் (Telescopic view) பாதையின் மேடுபள்ளங்களை, வேகத் தடைகளை முன் கூட்டியே அறிகிறார்.

- விவேகம் கைவரப்பெறுதல் (Speed & Control) : வேகத்தைக் கூட்டியும், வேண்டுமிடத்து வேகத்தைக் குறைத்தும் விவேகம் கொள்வதன் மூலம் சுக பயணத்துக்கு வழிகோலுகிறார்.
- பாதுகாப்புக்கு உத்திரவாதம் (Safety) கவனமாகவும், எப்போதும் விழிப்புணர்வோடும் இருந்து பயணியரைக் கரை சேர்க்கிறார்.
- இட்டுச் செல்தல் (Leading) பலரையும் அழைத்துச் செல்லும் தலைமை ஏற்கிறார்.
- விதிகளைப் பேணுதல் (Following rules & Regulations) சாலை விதிகளை மீறாமல் கடைப்பிடிக்கிறார்.

உற்று நோக்கினால் ஒன்று புரியும்,

- ஒரு வாகன ஓட்டுனர் தான்மட்டும் இயங்குவதோடு அல்லாமல் பலரும் பயணிக்கும் ஒரு வாகனத்தையும் இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்... - பூமியைப் போல,

- வாகன இயக்கத்துக்குத் தேவையான கூறுகள் அனைத்தும் வாழ்க்கையின் இயக்கத்திற்கும் தேவையாக இருக்கின்றனவெல்லவா?

முயன்றால், இவை நம் எல்லோராலுமே - கைக்கொள்ளத்தக்க பண்பு நலன்கள் தாமே?!

* * * * *

புதிய வரம்க்கைக்கான புதிய கோட்பாடு! (A new concept for a new life)

ஜந்து “ஆ”க்கள்

- (1) ஆகாயமாதல்
- (2) ஆயத்தமாதல் (மேகமாதல்)
- (3) ஆதியாதல் (குழந்தையாதல்)
- (4) ஆவியாதல் (அளவறிதல்)
- (5) ஆதவணாதல்.

(1) ஆ - ஆகாயமாதல் ...

- ஆகாயத்தை உற்றுப் பாருங்கள்...
அடிக்கடி பாருங்கள்...
அதன் விசாலம் பிடிபடும்...
அதில் பூமியின் விலாசம் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும்.
- ஆகாயமென்பது ஒரு திரை போலத் தென்படுகிறது என்றாலும்
அது திரையல்ல - திறந்த வெளி...
- திறந்த வெளி மட்டுமல்ல -
உயர் உயர் விரியும் உயர்ந்த வெளி...
பறக்கும் பறவைகளால் அனந்து விடமுடியாத பரந்தவெளி
விழிகளையெல்லாம் விழுங்கி விடும் நீலவெளி...
மாசு மருவற்ற தூய வெளி..
- நட்சத்திரங்களும், கோள்களும் நடனமிடும் பால்வெளி...
சக்தி மயமான பஞ்சபூதங்களின் வாழ் வெளி...
எப்போதும் ஒளிரும் ஏகாந்த வெளி..

- தடைகளையெல்லாம் கடந்து வந்த
உன்னதங்களின் ஒட்டு மொத்த அடையாளம் -
இந்த ஆகாயம்;
ஒளியும் மழையும் அதன் பூபாளம்.

* * * * *

இந்த ஆகாயம் போல் அகன்று விரிந்து உயர்ந்து
ஒளிராதோ நம் உள்ளமும்?

நம் உள்ளத்தை ஓர் ஆகாயம் போல் உயர்த்திக் கொண்டால்,
எந்தத் தடையும் நமக்குப் பெரிதாய் தெரியாது ...
வாழ்த்த மட்டுமே தோன்றும்: அப்படிப்பட்ட
வாழ்க்கை என்றென்றும் இனிக்கும்! அல்லவா?

* * * * *

ஆகாயமாவோமா நண்பர்களே?

(2) ஆ - ஆயத்தமாதல் (மேகமாதல்)

ஆயத்தமாதல் என்பது எப்போதும் எதற்கும் தயார் நிலையில் இருத்தலைக் குறிப்பதாகும். வானில் மிதக்கும் மேகத்தைப்போல

மேகம் ...

- ✓ மிதக்கிறது ... (இலோசாக இருக்கிறது)
- ✓ நகர்கிறது (எதற்கும் தயாராய் இருக்கிறது)
- ✓ வடிவற்ற வடிவமேற்கிறது
- ✓ நீர் சுமக்கிறது
- ✓ பூமிக்கெனப் பொழுகிறது..
- ✓ பயிர் விளைக்கிறது
- ✓ நிலத்தோடும் நீரோடும் (கடலோடும்) கலக்கிறது..

ஓரிடத்தில் நில்லாமல், ஓயாது நகர்ந்து மாறுதலை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனோபாவம் கொண்டு, பருவங்களுக்கேற்ப தன்மை மாறி, அன்பைப் பொழுந்து பயன் விளைக்கவும், பிற மனங்களோடு இரண்டறக் கலந்துவிடத்தயாராகி ‘செம்புலப் பெயல் நீரா’கும் மனோபாவத்தை வசமாக்கிக் கொண்டால் வாழ்தல் கலபமாகும்... இனிமையுமாகும்.

(மேகம் போல லோசாகவும் எளிதாகவும் இருக்க வேண்டிய மனம் தான் இன்று பாறைபோல் இறுகிக் காட்சியளிக்கிறது.. இந்நிலை மாற வேண்டும்.)

* * * * *

மேகமாய் மாறுவோமா நன்பர்களே?

(3) ஆ - ஆவியாதல் (ஆளவற்றிதல்)

‘ஆவி’ என்னும் வார்த்தை ‘வாயு’ அல்லது ‘காற்று’ என்னும் பொருளில் இங்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. காற்றைப் போல நம் மனம் உயிர்ப்புத்தன்மை கொண்டு புத்துணர்ச்சியோடு உலா வர வேண்டும்...

சுவாசத்துக்குக் காற்றைப்போல, சுகமான வாழ்க்கைக்கு, உயிர்த்துடிப்பான உள்ளம் அவசியம்..

காற்றைப்போல, சுதந்திரமானதாகவும், காற்றைப்போலவே, சுய கட்டுப்பாடு கொண்டதாகவும் நம் உள்ளம் அமையுமென்றால் உலக வாழ்க்கை தெவிட்டாத இனிப்பாக தினந்தோறும் சுகமளிக்கும்.

காற்று - எந்த அளவுக்கு அவசியமானது என்பதை இந்தப் பிரபஞ்சம் உயிர்த்திருப்பதிலிருந்து அறிய முடியும், என்றாலும் அத்தகைய காற்றுக்கும் எல்லை உண்டு.

பிரபஞ்சத்தில் - வாயு மண்டலம் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குட்பட்டதாகவே இருக்கிறது. அப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் அமைவதால் அறிவியல் ரீதியான பல் வேறு பயன்பாடுகளுக்கும் அது உதவியாக இருக்கிறது, என்பதை விஞ்ஞான உலகம் விளக்குகிறது.

இதனை நான் விவரிப்பதன் நோக்கம் ..., சுதந்திரமாக உலவும் காற்றுக்குக் கூட எழுதப்படாத எல்லை இருக்கிறது என்பதை உணர்த்துவதற்காகவே...

மனித வாழ்க்கை என்பது “இதுதான்” “இப்படித்தான்” என்று கூறிவிடும்படியாக இல்லாமல் புதிர் தன்மையோடு இருப்பதால்தான் அது என்றென்றும் புதுப் பொலிவோடும் அதே நேரத்தில் புதிய பிரச்சினைகளோடும் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

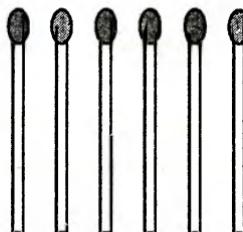
அப்படிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கு ‘வரையறை’ என்று யாராலும் இன்று வரை எழுதமுடியவில்லை.. எல்லாமே தர்க்க வாதங்களுக்கு உட்பட்டதாகவே (arguments) உள்ளது.

ஆகவே தான் திருவள்ளுவர் கூட ஓவ்வொரு ஆதிகாரத்தின் கீழும் பத்துக் குறள்களை வடித்திருக்கிறார். காலம் மாற மாற வேறு வேறு பார்வைகளாலும், வார்த்தைகளாலும் - இந்த வாழ்க்கை தன் முறைமையை மாற்றி அமைத்துக் கொண்டே நடக்கிறது.

இவ்வாறாக எந்த வடிவத்துக்கும் உட்படாமல் பாத்திரத்தின் வடிவத்தை, ஏற்று நிற்கும் திரவத்தைப்பல, ஆனால் கொரு வடிவம் காட்டி நிற்கும் வாழ்வின் ... நீள அகல உயரம் என்னும் எழுதப்படாத எல்லைகளின் அளவறிந்து நாம் செயலாற்றுவதில்தான் வாழ்வின் வெற்றி அமைகிறது....

இதனையே ஆவியாதல் என்றழைக்கிறேன்.

அளவறிவோமா? அன்பர்களே

ஆறு தீக்குச்சிகளையும் பயன்படுத்தி 3 முக்கோணங்களை உருவாக்க முடியுமா முயலுங்கள்.

(விடை 215 ஆம் பக்கம்)

(4) ஆ - ஆதியாதல் (குழந்தையாதல்)

நம் ஆதிப் பருவம் ‘குழந்தைப் பருவம் தானே’ நம் குழந்தைப் பருவத்தில் - எதுவுமே துயரமாகத் தெரிந்ததில்லை இல்லையா? பிறகேப்படி - நாம் வளர் வளர் - துயரமென்றும், துண்பமென்றும், இங்பமென்றும் இனம் காணத் தொடங்கினோம்?

எது காரணம்?

நமது வளர்ப்பும், குழலும், நம் சயமற்ற சயமும் நம் அறியாமையும் தானே?

ஒரு குழந்தையை உற்று நோக்குங்கள். அது தன் குழலை, ஒரு சந்தர்ப்பத்தை எப்படி அனுகூகிறது என்று உற்று நோக்குங்கள்...

- ✓ குழந்தை எனதையுமே, வெகு இயல்பாக அனுகூகிறது
- ✓ குழந்தைக்குள் எவ்வித முன் முடிவுகளும் இல்லை; அச்சமுயில்லை.
- ✓ குழந்தைகளிடம் எவ்வித வரையறையும் இல்லை அதே நேரத்தில் எவ்வித பாரபட்சமும், வஞ்சகமும் இல்லை.

அதாவது குழந்தைகளின் மனது - ஒரு திறந்த வானம் போல காட்சியளிக்கிறது. ஆகவே தான்

எந்த ஒரு சிக்கலையும் அது அச்சமோ, ஜயமோ, துக்கமோ இன்றி அனுகூகிறது. பல சமயங்களில் குழந்தைகளின் வெளிச்சமான புதியபார்வையால் பல பழைய சிக்கல்களுக்கான தீர்வுகள் கிடைத்திருக்கின்றன..

குழந்தைப் பார்வைகள் ஆக்கபூர்வமான சிந்தனைக்கு அடிக்கல் நாட்டுகின்றன.

மகத்துவமான பல மனிதர்களின் வரலாற்றைப் புரட்டிப்பார்த்தால் ‘வளரும் பயிர் முளையிலேயே தெரியும்’ என்பது போல அவர்களின்

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

குழந்தைப் பருவ நிகழ்வுகள் அமைந்து சிறப்புச் சேர்த்திருக்கின்றன..

அதுமட்டுமல்ல ... குழந்தைப் பார்வைதான் எவ்விதப் பழம்படிவுகளும் இல்லாமல் ஒவ்வொரு ஆணையும், ஒவ்வொரு நாளையும் புதிதாகப் பார்த்துப் பூரிக்கச் செய்யும் வல்லமை படைத்தவை.

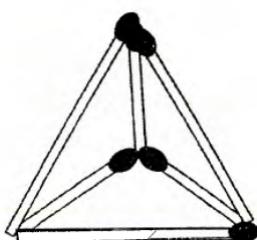
ஆகவே

குழந்தை மனம் கொள்வோம்.

குதூகலத்தை அன்றுவோம் ... !

* * * * *

ஆதியாவோமா அன்பர்களே

(213ஆம் பக்க வினாவிற்கான விடை)

(5) ஆ -ஆதவனாதல் (நட்சத்திரமாதல்)

ஆதவனின் (குரியனின்) தன்மை நாம் அறிந்தது தானே...

- ✓ சுயமாய் கூடர்விடுதல்
- ✓ ஒளி வழங்குதல்
- ✓ எப்போதும் விழித்திருத்தல்
- ✓ குடும்பமாய் (குரியக் குடும்பம்) இயங்குதல்
- ✓ உயிர் வளர்த்தல் (பச்சயம் வழங்குதல்)
- ✓ கோள்களைச் சமுற்றுவிக்கும் நட்சத்திரமாதல்...
- ✓ பூமியின் மூலமாயிருத்தல்

இத்தனை வல்லமையையும் தனிமனிதன் தனக்குள் கொண்டு வர முடியும் அதாவது - நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒரு நட்சத்திரமாக ஒனிவீச முடியும். அதற்கான வழிமுறைகளைத்தான் இதுவரை நாம் இந்நூலின் மூலம் கண்டோம்.

❖ சுயம்	(தனிமூறுவடைதல்)
❖ ஒளி வழங்குதல்	(பயன் விளைத்தல்)
❖ விழிப்புணர்வு	(அறிந்து, புரிந்து, தெளிதல்)
❖ பொறுப்புணர்தல்	(குடும்பாதல்)
❖ உயிர் வளர்த்தல்	(உறவு கொள்தல்)
❖ தன் ஆளுமை கொள்தல்	(நட்சத்திரமாதல்)
❖ சமூகத்தின் அங்கமாதல்	(பூமியின் மூலமாயிருத்தல்)

இவையாவும், உன்னதமான மனிதன் அடையத்தக்க பண்பு நலன் களாகும். ஆதவனின் இலக்கணமாக இவை அமைந்திருத்தலால் நான் உங்கள் ஒவ்வொருவரையும் ஆதவனாக வேண்டுகிறேன் ...

குரியனைத் தொடர்முடியாது என்பது உண்மைதான்;
ஆனால் நாமே குரியனாய் மாறிவிடுவதை யாரால்
தடுத்துவிடமுடியும்?

ஆதவனாகலாமா அன்பர்களே!

கவன சர்ப்புத் தீர்மானங்கள் சில

உங்கள் மேலான பார்வைக்கு!

- நம்மைப் ‘போல்’ இருக்கிறோமே அன்றி - நாம் நாமாக இருப்பதில்லை. (போலியாக மாற விழைகிறோம். அசல்களாக வாழ முனைவதில்லை)
- நமது தேவைகள் பொதுவாக இல்லை. ஆகவே நமது இலக்குகளும் ஒன்றாக இல்லை.
- நாம் இலவசத்தில் பரவசமடைகிறோம்... இறுதியில் விலை மதிப்பற்றவற்றை இழந்து நிற்கிறோம்.
- நாம் நடைமேடைகளில் பேரம் பேசுகிறோம். ஆனால் தங்கக் கூண்டுகளினுள் விலை போய் விடுகிறோம்.
- நாம் பிறரைப் பிரதிபலிக்க முயல்கிறோமே அன்றி - நாம் நம்மைப் புலப்படுத்திக் கொள்ள முனையவில்லை.
- நாம் பக்கத்திலிருக்கும் மனிதனைப் பாராட்டுவதில்லை; மாறாக தூரத்திலிருப்பவனைத் தூக்கிக் கொண்டாடுகிறோம்.
- நாம் போதிய பயிற்சிசெய்வதில்லை. ஆனாலும் “வெற்றிக் கோப்பை”க்கான கனவுகளில் மிதக்கத் தவறுவதில்லை.
- நாம் வாதிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்; பரிமாறிக் கொள்வதில்லை.
- நாம் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறோமே அன்றி பார்வையைக் குவிக்கவில்லை (Focus)
- நாம் அலைந்து கொண்டிருக்கிறோம்; பயணிக்கவில்லை. ஏனெனில் நாம் அடைய வேண்டிய திசையை அறியவில்லை.
- நம் பார்வையின் மீது - பார்வையை குவிக்கும் முயற்சியையே புதிய பார்வை என்கிறேன்.
- நமது ஆர்வம் எது? நமது தேவை எது? என இன்னும் அடையாளம் காணாமல் இருக்கிறோம்.
- எடுத்துக் கொண்ட பணியில், அக்கறையும், ஈடுபாடும் அப்பணிப்புத் தன்மையும் நம்மிடம் குறைவாகவே இருக்கிறது.

- தனியாய் இயங்கும் போதுள்ள செயல்திறனை விட அணியாய் இயங்குகையில் அது குறைந்து விடுகிறது - (இது அணியாகப் பணிபுரிவதன் கொள்கைக்கே விரோதமானது.)
- ‘தன்னாளுமை’குன்றி இருப்பதாலேயே இன்னும் நாம் முழுமையான விடுதலை பெறாதிருக்கிறோம்.
- சத்தியம் செய்கிறோம்; சத்திய வார்த்தைகள் குறித்துப் பேசுகிறோம்; ஆனால் அவற்றை சாத்தியப்படுத்துவதற்குப் பெரிதாய் முயற்சி மேற் கொள்வதில்லை (போதிய முயற்சியின்றியே - அவை முடியாதவை என்னும் முடிவுக்கு வந்து விடுகிறோம்)
- “முன்னிற்றல்” (Initiativeness) போதாமையால் முடங்கிக் கிடக்கிறோம். யாரேனும் வந்து எழுப்பட்டும் என்று, இருந்த இடத்தில் இருந்தபடியே காலம் கழிக்கிறோம். (பூணக்கு யார் மனி கட்டுவது? என்னும் நிலை)
- நம் இயலாமைக்கும், முயலாமைக்கும், வெகு எளிதாய் மற்றவரைக் குறை சொல்கிறோம்.
- சுயநலமும், சோம்பலும் நம்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதை உணராமல் இருக்கிறோம்..
- வெகுளிதில், குறுகியகாலத்தில், பெரும் பலனை எதிர் நோக்குகிறோம்.. எனவே வெகு எளிதிலேயே சோந்து போகிறோம்.
- உழைப்பென்பது - ‘தற்காலிக முயற்சி’ என்று கருதுகிறோம். நம் உயர்ச்சிக்கு அதுஒரு தொடர்பயிற்சி - என்பதை உணராதிருக்கிறோம்.
- மன மலர்ச்சியே - மனித இன வளர்ச்சி அல்லவா? - மனித வளர்ச்சியே - ஒரு மன்னின் வளர்ச்சி - அல்லவா? இதை உள்ளுற உணர்ந்து தெளிவோமா?
- நம் ஏழ்மைக்கும், வறுமைக்கும், தீண்டாமைக்கும், வேலை இன்மைக்கும் நம் ‘அறியாமையே’ மூலகாரணமாய் இருக்கிறது.
- நமது படிப்பு - பிழைப்புக்கு உதவியாயிருக்கிறதே அன்றி சமூக மேம்பாட்டுக்கும், பண்பாட்டுக்கும் ஏதுவானதாய் இல்லை.

- நமது எதிர்பார்ப்புகள், அளவுக்கு அதிகமாக இருப்பதால், ஏமாற்றங்கள் அதிகமாகி வெகு விழைவிலேயே - நம்மில் பலரும் விரக்கி நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறோம்.
- நாம், “வைத்தால் குடுமி, அடித்தால் மொட்டை” என்று எல்லைகளின் விளிம்புகளிலேயே நிற்கிறோமே அன்றி “சரியான அளவை” அறியாமல் இருக்கிறோம்.
- நலம் விளைவிப்பது “தன்முனைப்பு”. தீமை விளைவிப்பது “ஆணவம்”. நம்மில் பலருக்கும் தன்முனைப்பை விட ஆணவமே அதிகமாக இருக்கிறது.
- கணிப்பொறியும் கண்ட பின்னும், நம் ஒவ்வொருவரிடையேயும் - ஏராளமான இடைவெளி இருக்கிறது... இடைவெளி குறைய வேண்டுமெனில், நமது பார்வை விரிய வேண்டும்.
- நம்மிடம், தேவைகள் நிறைந்திருப்பதைப் போலவே, திறமைகளும் நிறைந்திருக்கின்றன. ஆனால் தேவைக்கேற்ற திறமையும், திறமைக்கான தேவையும் - பற்றாக்குறையாகவே உள்ளன.
- தலைமையேற்கத்தக்க நல்ல முன்னுதாரணங்கள் நம்மிடையே மிகக் குறைவாகவே உள்ளன.
- நம்மில் பலரின் பலவீனங்களை, தமது பலமாக மாற்றிக் கொண்டு - நிலைமையைத் தமக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் சுயநலமிகள் மிகுந்து காணப்படும் அவஸ்நிலை இங்கே நிலவுகிறது.
- நம் ஒவ்வொருவரின் மனமும் ஒன்றி, அத்தனை மனமும் ஒன்றாகித் திறந்த ஆகாயம் போல் விரிந்து ஒருங்கிணையும் நாளில் - நம்மால் வல்லரசாகி வெல்ல முடியும்.

* * * * *

நேர்மறை மனோபாவம் (Positive Attitude)

சில எடுத்துக் காட்டுகள்:

- என் நிலைக்கு, நானே காரணம்.
- நானென்பது என் மனோபாவம்.. நீயென்பது உன் மனோபாவம்...
- என்னைக் கேட்டு நிகழவில்லை என் பிறப்பு.
- என்னைக் கேட்டு நிகழப்போவதில்லை என் இறப்பு.
- இடைவெளியில் தோன்றி இடைவெளியிலேயே மறைவது நம் இயல்பு..
- எதையும் (அல்லது) யாரையும் குறை சொல்ல எனக்கேதும் உரிமையில்லை.
- இது என் முறை... முறைப்படுத்த முயல்வதே என் பணி...
- நாமெல்லோருமே நிறை குறை நிறைந்த அரை குறைகள்..
- நாமெல்லோருமே பின்னங்கள்.. முழுமையாக முயலும் பின்னங்கள்!
- நிறை நோக்கி நகரும் பிறைகள் நாம்.
- வாழ் வகுத்து தேவை, சில வரைமுறைகளும், சில வரையறைகளுமே.
- “இதுதான் - இப்படித்தான்” என்று சொல்லிவிட முடியாததாய் இருக்கிறது வாழ்க்கை.
- புதிராய் இருப்பதால்தான், அதற்கு ஈர்ப்பு இருக்கிறது.
- எளிதில் புலப்படாதிருக்கும் எல்லையை உணர்ந்தால் வாழ்வது எளிதாகும்.
- நான் இங்கு பல பாத்திரங்களாய் அவதாரம் எடுக்க வேண்டும்
- அங்கங்கு, அவ்வவ்விடத்தில், என் பங்களிப்பைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.
- இயற்கையின் விளைச்சல் நான்.
- இந்த பூமியின் தேவை நான். எனக்குத் தேவை இந்த பூமி. இயைந்து - இனைந்து விளைப்போம் நலம்.

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

- நலம் விளைக்கவே நான்.
- இந்தனார், இந்த சாதி, இந்த மதம், இந்த முமிகூலம் என்பதெல்லாம் நான் நிர்ணயித்ததல்ல..
- ஏதுமற்று வந்த நமக்கு இழப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது?
- நான் கடன் தீர்க்க வந்திருக்கிறேன்..
- என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே.
- இயற்கையின் நிகழ்வு ஒவ்வொன்றுக்கும் - ஒரு காரணமுண்டு.
- தோல்விகள் நம்மைத் திரும்பிப் பார்க்க வைப்பவை.... அவ்வளவுதான்.
- இழப்புகள் ஆற்றல்மாற்றத்தின் இயல்புகள்.
- “வாழ்க்கை” என்பதே இயற்கை எனக்களித்த விருது.
- என்னை ஓரிடத்தில் விதையாக்கியிருப்பதற்கான காரணமாக நான் கருதுவது, அங்கு நிழலோ, களியோ, மழையோ - ஏதோ ஒன்றுக்கான அல்லது அனைத்துக்குமான தேவை இருந்திருக்கிறது என்பதைத்தான்!
- இயற்கை என்னை, இடம் பெயர்க்கிறது என்றால், வேறொத்தால் அல்லது வேறால் என் சேவை, தேவையாமிருக்கிறது என்று உணர்கிறேன்..
- என்னை மீறி ஒன்று நிகழ்கிறதெனில் - அது இயற்கையானதென உணர்கிறேன்.. ஏனெனில் என் ஒருவன் கட்டுப்பாட்டில் மட்டுமில்லை இந்த உலகம். நம் அனைவரின் கட்டுப்பாட்டிலும் இருக்கிறது அது... என்னைப் போல்லாத ஏனையோரும் - இயற்கையின் கொடைகளோ...
- வாழ்நிலையை உயர்த்தும் “வாழும் கலை” அறிதலையே “கல்வி” என்று உணர்கிறேன்.
- என்னைத்தான் நான் கட்டுக்குள் வைத்துக் கொள்ள முடியுமே அன்றிப் பிறரை அல்ல...

- அதுமட்டுமல்ல, என்னைப் போன்றே இருக்க வேண்டுமென்றால் இன்னொரு மனிதன் இங்கு தேவையுமல்ல..
- அவனவன் - அவனவனுக்கான தனித்திறமையோடு உலா வருகிறான்; அவனவன் அதை உணர்ந்து கொள்ளும் போதுதான் பூரணத்துவம் பெறுகிறான்!
- “தன் சுயருபம்” அறிந்து அதன் “விஸ்வரூபத்தை” வெளிப்படுத்துதலே மனிதப் படைப்பின் மகத்துவமான நோக்கமாக இருக்க முடியும்!

* * * * *

<u>எளிது</u>	<u>அரிது</u>
X அழித்தல் எளிது	✓ ஆக்குதல் அரிது
X தளர்த்துதல் எளிது	✓ ஊக்குதல் அரிது
X குறை கூறல் எளிது	✓ நிறை காண்பது அரிது
X அடிமையாதல் எளிது	✓ விடுதலை அடைவது அரிது
X சொல்லுதல் எளிது	✓ சிந்தித்தலும் செயலாற்றலும் அரிது
X அறிதல் எளிது...	✓ உணர்தல் அரிது
X காய்களைக் கவர்தல் எளிது	✓ கனி மொழி பகர்தல் அரிது
X ஆசை வளர்த்தல் எளிது	✓ அன்பாய் இருத்தல் அரிது
X சிதறிக் கிடத்தல் எளிது	✓ ஒரு முகமாதல் அரிது
X வேகம் எளிது	✓ விவேகம் அரிது
X பொழுது போக்குதல் எளிது	✓ பயன் விணைத்தல் அரிது..
X சோம்பிக் கிடத்தல் எளிது	✓ சுறுசுறுப்பாதல் அரிது..
X சுத்தியம் செய்தல் எளிது	✓ சாத்தியமாக்குதல் அரிது..
X காரணம் கூறுதல் எளிது	✓ காரியமாற்றுதல் அரிது...

“அரிதரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது”

- என்கிறார் அவ்வையார்

“செயற்கரிய செய்வர் பெரியர்” - என்கிறார் வள்ளுவர்.

அரிதான பிறவியை எனிதாய்ப் பெற்றுவிட்ட நாம், அரிய செயல் புரிந்து நம் “அறிவிற்கு அழகு சேர்த்தல்” அவசியமல்லவா?

அரிய செயல் புரிவோமா;
பெரிய பெயர் பெறுவோமா!

புதிய பார்வை பார்த்து,
புதிய வார்த்தை பேசி,
புதிய வாழ்க்கை வாழச்சொல்லும் -

இந்தத் “தன்னரானுமைத் தத்துவம்” நம்மை அத்தனை தலைகவிலிருந்தும் விடுவிக்கும் என்பதில் எனக்கெந்த ஜியமுமில்லை. உங்களுக்கும்தானே?

புதிது படையப்பா

பூமியைப் போல் பழையதுமில்லை
பூமியைப் போல் புதியதுமில்லை

பொழுதுகள் தோறும் புதுமையின் பவனி
பொழுதுகளே-புதியன... கவனி

புதியது பூ... புதியது முள்
புதியது காற்று... புதியது ஊற்று
ஒவ்வொரு கணமும் - ஒவ்வொரு மனமும் புதியது

வாசலில் நேற்று மிதந்த மண்துகளில்லை
வானத்தில் நேற்று தரிசித்த முகில் துண்டில்லை

நேற்றென்ன நண்பனே
சற்றுமுன் தொட்ட காற்றில்லை; - இப்போது
சற்றுமுன் கேட்ட கூற்றுமில்லை

எதுவும் அதுவாயில்லை இப்பொழுதில்
எதுவும் அதுவாகவே இருப்பதில்லை; எப்பொழுதும்;
ஆதலின் போகட்டும் பழையது எதுவாயினும்

புதிதாய் பார் உன்னை நீயே
புதிதாய் பார் உன்னம்மையப்பனை
புதிதாய் பார் உன் வீட்டை வெளியை
புதிதாய் பார் உன் ஊரை உறவை
புதிதாய் பார் உன் விண்ணை மண்ணை
புதிது புதிது யாவும் புதிது

மரபின்பது உன் மனதில் படிந்த பழைய புதிது!

பழைய புதிதைத் துடையப்பா ..
புதிய புதிதைப் படையப்பா !

சுதந்திரத்தின் சொர்க்கம்

எங்கு மனம், பயமற்று விளங்குகிறதோ,
எங்கே தலை, கம்பிரமாய் நிமிர்கிறதோ,
எங்கு அறிவு, சுதந்திரத்துடன் பொலிகிறதோ,

எங்கு, குறுகிய சாதிமதப் பிளவுகளால்
உலகம் உடையாமல் உருப்பெறுகிறதோ,

எங்கு, உண்மையின் ஆழத்தினின்றும் சொற்கள் உதயமாகின்றனவோ,
எங்கு, தளரா முயற்சி பரிபூரணத்தை நோக்கி கைகளைப் பரப்புகிறதோ,
எங்கு, பகுத்தறிவெனும் தெளிந்த ஆறு, மாண்பொழிந்த பழக்கங்களான
பயங்கரப்பாலை மனவில் பாயாது மீள்கிறதோ,

எங்கே, விரிந்த சிந்தனையிலும் செயலிலும் எனது உள்ளத்தை
நினது அருள் இழுத்துச் செல்லுகின்றதோ,

அந்தச் சுதந்திர கவர்க்கத்தில், என் அப்பனே,
எனது நாடு விழித்தெழுவதாக!

- ரவீந்தரநாத் தாகூர்.

* * * * *

தாகூரின் தாகத்தை தணிப்போமா தோழர்களே?

- கூச்சமும் அச்சமும் கலந்த குழந்தைப்பருவம்.
- கருப்பர் என்று, இரயிலிலிருந்து வெள்ளையனால் வெளியேற்றப்பட்டவர். பின்னாளில் வெள்ளையனை வெளியேற்றியவர்.
- அஹிம்சையை ஆயுதமாய் பறைசாற்றிய புதிய பார்வைக்கு சொக்கக்காரர்.
- மரணத்தின்போதும் மன்னிக்கும் மனோபாவம் கொண்ட மஹாத்மா.
- தன்னாளுமைத் தத்துவத்தின் நல்ல முன்னுதாரணம்.

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

- சாதி என்னும் பேதமையால் சமூகத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்.
- சொந்த மண்ணிலேயே வண்டியிலிருந்து ஓட்டுனரால் கீழே தள்ளப்பட்டவர்.
- உறங்கும் மக்களுக்கான ஒற்றைக்கண்ணாக எப்போதும் விழித்திருந்தவர்.
- படிப்பாலும், பண்பாலும் மேலானவர்.
- தன்முனைப்பு, மன உறுதி, சுய கட்டுப்பாடு இவற்றுக்குச் சான்றானவர்.
- சமூகத்தில் சமத்துவம் பரவும்வரை சட்டத்தால் அதை நிலைநிறுத்தியவர்.

- ஆளுமை நிறைந்த பெற்றோரால் ஆளாக்கப்பட்டவர்.
- உலக நாடுகளுக்கு சிம்மசொப்பனமாய்த் திகழ்ந்த பெண்மணி.
- “இந்திராதான் இந்தியா” என்னும்படி நம் தேசியக்கொடியை உயர்த்திப்பிடித்தவர்.
- அரசியல் சாயங்கள் பூசப்பட்டபோதும் அவரின் வஸ்லமை உலகத்தால் மறைக்க முடியாதது.
- பாதுகாவலரிடமே தன் உயிரைப் பறிகொடுத்த இந்தியப் பிரதமர்.
- பெண் னின் ஆளுமைத்தன்மைக்கு நல்லதோர் முன்னுதாரணம்.

புதிய பார்வை; புதிய வார்த்தை; புதிய வாழ்க்கை

- 18 வயதிலேயே தனது தொலைதூர் இலக்கை அடையாளம் கண்டுகொண்ட தீர்க்க தரிசி.
- “எனக்கு எச்சில் : என்மக்களுக்கு என்ன தரப்போகிறீர்கள்?” என எனியவர்களுக்காக யாசிக்கவும் துணிந்த அன்னையவர்.
- இலக்கை நோக்கிய தன் பயணத்தில் தன் குடும்பத்தை, தன் தேசத்தை, என அத்தனையையும் துறந்துவந்த பெண் புத்தர்.
- உண்மையான அன்பின் அடையாளமாய் உலகில் வலம் வந்த வெள்ளைப்பறவை.
- தொண்டுக்காக நேன்பிருந்து நோபல் பரிசுபெற்றவர்.
- தம் வாழ்வையே பாடமாய் படைத்துச் சென்ற தெய்வீகப் பெண்மணி.

- கனவாகக் கண்ட தன் இலக்கை நனவாக நிறுவிச்சென்ற கவியரசர்.
- சகல கலைகளுக்கும் உயிர் கொடுக்கும் “சாந்தி நிகேதன்” இம்மண்ணுக்கு இவர் அளித்த நன்கொடை.
- காலகாலமாய் இரு தேசியகீதங்கள் இவர் புகழ்பாடும்.
- தனித்திறமை, ஆர்வம், சடுபாடு, மற்றும் அர்ப்பணிப்புத் தன்மை இவை அத்தனைக்கும் மொத்த உருவம் இவர். உன்னதமான தன்னாளுமையின் முன்னுதாரணம்.
- உயிர்களின் மீதான அன்பும், பிரபஞ்சம் தழுவிய இவரது பாடல்களும் இந்தத் தனி மனிதரை ஒரு தரணியராய் மாற்றி விட்டதற்கு நோபல் பரிசே சான்று.

ஆசிரியரின் கவிதை நூல்கள்

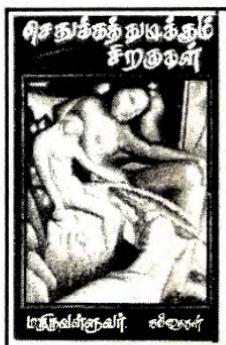
1. நடந்து காட்டும் மிதியடி (1998)

- மணிமேகலைப் பிரசுரம்

2. செதுக்கத் துடிக்கும் சிறுகுள் (2000)

- தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம்

3. முற்றத்தில் வானம் (2001)

- மதி நிலையம்

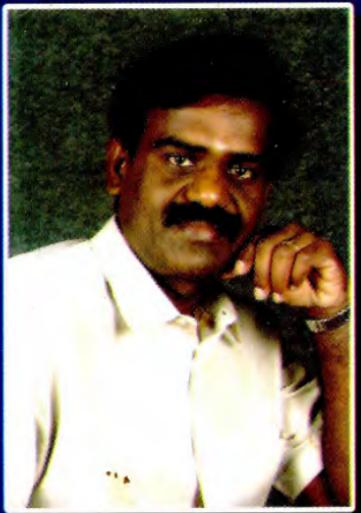

4. சஹராவில் சென்பகங்கள் (2001)

- மதி நிலையம்

குறிப்புகள்

Feel your
NEED
Reach the
PEAK

சென...

- ★ நால் வடிவில் ஒரு நாதனம்
- ★ தனி மனிதனைத் தரணியனாக்கும் தார்க மந்திரம்

சீதி...

- ★ முடிய மனதை முழுமையாய்த் தீற்க்கும்
- ★ நமநு பலத்தை நமக்குப் படம் விழுத்துக் காட்டும்
- ★ நம் கிளக்கைக் குறிக்கும் - தீசை காட்டும்
- ★ நம் தடைகளைக் கடக்கும் ஆளுமையை வளர்க்கும்

✓ "கிப்படி ஒரு நாலை கிறுவதை கண்டதீல்களை" எனப் புருவங்களை உயர்த்தும் புதிய படைப்பு இது.

கார்க்கரை சீவுக்கள் ரூபியக்கல்